

สารบัญ

หน้า

Republic Act No.7279
Urban Development and Housing Act of 1992 **1**

Republic Act No.10587
Environmental Planning Act of 2013 **21**

Republic Act No.7160
Local Government Code of 1991 **37**

Executive Order No.72
Providing for The Preparation and Implementation of
The Comprehensive Land Use Plans of Local Government Units
Pursuant to The Local Government Code of 1991
and Other Pertinent Laws **83**

Rules and Regulations Implementing R.A. 7924
The Law Creating The Metropolitan Manila Development Authority **89**

โครงการศึกษา วิเคราะห์ เปรียบเทียบและแปลกฎหมาย
ในกลุ่มประเทศอาเซียนในเรื่อง _____

กฎหมายว่าด้วยการผังเมืองเพื่อเตรียมความพร้อม
ในการเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน

การแปลกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง

สาธารณรัฐฟิลิปปินส์

Republic Act No.7279

Urban Development and Housing Act of 1992

รัฐบัญญัติ ฉบับที่ 7279

รัฐบัญญัติฉบับนี้กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการเคหะและการพัฒนาเมืองอย่างครอบคลุมและต่อเนื่อง รวมทั้งกลไกในการดำเนินโครงการดังกล่าว และการดำเนินงานเพื่อวัตถุประสงค์อื่น ๆ

หมวด 1

ชื่อ นโยบาย โครงการ และนิยามศัพท์

มาตรา 1 ชื่อ- รัฐบัญญัตินี้เรียกว่า “รัฐบัญญัติการเคหะและการพัฒนาเมือง ค.ศ. 1992”

มาตรา 2 คำประกาศนโยบายแห่งรัฐและวัตถุประสงค์ของโครงการ - ให้เป็นนโยบายของรัฐบาลในการดำเนินโครงการเคหะและการพัฒนาเมืองอย่างครอบคลุมและต่อเนื่อง โดยร่วมมือกับภาคเอกชนในการดำเนินโครงการดังกล่าว ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่าโครงการฯ ทั้งนี้ โครงการดังกล่าวต้อง

(a) ช่วยยกระดับสภาพความเป็นอยู่ของประชากรกลุ่มผู้ด้อยโอกาสและคนไร้ที่อยู่ในเขตชุมชนเมืองและเขตผู้อพยพ โดยจัดให้บุคคลเหล่านี้มีที่อยู่อาศัยที่ดีในราคาประหยัด รวมทั้งได้รับบริการสาธารณะขั้นพื้นฐาน และมีโอกาสในการประกอบอาชีพ

(b) มีการใช้และพัฒนาที่ดินในเมืองอย่างเหมาะสม เพื่อให้บรรลุผลดังต่อไปนี้

(1) การใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างเป็นธรรมเพื่อเป็นที่อยู่อาศัยในเขตเมืองและเขตที่อาจพัฒนาเป็นเมืองได้ โดยให้ความสำคัญกับความต้องการและความจำเป็นของประชากรกลุ่มผู้ด้อยโอกาสและคนไร้ที่อยู่ แทนการพิจารณาจากปัจจัยด้านการตลาดเพียงอย่างเดียว

(2) การเพิ่มประสิทธิภาพของการใช้ประโยชน์และความสามารถในการผลิตในที่ดินและทรัพยากรในเขตเมือง

(3) การพัฒนาเขตเมืองซึ่งมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อกิจกรรมเชิงพาณิชย์และอุตสาหกรรม อันจะช่วยเพิ่มโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประชาชนได้

(4) การลดปัญหาที่เกิดจากเมือง โดยเฉพาะปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อด้านสาธารณสุข ความปลอดภัย และระบบนิเวศ และ

(5) การเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงบ้านและที่อยู่อาศัยของประชาชนกลุ่มผู้ด้อยโอกาสและคนไร้ที่อยู่

(c) มีนโยบายที่มีประสิทธิภาพในการควบคุมและกำหนดทิศทางการเติบโตและการขยายตัวของเมืองให้มีลักษณะกระจายตัว และส่งเสริมให้เกิดความสมดุลในการพึ่งพาอาศัยกันระหว่างเมืองและชนบทมากขึ้น

- (d) จัดให้มีระบบการถือครองที่ดินที่เป็นธรรม ซึ่งสามารถรับประกันความมั่นคงในการถือครองที่ดินของผู้รับประโยชน์ของโครงการได้ ขณะที่ต้องมีการเคารพสิทธิของเจ้าของที่ดินขนาดเล็กด้วย และทำให้มั่นใจว่าได้มีการจ่ายเงินชดเชยอย่างเหมาะสม
- (e) ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาเมืองอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น และ
- (f) พัฒนาความสามารถของหน่วยงานรัฐบาลส่วนท้องถิ่นในการดำเนินโครงการและแผนงานด้านการเคหะและการพัฒนาเมือง

มาตรา 3 นิยามศัพท์ - เพื่อวัตถุประสงค์ของรัฐบัญญัตินี้

- (a) “ราคาประหยัด” หมายความว่า ราคาที่ดินและที่อยู่อาศัยที่สมเหตุสมผลที่สุด โดยพิจารณาจากความจำเป็นและความสามารถทางการเงินของผู้รับประโยชน์ของโครงการฯ รวมทั้งแผนการสนับสนุนทางการเงินที่เหมาะสม
- (b) “เขตที่ต้องพัฒนาอย่างเร่งด่วน” หมายความว่า บริเวณที่ประกาศให้เป็นเขตที่ต้องพัฒนาอย่างเร่งด่วน ภายใต้กฎหมายที่ใช้บังคับในขณะนั้นและคำสั่งฝ่ายบริหารที่เกี่ยวข้อง
- (c) “พื้นที่เสื่อมโทรม” หมายความว่า พื้นที่ซึ่งสิ่งปลูกสร้างในบริเวณนั้นมีความชำรุดทรุดโทรม มีสภาพเก่า และไม่ถูกสุขลักษณะ จนน่าจะทำให้ที่ดินดังกล่าวเสื่อมค่าและไม่สามารถนำมาพัฒนาและใช้ประโยชน์ได้ตามปกติ
- (d) “ประชาพิจารณ์” หมายความว่า กระบวนการที่รัฐธรรมนูกำหนดไว้เพื่อให้สาธารณชนไม่ว่าด้วยตนเองหรือผ่านองค์กรภาคประชาชนต่างๆ มีโอกาสรับทราบรวมทั้งมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองและส่งเสริมประโยชน์ของส่วนรวมโดยชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งรวมถึงการจัดทำเอกสารที่เหมาะสมและกลไกการรับฟังความคิดเห็น
- (e) “ที่ดินที่ไม่ได้ทำประโยชน์” หมายความว่า ที่ดินในเขตเมืองหรือพื้นที่ที่สามารถพัฒนาเป็นเมืองได้ ซึ่งไม่ได้ใช้ประโยชน์ในทางการเกษตรและเจ้าของที่ดินไม่ได้สร้างสิ่งปลูกสร้างใดๆ ตามที่ได้ให้คำจำกัดความไว้ในรัฐบัญญัตินี้ ลงบนที่ดินดังกล่าว ตามที่เจ้าพนักงานประเมินที่ดินในเขตเมือง เขตเทศบาล หรือเขตจังหวัดดังกล่าวกำหนด
- (f) “สิ่งปลูกสร้าง” หมายความว่า อาคารและโรงเรือนทุกประเภท ตลอดจนกำแพง รั้ว โครงสร้างหรือสิ่งก่อสร้างทุกชนิดที่มีลักษณะถาวรหรือซึ่งติดตั้งอยู่กับที่ดิน แต่ไม่รวมถึงต้นไม้ พืช และผลไม้ที่กำลังเติบโต รวมทั้งสิ่งติดตั้งอื่นใดซึ่งเพียงแต่ตั้งอยู่บนที่ดินชั่วคราว และสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวต้องมีมูลค่าไม่ต่ำกว่าร้อยละห้าสิบของมูลค่าการประเมินที่ดินดังกล่าว
- (g) “กิจการร่วมค้า” หมายความว่า ข้อตกลงหรือสัญญาระหว่างบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป ในการดำเนินกิจการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อหาผลประโยชน์ร่วมกัน และเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว คู่สัญญาได้ร่วมทุนกันทั้งในส่วนของเงินลงทุน ทรัพย์สินที่ดิน สิ่งอำนวยความสะดวก และบริการต่างๆ
- (h) “การรวมหรือจัดรูปที่ดิน” หมายความว่า การได้มาซึ่งที่ดินที่ถือกรรมสิทธิ์โดยเจ้าของต่างรายกันโดยวิธีซื้อหรือเวนคืนที่ดิน เพื่อวัตถุประสงค์ด้านการพัฒนาที่ดินอย่างสมเหตุสมผลตามแผนงานที่วางไว้ และเพื่อใช้ในโครงการที่อยู่อาศัยเพื่อสวัสดิการสังคม โดยไม่มีข้อจำกัดด้านแนวเขตที่ดินส่วนบุคคล

(i) “การจัดหาที่ดินเพื่อพัฒนาโครงการ” หมายความว่า การจัดหาที่ดินล่วงหน้าตามราคาที่เหมาะสมจากการใช้ประโยชน์ในที่ดิน ณ ขณะนั้น ก่อนที่จะเริ่มดำเนินโครงการพัฒนาเมืองและอาคารสงเคราะห์อย่างแท้จริง

(j) “การแลกเปลี่ยนที่ดิน” หมายความว่า กระบวนการในการได้มาซึ่งที่ดินโดยการแลกเปลี่ยนที่ดินผืนหนึ่งกับที่ดินอีกผืนหนึ่งที่มีมูลค่าเท่ากัน หรือโดยการแลกเปลี่ยนกับหุ้นในกิจการรัฐวิสาหกิจ หรือกิจการกึ่งรัฐวิสาหกิจ ที่มีมูลค่าตามบัญชีเท่ากับที่ดินผืนดังกล่าว เพื่อวัตถุประสงค์ในการพัฒนาที่ดินอย่างสมเหตุสมผลตามแผนที่วางไว้ และเพื่อจัดทำโครงการที่อยู่อาศัยเพื่อสวัสดิการสังคมซึ่งมีการกำหนดมูลค่าที่ดินตามประเภทของที่ดิน ราคาตลาด และราคาประเมินจากแบบแจ้งรายการภาษีในขณะนั้น ทั้งนี้ ที่ดินของเอกชนที่มีมูลค่ามากกว่าอาจถูกนำมาแลกเปลี่ยนกับที่ดินที่มีมูลค่าน้อยกว่าได้ เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของรัฐธรรมนูญนี้

(k) “ผังการใช้ประโยชน์ที่ดิน” หมายความว่า แนวทางในการจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่ โดยเป็นแนวทางที่สมเหตุสมผลและมีความเป็นธรรมกับกลุ่มผู้ใช้ทรัพยากรที่มีความต้องการแตกต่างกันมากที่สุด รวมทั้งเพื่อประโยชน์อื่นใดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาพื้นที่ดังกล่าวและโครงการที่จัดตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญนี้

(l) “การพัฒนาพื้นที่” หมายความว่า กระบวนการปรับปรุงและฟื้นฟูพื้นที่เมืองที่มีลักษณะเป็นชุมชนแออัดและมีสภาพเสื่อมโทรม โดยพยายามให้มีการเคลื่อนย้ายผู้ที่อาศัยในบริเวณดังกล่าวออกไปให้น้อยที่สุด รวมทั้งการจัดให้มีบริการสาธารณะพื้นฐานต่างๆ ตามที่ระบุในมาตรา 21 ของรัฐธรรมนูญนี้

(m) “ผู้จับจองที่ดินเป็นอาชีพ” หมายความว่า บุคคลหรือกลุ่มบุคคลซึ่งครอบครองที่ดินโดยไม่ได้รับอนุญาตชัดเจนจากเจ้าของที่ดิน โดยที่บุคคลเหล่านี้มีรายได้เพียงพอต่อการเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัยที่ชอบด้วยกฎหมาย ค่าดังกล่าวให้รวมถึงบุคคลที่เคยได้รับที่ดินสำหรับปลูกบ้านหรือที่อยู่อาศัยจากรัฐบาลแล้ว แต่ได้ขาย ให้เช่า หรือโอน ซึ่งที่อยู่อาศัยดังกล่าวไปเพื่อมาอาศัยอยู่ในพื้นที่เดียวกันหรือในเมืองอื่นๆ โดยมีชอบด้วยกฎหมาย รวมทั้งผู้บุกรุกหรือครอบครองที่ดินที่สงวนไว้สำหรับใช้เป็นที่อยู่อาศัยเพื่อสวัสดิการสังคมโดยไม่สุจริต แต่ค่าดังกล่าวไม่รวมถึงบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่เช่าที่ดินหรือที่อยู่อาศัยต่อจากผู้จับจองที่ดินเป็นอาชีพหรือองค์กรธุรกิจจับจองที่อยู่อาศัย

คำอธิบายจากผู้แปล: ผู้จับจองที่ดินเป็นอาชีพ หรือ Professional Squatter นั้นเป็นปัญหาที่ฟิลิปปินส์ประสบมาโดยตลอด และประธานาธิบดีในทุกสมัยได้ออกกฎหมาย คำสั่ง และข้อบังคับในการแก้ไขปัญหาเรื่องนี้ แต่ปัญหาเรื่องการจับจองที่ดินโดยไม่ถูกกฎหมายยังคงมีอยู่ โดยเฉพาะในเมืองใหญ่ๆ ที่เป็นพื้นที่ชุมชนหนาแน่นสูง ทั้งนี้กฎหมายฉบับนี้ได้กำหนดมาตรการขอความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ของรัฐในมาตรา 27 และบทกำหนดโทษในมาตรา 45 แล้ว แต่ยังไม่สามารถบังคับใช้ หรือแก้ไขปัญหาได้เท่าที่ควร

(n) “พื้นที่อพยพ” หมายความว่า พื้นที่ที่หน่วยงานรัฐบาลที่เกี่ยวข้องหรือหน่วยงานส่วนท้องถิ่นกำหนดให้เป็นพื้นที่ที่อยู่ภายใต้เขตอำนาจของตน เพื่อให้ประชากรกลุ่มผู้ด้อยโอกาสหรือคนไร้ที่อยู่อพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐาน

(o) “ความมั่นคงในการถือครองที่ดิน” หมายความว่า ระดับความคุ้มครองที่ให้กับผู้มีสิทธิรับประโยชน์จากโครงการ ในกรณีที่มีการทำละเมิด การขับไล่ หรือการโอนการครอบครองโดยไม่เป็นธรรม ไม่สมเหตุสมผล หรือตามอำเภอใจ โดยอาศัยหลักกรรมสิทธิ์ สัญญาเช่า การก่อตั้งสิทธิเก็บกินและสิทธิตามสัญญาอื่นๆ

(p) “โครงการปรับปรุงและอพยพชุมชนแออัด” หมายความว่า โครงการของการเคหะแห่งชาติในการปรับปรุงพัฒนาพื้นที่เสื่อมโทรมนอกกรุงมะนิลาที่มีผู้บุกรุกเข้ามาอาศัยอยู่ ตามบทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้บังคับและคำสั่งฝ่ายบริหารที่เกี่ยวข้อง

(q) “เจ้าของอสังหาริมทรัพย์ขนาดเล็ก” หมายความว่า ผู้ซึ่งเป็นเจ้าของอสังหาริมทรัพย์ทั้งหมดที่มีเพียงที่ดินสำหรับอยู่อาศัยที่มีขนาดไม่เกินสามร้อยตารางเมตร ในเมืองที่มีลักษณะเป็นเมืองในเขตชุมชนหนาแน่นสูง หรือที่ดินสำหรับอยู่อาศัยที่มีขนาดไม่เกินแปดร้อยตารางเมตร ในเขตเมืองอื่นๆ

(r) “ที่อยู่อาศัยเพื่อสวัสดิการสังคม” หมายความว่า โครงการและแผนที่อยู่อาศัยซึ่งครอบคลุมบ้านและที่ดิน หรือที่ดินสำหรับปลูกสร้างบ้าน ที่รัฐบาลหรือภาคเอกชนจัดทำขึ้นเพื่อประชากรกลุ่มผู้ด้อยโอกาสและคนไร้ที่อยู่โดยเฉพาะ และให้รวมถึงการพัฒนาที่ตั้งโครงการและบริการต่างๆ การช่วยเหลือทางการเงินในระยะยาว เงื่อนไขการชำระดอกเบี้ยที่มีความยืดหยุ่น และสิทธิประโยชน์อื่นใดตามที่ระบุไว้ในบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญนี้

(s) “องค์กรธุรกิจจับจองที่อยู่อาศัย” หมายความว่า กลุ่มบุคคลที่ดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับการบุกรุกที่อยู่อาศัยเพื่อวัตถุประสงค์ในการหากำไรหรือผลประโยชน์อื่นๆ

คำอธิบายจากผู้แปล: องค์กรธุรกิจจับจองที่อยู่อาศัย หรือ Squatting Syndicate มีความหมายเหมือนกับ Professional Squatter แต่ทำเป็นขบวนการในรูปแบบธุรกิจ

(t) “ประชากรกลุ่มผู้ด้อยโอกาสและคนไร้ที่อยู่” หมายความว่า ผู้รับประโยชน์ตามรัฐธรรมนูญนี้รวมทั้งบุคคลหรือครอบครัวใดๆ ที่อาศัยอยู่ในเมืองหรือพื้นที่ที่สามารถพัฒนาเป็นเมืองได้ และมีรายได้หรือมีรายได้รวมต่อครัวเรือนอยู่ในเกณฑ์ที่หน่วยงานเศรษฐกิจและการพัฒนาแห่งชาติประกาศให้อยู่ในกลุ่มคนยากจน และบุคคลดังกล่าวไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง กลุ่มประชากรเหล่านี้ให้รวมถึงผู้ที่อาศัยอยู่ในที่อยู่อาศัยชั่วคราวซึ่งไม่มีความมั่นคงในการถือครองด้วย

(u) “ที่ดินที่ไม่มีทะเบียนหรือถูกทิ้งร้าง” หมายความว่า ที่ดินในเขตเมืองหรือพื้นที่ที่สามารถพัฒนาเป็นเมืองได้ ซึ่งไม่ได้มีการจดทะเบียนไว้กับสำนักทะเบียนที่ดิน หรือสำนักงานประเมินมูลค่าทรัพย์สินในเมืองหรือส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง หรือไม่มีเจ้าของอาศัยอยู่และไม่ได้มีการพัฒนาหรืออุทิศให้ใช้เพื่อประโยชน์ใดๆ หรือนำเชื่อได้ว่าไม่มีการใช้ประโยชน์ใดๆ มาเป็นระยะเวลาสาม (3) ปีติดต่อกัน ก่อนที่รัฐบาลจะออกและได้รับประกาศแจ้งการได้มาซึ่งที่ดินดังกล่าวตามที่ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ แต่ไม่รวมถึงที่ดินที่ถูกทิ้งร้างเนื่องจากเหตุสุดวิสัยหรือเหตุการณ์ที่ไม่อาจคาดเห็นได้ หากได้มีการใช้ที่ดินดังกล่าวเพื่อประโยชน์หรือวัตถุประสงค์ทางเศรษฐกิจใดๆ ก่อนที่จะเกิดเหตุเช่นนั้น

(v) “เขตเมือง” หมายความว่า เมืองทุกแห่งโดยไม่คำนึงถึงความหนาแน่นของประชากร และเขตเทศบาลที่มีความหนาแน่นของประชากรอย่างน้อยห้าร้อยคนต่อตารางกิโลเมตร

(w) “พื้นที่ที่สามารถพัฒนาเป็นเมืองได้” หมายความว่า พื้นที่หรือที่ดินซึ่งหากพิจารณาจากคุณลักษณะและสภาพโดยทั่วไปในขณะนั้นแล้ว มีคุณสมบัติที่สำคัญและชัดเจนที่อาจพัฒนาเป็นเขตเมืองได้ภายในระยะเวลาห้าปี

(x) “โครงการปรับปรุงแบบแบ่งเขต” หมายความว่า โครงการของการเคหะแห่งชาติในการปรับปรุงและพัฒนาพื้นที่เสื่อมโทรมที่มีผู้บุกรุกเข้ามาอยู่อาศัยในเขตเมือง และเขตเทศบาลต่างๆ ของกรุงมะนิลา ตามบทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้บังคับและคำสั่งฝ่ายบริหารที่เกี่ยวข้อง

หมวด 2 ขอบเขตและข้อยกเว้นของกฎหมาย

มาตรา 4 ขอบเขตของกฎหมาย - โครงการฯ มีพื้นที่ครอบคลุมที่ดินในเขตเมืองและพื้นที่ที่สามารถพัฒนาเป็นเมืองได้ทั้งหมด รวมทั้งพื้นที่ในเขตที่ต้องพัฒนาอย่างเร่งด่วน และพื้นที่อื่นใดที่หน่วยงานรัฐบาลส่วนท้องถิ่นอาจจะนับว่าเป็นพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับโครงการที่อยู่อาศัยเพื่อสวัสดิการสังคม

มาตรา 5 ข้อยกเว้น - ที่ดินดังต่อไปนี้ไม่อยู่ในบังคับของรัษฎบัญญัตินี้

(a) ที่ดินที่อยู่ภายใต้บังคับรัษฎบัญญัติ ฉบับที่ 6657 หรือที่เรียกว่ากฎหมายปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรแบบครบวงจร

(b) ที่ดินที่ใช้เพื่อวัตถุประสงค์ด้านการทหารและความมั่นคงของประเทศ

(c) ที่ดินที่ใช้ สงวน หรือรักษาไว้โดยประการอื่น เพื่อใช้เป็นที่ตั้งของสำนักงาน สิ่งอำนวยความสะดวก และสิ่งติดตั้งอื่นใดของรัฐบาล หน่วยงานของรัฐบาล หน่วยงานย่อยของรัฐบาล หรือบริษัทที่รัฐบาลหรือหน่วยงานรัฐบาลส่วนท้องถิ่นเป็นเจ้าของหรือมีอำนาจควบคุม อย่างไรก็ตามที่ดินดังกล่าวหรือส่วนหนึ่งของที่ดินดังกล่าวที่ยังไม่เคยใช้เพื่อวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ภายในสิบปีนับจากวันที่รัษฎบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือเป็นที่ดินที่อยู่ภายใต้บังคับของรัษฎบัญญัตินี้

(d) ที่ดินที่ใช้หรือสงวนไว้เพื่อใช้เป็นสวนสาธารณะ เขตรักษาพันธุ์สัตว์และพันธุ์พืช ป่าไม้ และลุ่มน้ำ รวมทั้งพื้นที่อื่นๆ ที่มีความสำคัญต่อการรักษาสมดุลของระบบนิเวศน์หรือการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ตามที่หน่วยงานรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกำหนดและได้รับรองไว้ และ

(e) ที่ดินที่ใช้เพื่อวัตถุประสงค์ทางศาสนา สาธารณกุศล และการศึกษา สถานที่ที่มีความสำคัญด้านวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ โรงพยาบาลและศูนย์สุขภาพ รวมทั้งสุสานหรือสถานที่ฝังศพ

ข้อยกเว้นที่ระบุไว้ในมาตรานี้ไม่ให้นำมาใช้บังคับ หากที่ดินดังกล่าวไม่ได้มีการใช้ประโยชน์หรือใช้เพื่อวัตถุประสงค์ตามที่ได้ระบุไว้อีกต่อไป

หมวด 3 กรอบการดำเนินงานด้านการเคหะและการพัฒนาเมืองแห่งชาติ

มาตรา 6 กรอบการพัฒนาอย่างสมเหตุสมผล - ให้คณะกรรมการกำกับดูแลที่อยู่อาศัย และการใช้ประโยชน์ที่ดิน จัดทำกรอบการดำเนินงานด้านการเคหะและการพัฒนาเมืองแห่งชาติ ภายใต้แนวทางที่สภาประสานงานเพื่อการพัฒนาที่อยู่อาศัยและเมือง และหน่วยงานรัฐบาลส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานภาครัฐ และเอกชนที่เกี่ยวข้องกำหนด ภายในระยะเวลาหนึ่งปี นับจากวันที่รัษฎบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

กรอบการดำเนินงานดังกล่าวต้องอ้างอิงแผนแม่บทเกี่ยวกับเขตเมืองและพื้นที่ที่อาจพัฒนาเป็นเมืองได้ ซึ่งแผนดังกล่าวมุ่งกำหนดมาตรการที่จะช่วยให้บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการฯ ทั้งนี้ ในการจัดทำกรอบการดำเนินงานดังกล่าว ให้มีการทบทวนและวิเคราะห์แผนการจัดตั้งเมืองทดสอบและแผนการใช้ที่ดิน โครงการที่อยู่อาศัย รวมทั้งวัตถุประสงค์และการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ที่อาจส่งผลกระทบต่อ

มีนัยสำคัญต่อรูปแบบการใช้ที่ดินในเขตเมือง ตลอดจนการขนส่งและสาธารณูปโภค โครงสร้างพื้นฐาน สิ่งแวดล้อม และการเคลื่อนย้ายประชากร โดยได้รับความเห็นชอบของหน่วยงานรัฐบาลส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง

หมวด 4

การใช้ประโยชน์ที่ดิน บัญชีรายการที่ดิน การได้มาซึ่งที่ดิน และการโอนการครอบครอง

มาตรา 7 บัญชีรายการที่ดิน - ภายในระยะเวลาหนึ่งปี นับแต่วันที่รัฐบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้องค์การบริหารของเมืองและเทศบาลต่างๆ จัดทำบัญชีรายการที่ดินทุกประเภทที่อยู่ในเขตท้องที่ของตน รวมทั้งสิ่งปลูกสร้างบนที่ดินดังกล่าว บัญชีรายการที่ดินจะต้องมีรายการดังต่อไปนี้

- (a) ที่ดินสำหรับใช้เป็นที่อยู่อาศัย
- (b) ที่ดินของรัฐ ไม่ว่าจะเป็นของรัฐบาลกลาง หรือแผนก ฝ่าย หรือหน่วยงานใดๆ ของรัฐบาล ตลอดจนบริษัทที่รัฐบาลเป็นเจ้าของหรือเป็นผู้ควบคุม และบริษัทย่อย
- (c) ที่ดินที่ไม่มีทะเบียนหรือถูกทิ้งร้าง หรือที่ดินที่ไม่ได้ทำประโยชน์ และ
- (d) ที่ดินอื่นๆ

ในการจัดทำบัญชีรายการที่ดิน ให้องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องและคณะกรรมการกำกับดูแลการใช้ที่ดินและที่อยู่อาศัย โดยความช่วยเหลือของหน่วยงานรัฐบาลที่เกี่ยวข้อง ระบุประเภทการใช้ประโยชน์ที่ดิน และระดับการใช้ประโยชน์จากที่ดิน รวมทั้งข้อมูลหรือรายละเอียดอื่นใดที่จำเป็นเพื่อดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ของรัฐบัญญัตินี้

เพื่อวัตถุประสงค์ในการวางแผนการดำเนินงาน ให้รัฐบาลส่วนท้องถิ่นทุกแห่งมอบสำเนาบัญชีรายการทรัพย์สินให้กับสภาประสานงานเพื่อการพัฒนาที่อยู่อาศัยและเมือง บัญชีรายการดังกล่าวต้องมีการปรับปรุงทุกๆ สามปี

มาตรา 8 การกำหนดพื้นที่สำหรับจัดทำที่อยู่อาศัยเพื่อสวัสดิการสังคม - หลังจากจัดทำบัญชีรายการที่ดินเสร็จสิ้นแล้ว ให้องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ร่วมกับการเคหะแห่งชาติ คณะกรรมการกำกับดูแลที่อยู่อาศัย และการใช้ประโยชน์ที่ดิน องค์กรข้อมูลทรัพยากรและการจัดทำแผนที่แห่งชาติ และสำนักบริหารที่ดิน กำหนดพื้นที่สำหรับการจัดทำที่อยู่อาศัยเพื่อสวัสดิการสังคมและพื้นที่อพยพ เพื่อรองรับกลุ่มคนผู้ด้อยโอกาสและคนไร้ที่อยู่ในเขตเมืองทั้งในปัจจุบันและในอนาคต โดยให้พิจารณาถึงระดับการบริการสาธารณะ และสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานในพื้นที่ดังกล่าว ความสามารถในการเข้าถึงและความใกล้ชิดกับสถานที่ทำงาน และโอกาสทางธุรกิจอื่นๆ ตลอดจนจำนวนผู้รับประโยชน์ที่มีการขึ้นทะเบียนไว้อย่างแท้จริง

ที่ดินของรัฐที่ระบุไว้ในข้อ (b) ของมาตรา 7 ก่อน ซึ่งไม่ได้มีการใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้เป็นระยะเวลาสิบปี นับจากวันที่รัฐบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ และได้รับการพิจารณาว่ามีความเหมาะสมในการจัดทำที่อยู่อาศัยเพื่อสวัสดิการสังคม ให้ทำการโอนให้กับการเคหะแห่งชาติทันที โดยให้ประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐฟิลิปปินส์หรือองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณี เป็นผู้ดำเนินการอนุมัติ เพื่อโอนการครอบครองที่ดินดังกล่าวอย่างถูกต้องตามบทบัญญัติของรัฐบัญญัตินี้

มาตรา 9 ลำดับการได้มาซึ่งที่ดิน - ที่ดินสำหรับจัดทำที่อยู่อาศัยเพื่อสวัสดิการสังคม ให้มาจากที่ดิน ดังต่อไปนี้ตามลำดับ

- (a) ที่ดินที่เป็นของรัฐบาล หรือแผนก ฝ่าย หรือหน่วยงานใดๆ ของรัฐบาล รวมทั้งบริษัทที่รัฐบาลเป็นเจ้าของหรือมีอำนาจควบคุม และบริษัทย่อย
- (b) ที่สาธารณสมบัติ
- (c) ที่ดินที่ไม่มีทะเบียนหรือถูกทิ้งร้าง และที่ดินที่ไม่ได้ทำประโยชน์
- (d) ที่ดินในบริเวณที่ประกาศให้เป็นพื้นที่ที่ต้องพัฒนาอย่างเร่งด่วน พื้นที่โครงการพัฒนาแบบแบ่งโซน และพื้นที่โครงการพัฒนาและย้ายถิ่นฐานชุมชนแออัด ซึ่งยังไม่มี การดำเนินการให้ ได้มา
- (e) ที่ดินในโครงการพัฒนาพื้นที่และบริการบาง สปีนนั้น ที่ยังไม่มี การดำเนินการให้ ได้มา และ
- (f) ที่ดินของเอกชน

ในกรณีที่การพัฒนาแบบไม่จำกัดประเภทของพื้นที่ตามลำดับข้างต้น มีความเหมาะสมและเป็นผลดีกับ ผู้รับประโยชน์มากกว่า ไม่ให้นำลำดับการได้มาซึ่งที่ดินที่ระบุไว้ในมาตรานี้มาใช้บังคับ ทั้งนี้ หน่วยงานของรัฐบาล ส่วนท้องถิ่นต้องจัดสรรงบประมาณสำหรับพัฒนาที่ดินของรัฐก่อน

มาตรา 10 วิธีการได้มาซึ่งที่ดิน - วิธีการได้มาซึ่งที่ดินเพื่อวัตถุประสงค์ของรัฐบัญญัตินี้ ให้รวมถึงการ ได้มาโดยการจ้างงานโฉนดที่ดินชุมชน การแลกเปลี่ยนที่ดิน การรวมหรือจัดรูปที่ดิน การจัดหาที่ดินเพื่อพัฒนา โครงการ การบริจาคให้รัฐบาล สัญญาจัดตั้งกิจการร่วมค้า การเจรจาซื้อขาย และการเวนคืนที่ดิน อย่างไรก็ตาม การได้มาโดยการเวนคืนที่ดินสามารถกระทำได้เฉพาะในกรณีที่ไม่อาจได้มาซึ่งที่ดินโดยประการอื่น และที่ดินของเจ้าของอสังหาริมทรัพย์ขนาดเล็กไม่อยู่ในบังคับที่อาจถูกเวนคืนเพื่อวัตถุประสงค์ของรัฐบัญญัตินี้ ได้ ทั้งนี้ ที่ดินที่ถูกทิ้งร้างตามคำจำกัดความของรัฐบัญญัตินี้ ให้กลับคืนและตกเป็นของรัฐโดยกระบวนการ ที่กำหนดไว้ในระเบียบศาล ข้อ 91

เพื่อวัตถุประสงค์ในการดำเนินโครงการที่อยู่อาศัยเพื่อสวัสดิการสังคม หน่วยงานรัฐบาลส่วนท้องถิ่นหรือ การเคหะแห่งชาติ อาจได้มาซึ่งที่ดินของรัฐและที่ดินที่ถูกยึดเพื่อรอการขายได้โดยการเจรจาซื้อขาย ทั้งนี้ ผู้ มีสิทธิรับประโยชน์ของโครงการฯ ซึ่งครอบครองอาศัยอยู่ที่ดินดังกล่าวโดยแท้จริงต้องมีสิทธิปฏิเสธการขาย ที่ดินดังกล่าวก่อน

มาตรา 11 การเวนคืนที่ดินที่ไม่ได้ทำประโยชน์ - ให้มีการเวนคืนที่ดินที่ไม่ได้ทำประโยชน์ทั้งหมดในเขต เมืองหรือพื้นที่ที่สามารถพัฒนาเป็นเมืองได้ ตามที่ได้ให้คำจำกัดความและระบุไว้ในรัฐบัญญัตินี้ กลับมาเป็น ส่วนหนึ่งของที่ดินสาธารณสมบัติ โดยรัฐบาลอาจจำหน่ายหรือใช้ประโยชน์จากที่ดินดังกล่าวได้ตาม วัตถุประสงค์ที่สอดคล้องกับแผนการใช้ที่ดินนั้นๆ ทั้งนี้ การเวนคืนที่ดินจะเริ่มกระทำต่อเมื่อเจ้าของที่ดิน ไม่มีการก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างใดๆ ตามที่ได้ให้คำนิยามไว้ในมาตรา 3(f) ของรัฐบัญญัตินี้ หลังจากล่วงพ้น ระยะเวลาหนึ่งปี นับจากวันที่ได้รับหนังสือแจ้งการได้มาซึ่งที่ดินดังกล่าว เว้นแต่จะมีเหตุสุดวิสัยหรือเหตุการณ์ ที่ไม่อาจคาดเห็นได้ อย่างไรก็ตาม ที่ดินสำหรับใช้เป็นอยู่อาศัยของเจ้าของอสังหาริมทรัพย์ขนาดเล็กหรือที่ดิน ที่ยังมีข้อพิพาทเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ ไม่ตกอยู่ภายใต้บังคับของบทบัญญัติมาตรานี้

มาตรา 12 การโอนที่ดินสำหรับโครงการที่อยู่อาศัยเพื่อสวัสดิการสังคม - ให้การเคหะแห่งชาติและหน่วยงานรัฐบาลส่วนท้องถิ่นประสานงานกันเพื่อจัดทำแผนการโอนที่ดินของรัฐบาล (สำหรับการเคหะแห่งชาติ) และที่ดินที่อยู่ในเขตพื้นที่ของตน (สำหรับรัฐบาลส่วนท้องถิ่น) ให้แก่ผู้รับประโยชน์ของโครงการฯ ในรูปแบบต่างๆ แผนเหล่านี้ไม่จำกัดเพียงการโอนกรรมสิทธิ์เด็ดขาดในที่ดิน แต่ให้รวมถึงการให้เช่าโดยให้ผู้เช่ามีสิทธิซื้อที่ดิน การก่อตั้งสิทธิเก็บกิน หรือวิธีการอื่นใดที่หน่วยงานรัฐบาลส่วนท้องถิ่นและการเคหะเห็นสมควร เพื่อให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ของรัฐบัญญัตินี้

ทั้งนี้ ภายใต้บทบัญญัติมาตรานี้ การจัดทำแผนการโอน จะทำในรูปแบบเคหะชุมชนให้เข้ากันได้

มาตรา 13 การประเมินราคาที่ดินสำหรับที่อยู่อาศัยเพื่อสวัสดิการสังคม - ให้กระทรวงการคลังจัดทำแนวทางการประเมินราคาที่ดินสำหรับที่อยู่อาศัยเพื่อสวัสดิการสังคมอย่างเป็นธรรม โดยอ้างอิงราคาตลาด การประเมินมูลค่าในเขตนั้น หรือในกรณีที่ไม่มีการประเมินดังกล่าว ให้อ้างอิงจากแบบแสดงรายการภาษีอสังหาริมทรัพย์ปีล่าสุด

สำหรับที่ดินซึ่งผู้มีสิทธิรับประโยชน์จากโครงการฯ ได้ครอบครองอยู่แล้ว ให้กระทรวงการคลังประเมินราคาที่ดินดังกล่าวโดยคำนึงถึงความเสื่อมโทรมของที่ดิน ตามที่หน่วยงานรัฐบาลส่วนท้องถิ่นหรือการเคหะแห่งชาติประเมินไว้ด้วย

มาตรา 14 ข้อจำกัดสิทธิในการโอนที่ดินในโครงการที่อยู่อาศัยเพื่อสวัสดิการสังคม - ห้ามมิให้ผู้รับประโยชน์ขาย โอน ถ้ายโอน ก่อให้เกิดภาระติดพัน หรือให้เช่าที่ดินสำหรับที่อยู่อาศัยเพื่อสวัสดิการสังคมรวมทั้งสิ่งปลูกสร้างหรือสิทธิใดๆ บนที่ดินดังกล่าว ตามที่หน่วยงานรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกำหนด

หากผู้รับประโยชน์ขาย โอน หรือจำหน่ายโดยประการใดซึ่งที่ดินหรือสิทธิใดๆ บนที่ดินดังกล่าวโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ให้ธุรกรรมดังกล่าวตกเป็นโมฆะ และไม่มีผลบังคับ ผู้รับประโยชน์ย่อมเสียสิทธิใดๆ ในที่ดินดังกล่าว รวมทั้งให้ยึดเงินที่ผ่อนชำระมาทั้งหมด นอกจากนี้ ผู้รับประโยชน์จะถูกลดสิทธิไม่ให้รับประโยชน์ใดๆ ตามรัฐบัญญัตินี้เป็นระยะเวลาสิบปี นับจากวันที่กระทำการดังกล่าว

ในกรณีที่ผู้รับประโยชน์เสียชีวิตลงก่อนที่จะได้กรรมสิทธิ์ในที่ดินโดยสมบูรณ์ สิทธิดังกล่าวย่อมตกเป็นของทายาทของผู้รับประโยชน์ต่อเมื่อทายาทตกลงจะชำระค่าที่ดินที่เหลือ หากทายาทไม่อาจรับภาระค่าที่ดินดังกล่าวได้ ให้ที่ดินตกเป็นของรัฐเพื่อนำไปจำหน่ายตามรัฐบัญญัตินี้

หมวด 5 ที่อยู่อาศัยเพื่อสวัสดิการสังคม

มาตรา 15 นโยบาย - โครงการที่อยู่อาศัยเพื่อสวัสดิการสังคม ตามที่ได้ให้คำนิยามไว้ในมาตรา 3 ของรัฐบัญญัตินี้ เป็นยุทธศาสตร์สำคัญในการจัดหาที่อยู่อาศัยให้กับผู้ด้อยโอกาสและคนไร้ที่อยู่ อย่างไรก็ตาม โครงการที่อยู่อาศัยฯ ใดกำหนดให้การถือครองที่ดินในโครงการฯ อยู่ในรูปของสิทธิการเช่าหรือสิทธิเก็บกิน ให้ข้อกำหนดดังกล่าวมีผลบังคับเป็นการชั่วคราว และให้มีมาตรการสนับสนุนให้ผู้รับประโยชน์สามารถปลดปล่อยภาระหน้าที่ที่มีต่อโครงการได้ภายในระยะเวลาที่หน่วยงานผู้ดำเนินโครงการที่เกี่ยวข้องกำหนด

มาตรา 16 หลักเกณฑ์การพิจารณาผู้มีสิทธิรับประโยชน์จากโครงการที่อยู่อาศัยเพื่อสวัสดิการสังคม - ผู้รับประโยชน์จากโครงการที่อยู่อาศัยเพื่อสวัสดิการสังคมต้องมีคุณสมบัติต่อไปนี้

- (a) เป็นพลเมืองฟิลิปปินส์
- (b) เป็นประชากรกลุ่มผู้ด้อยโอกาสหรือคนไร้ที่อยู่ ตามคำจำกัดความในมาตรา 3 ของรัฐ-
บัญญัตินี้
- (c) ไม่เป็นเจ้าของอสังหาริมทรัพย์ใด ไม่ว่าในเขตเมืองหรือพื้นที่ที่อาจพัฒนาเป็นเมืองได้ และ
- (d) ไม่เป็นผู้จ้างจ้งที่ดินเป็นอาชีพหรือสมาชิกองค์กรธุรกิจจ้างจ้งที่ดิน

มาตรา 17 การขึ้นทะเบียนผู้รับประโยชน์จากโครงการที่อยู่อาศัยเพื่อสวัสดิการสังคม - สภาความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่อยู่อาศัยและเมือง ร่วมกับหน่วยงานรัฐบาลส่วนท้องถิ่น ต้องจัดทำระบบขึ้นทะเบียนผู้รับประโยชน์ของโครงการฯ ภายใต้กรอบการดำเนินงานที่กำหนดไว้ โดยหน่วยงานรัฐบาลส่วนท้องถิ่นต้องระบุและขึ้นทะเบียนผู้รับประโยชน์ที่อยู่ในเขตพื้นที่ของตนให้ครบทุกรายภายในระยะเวลาหนึ่งปี นับจากวันที่รัฐบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

มาตรา 18 การพัฒนาที่อยู่อาศัยอย่างสมดุล - โครงการฯ ต้องมีระบบที่กำหนดให้ผู้พัฒนาโครงการย่อยจัดสรรพื้นที่สำหรับพัฒนาเป็นที่อยู่อาศัยเพื่อสวัสดิการสังคม ในสัดส่วนอย่างน้อยร้อยละสิบของพื้นที่โครงการทั้งหมด หรือของมูลค่าการลงทุนในโครงการทั้งหมด แล้วแต่ผู้พัฒนาจะเลือก โดยพื้นที่ดังกล่าวควรอยู่ในเมืองหรือเขตเทศบาลเดียวกันหากเป็นไปได้ และต้องมีมาตรฐานตามที่คณะกรรมการกำกับดูแลที่อยู่อาศัยและการใช้ที่ดินหรือกฎหมายอื่นกำหนด โดยให้กล่าวถึงระบบดังกล่าวไว้ในกรอบการดำเนินงานด้วย ทั้งนี้ ผู้พัฒนาโครงการย่อยอาจปฏิบัติตามเงื่อนไขว่าด้วยการพัฒนาที่อยู่อาศัยอย่างสมดุลตามที่ระบุไว้ในมาตรานี้ได้ โดยการดำเนินการใดๆ ดังต่อไปนี้

- (a) การพัฒนาพื้นที่อพยพแห่งใหม่
- (b) การพัฒนาชุมชนแออัดหรือปรับปรุงพื้นที่ที่ต้องพัฒนาอย่างเร่งด่วน ไม่ว่าโดยการดำเนินงานผ่านโครงการพัฒนาแบบแบ่งเขต หรือโครงการพัฒนา และย้ายถิ่นที่อยู่ชุมชนแออัด
- (c) การดำเนินโครงการในรูปแบบกิจการร่วมค้ากับหน่วยงานรัฐบาลส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานด้านที่อยู่อาศัยอื่นๆ หรือ
- (d) การเข้าร่วมโครงการรับจ้างงานจ้งที่ดินชุมชน

มาตรา 19 สิทธิพิเศษสำหรับการเคหะแห่งชาติ - การเคหะแห่งชาติ ซึ่งทำหน้าที่เป็นหน่วยงานหลักของรัฐบาลในการจัดหาที่อยู่อาศัยให้กับผู้ด้อยโอกาสและคนไร้ที่อยู่ จะได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมทั้งปวงและค่าดำเนินการทุกประเภท ไม่ว่าในระดับท้องถิ่นหรือระดับประเทศ อาทิ ภาษีเงินได้และภาษีอสังหาริมทรัพย์ และเอกสารหรือสัญญาทั้งปวงที่ลงนามจัดทำโดยหรือเพื่อประโยชน์ของการเคหะแห่งชาติ ย่อมได้รับยกเว้นค่าอากรแสตมป์ ค่าธรรมเนียมการจดทะเบียน และค่าธรรมเนียมการออกหนังสือรับรองการโอนกรรมสิทธิ์ด้วย

มาตรา 20 สิทธิพิเศษสำหรับภาคเอกชนที่เข้าร่วมโครงการที่อยู่อาศัยเพื่อสวัสดิการสังคม - เพื่อส่งเสริมให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในโครงการที่อยู่อาศัยเพื่อสวัสดิการสังคมมากขึ้น รวมทั้งลดต้นทุนที่อยู่อาศัยแต่ละหน่วยเพื่อประโยชน์ของคนด้อยโอกาสและคนไร้ที่อยู่ ภาคเอกชนที่เข้าร่วมโครงการฯ จะได้รับประโยชน์จากมาตรการดังต่อไปนี้ด้วย

- (a) การลดและปรับปรุงขั้นตอนการตรวจสอบคุณสมบัติและการรับรองคุณภาพนักพัฒนาภาคเอกชนที่เข้าร่วมโครงการฯ ให้ง่ายขึ้น

(b) การจัดตั้งบริการศูนย์ดำเนินงานครบวงจรในภาคต่างๆ ของประเทศ เพื่อทำหน้าที่พิจารณาอนุมัติ และออกหนังสือรับรอง หนังสืออนุญาต และใบอนุญาตที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ศูนย์ดังกล่าวต้องสามารถออกหนังสือรับรอง หนังสืออนุญาต และใบอนุญาตดังกล่าวได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่นักพัฒนาภาคเอกชนที่เข้าร่วมโครงการยื่นเอกสารครบถ้วนตามเงื่อนไข

(c) การปรับปรุงกระบวนการให้ความช่วยเหลือทางการเงินให้มีความทันสมัย และ

(d) การได้รับยกเว้นการชำระภาษีดังต่อไปนี้

(1) ภาษีเงินได้ที่เกี่ยวข้องกับโครงการฯ

(2) ภาษีกำไรจากการขายที่ดินที่ไม่ได้ทำประโยชน์สำหรับใช้ในโครงการฯ

(3) ภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับผู้รับเหมาที่ร่วมงานกับโครงการฯ

(4) ภาษีการโอนทรัพย์สินสำหรับโครงการที่ยังไม่เสร็จสมบูรณ์และโครงการที่เสร็จสมบูรณ์แล้ว และ

(5) ภาษีผู้บริจาคสำหรับที่ดินที่หน่วยงานรัฐบาลส่วนท้องถิ่นรับรองว่าได้อุทิศให้เพื่อวัตถุประสงค์ในการจัดทำที่อยู่อาศัยเพื่อสวัสดิการสังคม

ทั้งนี้ โดยอยู่ภายใต้เงื่อนไขว่า ในการขอยกเว้นภาษีข้างต้น สำนักทะเบียนที่ดินต้องทำหมายเหตุประกอบเพื่อบันทึกการยึดหน่วงกรรมสิทธิ์ที่ดินเอาไว้ และหน่วยงานรัฐบาลที่เกี่ยวข้องต้องได้อนุมัติแผนงานพัฒนาที่อยู่อาศัยเพื่อสวัสดิการสังคมแล้ว นอกจากนี้ ต้นทุนที่ลดลงเนื่องจากสิทธิประโยชน์ตามมาตรานี้ทั้งหมดต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์ของผู้รับประโยชน์ของโครงการ ภายใต้แนวการดำเนินโครงการที่สภาความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่อยู่อาศัยและเมืองจะได้จัดทำขึ้น

กระทรวงการคลัง โดยการหารือร่วมกับสภาประสานงานเพื่อการพัฒนาที่อยู่อาศัยและเมือง ต้องจัดทำแนวทางการดำเนินโครงการที่เหมาะสม เพื่อบังคับใช้มาตรการยกเว้นภาษีที่ระบุไว้ในมาตรานี้ภายในระยะเวลาหนึ่งปี นับจากวันที่อนุมัติรัฐธรรมนูญฉบับนี้

เจ้าของที่ดินที่สมัครใจจัดสรรพื้นที่สำหรับอยู่อาศัยให้กับผู้ที่เข้ามาอาศัยอยู่ในที่ดินของตนโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ย่อมมีสิทธิได้รับการลดหย่อนภาษีตามจำนวนค่าใช้จ่ายที่แท้จริงที่เสียไปเนื่องจากการจัดสรรพื้นที่ดังกล่าว ทั้งนี้ โดยให้อยู่ภายใต้แนวการดำเนินโครงการที่สภาประสานงานเพื่อการพัฒนาที่อยู่อาศัยและเมืองและกรมการคลังร่วมกันจัดทำขึ้น

มาตรา 21 บริการสาธารณะพื้นฐาน - หน่วยงานรัฐบาลส่วนท้องถิ่นหรือการเคหะแห่งชาติ โดยความร่วมมือกับนักพัฒนาภาคเอกชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ต้องจัดที่อยู่อาศัยเพื่อสวัสดิการสังคมหรือพื้นที่อพยพรวมทั้งบริการสาธารณะและสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานดังต่อไปนี้

(a) น้ำบริสุทธิ์สำหรับดื่ม

(b) ไฟฟ้าและระบบจ่ายกำลังไฟฟ้าที่สามารถรองรับความต้องการได้อย่างเพียงพอ

(c) ระบบบำบัดน้ำเสีย และระบบกำจัดขยะมูลฝอยที่มีประสิทธิภาพและสามารถรองรับความต้องการในการใช้งานได้อย่างเพียงพอ และ

(ด) บริการการเข้าถึงถนนสายหลักและสาธารณูปโภคด้านการขนส่ง

หน่วยงานรัฐบาลส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยความร่วมมือกับภาคเอกชนและผู้รับประโยชน์ของโครงการ ต้องจัดทำแผนการจัดหาบริการสาธารณะและสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานอื่นๆ อาทิ บริการด้านสุขภาพ การศึกษา การสื่อสาร ความปลอดภัย สันทนาการ การบรรเทาทุกข์ รวมทั้งสวัสดิการต่างๆ โดยแผนงานดังกล่าวถือเป็นนโยบายสำคัญที่ต้องดำเนินการ

หน่วยงานรัฐบาลส่วนท้องถิ่น โดยความร่วมมือกับหน่วยงานรัฐบาลที่เกี่ยวข้อง ต้องดำเนินการให้แน่ใจว่าการให้บริการสาธารณะพื้นฐานเหล่านี้มีการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในอัตราต่ำที่สุดเมื่อคำนึงถึงต้นทุนดำเนินการ รวมทั้งต้องกำหนดกลไกการดำเนินงานที่สอดคล้องกับเป้าหมาย วัตถุประสงค์ และกิจกรรมของหน่วยงานรัฐบาลอื่นๆ ที่มีบทบาทในการจัดหาบริการพื้นฐานให้กับโครงการที่อยู่อาศัย

มาตรา 22 ปัจจัยด้านการดำรงชีพ - โครงการที่อยู่อาศัยเพื่อสวัสดิการสังคมและพื้นที่อพยพควรตั้งอยู่ในบริเวณที่ผู้อยู่อาศัยสามารถเข้าถึงโอกาสในการจ้างงานได้ ทั้งนี้ เทาที่จะสามารถกระทำได้ และหน่วยงานรัฐบาลที่มีหน้าที่รับผิดชอบด้านการพัฒนาโครงการความช่วยเหลือเพื่อการดำรงชีพและการให้เงินกู้ยืมเพื่อการดำรงชีพ ต้องให้ความสำคัญกับผู้รับประโยชน์ของโครงการฯ เป็นหลัก

มาตรา 23 การมีส่วนร่วมของผู้รับประโยชน์ - หน่วยงานรัฐบาลส่วนท้องถิ่น ร่วมกับคณะกรรมการดูแลผู้ยากจนในเมือง และหน่วยงานรัฐบาลที่เกี่ยวข้อง ต้องอนุญาตให้ผู้รับประโยชน์ของโครงการหรือตัวแทนที่ได้รับการแต่งตั้งโดยชอบจากผู้รับประโยชน์ของโครงการ มีโอกาสแสดงความคิดเห็นหรือมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองและส่งเสริมประโยชน์ส่วนรวมโดยชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งอาจรวมถึงการจัดทำเอกสารและกำหนดกลไกรับฟังความคิดเห็นที่เหมาะสม รวมทั้งต้องสนับสนุนให้ผู้รับประโยชน์ของโครงการมีการรวมกลุ่มกันช่วยเหลือตนเองในการดำเนินการใดๆ เกี่ยวกับที่อยู่อาศัยและการดำรงชีพ และผู้รับประโยชน์จะต้องให้ความช่วยเหลือรัฐบาลในการป้องกันมิให้ผู้จับจองที่ดินเป็นอาชีพและองค์กรธุรกิจจับจองที่ดินบุกรุกเข้ามาในชุมชนของตน

ในกรณีที่ผู้รับประโยชน์ที่ได้รับผลกระทบไม่สามารถรวมกลุ่มกันจัดตั้งกลุ่มความร่วมมือดังกล่าวได้ภายในระยะเวลาอันสมควร ก่อนที่จะมีการดำเนินโครงการหรือแผนงานใดๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อกลุ่มผู้รับประโยชน์ดังกล่าว ให้คณะกรรมการดูแลผู้ยากจนในเมืองและองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้อง ช่วยกันจัดให้มีการประชุมหารือระหว่างหน่วยงานผู้ดำเนินโครงการและกลุ่มผู้รับประโยชน์ที่ได้รับผลกระทบ

มาตรา 24 การหารือกับภาคเอกชน - ภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับโครงการที่อยู่อาศัยเพื่อสวัสดิการสังคมตามรัฐบัญญัตินี้ จะต้องมีโอกาสในการเข้าร่วมประชุมหารืออย่างเพียงพอ

หมวด 6

พื้นที่ที่ต้องพัฒนาอย่างเร่งด่วน พื้นที่โครงการพัฒนาแบบแบ่งเขต และพื้นที่โครงการพัฒนาและอพยพชุมชนแออัด

มาตรา 25 สิทธิประโยชน์ - นอกจากสิทธิประโยชน์ตามที่ระบุไว้ในกฎหมายที่ใช้บังคับและคำสั่งที่เกี่ยวข้อง ผู้ที่ครอบครองอาศัยอยู่ในพื้นที่ที่ต้องพัฒนาอย่างเร่งด่วน พื้นที่โครงการพัฒนาแบบแบ่งเขต และพื้นที่โครงการพัฒนาและอพยพชุมชนแออัด ย่อมมีสิทธิได้รับประโยชน์จากโครงการรัฐบาลทั้งปวงที่จัดตั้งขึ้นตามรัฐบัญญัตินี้ รวมทั้งสิทธิประโยชน์เพิ่มเติมดังต่อไปนี้

- (a) การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมรังวัดที่ดินและจัดแจ้งกรรมสิทธิ์ที่ดินในอัตราต่ำที่สุด
- (b) การผ่อนปรนเงื่อนไขการให้สินเชื่อและเงินกู้ยืมเพื่อที่อยู่อาศัย และสามารถนำเงินที่ชำระเป็นดอกเบี้ยสำหรับการกู้ยืมเงินเพื่อการสร้างหรือซื้อขายบ้านที่มีหลักฐานเป็นหนังสือ มาขอลดหย่อนภาษีเงินได้รวมของผู้ซื้อบ้านได้ทั้งหมดร้อยละร้อย
- (c) การยกเว้นค่าอากรสแตมป์ ค่าธรรมเนียมการจดทะเบียน และค่าธรรมเนียมอื่นๆ ในการออกหนังสือรับรองการโอนกรรมสิทธิ์
- (d) บริการสาธารณะขั้นพื้นฐานที่ระบุไว้ในมาตรา 21 ของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ และ
- (e) สิทธิประโยชน์อื่นใดที่อาจจัดให้มีขึ้น เนื่องจากดำเนินการให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญฉบับนี้

หมวด 7

การฟื้นฟูชุมชนเมือง และการอพยพ

มาตรา 26 การฟื้นฟูชุมชนเมืองและการอพยพ - แผนงานนี้รวมถึงการฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่เสื่อมโทรมและชุมชนแออัด รวมทั้งการอพยพผู้รับประโยชน์ของโครงการฯ ออกจากพื้นที่ดังกล่าว ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ทั้งนี้ ในการดำเนินแผนฟื้นฟูเมืองนั้น ให้ใช้วิธีพัฒนาพื้นที่ ไม่ว่าเมื่อใดที่สามารถกระทำได้ เพื่อให้มีการอพยพผู้รับประโยชน์ของโครงการฯ ออกจากพื้นที่ที่บุคคลเหล่านั้นอาศัยอยู่น้อยที่สุด การอพยพอาจกระทำได้เฉพาะในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการพัฒนา ณ สถานที่ได้เท่านั้น และต้องมีการปฏิบัติตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในมาตรา 28 ของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ก่อนที่จะดำเนินการดังกล่าว

มาตรา 27 การดำเนินคดีกับผู้จับจองที่ดินเป็นอาชีพและองค์กรธุรกิจจับจองที่อยู่อาศัย - ให้หน่วยงานรัฐบาลส่วนท้องถิ่น ร่วมกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติฟิลิปปินส์ คณะกรรมการดูแลผู้ยากจนในเมือง และองค์กรเพื่อคนยากจนในเมืองซึ่งได้รับการรับรองจากคณะกรรมการดูแลผู้ยากจนในเมือง จัดทำหลักเกณฑ์ในการระบุตัวผู้จับจองที่ดินเป็นอาชีพ และองค์กรธุรกิจจับจองที่อยู่อาศัย ตามที่ได้ให้คำนิยามไว้ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ รวมทั้งกำหนดมาตรการป้องกันการกระทำอันมิชอบและขัดต่อกฎหมายของบุคคลเหล่านี้ อย่างมีประสิทธิภาพ

บุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดที่กระทำการดังกล่าวจะต้องถูกขับไล่ออกจากพื้นที่ และต้องรื้อถอนที่อยู่อาศัยหรือสิ่งปลูกสร้างใดๆ ออกไป รวมทั้งถูกตัดสิทธิในการรับประโยชน์จากโครงการฯ ด้วย และเจ้าหน้าที่ที่ยินยอมหรือสนับสนุนให้มีการกระทำดังกล่าวจะต้องถูกดำเนินคดีตามกฎหมายที่ใช้บังคับ

เพื่อวัตถุประสงค์ของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ผู้จับจองที่ดินเป็นอาชีพและสมาชิกขององค์กรธุรกิจจับจองที่อยู่อาศัยต้องระวางโทษจำคุกหกปี หรือปรับตั้งแต่หกหมื่นถึงหนึ่งแสนเปโซ หรือทั้งจำทั้งปรับ แล้วแต่ดุลพินิจของศาล

มาตรา 28 การขับไล่และรื้อถอน - การขับไล่หรือรื้อถอนไม่ควรถือเป็นแนวปฏิบัติทั่วไป แต่ให้สามารถดำเนินการได้เฉพาะในกรณีต่อไปนี้

- (a) เมื่อบุคคลหรือนิติบุคคลใดครอบครองอาศัยอยู่ในพื้นที่อันตราย อาทิ พื้นที่ที่เป็นหนองบึง เส้นทางรถไฟ ที่ทิ้งขยะ พื้นที่ริมน้ำ ชายฝั่งทะเล ทางน้ำต่างๆ รวมทั้งที่สาธารณะอื่นๆ อาทิ ทางเท้า ถนน สวนสาธารณะ และสนามเด็กเล่น

(b) เมื่อจะมีการจัดทำโครงการสาธารณูปโภคของรัฐซึ่งได้รับงบประมาณในการดำเนินการแล้วในพื้นที่ดังกล่าว

(c) เมื่อมีคำสั่งศาลให้ขับไล่หรือรื้อถอน

ในกรณีที่มีการขับไล่หรือรื้อถอนตามคำสั่งศาลเกี่ยวข้องกับประชากรกลุ่มผู้ด้อยโอกาสหรือคนไร้ที่อยู่ ให้มีการปฏิบัติตามขั้นตอนต่อไปนี้

(1) ประกาศแจ้งให้บุคคลหรือนิติบุคคลที่จะได้รับผลกระทบทราบล่วงหน้าอย่างน้อยสามสิบวัน ก่อนวันขับไล่หรือรื้อถอน

(2) มีการหารือเรื่องดังกล่าวอย่างเพียงพอกับตัวแทนที่ได้รับการแต่งตั้งโดยชอบจากครอบครัวที่จะถูกอพยพ รวมทั้งชุมชนในพื้นที่ที่จะมีการอพยพกลุ่มคนเหล่านี้เข้าไปซึ่งอาจได้รับผลกระทบ

(3) ให้เจ้าหน้าที่หรือตัวแทนเจ้าหน้าที่หน่วยงานรัฐบาลส่วนท้องถิ่นร่วมสังเกตการณ์ในระหว่างการขับไล่หรือรื้อถอนดังกล่าว

(4) ให้ระบุตัวเจ้าหน้าที่ที่จะดำเนินการรื้อถอนทุกรายอย่างเหมาะสม

(5) ให้ดำเนินการขับไล่หรือรื้อถอนเฉพาะช่วงเวลาทำการปกติ ระหว่างวันจันทร์ถึงวันศุกร์ และในช่วงที่สภาพอากาศดี เว้นแต่ครอบครัวที่ได้รับผลกระทบจะให้ความยินยอมเป็นประการอื่น

(6) ห้ามใช้อุปกรณ์หนักในการรื้อถอน เว้นแต่เป็นการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างที่มีลักษณะถาวรหรือทำจากวัสดุคอนกรีต

(7) เจ้าหน้าที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติฟิลิปปินส์ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายและควบคุมความวุ่นวาย ต้องสวมเครื่องแบบอย่างเหมาะสม

(8) จัดให้มีการย้ายที่อยู่อาศัยอย่างเหมาะสม ไม่ว่าจะเป็นการชั่วคราวหรือถาวร อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่เป็นการขับไล่และรื้อถอนตามคำสั่งศาลและการดำเนินการดังกล่าวเกี่ยวข้องกับประชากรกลุ่มผู้ด้อยโอกาสและคนไร้ที่อยู่ ให้หน่วยงานรัฐบาลส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องและการเคหะแห่งชาติ โดยความช่วยเหลือของหน่วยงานรัฐบาลอื่นๆ ดำเนินการย้ายที่อยู่ให้ประชากรกลุ่มดังกล่าวภายในระยะเวลาสี่สิบห้าวัน นับจากวันที่ศาลมีหมายแจ้งให้ทราบถึงคำพิพากษาอันถึงที่สุด ซึ่งจะมีการบังคับคดีเมื่อล่วงพ้นระยะเวลาดังกล่าว ทั้งนี้ หากไม่สามารถย้ายที่อยู่ให้บุคคลเหล่านี้ได้ภายในระยะเวลาข้างต้น หน่วยงานรัฐบาลส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องต้องให้เงินช่วยเหลือครอบครัวที่ได้รับผลกระทบ เป็นจำนวนเท่ากับอัตราค่าแรงขั้นต่ำรายวันในขณะนั้นคูณด้วยหกสิบวัน

ให้กระทรวงมหาดไทยภายในและรัฐบาลส่วนท้องถิ่น รวมทั้งสภาประสานงานเพื่อการพัฒนาที่อยู่อาศัยและเมือง ร่วมกันจัดทำระเบียบและข้อบังคับที่จำเป็นเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติข้างต้น

มาตรา 29 การอพยพ - ภายในระยะเวลาสองปี นับจากวันที่รัฐบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้หน่วยงานรัฐบาลส่วนท้องถิ่น ร่วมกับการเคหะแห่งชาติ ดำเนินการอพยพและย้ายถิ่นฐานบุคคลที่อาศัยอยู่ในพื้นที่อันตราย อาทิ พื้นที่ที่เป็นหนองบึง เส้นทางรถไฟ ที่ทิ้งขยะ พื้นที่ริมน้ำ ชายฝั่งทะเล และทางน้ำต่างๆ รวมทั้งที่สาธารณะอื่นๆ อาทิ ทางเท้า ถนน สวนสาธารณะ และสนามเด็กเล่น ทั้งนี้ หน่วยงานรัฐบาลส่วนท้องถิ่นและการเคหะแห่งชาติ ต้องจัดหาพื้นที่สำหรับอพยพหรือตั้งถิ่นฐานใหม่ซึ่งมีบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานรองรับ รวมทั้งมีโอกาสในการจ้างงานและการดำรงชีพอย่างเพียงพอที่จะช่วยให้ครอบครัวผู้ได้รับผลกระทบสามารถจัดหาสิ่งจำเป็นเพื่อตอบสนองความต้องการพื้นฐานของตนได้

มาตรา 30 ข้อห้ามการก่อสร้างใหม่อันผิดกฎหมาย - ห้ามมิให้ผู้ใดทำการก่อสร้างใดๆ ในพื้นที่ที่ระบุไว้ในมาตราก่อน

นับแต่วันที่รัฐบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้หน่วยงานรัฐบาลส่วนหมู่บ้าน ส่วนเทศบาล หรือส่วนเมือง มีหน้าที่ป้องกันไม่ให้มีการก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างสำหรับใช้เป็นที่อยู่อาศัยโดยผิดกฎหมายไม่ว่าประเภทใดในเขตพื้นที่ของตน หัวหน้าหน่วยงานรัฐบาลส่วนท้องถิ่นที่อนุญาต สนับสนุน หรือยอมให้มีการก่อสร้างสิ่งก่อสร้างอันฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรานี้ ต้องรับโทษทางปกครองภายใต้กฎหมายที่ใช้บังคับ รวมทั้งโทษทางอาญาตามที่รัฐบัญญัตินี้กำหนด

หมวด 8 โครงการรับจํานองโฉนดที่ดินชุมชน

มาตรา 31 คำจำกัดความ - โครงการรับจํานองโฉนดที่ดินชุมชนเป็นโครงการให้ความช่วยเหลือทางการเงินด้วยการรับจํานองที่ดิน ของสถาบันสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยแห่งชาติ เพื่อช่วยให้สมาคมกลุ่มคนด้อยโอกาสและคนไร้ที่อยู่ที่ตั้งขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมายสามารถซื้อและพัฒนาที่ดินที่เป็นกรรมสิทธิ์ร่วมกันของชุมชนได้ โครงการดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ความช่วยเหลือผู้ที่อาศัยอยู่ในบริเวณพื้นที่เสื่อมโทรมหรือพื้นที่รกร้างให้สามารถเป็นเจ้าของที่ดินที่ตนครอบครองอยู่ หรือพื้นที่อื่นใดที่บุคคลเหล่านี้ประสงค์ที่จะย้ายไปอยู่ได้ รวมทั้งช่วยให้กลุ่มคนเหล่านี้สามารถปรับปรุงพัฒนาบ้านเรือนและบริเวณโดยรอบได้เท่าที่จะสามารถกระทำได้

มาตรา 32 สิทธิพิเศษ - เพื่อส่งเสริมให้มีการดำเนินโครงการดังกล่าวอย่างกว้างขวาง ผู้ร่วมโครงการรับจํานองโฉนดที่ดินชุมชนจะได้รับประโยชน์และสิทธิพิเศษดังนี้

- (a) บริษัทที่รัฐบาลเป็นเจ้าของหรือมีอำนาจควบคุมและหน่วยงานรัฐบาลส่วนท้องถิ่น อาจจำหน่ายที่ดินที่ตนไม่ได้ทำประโยชน์ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมสำหรับการจัดทำที่อยู่อาศัยเพื่อสวัสดิการสังคมได้ โดยการขายที่ดินดังกล่าวผ่านโครงการรับจํานองโฉนดที่ดินชุมชน ในราคาที่รวมต้นทุนการจัดซื้อที่ดินกับต้นทุนการบำรุงรักษาที่ดิน
- (b) ที่ดินที่ขายภายใต้โครงการรับจํานองโฉนดที่ดินชุมชน จะได้รับยกเว้นภาษีกำไรจากการขายทรัพย์สิน
- (c) ผู้รับประโยชน์ของโครงการรับจํานองโฉนดที่ดินชุมชน จะไม่ถูกขับไล่ หรือยึดที่ดิน หรือสิ่งปลูกสร้างบนที่ดิน เว้นแต่จะค้างชำระหนี้เป็นเวลาสามเดือน

มาตรา 33 การจัดตั้งกลุ่มผู้รับประโยชน์ - ผู้รับประโยชน์จากโครงการต้องรวมกลุ่มกันจัดตั้งสมาคมเพื่อบริหารจัดการที่ดินหรือที่อยู่อาศัยของตน อันเป็นเงื่อนไขในการกู้ยืมเงินเพื่อที่อยู่อาศัยภายใต้โครงการรับจำนองโฉนดที่ดินชุมชน หรือโครงการอื่นใดที่เป็นประโยชน์กับชุมชน สมาคมที่จัดตั้งขึ้นตามรัฐบัญญัตินี้อาจได้มาและเป็นเจ้าของที่ดินภายใต้โครงการดังกล่าวร่วมกัน ภายใต้ระเบียบและข้อบังคับที่สถาบันสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยจะกำหนดขึ้น ทั้งนี้ หากผู้รับประโยชน์จากโครงการไม่สามารถจัดตั้งสมาคมของชุมชนของตนขึ้นมาได้ ให้สถาบันสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยเป็นผู้ดำเนินการจัดตั้งสมาคมดังกล่าวร่วมกับคณะกรรมการดูแลผู้ยากจนในเมืองและหน่วยงานรัฐบาลส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง อย่างไรก็ตาม ห้ามไม่ให้บุคคลใดๆ ที่ไม่ได้อาศัยอยู่ในพื้นที่โครงการโดยสุจริต เข้าเป็นสมาชิกหรือเจ้าหน้าที่ของสมาคมดังกล่าว

หมวด 9 ยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง

มาตรา 34 การส่งเสริมให้ใช้เทคโนโลยีและวัสดุก่อสร้างในท้องถิ่น - หน่วยงานรัฐบาลส่วนท้องถิ่น ร่วมกับการเคหะแห่งชาติ ศูนย์เทคโนโลยีและทรัพยากรเพื่อการดำรงชีพ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ต้องส่งเสริมให้มีการผลิตและใช้เทคโนโลยีและวัสดุก่อสร้างทางเลือกที่เป็นของท้องถิ่น และมีราคาประหยัด ในการสร้างที่อยู่อาศัยเพื่อสวัสดิการสังคม

มาตรา 35 ระบบการขนส่ง - หน่วยงานรัฐบาลส่วนท้องถิ่น โดยการประสานงานกับกระทรวงการขนส่งและคมนาคม กระทรวงงบประมาณและบริหารงบประมาณ กระทรวงพาณิชย์และอุตสาหกรรม กระทรวงการคลัง กระทรวงโยธาธิการและทางหลวง สถาบันค้าประกันที่อยู่อาศัย และหน่วยงานรัฐบาลที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ต้องพัฒนาซึ่งกลไกการดำเนินงาน อันรวมถึงสิทธิพิเศษต่างๆ สำหรับภาคเอกชน เพื่อการพัฒนาระบบขนส่งที่มีประสิทธิภาพในเขตเมือง รวมทั้งกำหนดมาตรฐานที่ช่วยให้บรรลุเป้าหมายดังต่อไปนี้

- (a) มีความคล่องตัวด้านการจราจร
- (b) มีความปลอดภัยและความสะดวกในการเดินทาง
- (c) มีการใช้พื้นที่ดำเนินงานน้อยที่สุด
- (d) ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในเชิงกายภาพน้อยที่สุด และ
- (e) สามารถให้บริการขนส่งคนและสินค้าได้อย่างมีประสิทธิภาพและเพียงพอ ในราคาที่ดีที่สุด

มาตรา 36 ความสมดุลของระบบนิเวศน์ - หน่วยงานรัฐบาลส่วนท้องถิ่นและกรมสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ ต้องมีมาตรการในการควบคุมดูแลกิจกรรมในเมือง เพื่อช่วยคุ้มครองและรักษาระบบนิเวศน์ ภูมิทัศน์ แหล่งวัฒนธรรม รวมทั้งแหล่งทรัพยากรอื่นๆ ที่มีความสำคัญ มีลักษณะเฉพาะตัว และอาจถูกทำลายได้ง่าย

เพื่อให้การดำเนินงานดังกล่าวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชากรในพื้นที่มีส่วนร่วมในการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม รวมทั้งกระบวนการตัดสินใจต่างๆ อย่างจริงจัง หน่วยงานรัฐบาลส่วนท้องถิ่นอาจเสนอให้สำนักงานสิ่งแวดล้อมและการบริหารจัดการสิ่งปิดโรงงาน เหมือง และบริษัทขนส่งใดๆ ที่พบว่าสร้างมลพิษจำนวนมากได้ทันที

มาตรา 37 การย้ายถิ่นฐานของประชากร - ให้หน่วยงานรัฐบาลส่วนท้องถิ่น ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ คณะกรรมการด้านประชากร สถาบันเศรษฐกิจและการพัฒนาแห่งชาติ และสำนักงานสถิติแห่งชาติ จัดทำกลไกที่มีประสิทธิภาพในการตรวจสอบแนวโน้มการย้ายถิ่นฐาน ของประชากรจากชุมชนชนบทสู่เมือง จากเมืองสู่เมือง และจากเมืองสู่ชนบท รวมทั้งกำหนดมาตรการที่อาจมีอิทธิพลต่อการเคลื่อนที่ดังกล่าว เพื่อช่วยควบคุมความสมดุลระหว่างจำนวนประชากรและความสามารถในการรองรับประชากรในเมืองต่างๆ และเพื่อส่งเสริมให้กลุ่มประชากรที่มีคุณสมบัติเหมาะสมย้ายเข้าไปอยู่ในพื้นที่ที่บุคคลเหล่านี้มีโอกาสพัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอัตราการเติบโตของประเทศได้ ทั้งนี้ หน่วยงานดังกล่าวอาจเสนอร่างกฎหมายต่อรัฐสภาได้ หากจำเป็น

คณะกรรมการด้านประชากร สถาบันเศรษฐกิจและการพัฒนาแห่งชาติ และสำนักงานสถิติแห่งชาติ ต้องให้ข้อมูลเพื่อการวางแผนล่วงหน้าแก่เจ้าหน้าที่วางแผนของหน่วยงานรัฐบาลส่วนกลางและส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ใช้ในการคาดการณ์จำนวนประชากร และระดับบริการที่จำเป็นต่อการรองรับจำนวนประชากรในเขตเมือง และพื้นที่ที่อาจพัฒนาเป็นเมืองได้บางแห่ง อาทิ บริการระบบเตือนภัยล่วงหน้าเกี่ยวกับปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในเขตเมืองบางแห่ง เนื่องจากการเพิ่มขึ้น ลดลง หรือการเปลี่ยนแปลงด้านโครงสร้างอายุของประชากร

มาตรา 38 การพึ่งพาอาศัยระหว่างเมืองและชนบท - เพื่อลดการย้ายถิ่นฐานของประชากรจากชนบทสู่เมือง และเพื่อปฏิบัติตามนโยบายว่าด้วยการกระจายศูนย์กลางเมือง ให้หน่วยงานรัฐบาลส่วนท้องถิ่น รวมทั้งสถาบันเศรษฐกิจและการพัฒนาแห่งชาติและหน่วยงานรัฐบาลอื่นๆ ร่วมกันจัดทำแผนพัฒนาแห่งชาติที่ช่วยกระตุ้นการเติบโตทางเศรษฐกิจและส่งเสริมการพัฒนาทางเศรษฐกิจสังคมในเขตชนบท

หมวด 10 การดำเนินโครงการ

มาตรา 39 บทบาทของหน่วยงานรัฐบาลส่วนท้องถิ่น - หน่วยงานรัฐบาลส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามรัฐบัญญัตินี้ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของตน โดยการประสานงานร่วมกับสภาประสานงานเพื่อการพัฒนาที่อยู่อาศัยและเมือง หน่วยงานด้านที่อยู่อาศัยในประเทศ คณะกรรมการดูแลผู้ยากจนในเมือง ภาคเอกชน ตลอดจนองค์กรภาคเอกชนอื่นใด

หน่วยงานรัฐบาลส่วนท้องถิ่นต้องจัดทำแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินแบบครบวงจรสำหรับเขตพื้นที่ของตน ตามบทบัญญัติของรัฐบัญญัตินี้

มาตรา 40 บทบาทของหน่วยงานด้านที่อยู่อาศัยของรัฐบาล - นอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ที่มีอยู่แล้วและตามที่ระบุไว้ในรัฐบัญญัตินี้ ให้หน่วยงานด้านที่อยู่อาศัยดังต่อไปนี้มีหน้าที่ดำเนินการตามที่ระบุไว้ในอนุมาตราต่อไปนี้

(a) สภาประสานงานเพื่อการพัฒนาที่อยู่อาศัยและเมือง มีหน้าที่ให้การสนับสนุนที่จำเป็นแก่หน่วยงานรัฐบาลส่วนท้องถิ่น ผ่านทางหน่วยงานด้านที่อยู่อาศัยที่สำคัญ อาทิ

(1) กำหนดมาตรฐานและแนวปฏิบัติต่างๆ รวมทั้งให้ความช่วยเหลือเชิงเทคนิคในการจัดทำผังการใช้ประโยชน์ที่ดิน

(2) ให้ข้อมูลและสถิติต่างๆ เพื่อให้หน่วยงานรัฐบาลส่วนท้องถิ่นสามารถวางแผนงานในอนาคตสำหรับเขตพื้นที่ของตนได้ โดยเฉพาะข้อมูลเกี่ยวกับการคาดการณ์จำนวนประชากรและทิศทางการพัฒนาในพื้นที่นั้นๆ รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับโครงการลงทุนที่จำเป็นเพื่อให้ท้องถิ่นสามารถจัดหาประเภทและระดับของ

โครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค บริการสาธารณะ และรูปแบบการใช้ที่ดินที่เหมาะสมได้ ทั้งนี้ โดยให้ประสานงานกับสถาบันเศรษฐกิจและการพัฒนาแห่งชาติ และสำนักงานสถิติแห่งชาติ และ

(3) ให้ความช่วยเหลือในการจัดหาเงินทุนและทรัพยากรอื่นๆ ที่จำเป็นต่อการพัฒนาเมืองและโครงการที่อยู่อาศัยในเขตพื้นที่รับผิดชอบของตน

(b) การเคหะแห่งชาติ เมื่อได้รับการร้องขอ มีหน้าที่ให้ความช่วยเหลือทางเทคนิครวมทั้งความช่วยเหลือรูปแบบอื่นๆ แก่หน่วยงานรัฐบาลส่วนท้องถิ่น ในการดำเนินโครงการพัฒนาเมืองและที่อยู่อาศัยในเขตพื้นที่ของตน โดยมีเป้าหมายเพื่อช่วยเพิ่มและพัฒนาขีดความสามารถของรัฐบาลส่วนท้องถิ่นในการจัดหาสิทธิประโยชน์เกี่ยวกับที่อยู่อาศัยให้กับประชาชนในเขตพื้นที่ของตน

(c) สถาบันสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยแห่งชาติ มีหน้าที่บริหารโครงการรับจํานองโฉนดที่ดินชุมชนที่จัดตั้งขึ้นภายใต้รัฐบัญญัตินี้ รวมทั้งกำหนดระเบียบและข้อบังคับที่จำเป็นเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐบัญญัตินี้ และ

(d) สถาบันค้ำประกันที่อยู่อาศัย มีหน้าที่ออกแบบแผนงานค้ำประกันที่เหมาะสม เพื่อส่งเสริมให้สถาบันการเงินหันมาปล่อยสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยโดยตรง

มาตรา 41 รายงานประจำปี - สภาประสานงานเพื่อการพัฒนาที่อยู่อาศัยและเมือง และหน่วยงานรัฐบาลส่วนท้องถิ่น ต้องเสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับการดำเนินงานภายใต้รัฐบัญญัตินี้ต่อประธานาธิบดีและรัฐสภาแห่งสาธารณรัฐฟิลิปปินส์

หมวด 11 การจัดการเงินทุน

มาตรา 42 การจัดการเงินทุน - เงินทุนสำหรับใช้ในโครงการพัฒนาเมืองและที่อยู่อาศัย ให้จัดหาจากแหล่งต่อไปนี้

(a) เงินทุนอย่างน้อยร้อยละห้าสิบ ที่การเคหะแห่งชาติใช้ในการจัดหาที่ดินเพื่อวัตถุประสงค์ด้านการอพยพย้ายที่อยู่ตามรัฐบัญญัตินี้ ให้นำมาจากรายได้สุทธิประจำปีขององค์กรฟื้นฟูทรัพย์สินสาธารณะ

คำอธิบายโดยผู้แปล: องค์กรฟื้นฟูทรัพย์สินสาธารณะ (The Public Estates Authority) ปัจจุบันชื่อ the Philippine Reclamation Authority จัดตั้งขึ้นเพื่อใช้ทำหน้าที่เป็น clearing house สำหรับโครงการฟื้นฟูทรัพย์สิน (reclamation projects) ของฟิลิปปินส์ Schatzi Quodala, Inquirer Research

(b) เงินที่ได้จากการจำหน่ายทรัพย์สินที่ได้มาโดยมิชอบด้วยกฎหมายซึ่งไม่ได้กันไว้ใช้เพื่อวัตถุประสงค์อย่างอื่น ให้นำมาใช้ในการดำเนินการตามรัฐบัญญัตินี้ โดยให้สถาบันสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยแห่งชาติเป็นผู้บริหารจัดการ

(c) เงินกู้ยืม เงินช่วยเหลือ เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้ทำพินัยกรรมยกให้ หรือเงินบริจาค ไม่ว่าจะมาจากในประเทศหรือต่างประเทศ

- (d) การขายพันธบัตรให้สาธารณชน ภายใต้แนวปฏิบัติที่คณะกรรมการการเงิน
- (e) เงินที่ได้จากภาษีบ้านสังคmsgเคราะห์ โดยได้รับความยินยอมจากหน่วยงานรัฐบาลส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง และภาษีที่ดินที่ไม่ได้ทำประโยชน์ ตามที่ระบุไว้ในมาตรา 236 ของประมวลกฎหมายรัฐบาลท้องถิ่น ค.ศ. 1991 รวมทั้งกฎหมายอื่นๆ
- (f) เงินที่ได้จากการจำหน่ายที่ดินสาธารณะที่สามารถโอนเปลี่ยนมือได้ในเขตเมือง และ
- (g) การลงทุนหรือจัดหาเงินทุนจากในประเทศและต่างประเทศ โดยอาศัยข้อตกลงด้านการลงทุนที่เหมาะสม อาทิ ข้อตกลงให้คู่สัญญาเป็นผู้รับผิดชอบในการสร้าง-ดำเนินการ-และโอนสิทธิ

มาตรา 43 ภาษีที่อยู่อาศัยเพื่อสวัสดิการสังคม - ภายใต้หลักการของรัฐธรรมนูญซึ่งกำหนดว่า กรรมสิทธิ์และการใช้สิทธิ์ในทรัพย์สินย่อมก่อให้เกิดภาระหน้าที่ทางสังคม และเพื่อจัดหาเงินทุนเพิ่มเติมสำหรับใช้ในโครงการฯ หน่วยงานรัฐบาลส่วนท้องถิ่นทั้งปวง มีอำนาจตามรัฐบัญญัตินี้ในการเรียกเก็บภาษีเพิ่มอีกร้อยละ 0.5 จากราคาประเมินที่ดินใดๆ ที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ชุมชนและมีมูลค่าเกินกว่าห้าหมื่นเปโซ

**หมวด 12
บทเฉพาะกาล**

มาตรา 44 การผ่อนปรนมาตรการขังลี้ร้อถอน - ให้ผ่อนปรนการบังคับใช้มาตรการการขังลี้ร้อถอนผู้รับประโยชน์ของโครงการทุกประเภท รวมทั้งการร้อถอนบ้านหรือที่อยู่อาศัยของบุคคลดังกล่าวเป็นระยะเวลาสามปี นับจากวันที่รัฐบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ อย่างไรก็ตาม บุคคลที่ก่อสร้างสิ่งก่อสร้างใดๆ หลังจากวันที่รัฐบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ รวมทั้งกรณีที่ระบุไว้ในมาตรา 28 ของรัฐบัญญัตินี้ ไม่มีสิทธิได้รับการผ่อนปรนดังกล่าว

**หมวด 13
บทบัญญัติทั่วไป**

มาตรา 45 บทลงโทษ - ผู้ที่กระทำการฝ่าฝืนบทบัญญัติใดๆ ของรัฐบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกปี หรือปรับตั้งแต่ห้าพันถึงหนึ่งแสนเปโซ หรือทั้งจำทั้งปรับ แล้วแต่ศาลจะเห็นสมควร หากผู้กระทำความผิดเป็นบริษัท ห้างหุ้นส่วน สมาคม หรือนิติบุคคลอื่นๆ ให้พนักงานของบริษัท ห้างหุ้นส่วน สมาคม หรือนิติบุคคลที่ก่อให้เกิดการกระทำอันผิดกฎหมายดังกล่าว รับผิดชอบสำหรับการกระทำความผิดนั้นๆ

มาตรา 46 การจัดสรรงบประมาณ - ให้มีการตั้งงบประมาณที่จำเป็นเพื่อใช้ในการดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของรัฐบัญญัตินี้ ไว้ในงบประมาณประจำปีของหน่วยงานผู้ดำเนินโครงการฯ ในกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรงบประมาณทั่วไปของปีถัดจากปีที่ประกาศใช้รัฐบัญญัตินี้ และทุกปีต่อไปนับจากปีดังกล่าว

มาตรา 47 การแยกบทบัญญัติที่เป็นโมฆะออกจากส่วนที่ไม่เป็นโมฆะ - หากบทบัญญัติใดๆ ของรัฐบัญญัตินี้ตกเป็นโมฆะหรือขัดต่อรัฐธรรมนูญไม่ว่าด้วยเหตุผลใด บทบัญญัติที่เป็นโมฆะดังกล่าวย่อมไม่กระทบต่อความสมบูรณ์ของบทบัญญัติอื่นใดในรัฐบัญญัตินี้ และให้ถือว่าบทบัญญัติที่เหลือยังคงมีผลใช้บังคับโดยสมบูรณ์

มาตรา 48 การเพิกถอนกฎหมายอื่น - รัฐบัญญัตินี้มีผลเป็นการยกเลิกหรือแก้ไขกฎหมาย กฎฎีกา คำสั่งฝ่ายบริหาร ประกาศ ระเบียบ และข้อบังคับ รวมทั้งคำสั่งใดๆ หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของกฎหมาย กฎฎีกา คำสั่งฝ่ายบริหาร ประกาศ กฎ ข้อบังคับ หรือคำสั่งดังกล่าว ที่ขัดกับบทบัญญัติของรัฐบัญญัตินี้

มาตรา 49 การมีผลบังคับใช้ - รัฐบัญญัตินี้ให้มีผลใช้บังคับเมื่อได้มีการลงประกาศในหนังสือพิมพ์รายวัน ระดับประเทศที่มีวางจำหน่ายทั่วไปอย่างน้อยสองฉบับ

เห็นชอบ วันที่ 24 มีนาคม ค.ศ. 1992

การแปลกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง

สาธารณรัฐฟิลิปปินส์

Republic Act No. 10587

Environmental Planning Act of 2013

สาธารณรัฐฟิลิปปินส์
รัฐสภาแห่งสาธารณรัฐฟิลิปปินส์
กรุงมะนิลา

สมัยประชุมที่ 15
การประชุมวิสามัญครั้งที่ 3

เริ่มและจัดขึ้นที่กรุงมะนิลา ในวันที่ 23 กรกฎาคม พ.ศ. 2555

รัฐบัญญัติเลขที่ 10587

รัฐบัญญัติที่ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับการวางแผนสิ่งแวดล้อม เพื่อวัตถุประสงค์ในการยกเลิก
กฎหมายของประธานาธิบดีเลขที่ 1308 (กฎหมายที่ว่าด้วยวิชาชีพเกี่ยวกับการวางแผนสิ่งแวดล้อมในประเทศฟิลิปปินส์) และเพื่อวัตถุประสงค์อื่น

จึงตราว่าโดยความเห็นชอบของวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎรในสมัยประชุมของรัฐสภาแห่ง
สาธารณรัฐฟิลิปปินส์

หมวด 1
บททั่วไป

มาตรา 1 ชื่อ รัฐบัญญัตินี้เรียกว่า “รัฐบัญญัติการวางแผนสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2556”

มาตรา 2 *ประกาศนโยบาย* รัฐตระหนักถึงความสำคัญในการวางแผนสิ่งแวดล้อมอันเป็นส่วนหนึ่งของการ
สร้างชาติและการพัฒนา ดังนั้น รัฐจึงต้องพัฒนาและทำนุบำรุงวิชาชีพผู้วางแผนสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นบุคคลที่
มีศักยภาพ สติปัญญา ความสามารถในการสร้างผลิตผล และความรู้รอบด้าน ซึ่งสามารถปฏิบัติหน้าที่ตาม
มาตรฐานและให้บริการอย่างยอดเยี่ยมในระดับโลก และมีขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยความซื่อสัตย์
มีประสิทธิภาพ ความเชื่อมโยง และผ่านการทดสอบจนได้รับอนุญาตตามระเบียบ มาตรการ และกิจกรรมที่
สนับสนุนความเจริญก้าวหน้าในทางวิชาชีพ ความรับผิดชอบต่อสังคมและการพัฒนาในสายอาชีพดังกล่าว

มาตรา 3 *ขอบเขตของการบังคับใช้* รัฐบัญญัตินี้ให้รัฐบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้กับการประกอบวิชาชีพในด้าน
ต่างๆ ดังต่อไปนี้

- (a) การสอบ การขึ้นทะเบียน และการออกใบอนุญาตสำหรับนักวางแผนสิ่งแวดล้อม
- (b) การกำกับดูแล ควบคุม และจัดระเบียบทางปฏิบัติในการวางแผนสิ่งแวดล้อม
- (c) การพัฒนา การปรับปรุงคุณภาพ และการปรับปรุงหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพวางแผนสิ่งแวดล้อม
และ
- (d) การพัฒนาและปรับปรุงศักยภาพทางวิชาชีพและการปฏิบัติหน้าที่ของนักวางแผนสิ่งแวดล้อมโดยการ
ศึกษาและพัฒนาทางด้านวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง

มาตรา 4 นิยาม

- (a) การวางแผนสิ่งแวดล้อม หรือที่รู้จักในชื่อการวางแผนเมืองและภูมิภาค การวางแผนที่เกี่ยวกับเมืองและประเทศ และ/หรือการวางแผนการตั้งถิ่นที่อยู่อาศัยของมนุษย์ หมายถึง ศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ที่มีความหลากหลายเกี่ยวกับการวิเคราะห์ การระบุ การทำให้ชัดเจน การทำให้สอดคล้อง การจัดการ และการจัดระเบียบการใช้และพัฒนาทรัพยากรดินและทรัพยากรน้ำ ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมสำหรับการพัฒนาชุมชนและระบบชีววิทยาอย่างยั่งยืน
- (b) นักวางแผนสิ่งแวดล้อม หมายความว่า บุคคลที่ได้รับการขึ้นทะเบียน และมีใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่วางแผนสิ่งแวดล้อม และมีใบรับรองการขึ้นทะเบียนและบัตรประจำตัวผู้ประกอบวิชาชีพที่ออกโดยคณะกรรมการวางแผนสิ่งแวดล้อมและคณะกรรมการกำกับดูแลผู้ประกอบการวิชาชีพ
- (c) องค์กรวิชาชีพที่ได้รับการรับรอง หมายความว่า องค์กรที่เกิดจากการควมรวมองค์กรผู้มีวิชาชีพด้านสิ่งแวดล้อมและได้รับการรับรองตามรัฐบัญญัติเลขที่ 8981 ประมวลผู้ประกอบการวิชาชีพ และมาตรา 32 แห่งรัฐบัญญัตินี้

มาตรา 5 ขอบเขตของการปฏิบัติงานให้การปฏิบัติหน้าที่ในการวางแผนสิ่งแวดล้อมตามนัยและเจตนารมณ์ของรัฐบัญญัตินี้มีดังต่อไปนี้

- (a) ให้บริการทางวิชาชีพในรูปของการเปิดให้หารือและให้คำปรึกษาทางด้านเทคนิค การจัดเตรียมแผนการสร้างศักยภาพและกำกับดูแลและประเมินการบังคับใช้ดังต่อไปนี้
 1. การพัฒนาในระดับประเทศ ภูมิภาค หรือท้องถิ่น และ/หรือขอบเขตทางกายภาพและแผนการใช้ที่ดินที่สมบูรณ์
 2. การแบ่งเขตพื้นที่และระเบียบ ประมวล และกฎหมายอื่นใดที่เกี่ยวกับการพัฒนาและจัดการอนุรักษ์ปกป้อง พื้นฟู จัดระเบียบและควบคุมสิ่งแวดล้อม รวมถึงที่ดิน น้ำ อากาศ และทรัพยากรธรรมชาติ
 3. การวางแผนและการพัฒนาบารังโก เทศบาล เมือง จังหวัด ภูมิภาค หรือส่วนหนึ่งหรือหลายส่วนรวมกันของเขตการปกครองดังกล่าวข้างต้น
คำอธิบายโดยผู้แปล: ฟิลิปปินส์แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับจังหวัด รองลงไปเป็นเมือง และเทศบาล และระดับล่างสุดคือ หมู่บ้านหรือบารังโก ซึ่งมีหัวหน้าบารังโก และสภาบารังโก อันมาจากการเลือกตั้งเป็นการเฉพาะด้วยความเป็นเอกลักษณ์ และมีบริบทเฉพาะจะใช้คำว่า “บารังโก” ตลอดการแปลในส่วนนี้
 4. การพัฒนาสถานที่สำหรับความต้องการหรือวัตถุประสงค์เฉพาะ เช่น การจัดพื้นที่ทางเศรษฐกิจหรือชีววิทยา เขตพัฒนาเพื่อการท่องเที่ยว และโครงการพัฒนาที่อยู่อาศัยและอาหารมีทรัพยากรอื่น ๆ ซึ่งรวมถึงการสร้างหรือจัดการพื้นที่สำหรับอาคาร สาธารณูปโภค การขนส่ง และการสื่อสาร
- (b) จัดเตรียมการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมตาม (a) ดังนี้
 1. ความเป็นไปได้ก่อนและในขณะดำเนินการ และความเห็นอย่างอื่นที่เกี่ยวข้อง
 2. การประเมินคุณภาพสิ่งแวดล้อม และ

3. ระบบเกี่ยวกับสถาบัน การบริหารจัดการ หรือกฎหมาย

(c) การพัฒนาเนื้อหาและหลักสูตรในการทดสอบเพื่อออกใบอนุญาตสำหรับนักพัฒนาสิ่งแวดล้อม และ การสอนในสถาบันการศึกษาและหลักสูตรการอบรมที่ว่าด้วยการวางแผนสิ่งแวดล้อม

(d) เป็นพยานผู้เชี่ยวชาญ บุคลากร ผู้บรรยาย ลูกขุนหรืออนุญาโตตุลาการในการรับฟังพยาน การแข่งขัน การแสดงและประชาพิจารณ์อื่นๆ หรือดำเนินการรับฟังพยาน การแข่งขัน การแสดงและประชาพิจารณ์ อื่นๆ

(e) ทำให้มั่นใจได้ว่าจะมีการปฏิบัติตามกฎหมายสิ่งแวดล้อมซึ่งรวมถึงการได้มาซึ่งใบอนุญาตตามกฎหมาย

ภายใต้การอนุมัติของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพ คณะกรรมการกำกับดูแลการ ประกอบวิชาชีพอาจรวมหรือแยกกิจกรรมหรือการประกอบวิชาชีพ ให้อยู่ในหรือนอกบังคับของมาตรา นี้ หรือบทบทวนการกำหนดดังกล่าวตามความจำเป็นเพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนา ที่เกิดขึ้นใหม่ตามแนวโน้มนโยบายสิ่งแวดล้อม และ

(f) ดำเนินการหรือจัดกิจกรรมอื่นใดตามที่คณะกรรมการฯ กำหนด โดยการอนุมัติของคณะกรรมการ กำกับดูแลการประกอบวิชาชีพตามแนวทางการประกอบวิชาชีพ

หมวด 2

คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพวางแผนสิ่งแวดล้อม

มาตรา 6 คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพวางแผนสิ่งแวดล้อม ให้จัดตั้งคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพสิ่งแวดล้อม (ต่อไปนี้จะเรียกว่า “คณะกรรมการฯ”) ซึ่งประกอบไปด้วยประธานและ กรรมการ 2 คนภายใต้การควบคุมและกำกับดูแลของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพ ต่อไปนี้ เรียกว่า “คณะกรรมการ” และให้ประธานอธิบดีแต่งตั้งผู้ได้รับการแนะนำ 3 คน สำหรับตำแหน่งดังกล่าว ตาม ลำดับของนักวางแผนสิ่งแวดล้อมจำนวน 5 คน ที่ได้รับการเสนอชื่อจากองค์กรวิชาชีพที่ได้รับการรับรอง

ให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการใหม่ตามรัฐธรรมนูญนี้ ภายในระยะเวลาหกเดือนนับจากวันที่รัฐธรรมนูญนี้มีผล บังคับ

มาตรา 7 วาระการดำรงตำแหน่งให้ประธานและกรรมการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปีนับแต่วัน ที่ได้รับแต่งตั้งและอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะแต่งตั้งติดต่อกันเกินสองวาระหรือเกินหกปีไม่ได้ และให้คณะ กรรมการตามรัฐธรรมนูญนี้มีวาระดังต่อไปนี้ ประธานสามปี กรรมการคนที่หนึ่งสองปี และกรรมการคนที่สอง หนึ่งปี และผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ว่างอยู่ซึ่งยังไม่หมดวาระการดำรงตำแหน่ง ให้ดำรงตำแหน่ง ตามวาระที่ยังเหลือระยะเวลา ทั้งนี้ ให้ประธานและกรรมการกล่าวคำปฏิญาณก่อนเริ่มปฏิบัติหน้าที่ตามการ ดำรงตำแหน่ง

มาตรา 8 คุณสมบัติของกรรมการให้กรรมการแต่ละรายในระหว่างที่ดำรงตำแหน่ง มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(a) เป็นพลเมืองและเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศฟิลิปปินส์

(b) เป็นผู้อยู่ในศีลธรรมอันดีและมีสติสัมปชัญญะสมบูรณ์

(c) มีวุฒิการศึกษาในระดับชั้นปริญญาโทที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนสิ่งแวดล้อมหรือเทียบเท่า

- (d) เป็นนักวางแผนสิ่งแวดล้อมที่ได้รับการขึ้นทะเบียนและมีใบอนุญาต กล่าวคือ ต้องมีใบรับรองการขึ้นทะเบียนและบัตรประจำตัวผู้ประกอบการวิชาชีพ และมีประสบการณ์ในการทำงานอย่างน้อย 7 ปี ในการวางแผนสิ่งแวดล้อมก่อนที่จะได้รับการแต่งตั้ง
- (e) ไม่เป็นสมาชิกของคณะของโรงเรียน วิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัยที่การจัดหลักสูตรการศึกษาหรือหลักสูตรการอบรมที่มีบทเรียนเกี่ยวกับการวางแผนสิ่งแวดล้อม หรือมิได้เป็นเจ้าหน้าที่ในโรงเรียนหรือศูนย์ฝึกอบรม และไม่ได้รับผลประโยชน์เป็นตัวแทนใดๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อมจากสถาบันการศึกษาดังกล่าวข้างต้น
- (f) เป็นสมาชิก แต่ไม่ได้เป็นเจ้าหน้าที่หรือทรัสต์ขององค์กรวิชาชีพที่ได้รับการรับรองและ
- (g) ไม่เคยต้องโทษโดยคำพิพากษาศาลให้มีความผิดทางอาญาอันเกี่ยวข้องกับจริยธรรม

มาตรา 9 *อำนาจ หน้าที่ และความรับผิดชอบของคณะกรรมการฯ ให้คณะกรรมการฯ มีอำนาจ หน้าที่และความรับผิดชอบเป็นการเฉพาะดังต่อไปนี้*

- (a) กำหนดและปรับใช้ระเบียบและข้อบังคับที่จำเป็นในการดำเนินการตามรัฐธรรมนูญฉบับนี้
- (b) กำกับดูแลการขึ้นทะเบียน ออกใบอนุญาต และการปฏิบัติหน้าที่วางแผนสิ่งแวดล้อมในประเทศฟิลิปปินส์
- (c) ดำเนินการที่เกี่ยวกับการกล่าวคำปฏิญาณในการบังคับใช้รัฐธรรมนูญฉบับนี้
- (d) ออก ระบุ รับ เพิกถอน หรือการคืนสิทธิตามใบรับรองการขึ้นทะเบียนสำหรับการปฏิบัติหน้าที่วางแผนสิ่งแวดล้อม
- (e) ใช้ตราประทับของคณะกรรมการฯ
- (f) จัดเตรียมเนื้อหา สำหรับการออกใบอนุญาต ตรวจสอบและจัดอันดับคะแนนสอบ และส่งผลการสอบให้กับคณะกรรมการฯ
- (g) บังคับใช้และตราประมวลจริยธรรมในการประกอบวิชาชีพ และประมวลมาตรฐานทางเทคนิคที่ออกโดยองค์กรวิชาชีพที่ได้รับการรับรอง
- (h) ช่วยเหลือคณะกรรมการอุดมศึกษาเพื่อให้การสอนและการเสนอให้มีการวางแผนสิ่งแวดล้อมเป็นไปตามนโยบาย มาตรฐาน และหมวดกำหนดของวิชาเรียนที่กำหนดโดยคณะกรรมการอุดมศึกษาหรือหน่วยงานของรัฐบาลที่มีอำนาจดำเนินการอย่างเดียวกันกับหลักสูตร คณะ ห้องสมุด และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ
- (i) ประยุกต์ใช้มาตรการที่จำเป็นเพื่อการพัฒนาการประกอบวิชาชีพ
- (j) ใต้อำนาจหน้าที่ที่ได้รับรายงานอย่างเป็นทางการว่าเป็นการฝ่าฝืนรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ระเบียบและข้อบังคับที่ออกตามความในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ประมวลจริยธรรมในการประกอบวิชาชีพ ประมวลมาตรฐานทางเทคนิค นโยบายและมาตรการ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการออกหมายแจ้งและหมายเรียกเพื่อเรียกพยานและเอกสารหลักฐานใดๆ ที่จำเป็นและเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ที่ตรวจสอบ

- (k) ขอความช่วยเหลือจากคณะกรรมการฯ เพื่อดำเนินการรับฟังพยานหรือไต่สวนข้อพิพาททางปกครองที่ส่งมายังคณะกรรมการฯ
- (l) วินิจฉัยข้อพิพาททางปกครอง
- (m) ใช้อำนาจและปฏิบัติหน้าที่อื่นใดที่อาจส่งผลกระทบต่อ การประกอบวิชาชีพ จริยธรรมและมาตรฐานทางเทคนิคในการวางแผนสิ่งแวดล้อมในประเทศฟิลิปปินส์ และ
- (n) ปฏิบัติหน้าที่และมีความรับผิดชอบตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ 8981 (รัฐธรรมนูญว่าด้วยการปรับปรุงคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพให้ทันสมัย ค.ศ. 2000)

ให้คณะกรรมการฯ มีอำนาจทบทวนและอนุมัตินโยบาย มติ หมายบังคับ กฎและระเบียบใดๆ ที่ออกโดยคณะกรรมการฯ อย่างไรก็ตาม การตัดสินใจ มติ หรือคำสั่งของคณะกรรมการฯ มิได้เป็นไปในระหว่างที่คณะกรรมการฯ ปฏิบัติหน้าที่ หรืออยู่ในกระบวนการยุติข้อพิพาททางปกครอง ให้มีอำนาจทบทวนได้ในกรณีที่มีการอุทธรณ์เท่านั้น

มาตรา 10 คำตอบแทนของคณะกรรมการฯ ให้ประธานและกรรมการของคณะกรรมการฯ ได้รับคำตอบแทนและเบี่ยงเทียบเท่ากับคำตอบแทน และเบี่ยงเทียบที่ได้รับของประธาน และกรรมการของคณะกรรมการฯ กำกับดูแลการประกอบวิชาชีพอื่นภายใต้คณะกรรมการ Commission ตามที่กำหนดในรัฐธรรมนูญวิธีการจัดสรรงบประมาณโดยทั่วไป

มาตรา 11 การกำกับดูแลการบริหารจัดการของคณะกรรมการฯ การเก็บรักษาบันทึก เลขานุการและการให้บริการสนับสนุน ให้คณะกรรมการฯ อยู่ภายใต้การกำกับดูแลการบริหารจัดการของคณะกรรมการฯ และให้บันทึกใดๆ ของคณะกรรมการฯ รวมถึงใบสมัครสอบและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการไต่สวนที่คณะกรรมการฯ ได้ดำเนินการอยู่ภายใต้การเก็บรักษาของคณะกรรมการฯ และให้คณะกรรมการฯ กำหนดบุคคลขึ้นเป็นเลขานุการของคณะกรรมการฯ และให้บริการการสนับสนุนเพื่อการบังคับใช้บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้

มาตรา 12 เหตุที่จะเอาผิดทางวินัยโดยการระงับหรือถอดถอนประธาน/กรรมการ ประธานาธิบดีของฟิลิปปินส์ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการฯ ภายหลังจากที่ได้มีการดำเนินกระบวนการไต่สวนทางปกครองโดยคณะกรรมการฯ สามารถถอดถอนหรือระงับการปฏิบัติหน้าที่ของประธานหรือกรรมการของคณะกรรมการฯ ด้วยเหตุดังต่อไปนี้

- (a) ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หรือปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบและปราศจากความซื่อสัตย์
- (b) กระทำการใดอันเป็นที่ต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญนี้ และเป็นการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา รัฐบัญญัติเลขที่ 3019 รัฐบัญญัติต่อต้านการทุจริตในหน้าที่ และกฎหมายอื่น
- (c) กระทำการใดอันเป็นการแทรกแซง เปลี่ยนแปลง หรือแก้ไขผลการสอบใบอนุญาตสำหรับการปฏิบัติหน้าที่วางแผนสิ่งแวดล้อม และ
- (d) เปิดเผยหมวดมูลอันเป็นความลับที่เกี่ยวข้องกับคำถามในหมวดสอบหรือประเด็นใดๆ ในการบริหารจัดการโดยมิชอบ

ในการไต่สวนการกระทำใดๆ ให้คณะกรรมการฯ ปฏิบัติตามแนวทางของมาตรา 7(s) แห่งรัฐธรรมนูญที่ 8981 (กฎการไต่สวนทางปกครอง) และบทบัญญัติที่ว่าด้วยพระธรรมนูญศาลยุติธรรมที่เกี่ยวข้อง

มาตรา 13 รายงานประจำปีให้คณะกรรมการฯ ส่งรายงานที่มีรายละเอียดเกี่ยวกับกิจกรรมและการดำเนินการใด ๆ ในระหว่างปีให้กับคณะกรรมการ เมื่อถึงกำหนดสิ้นปีปฏิทิน โดยที่รายงานดังกล่าวรวมถึงคำแนะนำใด ๆ ที่คณะกรรมการฯ เห็นสมควรในการที่จะสนับสนุนนโยบายและวัตถุประสงค์ของรัฐบาลนี้

หมวด 3 การสอบและการขึ้นทะเบียน

มาตรา 14 การขึ้นทะเบียนตามที่กำหนด เมื่อรัฐบาลนี้มีผลใช้บังคับแล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดปฏิบัติงานหรือเสนอที่จะปฏิบัติงานวางแผนสิ่งแวดล้อม ในประเทศฟิลิปปินส์โดยไม่มีใบรับรองการขึ้นทะเบียนจากคณะกรรมการฯ และคณะกรรมการฯ และไม่มีการประจำตัวผู้ประกอบวิชาชีพหรือใบอนุญาตชั่วคราว/พิเศษ

มาตรา 15 การทดสอบตามที่กำหนด หากไม่ได้มีบทบัญญัติกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นภายใต้รัฐบาลนี้ ผู้ยื่นคำร้องขอขึ้นทะเบียนเพื่อปฏิบัติงานวางแผนสิ่งแวดล้อมต้องผ่านการทดสอบเพื่อขอรับใบอนุญาตการประกอบวิชาชีพตามรัฐบาลนี้ โดยต้องจ่ายค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดโดยคณะกรรมการฯ โดยเป็นผู้จัดสอบสำหรับการปฏิบัติงานวางแผนสิ่งแวดล้อมในประเทศฟิลิปปินส์อย่างน้อยหนึ่งครั้งต่อปี ตามสถานที่ วัน และเวลาที่คณะกรรมการฯ กำหนดตามบทบัญญัติแห่งรัฐบาลนี้เลขที่ 8981

มาตรา 16 การจัดอันดับคะแนนสอบใบอนุญาต บุคคลที่จะผ่านการทดสอบใบอนุญาตได้ต้องได้รับคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละเจ็ดสิบ และอยู่ในอันดับที่ไม่ต่ำกว่าร้อยละห้าสิบในวิชาใด ๆ ที่ได้รับการทดสอบ

มาตรา 17 วิชาที่ต้องได้รับการทดสอบ ให้วิชาที่ต้องได้รับการทดสอบสำหรับการขอรับใบอนุญาตของนักวางแผนสิ่งแวดล้อมประกอบด้วย

- (a) ประวัติศาสตร์ แนวคิด ทฤษฎี และหลักการในการวางแผนสิ่งแวดล้อม
- (b) กระบวนการวางแผนสิ่งแวดล้อม วิธีการ/เทคนิคและยุทธศาสตร์ และ
- (c) การบังคับใช้แผนเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม กฎหมาย และการบริหารจัดการ

วิชาและหลักสูตรดังกล่าวต้องรวมถึงหมวดหลัก และหมวดย่อยตามหลักสูตรหรือตารางคุณสมบัติของวิชาในการทดสอบเพื่อขอรับใบอนุญาตที่ออกโดยคณะกรรมการฯ ตามการหารือกับนักวิชาการ และองค์กรวิชาชีพที่ได้รับการรับรอง ซึ่งอาจมีการทบทวนวิชาและหลักสูตรตามความจำเป็นเพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง และการพัฒนาใหม่ที่ทำให้เกิดแนวโน้มใด ๆ ก็ตามกับการปฏิบัติงานวางแผนสิ่งแวดล้อม

มาตรา 18 คุณสมบัติสำหรับผู้เข้ารับการทดสอบ ผู้สมัครเข้ารับการทดสอบขอใบอนุญาตตามรัฐบาลนี้ต้องมีคุณสมบัติที่คณะกรรมการฯ เห็นชอบดังต่อไปนี้

- (a) เป็นพลเมืองของประเทศฟิลิปปินส์ หรือเป็นพลเมืองของประเทศหรือรัฐที่มีนโยบายถ้อยทีถ้อยอาศัยในการประกอบวิชาชีพ
- (b) มีวุฒิการศึกษาดังต่อไปนี้จากโรงเรียน วิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัยอันเป็นที่รู้จักและได้รับการรับรองโดยคณะกรรมการการอุดมศึกษา

1. ปริญญาตรีในสาขาวิชาการวางแผนสิ่งแวดล้อม การวางผังภาคและเมือง หรือผังเมืองและประเทศ หรือเทียบเท่า
2. ประกาศนียบัตรบัณฑิตในสาขาวิชาการวางแผนสิ่งแวดล้อม การวางผังภาคหรือเมือง หรือเทียบเท่า และประสบการณ์ฝึกงานในสาขาดังกล่าวเป็นเวลาอย่างน้อยหนึ่งปี
3. ปริญญาตรีในสาขาวิชาการวางแผนสิ่งแวดล้อม การวางผังภาคและเมือง หรือการวางผังเมืองและประเทศหรือเทียบเท่า และประสบการณ์ฝึกงานในสาขาดังกล่าวเป็นเวลาอย่างน้อยสองปี
4. ปริญญาโทหรือปริญญาเอกในสาขาวิชาสถาปัตยกรรม วิศวกรรม ชีวะวิทยา เศรษฐศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ธรณีวิทยา รัฐประศาสนศาสตร์ บริหารธุรกิจ สังคมวิทยา สังคมศาสตร์ กฎหมาย วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม การจัดการสิ่งแวดล้อม การจัดการการพัฒนา การวางแผนและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสาขาอื่นใดที่เกี่ยวข้องตามที่คณะกรรมการฯ เห็นชอบ และมีประสบการณ์ฝึกงานในสาขาดังกล่าวเป็นเวลาอย่างน้อย 3 ปี ทั้งนี้ บุคคลที่มีคุณสมบัติตามหมวดนี้สามารถขอเข้ารับการทดสอบเพื่อการออกไปอนุญาตภายในระยะเวลาห้าปี นับจากวันที่รัฐบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับเท่านั้น
5. ปริญญาตรีในสาขาวิชาสถาปัตยกรรม วิศวกรรม เศรษฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ กฎหมาย สังคมสงเคราะห์และการพัฒนาชุมชน หรือสังคมวิทยาและสาขาอื่นใดที่เกี่ยวข้อง ตามที่คณะกรรมการฯ เห็นชอบ และมีประสบการณ์ฝึกงานในสาขาดังกล่าวเป็นเวลาอย่างน้อยห้าปี ทั้งนี้ บุคคลที่มีคุณสมบัติตามหมวดนี้สามารถขอเข้ารับการทดสอบเพื่อการออกไปอนุญาตภายในระยะเวลาห้าปี นับแต่วันที่รัฐบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับเท่านั้น และ
6. เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการวางผังในหน่วยงานหรือสำนักงานของรัฐระดับชาติ ภูมิภาค หรือท้องถิ่น รวมถึงนิติบุคคลที่รัฐเป็นเจ้าของและควบคุม และเคยปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนเพื่อการพัฒนาตามที่คณะกรรมการฯ เห็นชอบ ทั้งนี้ บุคคลดังกล่าวต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติในการปฏิบัติราชการและได้รับการฝึกอบรมเป็นระยะเวลาอย่างน้อยแปดสิบชั่วโมง หรือผ่านการเรียนทางไกลเกี่ยวกับการวางแผนพัฒนาจากหน่วยงานของรัฐ โรงเรียน หรือสถาบันที่หน่วยงานที่มีอำนาจให้การรับรอง ซึ่งบุคคลที่มีคุณสมบัติตามหมวดนี้สามารถขอเข้ารับการทดสอบเพื่อการออกไปอนุญาตภายในระยะเวลาห้าปีนับจากวันที่รัฐบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับเท่านั้น

(c) อยู่ในศีลธรรมอันดี และ

(d) มิเคยต้องโทษโดยคำพิพากษาของศาลในความผิดที่เกี่ยวกับจริยธรรม

ให้การฝึกงานตามที่กำหนดในมาตรานี้อยู่ภายใต้การดำเนินการและการกำกับดูแลของนักวางแผนสิ่งแวดล้อมที่ได้รับการขึ้นทะเบียนและมีใบอนุญาต หรือมีผู้บังคับบัญชาโดยตรงของผู้สมัครในหน่วยงานหรือองค์กรที่คณะกรรมการฯ เห็นชอบ ซึ่งหน่วยงานหรือองค์กรดังกล่าวมีการปฏิบัติหน้าที่หรือเกี่ยวข้องกับกระบวนการหรืองานวางแผนสิ่งแวดล้อม

มาตรา 19 การออกไปรับรองการขึ้นทะเบียนและบัตรประจำตัวผู้ประกอบการวิชาชีพ (a) ให้ออกไปรับรองการขึ้นทะเบียนให้กับบุคคลที่ได้จ่ายค่าธรรมเนียมตามที่คณะกรรมการฯ กำหนดไปรับรองดังกล่าว ต้องลงนามโดยประธานคณะกรรมการ และโดยประธานและกรรมการประทับตราของคณะกรรมการฯ และคณะกรรมการฯ เพื่อรับรองว่าบุคคลที่มีชื่อตามใบรับรองมีสิทธิประกอบวิชาชีพและอาจได้รับประโยชน์จากการประกอบวิชาชีพดังกล่าว และให้ใบรับรองการขึ้นทะเบียนดังกล่าวมีผลใช้บังคับไปจนกระทั่งถูกยกเลิก เพิกถอน หรือระงับตามบทบัญญัติแห่งรัฐบัญญัตินี้

- (b) ให้ออกบัตรประจำตัวผู้ประกอบวิชาชีพที่ระบุหมายเลขทะเบียนและวันที่ออกและวันหมดอายุของบัตรดังกล่าวและลงนามโดยประธานคณะกรรมการฯ ให้กับผู้ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนที่ได้ชำระค่าทำเนียมแล้ว และได้ส่งใบรับรองสมาชิกภาพจากองค์กรวิชาชีพที่ได้รับการรับรอง ทั้งนี้ ให้มีการต่ออายุบัตรดังกล่าวทุกๆ 3 ปี โดยให้มีการพิสูจน์ว่าผู้ถือใบรับรองได้รับการฝึกอบรมทางด้านวิชาชีพอย่างต่อเนื่องสมบูรณ์

มาตรา 20 การปฏิเสธการขึ้นทะเบียน ห้ามมิให้คณะกรรมการฯ ขึ้นทะเบียนผู้สมัครคนใดผู้ได้รับหรือไม่ได้รับการทดสอบ ดังนี้

- (a) ได้รับโทษที่เกี่ยวกับจริยธรรมตามคำพิพากษาของศาล
- (b) คณะกรรมการฯ พบข้อเท็จจริงในความผิดเกี่ยวกับความประพฤติเสื่อมเสียหรือไม่สุจริต
- (c) คณะกรรมการฯ พบข้อเท็จจริงในความผิดที่เกี่ยวกับการฝ่าฝืนคำสั่งทั่วไปสำหรับผู้เข้ารับการทดสอบ
- (d) ถูกศาลสั่งให้เป็นบุคคลวิกลจริต

ในการปฏิเสธการขึ้นทะเบียนดังกล่าว ให้คณะกรรมการฯ แจ้งผู้สมัครเป็นหนังสือระบุเหตุผลของการปฏิเสธดังกล่าว และให้เก็บสำเนาไว้ที่คณะกรรมการหนึ่งฉบับ

มาตรา 21 การเพิกถอนหรือระงับใบรับรองการขึ้นทะเบียนและการยกเลิกใบอนุญาตชั่วคราว/พิเศษ ให้คณะกรรมการฯ มีอำนาจเพิกถอนหรือระงับใบรับรองการขึ้นทะเบียนของนักวางแผนสิ่งแวดล้อมที่ได้รับการขึ้นทะเบียนและมีใบอนุญาต หรือยกเลิกใบอนุญาตชั่วคราว/พิเศษที่ออกให้กับนักวางแผนสิ่งแวดล้อมต่างชาติด้วยเหตุเดียวกันกับเหตุที่กำหนดในมาตรา 20 แห่งรัฐธรรมนูญนี้ โดยให้มีการแจ้งและการไต่สวนเสียก่อน เว้นแต่จะใช้บังคับ (c) และมีเหตุดังต่อไปนี้

- (a) กระทำการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ การบังคับใช้ระเบียบและข้อบังคับ ประมวลจริยธรรม ประมวลมาตรฐานทางเทคนิคในการประกอบวิชาชีพวางแผนสิ่งแวดล้อม และนโยบายหรือมาตรการทางกฎหมาย ของคณะกรรมการฯ และ/หรือคณะกรรมการฯ และประมวลธรรมาภิบาล
- (b) กระทำการโดยมิชอบหรือทุจริตเพื่อให้ได้มาซึ่งใบรับรองการขึ้นทะเบียน บัตรประจำตัวผู้ประกอบวิชาชีพ หรือใบอนุญาตชั่วคราว/พิเศษ
- (c) ละเลยการปฏิบัติหน้าที่หรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงในการประกอบวิชาชีพจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย บาดเจ็บและ/หรือเกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สิน
- (d) ปฏิเสธที่จะเป็นสมาชิกหรือรักษาสมาชิกภาพในองค์กรวิชาชีพที่ได้รับการรับรองโดยไม่มีเหตุอันสมควร
- (e) ไม่จ่ายค่าธรรมเนียมขึ้นทะเบียนรายปีเป็นเวลาห้าปี ติดต่อกันโดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือเหตุอันกล่าวอ้างได้
- (f) ไม่ต่ออายุบัตรประจำตัวผู้ประกอบวิชาชีพภายหลังจากสิ้นกำหนดระยะเวลาห้าปี ติดต่อกันโดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือเหตุอันกล่าวอ้างได้
- (g) ช่วยเหลือการปฏิบัติงานที่ผิดกฎหมายของนักวางแผนสิ่งแวดล้อมที่ไม่ได้รับการขึ้นทะเบียนหรือ

ไม่มีใบอนุญาต โดยการอนุญาตให้บุคคลดังกล่าวใช้ใบรับรองการขึ้นทะเบียนและ/หรือบัตรประจำตัวผู้ประกอบการวิชาชีพและ/หรือใบอนุญาตชั่วคราว/พิเศษของตน

- (h) ปฏิบัติงานในทางการประกอบวิชาชีพโดยมิชอบในระหว่างที่ถูกพักการปฏิบัติงาน และ
- (i) เป็นผู้ติดสารเสพติดหรือสุราจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ในทางการประกอบวิชาชีพ หรือเป็นบุคคลที่ศาลที่มีเขตอำนาจสั่งให้เป็นบุคคลวิกลจริต

ให้คณะกรรมการฯ ประเมินเหตุข้างต้นและทำการทบทวนหรือเพิ่มเติมเหตุใหม่ตามความจำเป็น โดยการอนุมัติของคณะกรรมการฯ เพื่อให้เป็นไปตามแนวทางและการพัฒนาในการประกอบวิชาชีพ

มาตรา 22 การยื่นคำร้องเกี่ยวกับการกระทำผิด บุคคลใด บริษัท หรือสมาคมอาจยื่นคำร้องเกี่ยวกับบุคคลที่ได้รับการขึ้นทะเบียนตามมาตรา 21 หรือคณะกรรมการฯ อาจไต่สวนการกระทำอันฝ่าฝืนบทบัญญัติที่กล่าวมาข้างต้น โดยให้ทำเป็นคำร้องและบัญชีพยานและเอกสารที่เกี่ยวข้องหมวดงอื่นใดต่อคณะกรรมการฯ โดยผ่านทางสำนักกฎหมายและไต่สวนของคณะกรรมการฯ และให้มีการไต่สวนตามคำร้อง เมื่อมีการลงชื่อจากเสียงข้างมากของคณะกรรมการฯ โดยให้บังคับใช้กฎการไต่สวนฝ่ายบริหารที่ออกโดยคณะกรรมการฯ ในการรับฟังพยานหรือไต่สวนภายใต้บังคับของบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ รัฐบัญญัติเลขที่ 8981 และระเบียบศาล

มาตรา 23 การยกเลิกการเพิกถอนใบรับรองการขึ้นทะเบียน การออกใบรับรองการขึ้นทะเบียนแทนใบรับรองหรือใบอนุญาตชั่วคราว/พิเศษที่สูญหายหรือเสียหาย คณะกรรมการฯ อาจยกเลิกการเพิกถอนใบรับรองการขึ้นทะเบียนตามคำร้องภายหลังที่ได้เพิกถอนแล้วเป็นระยะเวลาสองปี นับจากวันที่การเพิกถอนมีผลบังคับ ซึ่งเป็นวันที่มีการส่งใบรับรองและ/หรือบัตรประจำตัวผู้ประกอบการวิชาชีพคืนให้แก่คณะกรรมการฯ และ/หรือคณะกรรมการฯ ทั้งนี้ คณะกรรมการฯ อาจไม่เรียกให้ผู้ถือใบรับรองหรือบัตรประจำตัวผู้ประกอบการวิชาชีพทำการทดสอบเพื่อการออกใบอนุญาตอีกครั้งหนึ่ง โดยให้ผู้ยื่นคำร้องมีภาระการพิสูจน์ต่อคณะกรรมการฯ ว่าผู้ยื่นคำร้องมีเหตุอันควรที่จะกลับมาประกอบวิชาชีพได้ การอนุมัติตามคำร้องดังกล่าว ให้คณะกรรมการฯ มีมติโดยการอนุมัติของคณะกรรมการ

ในกรณีที่ใบรับรองการขึ้นทะเบียน บัตรประจำตัวผู้ประกอบการวิชาชีพ หรือใบอนุญาตชั่วคราว/พิเศษสูญหาย อาจมีการออกใบรับรอง บัตรประจำตัว หรือใบอนุญาตแทนที่สูญหายตามระเบียบที่เกี่ยวข้อง และเมื่อได้มีการจ่ายค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดแล้ว

หมวด 4

การปฏิบัติงานวางแผนสิ่งแวดล้อม

มาตรา 24 สิทธิในการปฏิบัติงาน นักวางแผนสิ่งแวดล้อมที่มีใบอนุญาตและได้รับการขึ้นทะเบียนเมื่อกฎหมายนี้บังคับใช้แล้ว นักวางแผนสิ่งแวดล้อมที่ได้รับการขึ้นทะเบียนกับคณะกรรมการฯ ตามกฤษฎีกาของประธานาธิบดีเลขที่ 1308 และเป็นผู้ถือบัตรประจำตัวผู้ประกอบการวิชาชีพที่ออกโดยคณะกรรมการฯ โดยชอบและเป็นสมาชิกขององค์กรวิชาชีพที่ได้รับการรับรองในขณะที่รัฐธรรมนูญนี้มีผลบังคับ ให้ถือว่าบุคคลดังกล่าวเป็นผู้ได้รับการขึ้นทะเบียนตามรัฐธรรมนูญนี้โดยอัตโนมัติ

ให้ใบรับรองการขึ้นทะเบียนและบัตรประจำตัวผู้ประกอบการวิชาชีพของบุคคลที่เป็นสมาชิกรักวางแผนสิ่งแวดล้อมในวรรคหนึ่งมีผลบังคับเสมือนกับใบรับรองหรือบัตรประจำตัวที่ออกตามรัฐธรรมนูญนี้

มาตรา 25 บริษัทที่ปรึกษา ห้างหุ้นส่วน บริษัท สมาคมและมูลนิธิที่มีการดำเนินการเกี่ยวกับการวางแผนสิ่งแวดล้อม บริษัทที่ปรึกษา ห้างหุ้นส่วน บริษัท สมาคมหรือมูลนิธิดังกล่าวอาจดำเนินการใดๆ ที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานวางแผนสิ่งแวดล้อมในประเทศฟิลิปปินส์ ทั้งนี้ ให้การปฏิบัติงานดังกล่าวเป็นไปตามหมวดกำหนดดังต่อไปนี้

- (a) บริษัทที่ปรึกษา ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือสมาคมสมัครและได้รับการออกใบรับรองการขึ้นทะเบียนโดยคณะกรรมการฯ และคณะกรรมการเพื่อการปฏิบัติงานวางแผนสิ่งแวดล้อมในประเทศฟิลิปปินส์ โดยที่หุ้นส่วนส่วนใหญ่ของห้างหุ้นส่วนได้รับการขึ้นทะเบียนและมีใบอนุญาตวางแผนสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ ให้สมาชิกส่วนใหญ่ของกรรมการบริษัทต้องได้รับการขึ้นทะเบียนและมีใบอนุญาตวางแผนสิ่งแวดล้อม และ
- (b) การปฏิบัติงานของบริษัทที่ปรึกษา ห้างหุ้นส่วน บริษัทหรือสมาคมในการวางแผนสิ่งแวดล้อมต้องดำเนินการโดยนักวางแผนสิ่งแวดล้อมที่ได้รับการขึ้นทะเบียนและมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ

มาตรา 26 การใช้ตราประทับ ให้นักวางแผนสิ่งแวดล้อมที่ได้รับการขึ้นทะเบียนและมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพมีตราประทับที่ได้รับการออกแบบตามที่คณะกรรมการฯ กำหนด โดยให้ระบุหมายเลขของใบรับรองที่ออกโดยคณะกรรมการฯ อยู่ในตราประทับด้วย และให้ประทับตราดังกล่าวในแผน การออกแบบ และโปรแกรมที่จัดเตรียมโดยหรืออยู่ภายใต้การกำกับดูแลของนักวางแผนสิ่งแวดล้อมที่ได้รับการขึ้นทะเบียนและมีใบอนุญาตโดยตรงในระหว่างที่ใบรับรองยังมีผลบังคับ และบุคคลใดที่ใช้ตราประทับในเอกสารภายหลังจากที่ใบรับรองของผู้ที่รับการขึ้นทะเบียนซึ่งมีชื่อปรากฏอยู่ในตราประทับนั้นหมดอายุหรือถูกเพิกถอนถือเป็นการกระทำโดยมิชอบ เว้นแต่ใบรับรองจะได้รับการต่ออายุหรือออกใหม่

มาตรา 27 การเรียนรู้ทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่องให้คณะกรรมการฯ โดยการหารือกับนักวิชาการและองค์กรวิชาชีพที่ได้รับการรับรองกำหนดแนวทางในการบังคับใช้กระบวนการเรียนรู้ทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่องโดยอนุมัติของคณะกรรมการฯ

มาตรา 28 หลักเกณฑ์ถ้อยอาศัยต่อชาวต่างชาติ พลเมืองต่างชาติอาจได้รับอนุญาตให้เข้ารับการทดสอบเพื่อการออกใบอนุญาต และอาจได้รับใบรับรองการขึ้นทะเบียนและบัตรประจำตัวผู้ประกอบวิชาชีพหากผู้นั้นสามารถพิสูจน์ได้ว่าประเทศหรือรัฐที่บุคคลนั้นเป็นพลเมืองอนุญาตให้นักวางแผนสิ่งแวดล้อมเชื้อชาติฟิลิปปินส์ประกอบวิชาชีพภายในอาณาเขตของประเทศหรือรัฐนั้น โดยมีสิทธิเช่นเดียวกับพลเมืองของประเทศหรือรัฐนั้น

มาตรา 29 ใบอนุญาตพิเศษ/ชั่วคราวสำหรับนักวางแผนสิ่งแวดล้อมต่างชาติ การปฏิบัติงานของนักวางแผนสิ่งแวดล้อมต่างชาติในประเทศฟิลิปปินส์ให้จำกัดอยู่ที่บุคคลธรรมดาเท่านั้น และให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งรัฐบัญญัติเลขที่ 8981 (รัฐบัญญัติว่าด้วยการปรับปรุงคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพให้ทันสมัย ค.ศ. 2000) โดยที่บุคคลต่างชาติที่เข้ามาในประเทศฟิลิปปินส์เพื่อประกอบวิชาชีพนักวางแผนสิ่งแวดล้อมหรือให้บริการดังกล่าว หรือจัดเตรียมหรือผลิตเอกสารใดๆ ที่อยู่ในขอบเขตของการประกอบวิชาชีพนักวางแผนสิ่งแวดล้อมตามที่กำหนดในรัฐบัญญัตินี้ แต่ไม่จำกัดอยู่ที่การเป็นที่ปรึกษาในโครงการของรัฐบาลที่ได้รับการสนับสนุนทางการเงินจากต่างประเทศ หรือที่ได้รับจ้างหรือร่วมงานโดยคนเชื้อชาติฟิลิปปินส์ หรือเป็นผู้รับจ้างหรือบริษัทเอกชนต่างชาติ ไม่ว่าจะปฏิบัติหน้าที่นักวางแผนสิ่งแวดล้อมจะเป็นไปตามหมวดกำหนดของประเทศที่บุคคลนั้นเป็นพลเมือง แต่ไม่ต้องการที่จะปฏิบัติตามหมวดกำหนดในการทำหมวดทดสอบเพื่อออกใบอนุญาตก่อนที่จะปฏิบัติหน้าที่หรือดำเนินการใดๆ ภายใต้อาณัติของนักวางแผนสิ่งแวดล้อมหรือที่ปรึกษา ให้บุคคลต่างชาติดังกล่าวได้รับใบอนุญาตชั่วคราว/พิเศษจากคณะกรรมการฯ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการฯ และกรมแรงงานและการจ้างงานเพื่อการประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับโครงการตามหน้าทำงานของบุคคลนั้น โดยให้เป็นไปตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

- (a) บุคคลดังกล่าวเป็นพลเมืองหรือผู้มีถิ่นที่อยู่ในของประเทศที่อนุญาตให้ผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตย์ฟิลิปปินส์สามารถประกอบวิชาชีพได้ภายในอาณาเขตของประเทศนั้นเช่นเดียวกับเมื่อผู้มีถิ่นที่อยู่หรือพลเมืองของประเทศนั้น
- (b) เป็นผู้มีคุณสมบัติในการประกอบวิชาชีพวางแผนสิ่งแวดล้อมในประเทศ และมีความเชี่ยวชาญที่จำเป็นและเป็นประโยชน์ต่อประเทศฟิลิปปินส์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการถ่ายโอนเทคโนโลยีและความสามารถเฉพาะด้าน
- (c) เป็นบุคคลที่ถูกกำหนดให้ต้องทำงานกับเพื่อนร่วมงานชาวฟิลิปปินส์ซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาที่ได้รับการขึ้นทะเบียนและมีใบอนุญาตนักวางแผนสิ่งแวดล้อม และมีการจ่ายค่าธรรมเนียมการประกอบวิชาชีพและค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเอกสารอื่นใดตามส่วนที่แบ่งกันระหว่างนักวางแผนสิ่งแวดล้อมต่างชาติและนักวางแผนสิ่งแวดล้อมเชื้อชาติฟิลิปปินส์ รวมถึงการแบ่งความรับผิดชอบและภาระภาษีที่มีต่อรัฐบาลฟิลิปปินส์ (หากมี) ตามการให้ความร่วมมือของบุคคลต่างชาติดังกล่าว หรือการให้บริการทางวิชาชีพสำหรับโครงการตามระเบียบและข้อบังคับที่ได้กำหนดไว้ และ
- (d) บุคคลดังกล่าวต้องได้รับใบอนุญาตการจ้างงานจากกรมแรงงานและการจ้างงาน ซึ่งอาจมีการออกใบอนุญาตการจ้างงานให้กับบุคคลต่างด้าวหรือผู้ว่าจ้างตามการพิจารณาของคณะกรรมการ และคณะกรรมการฯ ถึงปัจจัยการขาดบุคลากรในประเทศฟิลิปปินส์ที่มีความสามารถและความประสงค์ที่จะประกอบวิชาชีพเดียวกับที่ผู้เชี่ยวชาญชาวต่างชาติที่ได้รับการเชิญให้เข้ามาประกอบวิชาชีพในประเทศฟิลิปปินส์

มาตรา 30 *หมวดข้อมูลสำหรับแผน* ให้มีหมวดกำหนดที่บังคับให้ผู้ประกอบวิชาชีพนักวางแผนสิ่งแวดล้อมระบุในใบรับรองการขึ้นทะเบียนและ/หรือบัตรประจำตัวใบรับรองสมาชิกภาพของ องค์กรวิชาชีพที่ได้รับการรับรอง และหมายเลขประจำตัวผู้เสียภาษี วันที่ และสถานที่ที่ออก และวันหมดอายุของเอกสารดังกล่าวในแผนทั้งหมดและเอกสารอื่นใดที่นักวางแผนได้ลงนาม

มาตรา 31 *การกระทำอันเป็นการฝ่าฝืนรัฐบัญญัตินี้* ให้ถือว่าการกระทำดังต่อไปนี้เป็นการกระทำโดยมิชอบตามรัฐบัญญัตินี้

- (a) เสนอหรือให้บริการวางแผนตามนิยามในมาตรา 4 หรือภายในขอบเขตของมาตรา 5 แห่งรัฐบัญญัตินี้ ในขณะที่บุคคลดังกล่าวไม่ได้รับการขึ้นทะเบียนและไม่มีใบอนุญาตนักวางแผนสิ่งแวดล้อม
- (b) ทำให้เกิด โน้มน้าวให้เกิด สนับสนุน หรือบังคับขู่เข็ญ อันเป็นเหตุให้เกิดการกระทำที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งกฎหมาย หรือการบังคับใช้แผนอันใดที่ยังมิได้ลงนามโดยนักวางแผนสิ่งแวดล้อมที่ได้รับการขึ้นทะเบียนและมีใบอนุญาตในกรณีแผนดังกล่าวจะต้องได้รับการลงนามตามพระบัญญัตินี้โดยนักวางแผนสิ่งแวดล้อมที่ได้รับการขึ้นทะเบียนและมีใบอนุญาต
- (c) แก้ไขเพิ่มเติม ทบทวน ทำซ้ำ หรือทำสำเนาแผน การออกแบบ โครงการ และเอกสารอื่นใดที่ได้จัดเตรียม ลงนาม และประทับตราโดยนักวางแผนสิ่งแวดล้อมที่ได้รับการขึ้นทะเบียนและมีใบอนุญาต โดยที่ไม่ได้รับการยินยอมที่เป็นหนังสืออย่างชัดแจ้ง และ
- (d) ลงนาม ประทับตรา หรือใช้วิธีการอื่นใดในการลงนามในแผน คุณสมบัติ หรือเอกสารอื่นใดที่บุคคลดังกล่าวไม่ได้จัดเตรียมเอง

มาตรา 32 *องค์กรวิชาชีพนักวางแผนสิ่งแวดล้อมที่ได้รับการรับรอง* ให้นักวางแผนสิ่งแวดล้อมที่ได้รับการขึ้นทะเบียนและมีใบอนุญาตทุกรายเข้าเป็นสมาชิกขององค์กรระดับชาติ 1 แห่ง และได้รับการขึ้นทะเบียนกับตลาดหลักทรัพย์ ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการฯ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ รับรององค์กรดังกล่าวให้เป็นองค์กรที่ได้รับการรับรองของประเทศสำหรับนักวางแผนสิ่งแวดล้อมที่ได้รับการขึ้นทะเบียนและมีใบอนุญาต ทั้งนี้ นักวางแผนสิ่งแวดล้อมทุกรายที่มีชื่อปรากฏอยู่ในทะเบียนนักวางแผนสิ่งแวดล้อม เป็นสมาชิกขององค์กรวิชาชีพที่ได้รับการรับรองโดยอัตโนมัติ และให้ได้รับประโยชน์และสิทธิพิเศษใดๆ ภายหลังจากที่ได้ชำระค่าสมาชิกและค่าธรรมเนียมอื่นๆ อย่างไรก็ตาม การเป็นสมาชิกดังกล่าวมิเป็นการล้มเลิกสมาชิกภาพในองค์กรของนักวางแผนสิ่งแวดล้อมอื่นๆ

หมวด 5
การบังคับใช้รัฐบัญญัติและบทลงโทษ

มาตรา 33 การบังคับใช้โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐและเจ้าพนักงานตามกฎหมาย ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐและเจ้าพนักงานตามกฎหมายมีหน้าที่ให้รัฐบาลกลาง รัฐบาลจังหวัด รัฐบาลอำเภอ หรือรัฐบาลของเทศบาลในการช่วยเหลือคณะกรรมการฯ และคณะกรรมการ ในการบังคับใช้บทบัญญัติแห่งรัฐบัญญัตินี้ และดำเนินคดีอาญากับผู้ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย

มาตรา 34 *ตำแหน่งในหน่วยงานของรัฐที่มีภารกิจเกี่ยวกับการวางแผนสิ่งแวดล้อม* ให้สำนักงานข้าราชการพลเรือนกำหนดตำแหน่งและคุณสมบัติของนักวางแผนสิ่งแวดล้อมระดับต่างๆ เพื่อการให้บริการของรัฐ ซึ่งรวมถึงนิติบุคคลที่รัฐบาลเป็นเจ้าของและควบคุมและนิติบุคคลอื่นภายหลังจากที่รัฐบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับเป็นระยะเวลาห้าปี โดยให้แต่งตั้งนักวางแผนสิ่งแวดล้อมที่ได้รับการขึ้นทะเบียนและมีใบอนุญาตเข้ารับตำแหน่งหัวหน้าและผู้ช่วยหัวหน้าของกลุ่ม แผนก ฝ่ายในหน่วยงาน สำนักงานหรือแผนกอื่นใดของรัฐ รวมถึงนิติบุคคลที่รัฐเป็นเจ้าของและควบคุม จังหวัด อำเภอ และเทศบาล และตำแหน่งอื่นใดที่ต้องมีความรู้ ทักษะ ความสามารถและคุณสมบัติของนักวางแผนสิ่งแวดล้อมที่ได้รับการขึ้นทะเบียนและมีใบอนุญาต และให้การแต่งตั้งใดๆ ที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติดังกล่าวถือเป็นโมฆะและไม่มีผลบังคับ

มาตรา 35 *ความรับผิดชอบแห่งของนักวางแผนสิ่งแวดล้อม* นักวางแผนสิ่งแวดล้อมที่มีหน้าที่ในการจัดเตรียมแผนสิ่งแวดล้อมและเอกสารที่เกี่ยวข้องรวมถึงสมาชิกอื่นใดในกลุ่มวางแผนที่เกี่ยวข้องกับการจัดเตรียมทางสิ่งแวดล้อมดังกล่าว อาจมีความรับผิดชอบแห่งในกรณีที่เกิดความเสียหายร้ายแรง ความผิดพลาดหรือการพังทลายของโครงการหรือส่วนที่อยู่ภายใต้แผนสิ่งแวดล้อม อันเป็นผลให้เกิดผลกระทบที่มีนัยสำคัญกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือคณะกรรมการระบบนิเวศ ที่เกี่ยวข้องมาดงภายในระยะเวลาสิบปี นับตั้งแต่การบังคับใช้แผนดังกล่าว ทั้งนี้ค่าเสียหายดังกล่าวได้รับการกำหนดโดยศาลที่มีเขตอำนาจซึ่งพิจารณาว่าความเสียหาย ความผิดพลาด หรือการพังทลายอาจคาดเห็นได้ และเป็นผลโดยตรงจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของนักวางแผนสิ่งแวดล้อมและ/หรือสมาชิกของกลุ่มวางแผนสิ่งแวดล้อมดังกล่าว หรือการใช้วิธีการ ยุทธศาสตร์ เครื่องมือ หรือเทคนิคที่ไม่เหมาะสมในการวางแผนสิ่งแวดล้อม โดยมีความแตกต่างไปจากหลักการ วิธีการ และมาตรฐานการวางแผนสิ่งแวดล้อมที่ยอมรับโดยทั่วไป

รัฐบาลหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ได้รับผลกระทบอาจดำเนินการตามกฎหมายเพื่อเรียกร้องค่าเสียหายภายในระยะเวลาห้าปี นับแต่เวลาที่เกิดความเสียหายดังกล่าว

มาตรา 36 *บทลงโทษ* ผู้ใดกระทำการฝ่าฝืนมาตรา 31 และ/หรือกระทำการใดๆ ดังต่อไปนี้ ให้ต้องระวางโทษจำคุกไม่ต่ำกว่าหกเดือน แต่ไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่ต่ำกว่าหนึ่งแสนเปโซ แต่ไม่เกินห้าแสนเปโซ หรือทั้งจำทั้งปรับอันเป็นดุลพินิจของศาล

- (a) ดำเนินการวางแผนสิ่งแวดล้อมในประเทศฟิลิปปินส์โดยไม่ได้ขึ้นทะเบียนและไม่มีใบอนุญาต หรือมิได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งรัฐบัญญัตินี้
- (b) แสดงหรือพยายามใช้ใบรับรองการขึ้นทะเบียนและ/หรือบัตรประจำตัวผู้ประกอบการวิชาชีพวางแผนสิ่งแวดล้อมอื่นใดที่ได้รับการขึ้นทะเบียนและมีใบอนุญาต หรือผู้ถือใบอนุญาตชั่วคราว/พิเศษ เสมือนเป็นของตนเอง
- (c) แสดงพยานหลักฐานเท็จ ปลอมแปลง หรือเข้าไปยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐานใดๆ ที่จะแสดงต่อคณะกรรมการฯ หรือแสดงตนเป็นนักวางแผนสิ่งแวดล้อมที่ได้รับการขึ้นทะเบียนและมีใบอนุญาต หรือบุคคลใดที่เป็นผู้ถือใบอนุญาตชั่วคราว/พิเศษ
- (d) ใช้ใบรับรองการขึ้นทะเบียนที่ถูกเพิกถอนหรือระงับ หรือบัตรประจำตัวผู้ประกอบการวิชาชีพหรือใบอนุญาตชั่วคราว/พิเศษที่หมดอายุหรือไม่ได้ต่ออายุ
- (e) ใช้ชื่อใดโดยให้เกี่ยวข้องกับชื่อตน หรือโดยทำให้เกิดข้อสันนิษฐานเกี่ยวกับชื่อตน ใช้หรือโฆษณาชื่อหรือคำอธิบายที่โน้มนำให้เกิดความเข้าใจว่าผู้กระทำผิดเป็นนักวางแผนสิ่งแวดล้อมที่ได้รับการขึ้นทะเบียนและมีใบอนุญาต โดยที่แท้จริงแล้วมิได้เป็นผู้มีใบรับรองการขึ้นทะเบียนและบัตรประจำตัวผู้ประกอบการวิชาชีพหรือใบอนุญาตชั่วคราว/พิเศษ
- (f) บังคับใช้หรือทำให้เกิดการบังคับใช้แผนที่ไม่ได้ถูกจัดเตรียมและไม่ได้ลงลายมือชื่อนักวางแผนสิ่งแวดล้อมที่ได้รับการลงทะเบียนและมีใบอนุญาต และ
- (g) กระทำการอันใดที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งรัฐบัญญัตินี้และระเบียบและข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามรัฐบัญญัตินี้

ผู้ว่าจ้างชาวฟิลิปปินส์ที่ว่าจ้างผู้ปฏิบัติงานต่างชาติโดยมิได้มีใบอนุญาตพิเศษสำหรับลูกจ้างต่างชาติดังกล่าว ต้องโทษตามรัฐบัญญัตินี้

ในกรณีที่ผู้กระทำผิดเป็นบริษัท ห้างหุ้นส่วน สมาคม มูลนิธิ หรือนิติบุคคลอื่นใด ให้นักวางแผนสิ่งแวดล้อมที่ได้รับการขึ้นทะเบียนและมีใบอนุญาต ผู้ประกอบการวิชาชีพนักวางแผนสิ่งแวดล้อมที่รับผิดชอบ และเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจควบคุมการกระทำดังกล่าวแต่อนุญาตให้มีการกระทำอันฝ่าฝืนต่อกฎหมาย อันเป็นผู้ร่วมกันกระทำความผิด ต้องรับโทษในส่วนหนึ่งของโทษจำคุก

หมวด 6 บทเฉพาะกาล

มาตรา 37 บทเฉพาะกาล

- (a) ภายในระยะเวลาสามปี นับแต่รัฐบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ หน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นอาจแต่งตั้งบุคคลที่มีใบอนุญาตวางแผนสิ่งแวดล้อมที่ได้รับการขึ้นทะเบียนและมีใบอนุญาตให้ดำรงตำแหน่งผู้ประสานงานการวางแผนและการพัฒนาระดับชาติหรือระดับท้องถิ่น หรือผู้บริหาร สำนักงานการวางแผนและการพัฒนาท้องถิ่น เป็นการชั่วคราวหรือรักษาการแทน
- (b) ในระยะแรก ให้ประธานและกรรมการของคณะกรรมการฯ ปฏิบัติหน้าที่ของตนต่อไปภายใต้บทบัญญัติแห่งรัฐบัญญัตินี้โดยยังมีต้องแต่งตั้งประธานและกรรมการ จนกระทั่งมีการจัดตั้งคณะกรรมการฯ ชุดแรกโดยอาศัยอำนาจตามรัฐบัญญัตินี้

หมวด 7
บทสุดท้าย

มาตรา 38 การจัดสรรงบประมาณให้ประธานคณะกรรมการฯ แผนกการบังคับใช้รัฐธรรมนูญนี้ไว้ในโครงการของคณะกรรมการฯ ทันที ซึ่งการสนับสนุนด้านการเงินให้กับโครงการดังกล่าวต้องรวมอยู่ในรัฐธรรมนูญจัดสรรงบประมาณทั่วไปประจำปีด้วย

มาตรา 39 การกระทำที่ไม่ส่งผลกระทบต่อการประกอบวิชาชีพ การปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญนี้ไม่เป็นการกระทบหรือกีดกันการประกอบวิชาชีพตามที่กฎหมายรองรับ

มาตรา 40 การออกระเบียบและข้อบังคับให้คณะกรรมการฯ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการฯ ดำเนินการกำหนด รวบรวม และออกระเบียบและข้อบังคับเพื่อบังคับการตามรัฐธรรมนูญนี้หลังจากที่ได้หารือกับองค์กรวิชาชีพที่ได้รับการรับรอง หน่วยงานอื่น หรือองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องหมวดง ภายใต้อายุเวลา 120 วัน นับจากวันที่ได้จัดตั้งคณะกรรมการฯ

มาตรา 41 บทบัญญัติอันแบ่งแยกได้ หากส่วนหนึ่งส่วนใดของรัฐธรรมนูญนี้ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มิให้ถือว่าบทบัญญัติในส่วนอื่นขัดรัฐธรรมนูญด้วย

มาตรา 42 บทบัญญัติที่มีผลเป็นการยกเลิกให้ยกเลิกกฤษฎีกาของประธานาธิบดีเลขที่ 1308 และให้ยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย คำสั่ง ระเบียบและข้อบังคับ หรือมติใดๆ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ที่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้

มาตรา 43 การมีผลบังคับ ให้รัฐธรรมนูญนี้มีผลบังคับภายในสิบห้าวัน นับจากวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา หรือประกาศในหนังสือพิมพ์ที่มีจำหน่ายเป็นการทั่วไปในประเทศฟิลิปปินส์อย่างน้อยสองฉบับ

เห็นชอบ

(ลงนาม) JUAN PONCE ENRILE
ประธานวุฒิสภา

(ลงนาม) FELICIANO BELMONTE JR.
โฆษกประจำคณะกรรมการผู้แทนราษฎร

รัฐธรรมนูญนี้ปรับปรุงจากร่างของวุฒิสภาเลขที่ 3138 และร่างของสภาผู้แทนราษฎรเลขที่ 4692 ผ่านความเห็นชอบของวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2556 และวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2556 ตามลำดับ

(ลงนาม) EDWIN B. BELLEN
รักษาการเลขาธิการวุฒิสภา

(ลงนาม) MARILYN B. BARUA-YAP
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

เห็นชอบ: วันที่ 27 พฤษภาคม 2556

(ลงนาม) BENIGNO S. AQUINO III
ประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐฟิลิปปินส์

โครงการศึกษา วิเคราะห์ เปรียบเทียบและแปลกฎหมาย
ในกลุ่มประเทศอาเซียนในเรื่อง _____

กฎหมายว่าด้วยการผังเมืองเพื่อเตรียมความพร้อม
ในการเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน

การแปลกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง

สาธารณรัฐฟิลิปปินส์

Republic Act No. 7160

Local Government Code of 1991

รัฐบัญญัติแห่งสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ เลขที่ 7160

รัฐบัญญัติแห่งสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ เลขที่ 7160 - รัฐบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายรัฐบาลท้องถิ่น

บรรพ 1 บททั่วไป

ลักษณะ 1 หลักการทั่วไป

หมวด 1

ประมวลกฎหมาย: นโยบายและการบังคับใช้

มาตรา 1 ชื่อ - รัฐบัญญัตินี้เรียกว่า “ประมวลกฎหมายรัฐบาลท้องถิ่น พ.ศ. 2534”

มาตรา 2 ประกาศนโยบาย -

- (a) ประมวลกฎหมายฉบับนี้ประกาศนโยบายของรัฐว่า ให้อาณาเขตและเขตการปกครองย่อยของรัฐมีอำนาจเต็มที่ใช้ในการพัฒนาท้องถิ่นให้เป็นชุมชนที่สามารถพึ่งพาตนเองได้ และเป็นผู้สนับสนุนให้บรรลุจุดมุ่งหมายของชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งในแนวทางดังกล่าว ให้รัฐมีโครงสร้างของรัฐบาลบนพื้นฐานของการกระจายอำนาจที่หน่วยงานท้องถิ่นของรัฐมีอำนาจ ความรับผิดชอบ และทรัพยากรในการบริหารมากยิ่งขึ้น ตลอดจนให้กระบวนการกระจายอำนาจเริ่มต้นจากรัฐบาลกลางไปสู่รัฐบาลท้องถิ่น
- (b) การตรวจสอบการทำงานของหน่วยงานรัฐบาลส่วนท้องถิ่นเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายรัฐบาล ผ่านกลไกการตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพ ทั้งในการทบทวน ริเริ่มการดำเนินการ และทำประชาคมติ
- (c) นโยบายของรัฐต้องกำหนดให้หน่วยงานในระดับชาติและสำนักงานต่างๆ ร่วมหารือหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่น องค์กรที่ไม่ใช่ราชการ องค์กรภาคประชาชน และภาคส่วนของชุมชนที่เกี่ยวข้องเป็นระยะๆ ก่อนการดำเนินงานตามโครงการหรือโปรแกรมในเขตการปกครองของตน

มาตรา 3 หลักการกระจายอำนาจ - ให้การกำหนดและบังคับใช้นโยบายและมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการใช้อำนาจอธิปไตยของรัฐบาลท้องถิ่นเป็นไปตามหลักการดังต่อไปนี้

- (a) ให้มีการจัดสรรอำนาจ หน้าที่ ความรับผิดชอบและทรัพยากรให้กับรัฐบาลท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ
- (b) ให้จัดให้มีโครงสร้างขององค์กรและกลไกในการดำเนินงาน ที่มีความรับผิดชอบ มีประสิทธิภาพ และมีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติหน้าที่ภายใต้หน่วยงานของรัฐบาลท้องถิ่น เพื่อให้การบริการภาครัฐเป็นไปตามความต้องการของชุมชน
- (c) ภายใต้กฎหมาย กฎและระเบียบที่ว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการพลเรือน เจ้าหน้าที่และลูกจ้างของรัฐบาลท้องถิ่นที่ได้รับค่าตอบแทนทั้งหมดหรือส่วนใหญ่จากเงินของท้องถิ่นสามารถได้รับการแต่งตั้งหรือถูกถอดถอนจากตำแหน่งหน้าที่โดยผู้มีอำนาจ เมื่อพิจารณาจากผลงานและความเหมาะสมในการปฏิบัติหน้าที่

- (d) ในการปฏิบัติงานตามหน้าที่ ความรับผิดชอบและความรับผิดชอบในหน่วยงานของรัฐบาลท้องถิ่น ให้มีทรัพยากรตามความจำเป็นและสมควรในการใช้อำนาจและปฏิบัติหน้าที่ ดังนั้น รัฐบาลท้องถิ่นมีอำนาจในการสร้างและขยายแหล่งรายได้ของตนเอง และให้มีสิทธิได้รับจัดสรรเงินภาษีอากรจากรัฐบาลกลางอย่างเท่าเทียมเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาท้องถิ่น
- (e) ให้จังหวัดที่กำกับดูแลเมืองและเทศบาล และเมืองและเทศบาลซึ่งกำกับดูแลบารังไกเพื่อให้มั่นใจว่าการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานภายใต้กำกับนั้นอยู่ภายในขอบเขตของอำนาจและหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด
- (f) หน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นสามารถปฏิบัติงานเป็นกลุ่ม รวมอำนาจ หรือประสานงานในการให้บริการและการใช้ทรัพยากรที่จะก่อให้เกิดประโยชน์โดยรวมกับหน่วยงานเหล่านั้น
- (g) ให้เพิ่มขีดความสามารถของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทศบาลและ บารังไก โดยการให้โอกาสมีส่วนร่วมดำเนินการในโปรแกรมและโครงการต่างๆ ของประเทศ
- (h) ให้มีกลไกสำหรับการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องเพื่อเพิ่มอำนาจอธิปไตยท้องถิ่น มิใช่เพียงแค่การบัญญัติกฎหมาย แต่โดยการปฏิรูประบบราชการและโครงสร้างองค์กร
- (i) ให้หน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นมีความรับผิดชอบร่วมกับรัฐบาลกลางในการจัดการและรักษาสมดุลทางชีวภาพในเขตการปกครองของตน ภายใต้บทบัญญัติของประมวลกฎหมายนี้และนโยบายของชาติ
- (j) ให้เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับกลไกในการรับผิดชอบของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นต่อหน่วยงานอื่น เพื่อเป็นการพัฒนาของความเป็นผู้นำในท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง
- (k) ให้มีการสนับสนุนการตระหนักถึงอำนาจอธิปไตยของท้องถิ่นผ่านทาง การประสานหรือบังคับใช้นโยบายและโครงการของรัฐบาลกลาง และจัดให้มีการช่วยเหลือทางเทคนิคและสิ่งอื่นใดที่เหมาะสมแก่หน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นที่ยังต้องพัฒนาและมีความต้องการความช่วยเหลือดังกล่าว
- (l) ให้สนับสนุนการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการให้บริการสาธารณะขั้นพื้นฐาน เพื่อก่อให้เกิดความเป็นไปได้ในการใช้อำนาจอธิปไตยของท้องถิ่นโดยให้เป็นยุทธศาสตร์ทางเลือกสำหรับการพัฒนาอย่างยั่งยืน และ
- (m) ให้รัฐบาลกลางกระจายอำนาจเพื่อก่อให้เกิดการปรับปรุงผลการดำเนินงานของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นและคุณภาพของการดำรงชีวิตในชุมชนอย่างต่อเนื่อง

มาตรา 4 ขอบเขตของการบังคับใช้ - ให้บังคับใช้ประมวลกฎหมายนี้กับทุกจังหวัด เมือง เทศบาล บารังไก และหน่วยการปกครองอื่นๆตามกฎหมาย และบังคับใช้กับเจ้าหน้าที่ สำนักงาน หรือหน่วยงานของรัฐตามที่กำหนดในประมวลกฎหมายนี้

มาตรา 5 หลักในการตีความ - ในการตีความบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ ให้ใช้หลักดังต่อไปนี้

- (a) ให้ตีความบทบัญญัติที่เกี่ยวกับอำนาจของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นให้เป็นคุณกับหน่วยงานดังกล่าว และในกรณีมีข้อสงสัย ให้วินิจฉัย ในทางที่เป็นคุณกับการใช้อำนาจและให้หน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นที่อยู่ในระดับที่ต่ำกว่าได้ประโยชน์ ในกรณีที่ข้อสงสัยซึ่งมีเหตุอันควรเกี่ยวกับการใช้อำนาจให้ตีความเป็นคุณกับหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่น

- (b) ในกรณีมีข้อสงสัย ให้ตีความบทบัญญัติหรือมาตรการเกี่ยวกับภาษีอากรโดยเคร่งครัดกับหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นที่มีอำนาจจัดการเกี่ยวกับภาษีอากรดังกล่าว และให้ตีความเป็นคุณกับผู้เสียภาษี แต่ในกรณีที่มีการยกเว้นภาษีใดๆ ให้ตีความบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีหรือการบรรเทาภาระภาษีโดยหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นอย่างเคร่งครัดกับบุคคลที่ร้องขอใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีหรือต้องการบรรเทาภาระภาษีดังกล่าว
- (c) ให้ตีความการให้สวัสดิการทั่วไปภายใต้ประมวลกฎหมายนี้โดยไม่เคร่งครัด เพื่อให้อำนาจกับหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นในการเร่งพัฒนาเศรษฐกิจและเพิ่มคุณภาพการดำรงชีวิตของประชาชนในชุมชน
- (d) ให้สิทธิและหน้าที่ที่มีอยู่ก่อนหน้าประมวลกฎหมายฉบับนี้มีผลบังคับ และเป็นสิทธิหรือหน้าที่ที่เกิดขึ้นจากการทำสัญญาหรือนิติกรรมอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่น ยังคงเป็นไปตามข้อกำหนดและเงื่อนไขตามสัญญาหรือกฎหมายที่บังคับใช้ในขณะนั้น และ
- (e) ในการขจัดความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายใต้การบังคับใช้ประมวลกฎหมายนี้ ในกรณีที่ไม่มียุติบัตรของกฎหมายหรือคำพิพากษาของศาลวางหลักไว้ให้ใช้วิธีการตามจารีตหรือขนบธรรมเนียมประเพณีในสถานที่ที่ความขัดแย้งเกิดขึ้น

หมวด 2

“อำนาจโดยทั่วไปและลักษณะของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่น”

มาตรา 6 อำนาจในการจัดตั้งหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่น - ในกรณีของจังหวัด เมือง เทศบาล หรือเขตการปกครองอื่นใด สามารถมีการจัดตั้ง แบ่ง ควบรวม ยกเลิกหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่น หรือมีการเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจโดยผลของกฎหมายที่ได้รับความเห็นชอบจากสภา หรือโดยระเบียบที่ออกโดยสภาจังหวัด หรือสภานิติบัญญัติท้องถิ่น ในกรณีของบารังไก ที่ตั้งอยู่ในเขตอำนาจ โดยให้เป็นไปตามข้อจำกัดและข้อกำหนดภายใต้ประมวลกฎหมายนี้

มาตรา 7 การจัดตั้งและการเปลี่ยนสถานะ - ตามหลักการโดยทั่วไป ให้การจัดตั้งหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นหรือการเปลี่ยนสถานะจากระดับหนึ่งไปสู่อีกระดับหนึ่ง ดำเนินการบนพื้นฐานของตัวชี้วัดความเป็นไปได้และความสามารถในการให้บริการที่สามารถตรวจสอบได้ กล่าวคือ

- (a) รายได้ - ต้องเพียงพอตามมาตรฐานที่ยอมรับได้ เพื่อให้รัฐบาลมีสาธารณูปโภค การให้บริการสาธารณะ และการปฏิบัติหน้าที่พิเศษที่สำคัญที่สอดคล้องกับขนาดของประชากร อันจะพึงคาดหมายจากหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่น
- (b) ประชากร - ต้องพิจารณาจำนวนทั้งหมดของผู้อยู่อาศัยภายในเขตการปกครองของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่น และ
- (c) ที่ดิน - ควรตั้งอยู่ติดกัน เว้นแต่จะประกอบไปด้วยเกาะตั้งแต่ 2 เกาะขึ้นไป หรือถูกแบ่งแยกโดยหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นที่เป็นอิสระต่อกัน สามารถระบุ เขตแดนโดยใช้หน่วยเป็นเมตรและให้มีการอธิบายทางเทคนิค และสามารถให้บริการสาธารณะขั้นพื้นฐานและสาธารณูปโภคอย่างเพียงพอตามความต้องการของประชากร

การดำเนินการตามตัวชี้วัดข้างต้นต้องได้รับการรับรองจากกระทรวงการคลัง สำนักงานสถิติแห่งชาติ และสำนักจัดการที่ดินของกระทรวงสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

มาตรา 8 การแบ่งส่วนและการควมรวม - ให้การแบ่งส่วนและการควมรวมหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่น เป็นไปตามข้อกำหนดในประมวลกฎหมายนี้ อย่างไรก็ตาม ห้ามมิให้การแบ่งส่วนมีผลเป็นการลดรายได้ จำนวนประชากร หรือพื้นที่ของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องลงไปเป็นจำนวน ที่น้อยกว่าจำนวนขั้นต่ำตามที่กำหนดในประมวลกฎหมายนี้ และให้การจำแนกประเภทของรายได้ของหน่วย งานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นหรือหน่วยงานอื่นใดต่ำกว่าการจำแนกประเภทในปัจจุบันซึ่งเกิดขึ้นก่อนการแบ่ง ส่วน

ให้ทำการปรับปรุงข้อมูลการแบ่งประเภทรายได้ของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นภายในหกเดือน นับแต่วันที่ประมวลกฎหมายนี้มีผลบังคับใช้ เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงถึงสถานะทางการ เงินอันมีผลมาจากการเพิ่มขึ้นของรายได้

มาตรา 9 การยกเลิกหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่น - หน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นสามารถถูกยกเลิก หากมีรายได้ จำนวนประชากร หรือพื้นที่ลดลงจนถึงปริมาณที่ต่ำกว่ามาตรฐานขั้นต่ำตามที่กำหนดใน บรรพ 3 ของประมวลกฎหมายนี้ ตามที่ได้รับการรับรองโดยองค์กรแห่งชาติตามมาตรา 7

ให้กฎหมายหรือระเบียบที่ให้อำนาจยกเลิกหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่น กำหนดให้ระบุงจังหวัด เมือง เทศบาล หรือบารังไก ที่หน่วยงานที่ถูกยกเลิกสามารถขอไปรวมหรือไปตั้งอยู่

มาตรา 10 ข้อกำหนดในการลงประชามติ - ห้ามมิให้มีการริเริ่ม แบ่งส่วน ควมรวม ยกเลิก หรือทำการ เปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญใดๆ กับเขตแดนของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่น จนกว่าจะได้รับคะแนน เสียงข้างมากจากการลงประชามติ และให้คณะกรรมการการเลือกตั้งดำเนินการเกี่ยวกับการลงประชามติ ดังกล่าวภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับจากวันที่กฎหมายหรือระเบียบที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินการมีผล บังคับ เว้นแต่กฎหมายหรือระเบียบดังกล่าวได้กำหนดวันไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา 11 การเลือกและการโอนย้ายสถานที่ทำงาน สำนักงาน และสาธารณูปโภคในรัฐบาลท้องถิ่น

(a) ให้กฎหมายหรือข้อบัญญัติในการริเริ่มหรือการควมรวมหน่วยงาน ภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นกำหนดที่ นั้งในรัฐบาลโดยให้มีตัวแทนจากภาครัฐและเอกชน ในการเลือกสถานที่เพื่อดำเนินการดังกล่าว ปัจจัย ที่เกี่ยวกับศูนย์กลางทางภูมิศาสตร์ การเข้าถึงพื้นที่ ระบบขนส่งและเครื่องมืออำนวยความสะดวกในการ สื่อสาร การระบายน้ำและการรักษาความสะอาด การพัฒนาและความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ และการพิจารณาปัจจัยอื่นใดที่เกี่ยวข้อง

(b) ในกรณีที่เงื่อนไขและการพัฒนาภายในหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นเปลี่ยนไปอย่างมีนัยสำคัญ ภายหลังจากที่มีการกำหนดจำนวนที่นั่งในสภาท้องถิ่น หน่วยงานดังกล่าวสามารถโอนย้ายสถานที่ตาม เงื่อนไขและการพัฒนาไปยังสถานที่ที่เหมาะสมกว่าภายหลังจากที่ได้ทำประชาพิจารณ์และมีการออก เสียงลงमतอย่างน้อยสองในสามของจำนวนสมาชิกทั้งหมด ทั้งนี้ ห้ามมิให้ทำการโอนย้ายออกนอก อาณาเขตของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นดังกล่าว

สถานที่เก่าและการปรับปรุงใดๆ สามารถถูกจำหน่ายออกไปด้วยการขาย เช่า หรือเปลี่ยนลักษณะการ ใช้งานที่ก่อให้เกิดประโยชน์กับหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นและผู้ที่อยู่ในสถานที่ดังกล่าว

(c) ห้ามมิให้โอนย้าย เปลี่ยนสถานที่ หรือเปลี่ยนลักษณะการใช้งานสำนักงานและสิ่งอำนวยความสะดวก ของรัฐบาลท้องถิ่น เว้นแต่จะมีจัดประชาพิจารณ์และเสียงข้างมากของสมาชิกทั้งหมดลงมติให้กระทำ ได้

มาตรา 12 ศูนย์ราชการ - ให้จังหวัด อำเภอ และเทศบาลใช้ความพยายามที่จะจัดตั้งศูนย์ราชการ อันเป็นที่ตั้งของสำนักงาน หน่วยงานราชการ หรือสาขาของรัฐบาลกลาง หน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่น หรือนิติบุคคลของรัฐหรือที่ควบคุมโดยรัฐเท่าที่สามารถจะกระทำได้ และในการออกแบบศูนย์ราชการดังกล่าว ให้หน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นพิจารณาถึงสิ่งอำนวยความสะดวกที่จะทำให้การจัดตั้งสำนักงานและหน่วยงานราชการเสร็จสมบูรณ์ตามความหมายของมาตรานี้ ทั้งนี้ ให้รัฐบาลกลาง หน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่น หรือนิติบุคคลของรัฐหรือที่ควบคุมโดยรัฐ รับผิดชอบในค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างอาคารและสิ่งอำนวยความสะดวกภายในศูนย์ราชการดังกล่าว

มาตรา 13 การตั้งชื่อหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่น สถานที่ ถนน และสิ่งปลูกสร้างสาธารณะ - (a) สภาจังหวัดสามารถทำการเปลี่ยนชื่อสถานที่ภายในเขตการปกครองดังต่อไปนี้โดยการหารือกับสภาประวัติศาสตร์แห่งฟิลิปปินส์

- (1) เมือง และเทศบาล ตามคำแนะนำของสภาท้องถิ่น
 - (2) ถนนขนาดเล็ก ถนนขนาดใหญ่ เส้นทาง และสะพานของจังหวัด
 - (3) โรงเรียนอาชีวศึกษาหรือสถาบันทางเทคนิคและโรงเรียนมัธยมซึ่งเป็นสถานศึกษาของทางราชการ
 - (4) โรงพยาบาล สถานือนามัย และสถานบริการทางสาธารณสุขอื่นๆ ของจังหวัด
 - (5) สถานที่หรืออาคารของทางราชการอื่นใดที่รัฐบาลจังหวัดมีกรรมสิทธิ์
- (b) สภาเมืองที่เป็นเมืองในเขตชุมชนหนาแน่นสูง และเมืองโดยทั่วไปที่มีกฎบัตรห้ามผู้ออกเสียงลงคะแนนเสียงเลือกตั้งเจ้าหน้าที่ของจังหวัด ต่อไปนี้เรียกว่า “เมืองที่เป็นอิสระ” สามารถทำการเปลี่ยนชื่อสถานที่ภายในเขตการปกครองดังต่อไปนี้โดยการหารือกับสภาประวัติศาสตร์แห่งฟิลิปปินส์
- คำอธิบายโดยผู้แปล: ตามประมวลกฎหมายการปกครองท้องถิ่นของฟิลิปปินส์ได้จำแนกเมืองออกเป็น 3 ประเภทคือ (1) เมืองในเขตชุมชนหนาแน่นสูง หรือ Highly Urbanized City (2) เมืองที่เป็นอิสระ หรือ Independent Component City ที่มีความเป็นอิสระ และไม่ได้อยู่ภายใต้ดูแลของจังหวัด และ (3) เมืองที่อยู่ใต้อำนาจของจังหวัด หรือ Component City*

- (1) บารังไก ตามคำแนะนำของสมาชิกบารังไก ดังกล่าว
 - (2) ถนนขนาดเล็ก ถนนขนาดใหญ่ เส้นทาง และสะพานของอำเภอ
 - (3) โรงเรียนประถม โรงเรียนมัธยม โรงเรียนอาชีวศึกษาหรือเทคนิค วิทยาลัยชุมชน วิทยาลัยที่ไม่มีกฎบัตรจัดตั้ง ซึ่งเป็นสถานศึกษาของทางราชการ
 - (4) โรงพยาบาล สถานือนามัย และสถานบริการทางสาธารณสุขอื่นๆ ของเมือง
 - (5) สถานที่หรืออาคารของทางราชการอื่นใดที่รัฐบาลอำเภอมีกรรมสิทธิ์
- (c) สภาอำเภอ และเทศบาลสามารถทำการเปลี่ยนชื่อสถานที่ภายในเขตการปกครองดังต่อไปนี้โดยการหารือกับสภาประวัติศาสตร์แห่งฟิลิปปินส์

- (1) บารังไก ภายใต้มือง และเทศบาล ตามคำแนะนำของสมาชิกบารังไก ดังกล่าว

- (2) ถนนขนาดเล็ก ถนนขนาดใหญ่ เส้นทาง และสะพานของ บารังไก ภายใต้เมือง และเทศบาล
 - (3) โรงเรียนประถม โรงเรียนมัธยม โรงเรียนอาชีวศึกษาหรือเทคนิค โรงเรียนที่มีหลักสูตรภายหลังมัธยมศึกษาของเมืองและเทศบาล
 - (4) โรงพยาบาล สถานีอนามัย และสถานที่ให้บริการทางสาธารณสุขอื่นๆ ของเมือง และเทศบาล และ
 - (5) สถานที่ หรืออาคารของทางราชการอื่นใดที่รัฐบาลเทศบาลมีกรรมสิทธิ์
- (d) ห้ามมิให้ตั้งชื่อหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่น สถาบัน สถานที่ หรืออาคารเป็นชื่อบุคคลที่ยังมีชีวิตอยู่ หรือทำการเปลี่ยนชื่อโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร และในกรณีใดก็ตาม ห้ามมิให้เปลี่ยนชื่อเกินกว่าหนึ่งครั้งภายในระยะเวลาสิบปี ทั้งนี้ ห้ามมิให้เปลี่ยนชื่อหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นหรือสถานที่ ถนนหรือสิ่งปลูกสร้างของทางราชการที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม หรือเชื้อชาติ เว้นแต่จะมีการออกเสียงลงมติในสภาเป็นเอกฉันท์ให้กระทำได้โดยการหารือกับสภาพประวัติศาสตร์แห่งฟิลิปปินส์
- (e) ในการเปลี่ยนชื่อโรงเรียนซึ่งเป็นสถานศึกษาของทางราชการ ให้ดำเนินการตามคำแนะนำของคณะกรรมการโรงเรียนดังกล่าวเท่านั้น
- (f) ในการเปลี่ยนชื่อโรงพยาบาล สถานีอนามัย และสถานที่ให้บริการทางสาธารณสุขอื่นใด ให้ดำเนินการตามคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุขท้องถิ่นเท่านั้น
- (g) ให้การเปลี่ยนชื่อหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นใดๆ มีผลบังคับใช้เมื่อได้มีการให้สัตยาบันในระหว่างที่มีการทำประชามติในหน่วยการปกครองที่ได้รับผลกระทบโดยตรง
- (f) ให้แจ้งการเปลี่ยนชื่อใดๆ ให้สำนักประธานาธิบดีและสภาผู้แทนราษฎรท้องถิ่นทราบ

มาตรา 14 ความเป็นนิติบุคคล - ในกรณีที่มีการจัดตั้งรัฐบาลท้องถิ่นแห่งใหม่ขึ้น ให้ความเป็นนิติบุคคลของรัฐบาลดังกล่าวเริ่มขึ้นเมื่อมีการเลือกตั้งและการรับรองคุณสมบัติของหัวหน้าและสมาชิกส่วนใหญ่ของสภารัฐบาลท้องถิ่นดังกล่าว เว้นแต่จะมีกฎหมายหรือระเบียบกำหนดระยะเวลาไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา 15 ลักษณะของอำนาจการปกครองและความเป็นนิติบุคคลของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่น - หน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นทุกแห่งที่ได้รับการจัดตั้งตามประมวลกฎหมายนี้เป็นหน่วยงานที่มีอำนาจปกครองและเป็นนิติบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมาย ดังนี้ หน่วยงานดังกล่าวมีสิทธิใช้อำนาจปกครองของรัฐบาลกลางในฐานะนิติบุคคลที่เป็นตัวแทนของประชากรในเขตการปกครอง

มาตรา 16 สวัสดิการโดยทั่วไป - ให้หน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นทุกแห่งใช้อำนาจตามที่กฎหมายกำหนดได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม รวมถึงการใช้อำนาจตามความจำเป็นและสมควร หรือเป็นไปในทางที่จะสนับสนุนการบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และการใช้อำนาจสำคัญในการส่งเสริมสวัสดิการโดยทั่วไป ทั้งนี้ ภายในเขตการปกครอง ให้หน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นใช้อำนาจสนับสนุนการอนุรักษ์ วัฒนธรรม การส่งเสริมสุขภาพและความปลอดภัย การรับรองสิทธิของประชาชนเพื่อให้เกิดความสมดุลและความเท่าเทียม การส่งเสริมให้มีการพัฒนาความสามารถในการพึ่งตนเองโดยการใช่วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การส่งเสริมศีลธรรมอันดี ความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ สังคมและกระบวนการยุติธรรม การจ้างงาน ความเรียบร้อยสันติสุข และความสะดวกสบายของผู้อยู่อาศัยในพื้นที่

มาตรา 17 การให้บริการสาธารณะและสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน - (a) ให้หน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นใช้ความพยายามและอำนาจในฐานะหน่วยงานที่พึ่งตนเองได้ปฏิบัติหน้าที่ของตน และให้ปฏิบัติตามหน้าที่และความรับผิดชอบในฐานะหน่วยงานของรัฐที่ได้รับมอบอำนาจภายใต้ประมวลกฎหมายนี้ ทั้งนี้ หน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นสามารถใช้อำนาจและปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ตามความจำเป็นและสมควร หรือเกี่ยวเนื่องกับการให้บริการสาธารณะและการอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานตามที่กำหนดในกฎหมายนี้

- (b) ให้การบริการสาธารณะและสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานรวมถึง แต่ไม่จำกัดอยู่ที่ สิ่งต่างๆ ดังต่อไปนี้
- (1) สำหรับบารังไก
- (i) การส่งเสริมการเกษตรกรรมซึ่งรวมถึงระบบจำหน่ายเครื่องมือเพาะปลูกและสถานีเก็บและรับซื้อผลผลิตจากไร่นา
- (ii) บริการด้านสาธารณสุขและสังคม ซึ่งรวมถึงการจัดตั้งสถานีนอนามัยและศูนย์รับเลี้ยงเด็ก
- (iii) การให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เกี่ยวข้องกับสุขอนามัยและความสะอาด ความสวยงาม การเก็บขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- (iv) การจัดให้มีกระบวนการยุติธรรมในท้องถิ่น
- (v) การทะนุบำรุงถนน สะพาน และระบบน้ำประปาของบารังไก
- (vi) โครงสร้างพื้นฐาน เช่น ศูนย์ประชุมอเนกประสงค์ ทางเดินเท้า ร้านค้า ศูนย์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ ที่มีลักษณะคล้ายกัน
- (vii) ศูนย์ข้อมูลข่าวสารและการเรียนรู้ และ
- (vii) ดาวเทียมและตลาดสาธารณะ หากมี
- (2) สำหรับเทศบาล
- (i) การให้บริการวิจัยและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางการเกษตรและการประมง รวมถึงการแจกจ่ายพันธุ์โคกระบือ สัตว์ปีก ลูกปลาและ พันธุ์กล้าไม้สำหรับการเพาะพันธุ์สัตว์น้ำ พันธุ์ข้าวโพดและเมล็ดพืช พืชสวนสมุนไพร พันธุ์ไม้ผล มะพร้าว และพันธุ์กล้าไม้ชนิดอื่นๆ ฟาร์มสาธิต การควบคุมคุณภาพพันธุ์ไม้และการปรับปรุงและพัฒนาช่องทางการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ภายในท้องถิ่นโดยเน้นการค้าและการในรูปแบบสหกรณ์ ระบบชลประทานภายใน บารังไก การใช้และดำเนินโครงการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำและดิน และการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการประมงในเขตเทศบาล ซึ่งรวมถึงการอนุรักษ์ป่าชายเลนด้วย
- (ii) ตามนโยบายแห่งชาติและการกำกับดูแล ควบคุม และตรวจสอบของกรมสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ การดำเนินการตามโครงการเกี่ยวกับป่าไม้ของชุมชนซึ่งรวมถึงโปรแกรมเกี่ยวกับพื้นที่ป่าเพื่อสังคมและโครงการที่มีลักษณะคล้ายกัน การจัดการและการควบคุมป่าไม้ภายในชุมชนในพื้นที่ไม่เกินห้าสิบลารากิโลเมตร การกำหนดบริเวณสวนต้นไม้ พื้นที่สีเขียว และโครงการพัฒนาพื้นที่ป่าที่มีลักษณะคล้ายกัน

- (iii) ภายใต้บทบัญญัติของบรรพ 1 ลักษณะ 5 แห่งประมวลกฎหมายนี้ การให้บริการด้านสาธารณสุขซึ่งรวมถึงการดำเนินการตามกระบวนการและโครงการเพื่อการสาธารณสุขขั้นพื้นฐาน การดูแลแม่และเด็ก การควบคุมโรคติดต่อและโรคไม่ติดต่อ การเข้าถึงการบริการสาธารณสุขขั้นทุติยภูมิและตติยภูมิ การชื้อยา เวชภัณฑ์ และเครื่องมือทางการแพทย์ที่จำเป็น
 - (iv) การให้สวัสดิการทางสังคมซึ่งรวมถึงกระบวนการและโครงการเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน ครอบครัว และชุมชน สตรี ผู้สูงวัยและคนพิการ สถานบำบัดและฟื้นฟูในชุมชน สถานีรองรับขอทาน เด็กกำพร้า บุคคลไร้บ้าน เยาวชนที่กระทำความผิดทางอาญา และเหยื่อของการใช้ยาเสพติด โครงการพัฒนาความน่าอยู่อาศัยและการจัดความยากจนภายในชุมชน การให้บริการเกี่ยวกับสารอาหาร และการวางแผนครอบครัว
 - (v) การให้บริการข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนและการหางาน ระบบภาษีและการตลาด และการจัดให้มีห้องสมุดสาธารณะ
 - (vi) ระบบกำจัดของเสียหรือระบบจัดการสิ่งแวดล้อม และบริการหรือการอำนวยความสะดวกที่เกี่ยวกับความสะอาดและสุขอนามัย
 - (vii) อาคารเทศบาล ศูนย์วัฒนธรรม สวนสาธารณะ ซึ่งรวมถึงสวนหย่อม สนามเด็กเล่น และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการกีฬา และสถานที่อำนวยความสะดวกอื่นๆ ที่มีลักษณะคล้ายกัน
 - (viii) โครงสร้างพื้นฐานสำหรับการให้บริการที่จำเป็นสำหรับประชากรผู้อยู่อาศัยในเขตเทศบาลโดยใช้งบประมาณของเทศบาล รวมถึงแต่ไม่จำกัดอยู่ที่ ถนน สะพาน อาคารเรียน และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ สำหรับโรงเรียนชั้นประถมและมัธยม คลินิก สถานีอนามัยและสถานที่ให้บริการด้านสาธารณสุขอื่นๆ ที่จำเป็น การชลประทานภายในชุมชน โครงการน้ำ และโครงการอื่นๆ ที่มีลักษณะคล้ายกัน สถานีปลา บ่อน้ำบาดาล การพัฒนาแหล่งน้ำพุร้อน การกักเก็บน้ำฝนและระบบจ่ายน้ำ การทำกำแพงกันคลื่นในทะเล คันน้ำ ระบบระบายน้ำและของเสีย และการควบคุมอุทกภัย สัญญาณไฟจราจรและเครื่องหมายจราจร และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ ที่มีลักษณะคล้ายกัน
 - (ix) ตลาดสาธารณะ โรงฆ่าสัตว์ และสถานที่อื่นใดของเทศบาลที่ดำเนินกิจการดังกล่าว
 - (x) สุสานสาธารณะ
 - (xi) สถานที่รองรับนักท่องเที่ยวและสถานที่ท่องเที่ยว รวมถึงการใช้เครื่องมือ ระเบียบและการกำกับดูแลธุรกิจท่องเที่ยว และการรักษาความปลอดภัยในสถานที่ดังกล่าว และ
 - (xii) สถานีตำรวจและสถานีดับเพลิงซึ่งรวมถึงสาขาของสถานีดังกล่าว และเรือนจำของเทศบาล
- (3) สำหรับจังหวัด
- (i) การให้บริการวิจัยและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เกี่ยวกับการป้องกันและควบคุมวัชพืชและแมลงและโรคพืช สถานที่เลี้ยงโคนม ตลาดโคกระบือ สถานีเพาะพันธุ์สัตว์และการผสมเทียม การช่วยเหลือสหกรณ์ การเกษตรและประมงหรือองค์กรอื่นๆ ในรูปแบบเดียวกัน และการถ่ายโอนความรู้ทางเทคโนโลยีที่เหมาะสม
 - (ii) การให้บริการวิจัยและพัฒนาด้านอุตสาหกรรมและการถ่ายโอนความรู้ทางเทคโนโลยีที่เหมาะสม

- (iii) ตามนโยบายแห่งชาติและการกำกับดูแล ควบคุม และตรวจสอบของกระทรวงสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ การดำเนินการตามโครงการเกี่ยวกับป่าไม้ของชุมชนซึ่งรวมถึงโปรแกรมเกี่ยวกับพื้นที่ป่าเพื่อสังคมและโครงการที่มีลักษณะคล้ายกัน
 - (iv) ภายใต้บทบัญญัติของบรรพ 1 ลักษณะ 5 แห่งประมวลกฎหมายนี้ การบริการด้านสาธารณสุขซึ่งรวมถึงโรงพยาบาลและการบริการด้านสาธารณสุขขั้นตติยภูมิ
 - (v) การให้สวัสดิการทางสังคมซึ่งรวมถึงโปรแกรมและโครงการฟื้นฟูผู้เป็นเหยื่อและผู้ลี้ภัยจากเหตุการณ์ภัย การบรรเทาทุกข์ และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
 - (vi) อาคาร เรือนจำ สวนหย่อมซึ่งเป็นที่สาธารณะ และสถานที่สาธารณะอื่นที่ใช้ในการชุมนุมและสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีลักษณะคล้ายกัน
 - (vii) โครงสร้างพื้นฐานสำหรับการให้บริการที่จำเป็นสำหรับประชากรผู้อยู่อาศัยในเขตจังหวัดโดยใช้งบประมาณของจังหวัด รวมถึงแต่ไม่จำกัดอยู่ที่ ถนน สะพาน ทางเดินน้ำระหว่างเทศบาล ระบบระบายน้ำและของเสีย การควบคุมอุทกภัย การชลประทานโครงการฟื้นฟูที่ดิน และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ ที่มีลักษณะคล้ายกัน
 - (viii) กระบวนการและโครงการสนับสนุนที่อยู่อาศัยราคาต่ำและบ้านเพื่อประชาชนกลุ่มใหญ่ เว้นแต่กระบวนการและโครงการที่ได้รับเงินสนับสนุนจากระบบประกันสังคม การประกันภาครัฐ และกองทุนเพื่อพัฒนาที่อยู่อาศัย โดยให้จัดสรรเงินสนับสนุนจากรัฐเพื่อโปรแกรมและโครงการดังกล่าวแก่ภูมิภาคต่างๆ อย่างเท่าเทียม โดยให้เป็นสัดส่วนกับอัตราบุคคลไร้บ้านต่อจำนวนประชากรทั้งหมด
 - (ix) การบริการเพื่อสนับสนุนการลงทุน รวมถึงการให้ความช่วยเหลือด้านเงินทุน
 - (x) การปรับปรุงข้อมูลด้านการจัดเก็บภาษีอากรให้ทันสมัยและเป็นปัจจุบันโดยการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ (ฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์) หรือโดยวิธีการอื่น
 - (xi) การให้บริการโทรคมนาคมระหว่างเทศบาลตามแนวนโยบายแห่งชาติ และ
 - (xii) การพัฒนาการท่องเที่ยวและการรณรงค์ด้านต่างๆ
- (4) สำหรับเมือง
การให้บริการสาธารณะและสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งหมดของเทศบาลและจังหวัด รวมถึงสิ่งต่างๆ ดังต่อไปนี้
- (i) การสื่อสารและการคมนาคมที่เพียงพอ
 - (c) แม้ว่าจะมีบทบัญญัติตาม (b) งานสาธารณะ โครงการและบริการโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ ที่ได้รับเงินสนับสนุนจากรัฐบาลกลางตามรัฐบัญญัติการจัดสรรทั่วไป หรือกฎหมายเฉพาะหรือคำสั่งของฝ่ายบริหารอื่นๆ หรือจากแหล่งเงินต่างประเทศ ไม่อยู่ในบังคับตามมาตรานี้ เว้นแต่ในกรณีที่หน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นได้รับมอบหมายให้ดำเนินการตามโครงการหรือบังคับใช้สิ่งอำนวยความสะดวก โปรแกรมและการบริการ
 - (d) ให้หน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นดำเนินการเกี่ยวกับแบบ แผน คุณสมบัติ การทดสอบวัสดุ และการจัดหาอุปกรณ์และวัสดุจากในและนอกประเทศที่จำเป็นสำหรับการให้บริการและการอำนวยความสะดวก

สะดวกข้างต้น ทั้งนี้ ตามนโยบาย มาตรฐานและแนวทางแห่งชาติ

- (e) ให้นำหน่วยงานหรือสำนักงานของรัฐมอบอำนาจให้รัฐบาลท้องถิ่นรับผิดชอบเกี่ยวกับการให้บริการและ สิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานตามมาตรานี้ภายใน 6 เดือนนับแต่วันที่ประมวลกฎหมายนี้มีผลบังคับ

“การมอบอำนาจ” หมายความว่า การดำเนินการที่รัฐบาลกลางถ่ายโอนอำนาจให้กับหน่วยงานภายใต้ รัฐบาลท้องถิ่นต่างๆ เพื่อการปฏิบัติการตามหน้าที่และความรับผิดชอบอย่างใดอย่างหนึ่ง

- (f) รัฐบาลกลางหรือหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นในระดับถัดลงมาสามารถจัดให้มีหรือทำให้ดีขึ้นซึ่ง การบริการหรือสิ่งอำนวยความสะดวกที่อยู่ภายใต้อำนาจของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลที่อยู่ในระดับต่ำ กว่า ทั้งนี้ ในกรณีที่ยังไม่มีการบริการหรือสิ่งอำนวยความสะดวก หรือมีแต่ไม่เพียงพอต่อความต้องการ ของผู้อยู่อาศัย

- (g) ให้การบริการและการอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานตามที่กำหนดข้างต้นได้รับการสนับสนุนทางด้านการ เงินที่แบ่งจากส่วนมาจากรายได้ของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นซึ่งเป็นเงินภาษีอากรของ รัฐบาลกลางและภาษีท้องถิ่น และการสนับสนุนทางการเงินจากรัฐบาลกลาง เครื่องมือทางการเงิน และนิติบุคคลที่รัฐบาลเป็นเจ้าของหรือควบคุมซึ่งมีหน้าที่ตามกฎหมายที่จะต้องจัดตั้งและดำเนินการ ให้บริการหรืออำนวยความสะดวกดังกล่าว ทั้งนี้ เงินหรือทรัพยากรที่หน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นสามารถนำไปใช้ ต้องได้รับการจัดสรรสำหรับการให้บริการและการอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานตาม (b) ก่อนที่จะนำไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์อย่างอื่น เว้นแต่จะมีบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้กำหนด ไว้เป็นอย่างอื่น

- (h) ให้สำนักงานในระดับภูมิภาคของรัฐบาลกลาง หรือสำนักงานที่มอบอำนาจการปฏิบัติหน้าที่ไปให้กับ หน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นตามบทบัญญัตินี้ พ้นจากอำนาจหน้าที่ภายในระยะเวลา 1 ปีนับจากที่ ได้รับอนุมัติตามประมวลกฎหมายนี้ ทั้งนี้ หน่วยงานและสำนักงานของรัฐบาลกลางดังกล่าวสามารถ จัดตั้งสำนักงานพื้นที่ตามความจำเป็นเพื่อกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และให้ความช่วยเหลือทางด้านเทคนิคและแจกจ่ายสิ่งของ อุปกรณ์ และ ทรัพย์สินอย่างอื่นของสำนักงานในระดับภูมิภาคให้แก่หน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นในภูมิภาคดังกล่าวตามระเบียบและข้อบังคับที่ออกโดยคณะกรรมการที่มีหน้าที่กำกับดูแลและได้รับการจัดตั้งตาม ประมวลกฎหมายนี้

- (i) ให้การมอบอำนาจที่เป็นไปตามประมวลกฎหมายนี้ หมายรวมถึง การโอนบันทึก อุปกรณ์ ทรัพย์สิน และบุคลากรของหน่วยงานและสำนักงานของรัฐบาลกลางไปให้กับสำนักงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นให้ สอดคล้องกับการมอบอำนาจ หน้าที่และความรับผิดชอบ

ให้หน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นรองรับบุคลากรของหน่วยงานหรือสำนักงานของรัฐบาลกลาง ตาม ที่บุคลากรดังกล่าวได้รับมอบหมายโดยการพิจารณาของคณะกรรมการถึงความเป็นไปได้ในการบริหาร จัดการ โดยมีให้กระตือรือร้นของบุคลากรดังกล่าวตามกฎหมายและระเบียบข้าราชการพลเรือน และหาก บุคลากรดังกล่าวอยู่ในระดับผู้ว่าการส่วนภูมิภาคซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ระดับผู้บริหารหรือเจ้าหน้าที่อื่น ของสำนักงานภูมิภาคที่อยู่ในระดับเดียวกันซึ่งหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นไม่สามารถรองรับ บุคลากรดังกล่าวได้ ก็ให้รัฐบาลกลางรองรับแทน โดยมีให้มีการลดตำแหน่ง เงินเดือน หรือระยะเวลา การดำรงตำแหน่งลง

- (j) เพื่อให้เกิดความร่วมมือของภาคเอกชนในการบริหารจัดการภาครัฐ หน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่น สามารถใช้อำนาจตามกฎหมายในการขาย ให้เช่า สร้างภาระผูกพัน หรือจำหน่ายนิติบุคคลของรัฐบาล ตามการมีกรรมสิทธิ์

ในการให้บริการหรืออำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานตามมาตรฐานนี้ สามารถมีการคิดค่าธรรมเนียมหรือเก็บค่าใช้จ่ายได้

มาตรา 18 อำนาจในการสร้างและใช้ทรัพยากร - ให้หน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นมีอำนาจจัดตั้งองค์กรที่รับผิดชอบในการดำเนินการตามแผนพัฒนาและโครงการอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นไปตามวัตถุประสงค์และลำดับความสำคัญ ในการสร้างรายได้และจัดเก็บภาษี ค่าธรรมเนียมและค่าบริการต่างๆ เอง เพื่อนำไปใช้และสำรองไว้ นอกจากนี้ ให้ได้รับส่วนแบ่งเม็ดเงินภาษีจากรัฐบาลกลางอย่างยุติธรรมโดยอัตโนมัติและโดยตรงโดยมีต้องดำเนินขั้นตอนใดๆ เพิ่มเติม และให้ได้รับส่วนแบ่งจากการบริหารและการพัฒนาความมั่งคั่งและทรัพยากรของชาติภายในเขตอำนาจและสามารถแบ่งปันส่วนที่รับดังกล่าวให้กับประชากรในรูปของการแบ่งกำไรและประโยชน์ ให้สามารถได้มา พัฒนา ให้เช่า ทำให้เกิดภาวะผูกพัน แบ่งแยกกรรมสิทธิ์หรือจำหน่ายซึ่งอสังหาริมทรัพย์ของรัฐบาลท้องถิ่น และใช้ทรัพยากรและทรัพย์สินเพื่อวัตถุประสงค์ในการผลิต พัฒนา หรือให้สวัสดิการในการใช้อำนาจรัฐและจัดการกรรมสิทธิ์เพื่อให้เกิดการพัฒนาไปสู่ชุมชนที่พึ่งพาตนเองได้ และมีส่วนร่วมในการทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของชาติ

มาตรา 19 การใช้อำนาจในการเวนคืน - หน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นสามารถใช้อำนาจในการเวนคืนทรัพย์สินใดๆ เพื่อประโยชน์สาธารณะหรือเพื่อวัตถุประสงค์ในการจัดให้มีสวัสดิการ อันจะเป็นประโยชน์กับผู้ยากไร้และผู้ไม่มีที่ดินทำกิน โดยที่การเวนคืนดังกล่าว รัฐจ่ายค่าตอบแทนให้กับผู้ถูกเวนคืนตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง แต่การใช้อำนาจเวนคืนไม่สามารถกระทำได้หากรัฐได้เคยยื่นข้อเสนอกับเจ้าของทรัพย์สินและเจ้าของทรัพย์สินปฏิเสธข้อเสนอดังกล่าว ซึ่งหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นสามารถเข้าครอบครองทรัพย์สินได้ในทันที โดยการยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอเวนคืนและวางประกันในอัตราร้อยละ 15 ของราคายุติธรรมของทรัพย์สินโดยอ้างอิงจากอัตราภาษีล่าสุดที่จะต้องชำระสำหรับการถือครองทรัพย์สินที่ถูกเวนคืน และให้ศาลมีอำนาจพิจารณาจำนวนเงินที่ต้องชำระโดยอ้างอิงจากราคาที่เป็นธรรมของทรัพย์สินในขณะที่ถูกยึดการครอบครอง

มาตรา 20 การจัดประเภทของที่ดินใหม่ - (a) เมือง หรือเทศบาลสามารถมอบอำนาจให้มีการจัดประเภทของที่ดินทำกินเพื่อการเกษตรกรรมโดยการออกข้อบัญญัติที่ผ่านสภานิติบัญญัติภายหลังจากการทำประชาพิจารณ์ และอนุญาตให้มีการใช้หรือจำหน่ายที่ดินในกรณีดังต่อไปนี้ (1) ในกรณีที่ที่ดินไม่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจอีกต่อไปตามการพิจารณาของกรมการเกษตร หรือ (2) ในกรณีที่ที่ดินมีคุณค่าทางเศรษฐกิจอย่างมีนัยสำคัญที่จะใช้เป็นที่อยู่อาศัย ทำการค้าหรือการอุตสาหกรรมตามการพิจารณาของสภานิติบัญญัติ ทั้งนี้ การจัดประเภทที่ดินใหม่ดังกล่าวอยู่ภายใต้ข้อจำกัดเชิงปริมาณเป็นอัตราร้อยละของที่ดินทำกินเพื่อการเกษตรทั้งหมดที่ปรากฏในกระบวนการออกข้อบัญญัติดังกล่าว

(1) สำหรับเมืองในเขตชุมชนหนาแน่นสูง และเมืองที่เป็นอิสระร้อยละสิบห้า

(2) สำหรับเมือง และเทศบาลอันดับ 1 ถึงอันดับ 3 ร้อยละสิบและ

(3) สำหรับเทศบาลอันดับ 4 ถึงอันดับ 6 ร้อยละห้า ทั้งนี้ ห้ามมิให้มีการจัดประเภทของที่ดินกระทบบที่ดินทำกินเพื่อการเกษตรที่ถูกจัดสรรให้กับผู้รับประโยชน์จากการปฏิรูปเกษตรกรรมตามรัฐบัญญัติแห่งสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ เลขที่ 6657 หรือที่รู้จักในชื่อ “กฎหมายปฏิรูปการเกษตรกรรม” และให้การเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อวัตถุประสงค์อื่นอยู่ภายใต้บังคับของมาตรา 65 แห่งรัฐบัญญัติดังกล่าว

(b) ประธานาธิบดีสามารถมอบอำนาจให้เมืองหรือเทศบาลจัดประเภทของที่ดินเกินอัตราที่กำหนดข้างต้นเพื่อสาธารณประโยชน์ และเป็นไปตามคำแนะนำของสภาพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ

- (c) ให้หน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นจัดเตรียมแผนการใช้ที่ดินตามระเบียบการจัดเขตซึ่งถือว่าเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการใช้ทรัพยากรที่ดินในอนาคต ทั้งนี้ ในการจัดเตรียมแผนดังกล่าว ให้พิจารณาถึงความต้องการในการผลิตอาหาร การตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ และการขยายตัวของอุตสาหกรรม
- (d) ในกรณีที่การจัดประเภทที่ดินต้องได้รับอนุมัติจากหน่วยงานของรัฐบาลกลาง ห้ามมิให้หน่วยงานดังกล่าวประวิงการอนุมัติดังกล่าวไว้โดยไม่มีเหตุผลอันควร หากไม่มีการดำเนินการใดๆ ที่เหมาะสมหรือหน่วยงานไม่พิจารณาคำร้องขอจัดประเภทที่ดินภายในระยะเวลาสามเดือน นับจากที่ได้รับคำร้อง ให้ถือว่าการจัดประเภทที่ดินได้รับอนุมัติตามคำร้องขอ
- (e) ห้ามมิให้ตีความบทบัญญัติใดภายใต้มาตรานี้ให้มีผลเป็นการยกเลิก แก้ไขเพิ่มเติม หรือปรับเปลี่ยนบทบัญญัติของรัฐบัญญัติแห่งสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ เลขที่ 6657

มาตรา 21 การปิดและเปิดถนน - (a) หน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นสามารถทำการปิดหรือเปิดถนน ซอยสวน หรือจตุรัสใดๆ ที่ตั้งอยู่ภายในเขตการปกครองเป็นถาวรหรือชั่วคราวตามข้อบัญญัติที่ใช้บังคับ แต่ในกรณีของการปิดถาวร ให้ข้อบัญญัติดังกล่าวต้องได้รับอนุมัติจากสมาชิกของสภาท้องถิ่นอย่างน้อยสองในสามของสมาชิกทั้งหมด และในกรณีจำเป็น ให้ต้องมีการนำสิ่งอำนวยความสะดวกมาทดแทนเนื่องจากการปิดถนนดังกล่าวด้วย

- (b) ห้ามมิให้ปิดทางหรือสถานที่ หรือส่วนใดส่วนหนึ่งของทางหรือสถานที่ เป็นการถาวรโดยมิได้คำนึงถึงความปลอดภัยสาธารณะ ทั้งนี้ ทรัพย์สินที่ถูกเพิกถอนเป็นการถาวรจากการใช้ประโยชน์สาธารณะสามารถถูกใช้หรือถูกส่งมอบเพื่อวัตถุประสงค์ใดๆ โดยที่ก่อสร้างหรือทรัพย์สินอื่นๆ ยังคงเป็นของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องและสามารถนำไปใช้หรือส่งมอบโดยชอบ แต่ห้ามมิให้ปิดสวนหย่อมเป็นการถาวรโดยมิได้คำนึงถึงการโอนหรือการเคลื่อนย้ายไปสู่สถานที่ใหม่
- (c) ทางหลวงหรือทางหลวงชนบท ซอย สวน หรือจตุรัส สามารถถูกปิดชั่วคราวในระหว่างสถานการณ์ฉุกเฉินหรือการเฉลิมฉลอง การชุมนุม การจัดงานเกษตรหรืออุตสาหกรรม การโยธาและทางหลวง การโทรคมนาคม และโครงการจัดการน้ำ ให้ผู้บริหารสูงสุดของท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องเป็นผู้กำหนดระยะเวลาในการปิดดังกล่าวโดยออกคำสั่งเป็นหนังสือ แต่ห้ามมิให้ปิดทางหลวงหรือทางหลวงชนบท ซอยสวน หรือจตุรัสเป็นการชั่วคราวเพื่อการกีฬา วัฒนธรรม หรือกิจกรรมเพื่อประชาชนใดๆ ที่ไม่ได้รับการสนับสนุนทางการเงิน ไม่เป็นที่รู้จัก หรือไม่ได้รับอนุมัติอย่างเป็นทางการโดยหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง
- (d) เมือง เทศบาล หรือ บารังไกสามารถสั่งการปิดชั่วคราวและจัดระเบียบการใช้ถนนในท้องถิ่น ถนนอื่นๆ เส้นทาง หรือสถานที่สาธารณะอื่นใดที่เป็นที่ตั้งของห้างสรรพสินค้า ตลาดนัดสุดสัปดาห์ หรือสถานที่ซื้อขายสินค้า ในกรณีที่มีการขายหรือจำหน่ายสินค้า อาหาร โภคภัณฑ์ หรือสิ่งของใดๆ ให้แก่สาธารณะชนในสถานที่นั้น

มาตรา 22 อำนาจของนิติบุคคล - (a) ให้หน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นมีอำนาจดังต่อไปนี้ในฐานะนิติบุคคล

- (1) รับอำนาจภายใต้ชื่อของนิติบุคคล
- (2) ฟ้องคดีและถูกฟ้องคดี
- (3) มีและใช้ตราประทับของนิติบุคคล

- (4) ได้มาและส่งมอบอสังหาริมทรัพย์
- (5) ทำนิติกรรมสัญญา และ
- (6) ใช้อำนาจอื่นใดที่นิติบุคคลพึงมี ภายใต้ข้อจำกัดที่กำหนดในประมวลกฎหมายนี้หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ
 - (b) หน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นสามารถใช้ ปรับ หรือเปลี่ยนแปลงตราประทับของนิติบุคคล ทั้งนี้ ให้งานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้นใหม่หรือยังไม่มีตราประทับสามารถสร้างตราประทับขึ้นเองได้โดยไม่ต้องทำการลงทะเบียนกับกรมกิจการภายในและรัฐบาลท้องถิ่น และการเปลี่ยนแปลงตราประทับก็ต้องลงทะเบียนเช่นเดียวกัน
 - (c) เว้นแต่ประมวลกฎหมายนี้จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ห้ามมิให้ผู้อำนวยการของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นทำนิติกรรมสัญญาในนามของหน่วยงานโดยไม่ได้รับการมอบอำนาจจากสภาที่เกี่ยวข้อง และในกรณีการทำนิติกรรมสัญญาสามารถกระทำได้ ให้ปิดประกาศสัญญาที่สามารถอ่านออกได้ในบริเวณที่เห็นได้ชัดเจนภายในศาลากลางจังหวัด หรือที่ว่าการเมือง เทศบาลหรือ บารังไก
 - (d) ให้งานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นมีอำนาจเต็มในการจัดการกับกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินของตนภายใต้ข้อจำกัดที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายนี้และกฎหมายที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ

มาตรา 23 อำนาจในการเจรจาและขอเงินช่วยเหลือ - ผู้บริหารสูงสุดของท้องถิ่นสามารถทำการเจรจาและขอเงินสนับสนุนหรือเงินบริจาคโดยอาศัยอำนาจของสภาท้องถิ่น เพื่อสนับสนุนการให้บริการสาธารณะและสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานตามมาตรา 17 จากหน่วยงานภายในและภายนอกประเทศโดยไม่ต้องผ่านกระบวนการตรวจสอบหรืออนุมัติจากกรม หน่วยงาน หรือสำนักงานของรัฐบาลกลาง หรือหน่วยงานของรัฐบาลท้องถิ่นที่อยู่ระดับสูงกว่า ทั้งนี้ ให้โครงการที่ได้รับการสนับสนุนทางการเงินหรือการช่วยเหลือเพื่อความมั่นคงของชาติได้รับอนุมัติโดยหน่วยงานแห่งชาติที่เกี่ยวข้อง และในกรณีที่หน่วยงานของชาติดังกล่าวมิได้ดำเนินการตามคำร้องขอ ภายในระยะเวลา สามสิบวันนับจากวันที่ได้รับคำร้องดังกล่าว ให้ถือว่าคำร้องได้รับอนุมัติ

ให้ผู้บริหารสูงสุดของท้องถิ่นรายงานถึงลักษณะ จำนวนและเงื่อนไขของการช่วยเหลือไปยังสภาผู้แทนราษฎรและประธานาธิบดีภายในระยะเวลาสามสิบวันนับจากวันที่มีการลงนามในข้อตกลงให้ความช่วยเหลือหรือหลักฐานการรับบริจาค

มาตรา 24 ความรับผิดชอบต่อค่าเสียหาย - หน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นและเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานดังกล่าวมิได้รับการยกเว้นจากความรับผิดชอบในกรณีที่ทำให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตาย ได้รับบาดเจ็บ หรือได้รับความเสียหายในทรัพย์สิน

หมวด 3

ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานของรัฐ

ส่วนที่ 1

รัฐบาลกลางและหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่น

มาตรา 25 การกำกับดูแลหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นของรัฐบาลกลาง - (a) เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายขั้นพื้นฐานที่ว่าด้วยการใช้อำนาจอธิปไตยของท้องถิ่น ให้ประธานาธิบดีกำกับดูแลหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นเป็นการทั่วไป เพื่อให้มั่นใจว่าการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นอยู่ภายในขอบเขตของอำนาจและหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด

ให้ประธานาธิบดีใช้อำนาจกำกับดูแลจังหวัด เมืองในเขตชุมชนหนาแน่นสูง และเมืองที่เป็นอิสระโดยตรง และใช้อำนาจผ่านจังหวัดกำกับดูแลเมืองและเทศบาล และใช้อำนาจผ่านเมืองและเทศบาลในการกำกับดูแล บารังไก

(b) ให้หน่วยงานและสำนักงานของรัฐบาลกลางประสานงานระหว่างกัน และประสานกับหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องในการดำเนินโครงการ และให้ทำให้มั่นใจว่าหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นให้ความร่วมมือในการวางแผนและการดำเนินโครงการระดับชาติดังกล่าว

(c) ประธานาธิบดีสามารถสั่งการให้หน่วยงานของรัฐบาลกลางที่เหมาะสมให้ความช่วยเหลือทางการเงิน เทคนิค หรือความช่วยเหลือในรูปแบบอื่นแก่หน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นตามการร้องขอของหน่วยงานดังกล่าว และให้ขยายการช่วยเหลือดังกล่าวออกไปโดยไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆ สำหรับหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่น

(d) ให้หน่วยงานในสำนักงานของรัฐบาลกลางซึ่งรวมถึงนิติบุคคลที่รัฐบาลกลางเป็นเจ้าของหรือควบคุม โดยมีหน่วยงานพื้นที่หรือสาขาในจังหวัด เมือง หรือเทศบาลให้ข้อมูล แนวทาง รายงานประจำเดือน ที่แสดงถึงข้อมูลการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายกับผู้อำนวยการท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง

มาตรา 26 หน้าที่ของหน่วยงานของรัฐบาลกลางในการรักษาสมดุลทางชีวภาพ - ให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐบาลกลางหรือนิติบุคคลที่เป็นของหรือถูกควบคุมโดยรัฐบาลทุกแห่งในการสั่งการหรือมีส่วนเกี่ยวข้องในการวางแผนและดำเนินการโครงการหรือกระบวนการใดๆ ที่สามารถก่อให้เกิดมลพิษ การเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศ การเสื่อมโทรมของทรัพยากรที่ไม่สามารถทดแทนได้ การสูญเสียที่ดินเพื่อการเกษตร พืชพันธุ์ หรือพื้นที่ปกคลุมด้วยผืนป่า และสัตว์หรือพืชใกล้สูญพันธุ์ โดยการหารือกับหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่น องค์กรเอกชน และภาคส่วนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง และอธิบายจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของโครงการหรือกระบวนการดังกล่าว รวมถึงผลกระทบต่อประชากรและชุมชนในแง่การรักษาสุขภาพแวดล้อมและความสมดุลทางชีวภาพ และมาตรการที่จะนำไปใช้เพื่อป้องกันหรือบรรเทาผลกระทบดังกล่าว

มาตรา 27 ข้อกำหนดในการหารือก่อนดำเนินการ-ห้ามมิให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการหรือแผนงานใดๆ เว้นแต่จะได้รับการหารือตามมาตรา 2 (c) และมาตรา 26 และได้รับอนุมัติจากสภาที่เกี่ยวข้องเสียก่อน ทั้งนี้ ห้ามมิให้ขับไล่ผู้ครอบครองพื้นที่ที่จะมีการดำเนินโครงการออกไปจากพื้นที่นั้น เว้นแต่จะมีการหาที่อยู่ใหม่ที่เหมาะสมให้กับบุคคลดังกล่าวแทนตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ

ส่วนที่ 2

ความสัมพันธ์กับสำนักงานตำรวจแห่งชาติฟิลิปปินส์

มาตรา 28 อำนาจของผู้บริหารสูงสุดของท้องถิ่นเหนือหน่วยงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติฟิลิปปินส์ - ให้การกำกับดูแล การดำเนินการ และการควบคุมใดๆ ของผู้บริหารสูงสุดของท้องถิ่นเหนืออำนาจของสำนักงานตำรวจ หน่วยงานป้องกันเพลิงไหม้ และพนักงานราชทัณฑ์ที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ในเขตอำนาจของรัฐบาลท้องถิ่น อยู่ใต้บังคับบัญญัติของสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ หมายเลข 6975 หรือที่รู้จักในชื่อ “รัฐบัญญัติกระทรวงมหาดไทย และรัฐบาลท้องถิ่น พ.ศ. 2553” และระเบียบและข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามรัฐบัญญัติดังกล่าวด้วย

ส่วนที่ 3

ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลท้องถิ่นด้วยกัน

มาตรา 29 ความสัมพันธ์ของจังหวัดกับเมืองและเทศบาล - ให้จังหวัดโดยการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัด ทำให้มีหน้าที่ว่าทุกเมืองและเทศบาลภายในเขตการปกครองของจังหวัดดำเนินการใดๆ ภายในขอบเขตของอำนาจและหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด ทั้งนี้ เมืองในเขตชุมชนหนาแน่นสูงและเมืองที่เป็นอิสระให้เป็นอิสระจากการปกครองของจังหวัด

มาตรา 30 การทบทวนคำสั่งของผู้บริหาร - (a) เว้นแต่จะบัญญัติในรัฐธรรมนูญและกฎหมายอื่นไว้เป็นอย่างอื่น ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทบทวนคำสั่งของฝ่ายบริหารที่ออกโดยนายอำเภอหรือนายกเทศมนตรีภายในเขตการปกครองของจังหวัดนั้น และให้นายกเทศมนตรีทบทวนคำสั่งของฝ่ายบริหารที่ออกโดยหัวหน้าบารังไก ภายในเขตอำนาจของเมืองหรือเทศบาลนั้น และให้ส่งสำเนาของคำสั่งดังกล่าวไปยังผู้ว่าราชการจังหวัด หรือนายกเทศมนตรี แล้วแต่กรณี ภายในระยะเวลาสามวันนับจากวันที่ออกคำสั่ง ในกรณีที่มีการทบทวนคำสั่งดังกล่าว ให้หัวหน้าหน่วยงานท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องตรวจสอบว่ามีการออกคำสั่งของฝ่ายบริหารโดยชอบตามกฎหมายและเป็นไปตามข้อบัญญัติของจังหวัด เมืองหรือเทศบาลหรือไม่

(b) หากผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายกเทศมนตรีประจำเมืองหรือเทศบาล มิได้กระทำตามคำสั่งของฝ่ายบริหารภายในระยะเวลาสามสิบวัน หลังจากที่ได้ส่งคำสั่งดังกล่าว ให้ถือว่าคำสั่งสอดคล้องกับบทบัญญัติของกฎหมายและมีผลบังคับ

มาตรา 31 การส่งคำถามจากเทศบาลไปยังนิติกรหรืออัยการจังหวัด - ในกรณีที่เทศบาลไม่มีนิติกรปฏิบัติหน้าที่ ให้รัฐบาลของเทศบาลขอความเห็นจากนิติกรจังหวัด และในกรณีที่จังหวัดไม่มีนิติกรปฏิบัติหน้าที่ ให้อัยการจังหวัดเป็นผู้ตอบคำถามที่ส่งมาจากเทศบาล

มาตรา 32 การกำกับดูแล บารังไก ของเมืองและเทศบาล - ให้เมืองหรือเทศบาลโดยการใช้อำนาจของนายกเทศมนตรีกำกับดูแล บารังไก เป็นการทั่วไป เพื่อตรวจสอบว่า บารังไก มีการดำเนินการภายในขอบเขตของอำนาจและหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา 33 การร่วมมือกันระหว่างหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่น - หน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นสามารถรวมกลุ่ม รวมอำนาจ หรือประสานงานกัน โดยมีการให้บริการสาธารณะและใช้ทรัพยากรร่วมกันเพื่อประโยชน์ของทุกฝ่ายโดยให้เป็นไปตามแนวทางที่เหมาะสม ทั้งนี้ ในการส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือดังกล่าว หน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องสามารถลงทุน อสังหาริมทรัพย์ อุปกรณ์และทรัพย์สินอย่างอื่นร่วมกัน หรือแต่งตั้งหรือมอบหมายบุคลากรภายใต้หลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามที่หน่วยงานตกลงกันผ่านบันทึกความเข้าใจ โดยความเห็นชอบของสภาท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องภายหลังจากที่มีการทำประชาพิจารณ์

หมวด 4

ความสัมพันธ์กับองค์กรประชาชนและองค์กรเอกชน

มาตรา 34 บทบาทขององค์กรประชาชนและองค์กรเอกชน - ใ้หน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นส่งเสริมการจัดตั้งและการดำเนินการขององค์กรประชาชนและองค์กรเอกชนเพื่อให้เกิดคู่สัญญาที่มีส่วนร่วมและช่วยขับเคลื่อนการใช้อำนาจิปไตยของท้องถิ่น

มาตรา 35 การเชื่อมความสัมพันธ์กับองค์กรประชาชนและองค์กรเอกชน - หน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นสามารถเข้าร่วมเป็นกิจการร่วมค้า และการประสานความร่วมมือในรูปแบบอื่นกับองค์กรประชาชนและองค์กรเอกชน เพื่อให้เกิดการให้บริการขั้นพื้นฐาน การสร้างขีดความสามารถและโครงการที่ส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดี รวมถึงการพัฒนาธุรกิจในพื้นที่ที่ได้รับการออกแบบให้ปรับปรุงความสามารถในการผลิตและเพิ่มรายได้ ความหลากหลายทั้งการเกษตรกรรม การกระจายตัวของอุตสาหกรรมในชนบท การส่งเสริมความสมดุลทางชีวภาพ และการทำให้ระบบเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิตของประชากรดีขึ้น

มาตรา 36 การช่วยเหลือองค์กรประชาชนและองค์กรเอกชน - หน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นโดยการใช้อำนาจของผู้บริหารสูงสุดของท้องถิ่นและความเห็นชอบของสภาท้องถิ่น สามารถให้การช่วยเหลือทางการเงินหรือการช่วยเหลืออย่างอื่นแก่องค์กรประชาชนและองค์กรเอกชน เพื่อการดำเนินโครงการที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม หรือวัฒนธรรมภายในเขตการปกครอง

หมวด 5

“คณะกรรมการท้องถิ่นเพื่อคัดกรองคุณสมบัติ ประมูลงาน และให้คำตอบแทน”

มาตรา 37 คณะกรรมการท้องถิ่นเพื่อคัดกรองคุณสมบัติ ประมูลงาน และให้คำตอบแทน - (a) ให้แต่งตั้งคณะกรรมการท้องถิ่นเพื่อคัดกรองคุณสมบัติ ประมูลงาน และให้คำตอบแทนในทุกจังหวัด เมืองและเทศบาล ซึ่งรับผิดชอบในการคัดกรองคุณสมบัติของผู้เข้าทำสัญญา ประมูลงาน ประเมินคุณภาพของการประมูลงาน และให้คำแนะนำเกี่ยวกับการให้คำตอบแทนที่เกี่ยวกับโครงการโครงสร้างพื้นฐานในท้องถิ่น และให้ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือนายกเทศมนตรีดำเนินการในฐานะประธาน โดยมีบุคคลเหล่านี้เป็นกรรมการ

- (1) ประธานสภาท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง
- (2) ตัวแทนของพรรคเสียงข้างน้อยในสภาท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง (หากมี) หรือหากไม่มีพรรคเสียงข้างน้อย ให้เลือกสมาชิก 1 คนจากสภาท้องถิ่น
- (3) เภรัญญิกท้องถิ่น
- (4) ตัวแทนจากองค์กรเอกชน 2 ราย ที่เป็นสมาชิกของสภาพัฒนาท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง โดยให้องค์กรคัดเลือกสมาชิกดังกล่าว
- (5) นักบัญชีจากภาคเอกชนที่ได้รับอนุญาต และได้รับการรับรองจากสถาบันผู้ตรวจสอบบัญชีแห่งประเทศไทยฟิลิปปินส์ หากมี

ให้ตัวแทนของสภาผู้ตรวจสอบบัญชีสังเกตการดำเนินงานของคณะกรรมการดังกล่าว และให้ทำการรับรองว่าการคัดกรองคุณสมบัติ การประมูลงาน และการให้คำตอบแทนเป็นไปตามระเบียบและวิธีการที่เกี่ยวข้อง

(b) ให้แจ้งมติและข้อมูลที่เกี่ยวข้องต่อคณะกรรมการอย่างน้อยหนึ่งสัปดาห์ ก่อนการประชุมคณะกรรมการ

(c) ให้จัดการประชุมคณะกรรมการ ณ ศาลากลางจังหวัด ที่ว่าการเมืองหรือเทศบาล และให้มีการจัดบันทึกรายงานการประชุมและมติที่ประชุมใดๆ และให้ปิดประกาศมติที่ประชุมในสถานที่ที่เห็นได้อย่างชัดเจนภายในศาลากลางจังหวัด ที่ว่าการเมืองหรือเทศบาล และส่งมติที่ประชุมดังกล่าวให้กับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องและได้รับการคัดเลือกจากท้องถิ่นโดยด่วน

มาตรา 38 คณะกรรมการทางเทคนิคของท้องถิ่น - (a) ให้จัดตั้งคณะกรรมการทางเทคนิคของท้องถิ่นในทุกจังหวัด เมือง และเทศบาล เพื่อให้การช่วยเหลือทางเทคนิคแก่คณะกรรมการคัดกรองคุณสมบัติ การประมูลงาน และการให้คำตอบแทน โดยให้คณะกรรมการทางเทคนิคประกอบไปด้วยวิศวกรของจังหวัด เมือง หรือเทศบาล ผู้ประสานงานเกี่ยวกับการวางแผนและพัฒนาท้องถิ่น และเจ้าหน้าที่อื่นใดที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการคัดกรองคุณภาพ ประมูลงาน และให้คำตอบแทน

(b) ให้ประธานคณะกรรมการทางเทคนิคของท้องถิ่นได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการคัดกรองคุณภาพ ประมูลงาน และให้คำตอบแทนของท้องถิ่น และให้เข้าประชุมเพื่อเสนอรายงานและคำแนะนำของคณะกรรมการทางเทคนิคท้องถิ่น

ลักษณะ 6 สภาพพัฒนาท้องถิ่น

มาตรา 106 สภาพพัฒนาท้องถิ่น - (a) ให้หน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นแต่ละแห่งมีแผนพัฒนาหลายภาคส่วนที่ริเริ่มโดยสภาพพัฒนาท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องและได้รับอนุมัติโดยสภาท้องถิ่น และเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าวให้สภาพพัฒนาในระดับจังหวัด เมือง และเทศบาลหรือ บารังไก ช่วยเหลือสภาท้องถิ่นในการกำหนดทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม และประสานความพยายามในการพัฒนาภายในเขตการปกครอง

มาตรา 107 องค์ประกอบของสภาพพัฒนาท้องถิ่น - ให้องค์ประกอบของสภาพพัฒนาท้องถิ่นเป็นดังต่อไปนี้

(1) สมาชิกของสภาบารังไก

(2) ตัวแทนขององค์กรเอกชนที่ดำเนินการภายใน บารังไก ซึ่งต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของสมาชิกทั้งหมดของสภาพพัฒนา

(3) ตัวแทนจากสถานิติบัญญัติ 1 คน

(b) ให้นายกเทศมนตรีเป็นผู้นำสภาพพัฒนาเมืองหรือเทศบาล ซึ่งประกอบไปด้วยสมาชิกดังต่อไปนี้

(1) หัวหน้าบารังไก ทั้งหมดในเมืองหรือเทศบาล

(2) ประธานคณะกรรมการที่ว่าด้วยการแต่งตั้งสถานิติบัญญัติท้องถิ่นและสภาเทศบาลที่เกี่ยวข้อง

(3) สมาชิกสถานิติบัญญัติหรือผู้แทน

(4) ผู้แทนจากองค์กรเอกชนในอำเภอหรือเทศบาล แล้วแต่กรณี ซึ่งต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดของสภาพพัฒนา

(c) ให้ผู้ว่าการจังหวัดเป็นหัวหน้าสภาพพัฒนาจังหวัด ซึ่งประกอบด้วยสมาชิกดังต่อไปนี้

- (1) นายกเทศมนตรีของเมืองและเทศบาลทุกคน
- (2) ประธานคณะกรรมการของสภาจังหวัด
- (3) สมาชิกสภานิติบัญญัติหรือผู้แทน และ
- (4) ตัวแทนขององค์กรเอกชนในจังหวัด ซึ่งต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของสมาชิกทั้งหมดสภาพัฒนา
- (d) สภาพัฒนาท้องถิ่นสามารถเรียกเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานรัฐบาลกลางที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่น เพื่อให้ความช่วยเหลือในการสร้างแผนพัฒนาและโปรแกรมการลงทุนสาธารณะ

มาตรา 108 บทบาทขององค์กรเอกชน - ภายในระยะเวลาหกสิบวันนับจากวันที่มีการจัดตั้งสภาพัฒนาท้องถิ่น ให้องค์กรเอกชนเลือกผู้แทนเข้าไปเป็นสมาชิกของสภาดังกล่าว และสภาท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องต้องให้การยอมรับองค์กรเอกชนโดยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎหมาย

มาตรา 109 หน้าที่ของสภาพัฒนาท้องถิ่น - (a) ให้สภาพัฒนาจังหวัด เมืองและเทศบาลมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) จัดทำแผนและนโยบายพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจระยะยาว ระยะกลาง และเป็นรายปี
- (2) จัดทำแผนงานการลงทุนสาธารณะระยะกลางและเป็นรายปี
- (3) ประเมินคุณภาพและจัดลำดับความสำคัญของแผนงานและโครงการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจ
- (4) ให้สิทธิประโยชน์ในการลงทุนเพื่อส่งเสริมให้เกิดเงินทุนหมุนเวียนและทิศทางการระดมทุนในการลงทุนภาคเอกชน
- (5) ประสาน กำกับดูแล และประเมินคุณภาพในการดำเนินโครงการและแผนงานการพัฒนา
- (6) ปฏิบัติหน้าที่อื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดหรือตามการมอบอำนาจ
- (b) ให้สภาพัฒนาบารังไก มีหน้าที่ดังต่อไปนี้
 - (1) ขับเคลื่อนให้เกิดความร่วมมือของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น
 - (2) จัดเตรียมแผนพัฒนาบารังไกตามความต้องการของท้องถิ่น
 - (3) กำกับดูแล และประเมินคุณภาพในการดำเนินโครงการและกระบวนการพัฒนาของชาติและของท้องถิ่น
 - (4) ปฏิบัติหน้าที่อื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดหรือตามการมอบอำนาจ

มาตรา 110 การประชุมและองค์ประชุม - ให้สภาพัฒนาท้องถิ่นจัดประชุมอย่างน้อยหนึ่งครั้ง ทุกๆหกเดือนหรือภายในระยะเวลาอันสั้นกว่านั้นตามความจำเป็น

มาตรา 111 คณะกรรมการผู้บริหาร - ให้สภาพัฒนาท้องถิ่นจัดตั้งคณะกรรมการผู้บริหารเพื่อเป็นตัวแทนของสภาและดำเนินการใดๆ ในนามของสภาในระหว่างที่สภาไม่ได้อยู่ในสมัย ให้คณะกรรมการผู้บริหารประกอบด้วยสมาชิกดังต่อไปนี้

- (1) ให้คณะกรรมการผู้บริหารของสภาพัฒนาจังหวัดประกอบด้วยผู้ว่าการจังหวัดเป็นประธาน และให้เลือกผู้แทนของเมืองและนายกเทศมนตรี ประธานคณะกรรมการของสภาจังหวัด ประธานสมาพันธ์ของบารังไกในระดับจังหวัด และตัวแทนขององค์กรเอกชนที่ เป็นผู้แทนในสภาเป็นคณะกรรมการ
- (2) ให้คณะกรรมการผู้บริหารของสภาพัฒนาเมืองและเทศบาลเมืองประกอบด้วย นายกเทศมนตรีเป็นประธาน ประธานคณะกรรมการสภาจังหวัด ประธานสมาพันธ์ของบารังไกในระดับเมืองหรือเทศบาล และตัวแทนขององค์กรเอกชนที่ เป็นผู้แทนในสภา เป็นกรรมการ
- (3) ให้คณะกรรมการผู้บริหารของสภาพัฒนาบารังไก ประกอบด้วย หัวหน้าบารังไก เป็นประธาน ตัวแทนของสภาบารังไก ซึ่งได้รับเลือกจากสมาชิกสภาดังกล่าว และตัวแทนขององค์กรเอกชนที่ เป็นผู้แทนในสภา เป็นคณะกรรมการ

(b) ให้คณะกรรมการผู้บริหารมีอำนาจดำเนินการดังต่อไปนี้

- (1) ตรวจสอบว่าการตัดสินใจของสภาเป็นไปด้วยความซื่อสัตย์และได้รับการนำไปบังคับใช้
- (2) ดำเนินการเกี่ยวกับประเด็นเร่งด่วนหรือต้องการการดำเนินการของสภา
- (3) กำหนดนโยบาย แผน และโปรแกรมโดยอ้างอิงจากหลักการของสภา
- (4) ดำเนินการใดตามที่สภามอบหมาย

มาตรา 112 คณะกรรมการที่แบ่งตามภูมิภาคหรือหน้าทำงาน - สภาพัฒนาท้องถิ่นสามารถจัดตั้งคณะกรรมการที่แบ่งตามภูมิภาคหรือหน้าทำงานเพื่อช่วยสภาพัฒนาในการปฏิบัติหน้าที่

มาตรา 113 เลขานุการ - ให้สภาพัฒนาท้องถิ่นแต่ละสภามีเลขานุการที่รับผิดชอบในการสนับสนุนทางเทคนิค จัดเตรียมเอกสารสำหรับการประชุม จัดเตรียมรายงานและการช่วยเหลืออื่นใดตามที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ และสภาพัฒนาท้องถิ่นสามารถใช้บริการขององค์กรเอกชนหรือสถาบันการศึกษาหรือการวิจัยเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว

ให้ผู้ประสานงานเกี่ยวกับการวางแผนและพัฒนาเป็นหัวหน้าคณะเลขานุการของสภาพัฒนาจังหวัด เมืองและเทศบาล และให้เลขานุการของบารังไก เป็นหัวหน้าคณะเลขานุการของสภาพัฒนา บารังไก ซึ่งสามารถได้รับความช่วยเหลือจากผู้ประสานงานในการวางแผน และพัฒนาอำเภอหรือเทศบาลที่เกี่ยวข้อง

มาตรา 114 ความสัมพันธ์ของสภาพัฒนาท้องถิ่นกับสภาท้องถิ่นและสภาพัฒนาภูมิภาค - (a) ให้นำส่งนโยบาย โปรแกรม และโครงการใดๆ ที่เสนอโดยสภาพัฒนาท้องถิ่นให้กับสภาท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการตามความเหมาะสมต่อไป

(b) ให้นำส่งแผนพัฒนาของจังหวัด เมืองในเขตชุมชนหนาแน่นสูง และเมืองที่เป็นอิสระที่ได้รับการอนุมัติแล้วให้กับสภาพพัฒนาภูมิภาคซึ่งรวมแผนพัฒนาภูมิภาคเพื่อที่จะนำส่งให้กับสภาพพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติตามกฎหมายต่อไป

มาตรา 115 ข้อมูลเกี่ยวกับงบประมาณ - ให้กรมการงบประมาณและการบริหารจัดการให้ข้อมูลกับสภาพพัฒนาท้องถิ่น โดยข้อมูลครอบคลุมถึงแหล่งรายได้และการจัดสรรงบประมาณให้กับเขตการปกครองต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนการปฏิบัติหน้าที่

ลักษณะ 7 เขตเศรษฐกิจพิเศษที่มีอำนาจเฉพาะ

มาตรา 117 การจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษที่มีอำนาจเฉพาะ -- ให้การจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษที่มีอำนาจเฉพาะตามกฎหมายในพื้นที่จำเพาะของประเทศ ขึ้นกับหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นตามประมวลกฎหมายนี้

ลักษณะ 5 สำนักงานการเงินบางคลังท้องถิ่น

หมวด 1 บททั่วไป

มาตรา 304 ขอบเขต - ให้บังคับใช้ลักษณะนี้กับการดำเนินการและการบริหารจัดการการเงินการคลัง การทำธุรกรรม และการดำเนินการของจังหวัด เมือง เทศบาลและ บารังไก

มาตรา 305 หลักการพื้นฐาน - ให้การดำเนินการทางการเงิน การทำธุรกรรม และการดำเนินการของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นเป็นไปตามหลักการพื้นฐานดังต่อไปนี้

- (a) ห้ามมิให้มีการจ่ายเงินใดๆ ให้กับหน่วยงานธรรมาภิบาลท้องถิ่น เว้นแต่จะเป็นไปตามข้อบัญญัติหรือกฎหมายที่ว่าด้วยการจัดสรรที่เกี่ยวข้อง
- (b) ให้ใช้เงินของรัฐบาลท้องถิ่นเพื่อการสาธารณะเท่านั้น
- (c) ให้จัดเก็บรายได้ท้องถิ่นจากแหล่งรายได้ที่กำหนดไว้อย่างชัดเจนตามกฎหมายหรือข้อบัญญัติเท่านั้น และการจัดเก็บรายได้ทุกครั้งต้องได้รับการบันทึกหรือมีการรับรู้โดยชอบ
- (d) เงินใดๆ ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลท้องถิ่นได้รับอย่างเป็นทางการ ไม่ว่าจะโดยทางการ ปฏิบัติหน้าที่หรือโดยส่วนตัวหรือในโอกาสใดๆ ต้องนำส่งเป็นเงินของท้องถิ่น เว้นแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น
- (e) ห้ามมิให้จ่ายเงินจากกองทุนรวมของคลังท้องถิ่น เว้นแต่เพื่อการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของกองทุนรวม หรือเมื่อได้รับเงินทุน
- (f) ให้เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นที่มีอำนาจในการอนุญาต ครอบครอง หรือ ค้ำครองเงินทุนท้องถิ่น วางประกันอย่างเหมาะสม และให้เจ้าหน้าที่ดังกล่าวรับผิดชอบในเงินทุน โดยการเก็บเงินทุนไว้ในที่ปลอดภัยตามบทบัญญัติของกฎหมาย
- (g) ให้รัฐบาลท้องถิ่นสร้างแผนทางการเงินที่มีคุณภาพ และให้จัดสรรงบประมาณท้องถิ่นตามหน้าที่ กิจกรรม และโครงการที่จะให้ผลตามการคาดการณ์

- (h) ให้แผนและจุดมุ่งหมายในการใช้งบประมาณ ท้องถิ่น สอดคล้องกับแผน จุดมุ่งหมาย และยุทธศาสตร์ในการพัฒนาของชาติ เท่าที่จะทำได้ เพื่อการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด และหลีกเลี่ยงการใช้งบประมาณและทรัพยากรที่ซ้ำซ้อน
- (i) ให้ใช้งบประมาณท้องถิ่นในการดำเนินการตามแผนพัฒนาท้องถิ่นที่ได้รับอนุมัติ
- (j) ให้หน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นทำให้มั่นใจว่า งบประมาณของรัฐบาลท้องถิ่นสะท้อนให้เห็นความต้องการของหน่วยงานดังกล่าว และมีการจัดสรรทรัพยากรให้แก่หน่วยงานต่างๆ อย่างเท่าเทียม
- (k) ให้การวางแผนของชาติอ้างอิงจากการวางแผนของท้องถิ่นเพื่อทำให้มั่นใจได้ว่า ความต้องการของประชากรตามที่หน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นเสนอในแผนพัฒนาท้องถิ่น ได้รับการพิจารณาในการจัดสรรงบประมาณของหน่วยงานหรือสำนักงานของรัฐบาลกลาง
- (l) ให้หน่วยงานที่มีอำนาจดำเนินการทางการเงิน การทำธุรกรรม การดำเนินการใดๆ ของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นแบ่งความรับผิดชอบทางการเงินระหว่างกัน และ
- (m) ให้หน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นใช้ความพยายามในการที่จะทำให้งบประมาณสมดุลในปีงบประมาณแต่ละปี

มาตรา 306 นิยาม - ภายใต้ลักษณะนี้ (a) “งบประมาณประจำปี” หมายความว่า แผนการทางการเงินที่มีการประมาณการรายได้และรายจ่ายสำหรับ 1 ปีงบประมาณ

- (b) “การจัดสรรงบประมาณ” หมายความว่า การใช้อำนาจตามระเบียบเพื่อชำระค่าสินค้าและบริการจากเงินทุนของรัฐบาลท้องถิ่นภายใต้เงื่อนไขหรือวัตถุประสงค์เฉพาะ
- (c) “เอกสารงบประมาณ” หมายความว่า เครื่องมือที่ใช้โดยผู้บริหารสูงสุดของท้องถิ่นเพื่อที่จะเสนอแผนการเงินต่อสภา
- (d) “ใช้จ่ายฝ่ายทุน” หมายความว่า จัดสรรงบประมาณสำหรับการซื้อสินค้าและบริการซึ่งมีผลประโยชน์ที่คาบเกี่ยวไปยังปีงบประมาณถัดไป โดยต้องเพิ่มเข้าไปในทรัพย์สินของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการลงทุนในสาธารณูปโภค เช่น ตลาดสาธารณะและโรงฆ่าสัตว์
- (e) “การจัดสรรงบประมาณอย่างต่อเนื่อง” หมายความว่า การจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนหน้าที่ตามวัตถุประสงค์หรือโครงการเฉพาะ เช่น การจัดสรรงบประมาณสำหรับการก่อสร้างหรือการได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์หรืออุปกรณ์ใดๆ แม้ว่าการดำเนินการตามหน้าที่ดังกล่าวจะยังคงดำเนินไปข้ามปีงบประมาณ
- (f) “รายจ่ายจากการดำเนินการล่าสุด” หมายความว่า การจัดสรรงบประมาณสำหรับการซื้อสินค้าและบริการเพื่อการดำเนินการใดๆ ของรัฐบาลท้องถิ่นตามปกติภายในปีงบประมาณ รวมถึงสินค้าและบริการที่จะใช้หรือบริโภคในระหว่างปีงบประมาณ
- (g) “ผลอันสามารถคาดหมายได้” หมายความว่า บริการ ผลิตภัณฑ์ หรือผลประโยชน์ใดๆ ที่สะสมเพื่อประโยชน์ของรัฐ ประมาณการจากผลการปฏิบัติงานหรือจุดมุ่งหมาย

- (h) “เงินทุน” หมายความว่า จำนวนเงินหรือทรัพย์สินที่สามารถเปลี่ยนรูปไปเป็นเงินสด นอกเหนือจากการดำเนินกิจกรรมเฉพาะใดๆ หรือการดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ภายใต้กฎ ข้อห้าม หรือข้อจำกัดที่เป็นการเฉพาะ และทำให้เกิดการเงินและการบัญชีที่เป็นอิสระ
- (i) “เงินได้” หมายความว่า รายได้และสิทธิเรียกร้องที่จะได้รับชำระหรือได้รับชำระแล้วทำให้เกิดเงินทุนสะสมสำหรับหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่น
- (j) “หนี้” หมายความว่า จำนวนเงินที่จะต้องจ่ายโดยหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นสำหรับการกระทำของเจ้าหน้าที่โดยชอบตามกฎหมาย ในนามของหน่วยงานท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง
- (k) “บริการส่วนบุคคล” หมายความว่า การจัดสรรการจ่ายเงินเพื่อเป็นเงินเดือน ค่าจ้าง และค่าตอบแทนใดๆ สำหรับลูกจ้างของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นที่เป็นลูกจ้างถาวร ลูกจ้างชั่วคราว ลูกจ้างตามสัญญาจ้าง และลูกจ้างตามโอกาส
- (l) “รายรับ” หมายความว่า รายได้ที่รับรู้จากการดำเนินการและกิจกรรมของรัฐบาลท้องถิ่น หรือได้รับมาโดยการปฏิบัติหน้าที่ของนิติบุคคล ซึ่งประกอบไปด้วยค่าธรรมเนียมการให้บริการ การให้ความสะดวกหรือราคาสินค้าที่ขาย รวมถึงเงินกู้ เงินสะสมหรือเงินช่วยเหลือจากนิติบุคคลอื่น เว้นแต่เงินที่ตรงจ่ายสำหรับเป็นงบประมาณ และ
- (m) “รายได้” หมายความว่า เงินได้ที่ได้จากระบบการจัดเก็บภาษีตามกฎหมายหรือระเบียบ และเกิดการสะสมเป็นรายปีทุกปี

หมวด 2

กองทุนท้องถิ่นและกองทุนพิเศษอื่นๆ

ส่วนที่ 1

รายรับ สิ่งของที่ได้รับการดูแลรักษา และการจำหน่ายเงินทุนท้องถิ่น

มาตรา 307 การจ่ายเงินของรัฐบาลให้กับธนากรท้องถิ่น - ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลท้องถิ่นที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้รับและจัดเก็บเงินที่มาจากภาษีอากร รายได้ หรือรายรับใดๆ นำส่งจำนวนเงินดังกล่าวให้กับธนากรของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่น ซึ่งจะนำไปลงบัญชีเฉพาะตามประเภทของเงินดังกล่าว

มาตรา 308 กองทุนท้องถิ่น - ให้หน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นทุกหน่วยงานจัดให้มีกองทุนทั่วไป ซึ่งต้องใช้บัญชีเงินสดและทรัพยากรตามที่ได้รับจ่ายจากธนากรท้องถิ่น และให้กองทุนทั่วไปประกอบด้วยเงินและทรัพยากรของรัฐบาลท้องถิ่นที่มีไว้สำหรับการชำระค่าใช้จ่าย ชำระหนี้ หรือเพื่อวัตถุประสงค์ที่มีได้กำหนดไว้ในกฎหมายเป็นการเฉพาะ โดยให้สะสม นำไปจ่ายได้ หรือรับมาจากกองทุนอื่นๆ

มาตรา 309 กองทุนพิเศษ - ให้ธนากรของทุกจังหวัด เมือง หรือเทศบาลจัดให้มีกองทุนพิเศษดังต่อไปนี้

- (a) กองทุนพิเศษเพื่อการศึกษาที่ประกอบด้วยส่วนแบ่งจากจังหวัด อําเภอ เทศบาล และ บารังไก เป็นเงินที่มาจากภาษีอากรหรือเงินจากการจัดสรรทรัพย์สินตามวัตถุประสงค์ของมาตรา 272 แห่งประมวลกฎหมายนี้ และ
- (b) กองทุนที่ประกอบด้วยเงินจากภาคเอกชนและภาครัฐซึ่งให้อยู่ในครอบครองของรัฐบาลท้องถิ่นหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลท้องถิ่นซึ่งเป็นทรัสต์ ตัวแทน หรือผู้จัดการ ที่ได้รับการกํารันตีสำหรับการใช้หนี้

และให้ใช้กองทุนทรัสต์เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะตามที่ได้มีการจัดตั้งกองทุนหรือเมื่อไปอยู่ในครอบครอง
ของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่น

มาตรา 310 การทำบัญชีแยกต่างหากจากกัน - ให้นักบัญชีและธนากรท้องถิ่นจัดทำบัญชีและหลักฐาน
เงินฝากแยกต่างหากจากกัน สำหรับกองทุนแต่ละกองที่อยู่ภายใต้การบริหารจัดการตามระเบียบและข้อ
บังคับที่สภาผู้สอบบัญชีกำหนด

มาตรา 311 บัญชีเงินฝาก - ให้ธนากรท้องถิ่นจัดทำบัญชีเงินฝากธนาคารในนามของหน่วยงานภายใต้
รัฐบาลท้องถิ่น โดยธนาคารสมควรเป็นธนาคารที่รัฐบาลถือหุ้น และตั้งอยู่ในหรือใกล้กับเขตการปกครอง
ของรัฐบาลท้องถิ่นดังกล่าว และให้สะสมเงินได้หรือผลประโยชน์ใดๆ จากบัญชีเงินฝากด้วย

มาตรา 312 การแยกเงินส่วนบุคคลออกจากกองทุนสาธารณะ - ให้ธนากรท้องถิ่นและเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบ
ชอบเก็บเงินส่วนที่อยู่ในความดูแลของตนแยกต่างหากจากกองทุนสาธารณะของท้องถิ่น และห้ามมิให้หา
กำไรจากเงินสาธารณะหรือดำเนินการเช่นเดียวกันโดยไม่มีกฎหมายหรือข้อบัญญัติอนุญาตให้กระทำได้

ส่วนที่ 2 บัญชีพิเศษ

มาตรา 313 ให้จัดทำบัญชีพิเศษสำหรับกองทุนทั่วไป - ให้หน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นจัดทำบัญชีพิเศษ
ภายในกองทุนทั่วไปสำหรับ

- (a) สาธารณูปโภคและกิจการที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจ
- (b) เงินกู้ ดอกเบี้ย พันธบัตร และเงินสะสมอื่นใดเพื่อวัตถุประสงค์พิเศษ และ
- (c) โครงการพัฒนาที่รับเงินสนับสนุนจากการจัดสรรเงินภาษีและบัญชีพิเศษอื่นๆ จากหน่วยงานภายใต้
รัฐบาลท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องตามกฎหมายหรือข้อบัญญัติ

ให้จัดทำรายการรายรับ รายการโอน และรายการจ่ายที่เกี่ยวข้องสำหรับบัญชีพิเศษ

เรื่องกำไรหรือเงินได้ที่ได้จากการดำเนินการทางสาธารณูปโภคหรือกิจการที่มีมูลค่าเศรษฐกิจ ภายหลัง
จากที่หักค่าใช้จ่ายในการปรับปรุง ซ่อมแซม และค่าใช้จ่ายอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับสาธารณูปโภคหรือ
กิจการที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจ กับการคืนเงินทดรองหรือเงินกู้สำหรับการดำเนินการสาธารณูปโภคหรือ
กิจการที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจ และให้รวมเงินส่วนเกินใดๆ ไปไว้ในกองทุนทั่วไปของหน่วยงานภายใต้
รัฐบาลท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง

หมวด 3 งบประมาณ

ส่วนที่ 1 งบประมาณรัฐบาลท้องถิ่น

มาตรา 314 รูปแบบและเนื้อหา - (a) งบประมาณของรัฐบาลท้องถิ่นประกอบด้วยสองส่วนหลักๆ ดังต่อไปนี้

- (1) ประมาณการเงินได้ และ
 - (2) การจัดสรรทั้งหมดซึ่งครอบคลุมถึงค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ และงบลงทุน
 - (b) ให้เอกสารเกี่ยวกับงบประมาณมีเนื้อหาดังต่อไปนี้
 - (1) ข้อความเกี่ยวกับงบประมาณของผู้บริหารสูงสุดของท้องถิ่นสรุปย่อความสำคัญของงบประมาณสำหรับการบริหาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับแผนพัฒนาท้องถิ่นที่รับอนุมัติ
 - (2) บทสรุปย่อเกี่ยวกับหน้าที่งาน โครงการ และกิจกรรมที่จะต้องทำให้สำเร็จตามจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นภายในปีงบประมาณนั้นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดให้มีบริการสาธารณะหรือสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานตามมาตรา 17 แห่งประมวลกฎหมายนี้
- (3) บทสรุปย่อของงบการเงิน ดังนี้
 - (i) เงินได้และรายจ่ายแท้จริงในระหว่างปีก่อนหน้า
 - (ii) เงินได้และรายจ่ายของสองไตรมาสแรก และประมาณการเงินได้และรายจ่ายสำหรับสองไตรมาสสุดท้ายของปีงบประมาณปัจจุบัน
 - (iii) ประมาณการเงินได้สำหรับปีงบประมาณที่จะถึง ตามข้อบัญญัติและกฎหมายที่บังคับใช้ในขณะที่มีการของงบประมาณ รวมถึงคำขออื่นๆ ด้วย
 - (iv) ประมาณการรายจ่ายที่จำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่ ดำเนินโครงการและกิจกรรมของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นสำหรับปีงบประมาณถัดไป
 - (v) ข้อเท็จจริงที่สำคัญทั้งหมดเกี่ยวกับภาระผูกพัน หน้าที่และหนี้ระยะยาวใดๆ ของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่น (หากมี)
 - (vi) ข้อความสรุปย่อเกี่ยวกับหนี้ตามกฎหมายและตามสัญญาที่ถึงกำหนดชำระ และ
 - (vii) งบการเงินและข้อมูลอื่นใดที่จำเป็นหรือพึงจะต้องเปิดถึงเผยแพร่ละเอียดเกี่ยวกับสถานะทางการเงินของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่น

มาตรา 315 การส่งรายละเอียดเกี่ยวกับเงินได้และรายจ่าย - (a) ในหรือก่อนวันที่สิบห้าของเดือนกรกฎาคมในแต่ละปี ให้ส่งข้อความที่รับการรับรองให้กับผู้บริหารสูงสุดของท้องถิ่น โดยให้มีเนื้อหาครอบคลุมถึงเงินได้และรายจ่ายของปีงบประมาณก่อนหน้า เงินได้และรายจ่ายจริงของสองไตรมาสแรกในปีปัจจุบัน และประมาณการเงินได้และรายจ่ายของสองไตรมาสสุดท้ายในปีปัจจุบัน

มาตรา 316 คณะกรรมการการเงินท้องถิ่น - ให้จัดตั้งคณะกรรมการการเมืองท้องถิ่นในทุกจังหวัด อำเภอ หรือเทศบาล ซึ่งประกอบไปด้วยเจ้าหน้าที่พัฒนาและวางแผนท้องถิ่น เจ้าหน้าที่งบประมาณท้องถิ่น และให้ปฏิบัติหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (a) พิจารณาว่าเงินได้ใดควรเรียกเก็บได้ในปีงบประมาณหน้า

- (b) ให้คำแนะนำเกี่ยวกับมาตรการทางภาษีและรายได้อื่น ๆ หรือการกักเงินที่เหมาะสมเพื่อสนับสนุนงบประมาณ
- (c) ให้คำแนะนำแก่ผู้บริหารสูงสุดของท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องถึงระดับของรายจ่ายประจำปีและเพดานการใช้จ่ายสำหรับการให้บริการทางเศรษฐกิจ สังคมและโดยทั่วไป โดยอ้างอิงจากแผนพัฒนาท้องถิ่นที่ได้รับอนุมัติ
- (d) ให้คำแนะนำกับผู้บริหารสูงสุดของท้องถิ่นถึงการจัดสรรรายจ่ายที่เหมาะสม ระหว่างรายจ่ายเพื่อการดำเนินงานและรายจ่ายฝ่ายทุนสำหรับกิจกรรมการพัฒนาแต่ละด้าน
- (e) ให้คำแนะนำแก่ผู้บริหารสูงสุดของท้องถิ่นเกี่ยวกับจำนวนเงินที่ต้องได้รับการจัดสรร เพื่อใช้เป็นรายจ่ายลงทุนในการดำเนินกิจกรรมการพัฒนาหรือโครงการที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างพื้นฐาน
- (f) ช่วยเหลือสภาจังหวัดในการตรวจสอบและประเมินคุณภาพงบประมาณของอำเภอและเทศบาลในกรณีของคณะกรรมการการเงินจังหวัด และงบประมาณของบารังไก ในกรณีของคณะกรรมการการเงินของเมืองหรือเทศบาล รวมทั้งให้คำแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินการที่เหมาะสม
- (g) ช่วยเหลือสภาท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องในการวิเคราะห์และตรวจสอบงบประมาณปกติและงบประมาณเพิ่มเติมประจำปีของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นในพิจารณาว่ามีการปฏิบัติตามข้อกำหนดของกฎหมายและการบริหารจัดการหรือไม่ และ
- (h) ทำการทบทวน ตรวจสอบต้นทุน และความสำเร็จในการดำเนินการตามโครงการพัฒนาทุก ๆ ครั้งปี

ให้นำส่งสำเนาของรายงานนี้ให้กับผู้บริหารสูงสุดของท้องถิ่นและสภาท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง และให้ปิดประกาศรายงานดังกล่าวในสถานที่ที่สามารถเข้าถึงได้และมองเห็นได้อย่างชัดเจนในตัวจังหวัด อำเภอ เทศบาล และ บารังไก

มาตรา 317 การส่งข้อเสนอเกี่ยวกับงบประมาณโดยหัวหน้าหน่วยงาน หรือกรม หรือสำนักงาน- (a) ให้หัวหน้าหน่วยงาน กรม หรือสำนักงานแต่ละฝ่าย ส่งข้อเสนอเกี่ยวกับงบประมาณสำหรับกระทรวงหรือสำนักงานของตนให้กับผู้บริหารสูงสุดของท้องถิ่นภายในวันที่สิบห้าของเดือนกรกฎาคมทุกปี โดยที่งบประมาณที่ขอสำหรับแต่ละกรมหรือสำนักงานนั้น ต้องได้รับการจำแนกประเภทตามการให้บริการทางเศรษฐกิจ สังคมหรือโดยทั่วไป และให้จัดสรรงบประมาณสำหรับการบริการแต่ละประเภทต่อหนึ่งกรมหรือต่อหนึ่งหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นเกี่ยวข้องเป็นอย่างน้อย

ให้จัดเตรียมค่าของงบประมาณดังกล่าวตามนโยบายและแนวทางดำเนินการของโปรแกรม ตามที่ผู้บริหารสูงสุดของท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกำหนดตามแผนพัฒนาท้องถิ่น เพดานงบประมาณที่กำหนดโดยคณะกรรมการการเงิน และข้อกำหนดโดยทั่วไปตามที่กำหนดในลักษณะนี้

ให้แบ่งค่าของงบประมาณของกรมหรือสำนักงานออกเป็นสองประเภทหลักๆ ดังต่อไปนี้ : รายจ่ายเพื่อการดำเนินงานในปัจจุบัน และรายจ่ายฝ่ายทุน และให้ค่าของงบประมาณดังกล่าวระบุข้อมูลดังต่อไปนี้

- (1) วัตถุประสงค์ หน้าที่ และโครงการที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะโดยทั่วไปและความสำคัญของงานที่จะต้องทำให้สำเร็จหรือการบริการที่จะต้องดำเนินไป และต้นทุนที่เกี่ยวข้อง
- (2) ผังขององค์กรและรูปแบบของการจ้างพนักงานซึ่งแสดงให้เห็นรายการตำแหน่ง ประกอบด้วยเงินเดือนของแต่ละตำแหน่งและข้อเสนอในการปรับและเปลี่ยนแปลงเงินเดือน รวมถึงการสร้างตำแหน่ง

ใหม่และเงินเดือนที่ควรจะเป็นตามสมควร

- (3) คำอธิบายโดยย่อเกี่ยวกับหน้าที่ โครงการและกิจกรรมสำหรับปีงบประมาณถัดไป ผลที่คาดหวังว่าจะได้รับสำหรับหน้าที่ โครงการและกิจกรรมแต่ละประเภท และลักษณะของงานที่จะต้องปฏิบัติ รวมถึงวัตถุประสงค์ของรายจ่ายสำหรับหน้าที่งาน โครงการและกิจกรรม
- (4) ความสัมพันธ์ของข้อเสนอทางการเงินเมื่อเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาท้องถิ่นที่ได้รับอนุมัติ
- (5) ประมาณการรายจ่ายเพื่อการดำเนินงานและรายจ่ายฝ่ายทุนในปัจจุบัน โดยให้มีข้อมูลเปรียบเทียบจาก 2 ไตรมาสสุดท้ายในปีงบประมาณก่อนหน้า ปีปัจจุบัน และปีถัดไป และ
- (6) รายงานผลสัมฤทธิ์ในรอบ 2 ปีงบประมาณก่อนหน้าและปีงบประมาณปัจจุบัน

มาตรา 318 การจัดเตรียมงบประมาณโดยผู้บริหารสูงสุดของท้องถิ่น - หลังจากที่ได้รับงบรายได้และรายจ่ายจากเจ้าหน้าที่ธนารักษ์ ค่าของงบประมาณของหัวหน้ากรมและสำนักงาน และประมาณการเงินได้และเพดานงบประมาณจากคณะกรรมการการเงินท้องถิ่น ให้ผู้บริหารสูงสุดของท้องถิ่นจัดเตรียมงบประมาณสำหรับผู้บริหารในปีงบประมาณถัดไปตามบทบัญญัติของลักษณะนี้

ให้ผู้บริหารสูงสุดของท้องถิ่นส่งค่าของงบประมาณไปยังสภาท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องไม่เกินวันที่สิบหก ตุลาคมของปีงบประมาณปัจจุบัน หากฝ่าฝืน ให้มีความผิดทางอาญาและทางปกครองตามประมวลกฎหมายนี้ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

มาตรา 319 การอนุมัติงบประมาณโดยสภานิติบัญญัติ - ในหรือก่อนวันสิ้นปีงบประมาณปัจจุบัน ให้สภาท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องอนุมัติงบประมาณประจำปีของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นสำหรับปีงบประมาณถัดไปตามระเบียบ โดยพิจารณาจากประมาณการเงินได้และรายจ่ายที่ได้รับจากผู้บริหารสูงสุดของท้องถิ่น

มาตรา 320 ประสิทธิภาพของงบประมาณ - ให้ระเบียบที่ให้อำนาจอนุมัติงบประมาณประจำปีมีผลตั้งแต่นั้นปีงบประมาณถัดไป และให้ระเบียบที่ให้อำนาจอนุมัติงบประมาณเพิ่มเติมมีผลบังคับใช้เมื่อได้รับอนุมัติหรือในวันที่มีการลงนามในระเบียบดังกล่าว

ให้ผู้บริหารสูงสุดของท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่ใช้งบประมาณประจำปีและงบประมาณเพิ่มเติม

มาตรา 321 การเปลี่ยนแปลงงบประมาณประจำปี - ให้รวมและพิจารณาค่าของงบประมาณในกระบวนการจัดเตรียมงบประมาณ ทั้งนี้ ภายหลังจากที่ผู้บริหารสูงสุดของท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องได้ส่งค่าของงบประมาณไปยังสภาท้องถิ่นแล้ว ห้ามมิให้ออกข้อบัญญัติใดๆ ที่ให้อำนาจอนุมัติงบประมาณเพิ่มเติม เว้นแต่จะได้รับการสนับสนุนจากกองทุนที่มีและได้รับการรับรองโดยเจ้าหน้าที่ธนารักษ์ท้องถิ่นหรือมีแหล่งเงินได้ใหม่

งบประมาณเพิ่มเติมสามารถได้รับอนุมัติในเวลาที่เกิดภัยพิบัติ โดยสามารถจะอยู่ในรูปแบบของการจัดสรรงบประมาณโดยไม่จัดให้มีการซื้อสินค้าหรือวัสดุหรือชำระค่าบริการ เพื่อป้องกันอันตรายที่เกิดขึ้นอันใกล้และหลีกเลี่ยงมิได้ การสูญเสียชีวิตหรือทรัพย์สินภายในเขตการปกครองของสำนักงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่น หรือในพื้นที่ที่ได้รับการประกาศโดยประธานาธิบดีให้เป็นพื้นที่ที่มีเหตุภัยพิบัติ ทั้งนี้ ให้ข้อบัญญัติดังกล่าวแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงแหล่งเงินทุนสำหรับการจัดสรรตามที่ได้ธนารักษ์และนักบัญชีท้องถิ่นให้คำสาบานและรับรองโดยผู้บริหารสูงสุดของท้องถิ่น รายการจัดสรรงบประมาณทั้งหลายที่ได้รับผลกระทบ และเหตุที่ต้องมีการเปลี่ยนแปลง

มาตรา 332 การปรับลดลงประมาณที่ไม่ได้ใช้ในการจัดสรร หรือการจัดสรรต่อเนื่อง - ให้เปลี่ยนงบประมาณที่ไม่ได้ถูกใช้ไปในการจัดสรรตามข้อบัญญัติการจัดสรรประจำปีที่กำหนด ไปเป็นส่วนเพิ่มที่ได้รับจัดสรรสำหรับกองทุนทั่วไปเมื่อสิ้นปีงบประมาณ และห้ามมิให้นำไปใช้จ่าย เว้นแต่จะมีการกำหนดข้อบัญญัติขึ้นใหม่เป็นอย่างอื่น แต่การจัดสรรสำหรับค่าใช้จ่ายฝ่ายทุน ให้ยังคงดำเนินต่อไปจนกระทั่งใช้จ่ายครบ หรือได้รับการเปลี่ยนแปลงหรือดำเนินการตามโครงการจนเสร็จสมบูรณ์ ห้ามมิให้อนุญาตให้มีการเปลี่ยนแปลงการจัดสรรที่กำลังดำเนินไป เว้นแต่จะมีการชำระหนี้หรือตกลงกันในเรื่องส่วนต่างเรียบร้อยแล้ว

ให้ทำการทบทวนดุลในการจัดสรรต่อเนื่องโดยให้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดเตรียมงบประมาณประจำปี และสภาท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องสามารถให้การอนุมัติตามคำแนะนำของผู้บริหารสูงสุดของท้องถิ่น ทั้งนี้สามารถไม่จำเป็นต้องเปลี่ยนกองทุนที่เกี่ยวข้องเนื่องกับกิจกรรมที่ได้รับการสนับสนุนจากการจัดสรรต่อเนื่องดังกล่าวโดยให้เป็นไปตามบทบัญญัติภายใต้มาตรานี้

มาตรา 323 กรณีที่ไม่มีการจัดสรรประจำปี - ในกรณีที่สภาท้องถิ่นเกี่ยวข้องมิได้ผ่านร่างข้อบัญญัติให้อำนาจจัดสรรงบประมาณประจำปีตอนต้นปีงบประมาณถัดไป ให้สภาท้องถิ่นยังคงเปิดสมัยประชุมโดยไม่จ่ายค่าตอบแทนให้กับสมาชิกจนกระทั่งมีการให้ความเห็นชอบข้อบัญญัติดังกล่าว และห้ามมิให้ดำเนินการอันใดในระหว่างวาระการประชุมนั้น หากสภาท้องถิ่นยังไม่สามารถผ่านข้อบัญญัติภายหลังจากเก้าสิบวันนับแต่วันเริ่มต้นปีงบประมาณ ให้ถือว่าข้อบัญญัติให้อำนาจจัดสรรงบประมาณสำหรับปีก่อนเป็นระเบียบที่นำมาใช้สำหรับปีงบประมาณถัดไป และให้มีผลบังคับจนกระทั่งข้อบัญญัติให้อำนาจการจัดสรรที่เสนอเข้าวาระได้รับการเห็นชอบจากสภาท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง อย่างไรก็ตาม ให้การจัดสรรประจำปีสำหรับเงินเดือนและค่าจ้างของตำแหน่งพนักงานที่มีอยู่แล้ว หน้าที่ตามกฎหมายและสัญญา และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานที่จำเป็นตามที่ได้รับอนุมัติในงบประมาณเพิ่มเติมประจำปีของปีที่ผ่านมาเท่านั้นที่จะสามารถนำมาใช้บังคับและให้อำนาจจำหน่ายเงินลงทุนสำหรับปีงบประมาณถัดไปได้

ในการบังคับใช้ข้อบัญญัติของปีก่อนหน้านั้น ให้ธนารักษ์ท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องแยกเงินได้ตามการประมาณการสำหรับปีงบประมาณก่อนหน้าที่ได้รับจากแหล่งที่ไม่ก่อให้เกิดเงินได้ซ้ำ เช่น เงินช่วยเหลือแห่งชาติ ประโยชน์ที่ได้รับจากแหล่งเงินกู้ การขายทรัพย์สิน การปรับเปลี่ยนใดๆ จากปีก่อน และแหล่งเงินได้ที่มิได้มีลักษณะคล้ายกันอื่นๆ และห้ามมิให้มีการเห็นชอบข้อบัญญัติให้อำนาจจัดสรรงบประมาณเพิ่มเติมแทนการจัดสรรงบประมาณประจำปี

ในกรณีที่ประมาณการเงินได้ที่ได้รับการทบทวนมีจำนวนน้อยกว่างบประมาณจัดสรรรวมของปีที่ผ่านมาและจะนำไปใช้ในปีถัดไป ให้ธนารักษ์ท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องเสนอแนะสภาท้องถิ่นเกี่ยวกับประเด็นดังกล่าว และให้สภาท้องถิ่นทำการปรับหรือหักจำนวนตามความจำเป็นภายใน 10 วันนับแต่วันที่ได้รับข้อเสนอแนะดังกล่าว จึงจะสามารถจ่ายเงินภายหลังจากที่สภาท้องถิ่นเห็นชอบการจัดสรรที่ได้รับการทบทวนแล้วนั้น

มาตรา 324 ข้อกำหนดเกี่ยวกับงบประมาณ - ให้งบประมาณของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นเป็นไปตามข้อกำหนดดังต่อไปนี้

- (a) จำนวนรวมทั้งหมดที่ได้รับการจัดสรรต้องไม่เกินประมาณการเงินได้
- (b) ให้มีการจัดสรรเต็มสำหรับหน้าที่ตามกฎหมายและสัญญาที่หน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นต้องปฏิบัติตาม ทั้งนี้ การจัดสรรงบประมาณสำหรับการชำระหนี้ต้องไม่เกินร้อยละยี่สิบของเงินได้ปกติของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นนั้น
- (c) ในกรณีของจังหวัด เมืองและเทศบาล ให้มีการจัดสรรเงินช่วยเหลือบารังไก ไม่เกินหนึ่งพันเปโซต่อบารังไกและ

- (d) ให้กันประมาณการเงินได้จากแหล่งเงินได้ตามปกติเอาไว้ร้อยละห้า โดยถือเป็นการจัดสรรเหมารวมประจำปีสำหรับค่าใช้จ่ายที่ไม่สามารถคาดเห็นจากเหตุภัยพิบัติ ทั้งนี้ให้จัดสรรให้กับในพื้นที่หรือส่วนของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นที่เกิดภัยพิบัติหรือพื้นที่ที่ได้รับการประกาศกำหนดโดยประธานาธิบดีให้เป็นพื้นที่เกิดเหตุภัยพิบัติเท่านั้น

มาตรา 325 ข้อจำกัดทั่วไป - ให้การใช้เงินกองทุนของจังหวัด เมืองและเทศบาลอยู่ภายใต้ข้อจำกัดดังต่อไปนี้

- (a) การจัดสรรทั้งหมดสำหรับการบริการส่วนบุคคลของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นสำหรับปีงบประมาณปีหนึ่งปีใด ไม่ว่าจะเป็นการจัดสรรประจำปีหรือการจัดสรรเพิ่มเติม ให้มีจำนวนไม่เกินร้อยละสี่สิบห้าสำหรับจังหวัด อำเภอ และเทศบาลอันดับหนึ่งถึงอันดับสาม และร้อยละห้าสิบห้าสำหรับอันดับที่สี่หรือต่ำกว่า ทั้งนี้ให้จัดสรรจากเงินได้ประจำปีทั้งหมดจากแหล่งเงินได้ตามปกติที่รับรู้ในปีงบประมาณถัดไป และห้ามมิให้รวมการจัดสรรงบประมาณสำหรับเงินเดือน ค่าจ้าง ค่ารับรองและค่าเดินทางสำหรับเจ้าหน้าที่และลูกจ้างของการดำเนินการที่เกี่ยวกับสาธารณูปโภคและกิจการที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจที่หน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องเป็นเจ้าของ ดำเนินการ และดูแลรักษา ไปกับงบประมาณประจำปีหรือในการคำนวณจำนวนเงินสูงสุดสำหรับการบริการส่วนบุคคล ทั้งนี้ให้จัดสรรเงินสำหรับการบริการส่วนบุคคลของกิจการที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจดังกล่าวจากงบประมาณของกิจการเอง
- (b) ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างใดมีสิทธิที่จะได้รับเงินเดือนในอัตราที่สูงกว่าจำนวนสูงสุดสำหรับตำแหน่งของบุคคลนั้นหรือตำแหน่งอื่นที่อยู่ในระดับที่เท่ากันตามกฎหมายหรือระเบียบและข้อบังคับที่ว่าการกำหนดระดับของตำแหน่งงาน
- (c) ห้ามมิให้จัดสรรกองทุนท้องถิ่นใดๆ เพื่อเพิ่มหรือปรับเงินเดือนหรือค่าจ้างของเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างของรัฐบาลกลาง เว้นแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นอย่างชัดแจ้ง
- (d) ในกรณีที่มีการยกเลิกตำแหน่งและสร้างตำแหน่งขึ้นใหม่โดยเป็นผลมาจากการยกเลิกตำแหน่งที่มีอยู่ดังกล่าว ให้การยกเลิกหรือการสร้างตำแหน่งขึ้นใหม่เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ และกฎหมาย ระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยข้าราชการพลเรือน
- (e) ให้มีการจัดสรรงบประมาณอย่างเพียงพอโดยให้ครอบคลุมถึงตำแหน่งข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ที่รับการแต่งตั้งถาวร
- (f) ห้ามมิให้มีการเปลี่ยนแปลงการลงนามหรือการตั้งชื่อตำแหน่งอันเป็นผลมาจากการเลื่อนขั้นหรือปรับลดตำแหน่ง หรือการเพิ่มหรือลดค่าตอบแทนใดๆ เว้นแต่ในกรณีที่มีตำแหน่งว่าง และให้การหาบุคคลมาบรรจุตำแหน่งว่างเป็นไปอย่างเคร่งครัดตามกฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับที่ว่าการข้าราชการพลเรือน
- (g) ห้ามมิให้กำหนดตำแหน่งขึ้นใหม่ และเพิ่มหรือปรับเงินเดือน เป็นการย้อนหลัง และ
- (h) ห้ามมิให้มีการจัดสรรงบประมาณประจำปีโดยใช้ดุลพินิจของผู้บริหารสูงสุดของท้องถิ่นเป็นจำนวนเกินร้อยละสองของรายได้ที่ได้รับจริงจากภาษีโรงเรือนของปีปฏิทินถัดไป และให้จ่ายเงินที่มีการจัดสรรโดยใช้ดุลพินิจดังกล่าวสำหรับวัตถุประสงค์เพื่อการสาธารณะเท่านั้น และให้มีหลักฐานเป็นใบสำคัญจ่ายที่เหมาะสมและเป็นไปตามแนวทางที่กำหนดโดยกฎหมาย ทั้งนี้ ห้ามมิให้มีการจัดสรรเงินสำหรับวัตถุประสงค์เดียวกัน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตตามมาตรา

มาตรา 326 การทบทวนข้อบัญญัติจัดสรรงบประมาณของจังหวัด เมืองในเขตชุมชนหนาแน่นสูง เมืองที่เป็นอิสระ และเทศบาลภายในกรุงมะนิลา - ให้กระทรวงงบประมาณและการจัดการทบทวนข้อบัญญัติให้อำนาจการจัดสรรงบประมาณประจำปีและงบประมาณเพิ่มเติมสำหรับจังหวัด เมืองในเขตชุมชนหนาแน่นสูง เมืองที่เป็นอิสระ และเทศบาลภายในกรุงมะนิลาตามมาตราที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

มาตรา 327 การทบทวนข้อบัญญัติการจัดสรรงบประมาณของเมืองและเทศบาล - ให้สภาจังหวัดทบทวนข้อบัญญัติที่ให้อำนาจจัดสรรงบประมาณประจำปีและงบประมาณเพิ่มเติมสำหรับเมืองและเทศบาล ในลักษณะเดียวกันและภายในช่วงเดียวกันกับที่ต้องทบทวนระเบียบที่เกี่ยวข้องอื่นๆ

หากภายในระยะเวลาเก้าสิบวันนับจากวันที่ได้รับสำเนาข้อบัญญัติที่ต้องทบทวน สภาจังหวัดมิได้ดำเนินการใดๆ ให้ถือว่ามีการทบทวนข้อบัญญัติดังกล่าวแล้วตามกฎหมายและให้ข้อบัญญัติดังกล่าวมีผลบังคับใช้ต่อไป แต่หากสภาจังหวัดทบทวนแล้วเห็นว่าข้อบัญญัติที่ให้อำนาจจัดสรรงบประมาณประจำปีและงบประมาณเพิ่มเติมไม่เป็นไปตามข้อกำหนดภายใต้ลักษณะนี้ ให้สภาจังหวัดประกาศระงับการบังคับใช้ข้อบัญญัติดังกล่าว ไม่ว่าจะทั้งหมดหรือบางส่วน ภายในระยะเวลาเก้าสิบวันตามที่ได้กล่าวมาข้างต้น ทั้งนี้ ให้ระงับการอนุญาตหรือลดการบังคับใช้การจัดสรรงบประมาณที่ฝ่าฝืนข้อกำหนดตามลักษณะนี้หรือการจัดสรรเกินจำนวนที่กำหนดในลักษณะนี้

ภายในระยะเวลาเดียวกัน ให้สภาจังหวัด เสนอแนะไปยังสภานิติบัญญัติท้องถิ่นหรือสภาเทศบาลที่เกี่ยวข้อง โดยผ่านผู้บริหารสูงสุดของท้องถิ่น ถึงการดำเนินการใดๆ เกี่ยวกับข้อบัญญัติที่อยู่ระหว่างการทบทวน และเมื่อได้รับข้อเสนอแนะดังกล่าวแล้ว ให้ธนารักษ์อำเภอหรือเทศบาลที่เกี่ยวข้องหยุดการจ่ายเงินจากการจัดสรรที่ได้รับการประกาศให้ไม่มีผลบังคับใช้การอนุญาตหรือลดการดำเนินการดำเนินการ

มาตรา 328 ระยะเวลาของการจัดสรรงบประมาณ - ให้การจัดสรรงบประมาณสำหรับการบริหารจัดการตามปกติที่มีใช้เป็นการชำระหนี้สิ้นสุดภายในปีงบประมาณ และส่วนที่ไม่ได้จ่ายออกไป ให้ส่งคืนกองทุนทั่วไปของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นในวันที่ 31 ของเดือนธันวาคมของแต่ละปี

ส่วนที่ 2

งบประมาณของ บารังไก

มาตรา 329 กองทุนของบารังไก - เว้นแต่จะมีบทบัญญัติตามลักษณะนี้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ให้นำเงินได้ของบารังไก จากแหล่งใดก็ตามเข้ากองทุนทั่วไป และให้เก็บไว้เป็นกองทุนรวมที่อยู่ในการดูแลของเจ้าหน้าที่ธนารักษ์เมืองหรือเทศบาลหรือฝากรณาคาร โดยควรเป็นธนาคารของรัฐที่ตั้งอยู่ใกล้ที่สุดภายในเขตการปกครอง แล้วแต่ความสมัครใจของบารังไก ทั้งนี้ ให้จ่ายเงินเข้ากองทุนดังกล่าวตามบทบัญญัติภายใต้ลักษณะนี้ และให้กั้นเงินไว้ในอัตราร้อยละสิบของกองทุนทั่วไปสำหรับสภาเยาวชน

คำอธิบายโดยผู้แปล: สภาเยาวชน เป็นลักษณะเฉพาะในบริบทของฟิลิปปินส์ โดยประธานและกรรมการโดยสภาเยาวชนมาจากการเลือกตั้งโดยสมาชิก ซึ่งทำงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับชุมชนในบารังไก

มาตรา 330 การส่งบรายได้และรายจ่ายสำหรับงบประมาณของ บารังไก - ในหรือก่อนวันที่ 15 กันยายนของแต่ละปี ให้เจ้าหน้าที่ธนารักษ์ บารังไก ส่งรายละเอียดประมาณการเงินได้และรายจ่ายของปีงบประมาณถัดไปให้กับหัวหน้าบารังไกโดยอ้างอิงจากงบการเงินที่รับรองโดยเจ้าหน้าที่ธนารักษ์เมืองหรือเทศบาลครอบคลุมถึงประมาณการเงินได้จากแหล่งเงินได้ท้องถิ่นสำหรับบารังไก ที่เกี่ยวข้อง

มาตรา 331 การจัดเตรียมงบประมาณของบารังไก - (a) เมื่อได้รับงบรายได้และรายจ่ายจากเจ้าหน้าที่ธนารักษ์บารังไก ให้หัวหน้าบารังไก จัดเตรียมงบประมาณของบารังไก สำหรับปีงบประมาณถัดไปในลักษณะเดียวกันและภายในช่วงเดียวกันกับที่กำหนดภายใต้ลักษณะนี้ และให้ส่งงบประมาณประจำปีของบารังไก ให้กับสภาบารังไก เพื่อการตรากฎหมาย

(b) ให้การจัดสรรงบประมาณประจำปีทั้งหมดสำหรับการบริการส่วนบุคคลของบารังไก ในหนึ่งปีงบประมาณไม่เกินร้อยละห้าสิบห้าของเงินได้ประจำปีทั้งหมดที่รับรู้จากแหล่งเงินได้ท้องถิ่นในปีงบประมาณก่อนหน้า

(c) ให้งบประมาณของบารังไก อยู่ภายใต้ข้อกำหนดและข้อจำกัดที่เกี่ยวกับงบประมาณตามที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น

มาตรา 332 ประสิทธิภาพของการใช้งบประมาณของบารังไก - ให้ข้อบัญญัติที่ให้อำนาจในการใช้งบประมาณประจำปีมีผลบังคับนับตั้งแต่วันแรกของปีปฏิทินถัดไป แต่ให้ข้อบัญญัติที่ให้อำนาจใช้งบประมาณเพิ่มเติมมีผลนับแต่วันที่ได้รับความเห็นชอบหรือมีการลงนามในข้อบัญญัติดังกล่าว

ให้ความรับผิดชอบในการใช้งบประมาณประจำปีและงบประมาณเพิ่มเติมตกอยู่กับหัวหน้าบารังไก ที่เกี่ยวข้อง

มาตรา 333 การทบทวนงบประมาณของบารังไก - (a) ภายในระยะเวลาสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอนุมัติ ให้ส่งสำเนาข้อบัญญัติของบารังไก ที่ให้อำนาจในการจัดสรรงบประมาณประจำปีให้แก่สภานิติบัญญัติท้องถิ่นหรือสภาเทศบาล แล้วแต่กรณีโดยผ่านเจ้าหน้าที่สำนักงบประมาณของเมืองหรือเทศบาล ทั้งนี้ ให้สภาที่เกี่ยวข้องมีอำนาจในการทบทวนข้อบัญญัติดังกล่าวเพื่อตรวจสอบว่ามีการดำเนินการที่เป็นไปตามบทบัญญัติภายใต้ลักษณะนี้หรือไม่ หากภายในระยะเวลาหกสิบวันหลังจากที่ได้รับสำเนาข้อบัญญัติดังกล่าวแล้ว สภาที่เกี่ยวข้องมิได้ดำเนินการใดๆ ก็ให้ระเบียบดังกล่าวยังคงมีผลบังคับใช้ต่อไป แต่หากสภามีความเห็นว่ข้อบัญญัติดังกล่าวได้กำหนดให้มีการจัดสรรงบประมาณเกินกว่าประมาณการเงินได้ตามที่รับรองหรือจะพึงจัดเก็บ หรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดที่ว่าด้วยเรื่องงบประมาณภายใต้ลักษณะนี้ ให้ประกาศระงับการบังคับใช้ข้อบัญญัติดังกล่าวไม่ว่าจะทั้งหมดหรือบางส่วน และการจัดสรรงบประมาณใดที่ฝ่าฝืนหรือเกินจำนวนที่กำหนดหรือจำนวนสูงสุดตามที่กำหนดในลักษณะนี้ ให้ไม่ได้รับอนุญาตหรือถูกลดการดำเนินการ แล้วแต่กรณี

(b) ภายในระยะเวลาดังกล่าวข้างต้น ให้สภานิติบัญญัติท้องถิ่นหรือสภาเทศบาล คินข้อบัญญัติงบประมาณของบารังไก โดยผ่านเจ้าหน้าที่สำนักงบประมาณของเมืองหรือเทศบาล ไปยังหัวหน้าบารังไก พร้อมกับข้อเสนอแนะในการดำเนินการเพื่อปรับงบประมาณอย่างเหมาะสม และให้บารังไกดำเนินการจัดสรรงบประมาณโดยใช้ข้อบัญญัติของปีงบประมาณก่อนหน้าจนกระทั่งข้อบัญญัติใหม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่เสนอ และเมื่อได้รับข้อเสนอแนะดังกล่าวแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ธนารักษ์ของบารังไก เมืองหรือเทศบาลที่ดูแลรักษาเงินจำนวนนั้นไว้ ระงับการจ่ายเงินใดๆ จากงบประมาณที่ได้รับการประกาศให้ไม่สามารถบังคับใช้ได้ หรือไม่ได้รับอนุญาต หรือถูกลดการดำเนินการ

มาตรา 334 วิธีการทางการเงินของบารังไก - (a) ให้บารังไก จัดเก็บภาษี ค่าธรรมเนียมและค่าบริการอื่นใด และเงินสะสมเข้าบารังไก ที่เจ้าหน้าที่ดังกล่าวต้องออกไปเสร็จ และให้ฝากเงินที่จัดเก็บได้นั้นกับเจ้าหน้าที่ธนารักษ์เมืองหรือเทศบาล หรือบัญชีเงินฝากในชื่อของบารังไก ภายในห้าวันหลังจากที่ได้รับเงินนั้น ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ดังกล่าวสามารถจัดเก็บภาษีโรงเรือนและภาษีอื่นๆ ตามที่จังหวัด เมืองหรือเทศบาลกำหนดให้เป็นของบารังไก เฉพาะที่ได้รับมอบหมายให้เป็นตัวแทนจัดเก็บตามวัตถุประสงค์เท่านั้น

(b) เจ้าหน้าที่ธนารักษ์บารังโก สามารถได้รับมอบอำนาจโดยสภาบารังโก ให้ซื้อสิ่งของจำเป็นใดๆ ที่มีราคาไม่เกินหนึ่งพันเปโซ และสามารถได้รับอนุญาตให้ถือเงินจำนวนเล็กน้อยไม่เกินร้อยละสิบของเงินที่อยู่ภายใต้อำนาจสั่งจ่ายของเจ้าหน้าที่ธนารักษ์บารังโก

(c) ให้เก็บบันทึกการเงินของบารังโก ในสำนักงานบัญชีของเมืองหรือเทศบาล โดยไม่ให้มีกระบวนการยุ่งยากและเป็นไปตามที่คณะกรรมการผู้สอบบัญชีกำหนด ทั้งนี้ ให้ผู้แทนของคณะกรรมการผู้สอบบัญชีทำการสอบบัญชีดังกล่าวเป็นรายปีหรือบ่อยกว่านั้นตามความจำเป็น และทำรายงานการสอบบัญชีซึ่งให้กับสภานิติบัญญัติท้องถิ่นหรือสภาเทศบาล แล้วแต่กรณี และให้คณะกรรมการผู้สอบบัญชีกำหนดและบังคับใช้วิธีการอย่างง่ายสำหรับการเงินของบารังโก ภายในระยะเวลาหกเดือนนับแต่วันที่ประมวลกฎหมายนี้มีผลบังคับ

หมวด 4

รายจ่าย การจ่ายเงิน บัญชี และความรับผิดชอบ

มาตรา 335 ข้อห้ามเกี่ยวกับรายจ่ายสำหรับการศาสนาและที่มีวัตถุประสงค์ส่วนบุคคล - ห้ามมิให้จัดสรรหรือใช้เงินหรือทรัพย์สินสาธารณะไปเพื่อการศาสนาหรือที่มีวัตถุประสงค์ส่วนบุคคล

มาตรา 336 การใช้เงินที่ได้รับจัดสรรและเงินฝาก - ให้มีเงินไว้เพื่อใช้สำหรับวัตถุประสงค์ที่เงินนั้นได้รับการจัดสรร และห้ามมิให้อนุมัติระเบียบใดๆ ที่ให้อำนาจในการโอนงบประมาณที่ได้รับจัดสรรสำหรับรายการหนึ่งไปสู่รายการหนึ่ง แต่ผู้บริหารสูงสุดของท้องถิ่นหรือเจ้าหน้าที่รักษาการของสภาที่เกี่ยวข้องสามารถได้รับมอบหมายให้ปรับปรุงรายการในงบประมาณประจำปีที่ได้รับอนุมัติสำหรับสำนักงานของเจ้าหน้าที่ดังกล่าว จากเงินฝากสำหรับรายการอื่นในรายการรายจ่ายประเภทเดียวกันตามระเบียบงบประมาณ

มาตรา 337 ข้อจำกัดในการจ่ายเงิน - การจ่ายเงินตามการจัดสรรงบประมาณจากงบประมาณประจำปีที่ได้รับอนุมัติสามารถกระทำได้จากเงินของท้องถิ่นที่อยู่ในการเก็บรักษาของเจ้าหน้าที่ธนารักษ์ แต่มิให้การจ่ายเงินทั้งหมดจากเงินท้องถิ่นเกินร้อยละห้าสิบของประมาณการรายรับที่ยังมิได้จัดเก็บที่จะรวมเข้าไปอยู่ในเงินท้องถิ่นนอกเหนือรายรับที่จัดเก็บได้จริง ทั้งนี้ ห้ามมิให้มีการนำเงินมาใช้ตอนสิ้นปีงบประมาณ

ในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉินจากภัยพิบัติแผ่นดินไหวหรือภัยพิบัติอื่นใด สภาท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องสามารถอนุญาตให้เจ้าหน้าที่ธนารักษ์ท้องถิ่นจ่ายเงินจากเงินของท้องถิ่นที่อยู่ในครอบครองของเจ้าหน้าที่ธนารักษ์ดังกล่าวเป็นจำนวนเกินจากข้อจำกัดตามที่กำหนดในประมวลกฎหมายนี้ แต่ต้องเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์และเป็นจำนวนตามที่รวมอยู่ในงบประมาณประจำปีที่ได้รับอนุมัติ

ให้การจัดเก็บครั้งแรกของปีงบประมาณถัดไปครอบคลุมถึงการเบิกเงินเกินบัญชีใดๆ ที่เกิดขึ้น ณ สิ้นปีงบประมาณ จากกองทุนท้องถิ่นอันเนื่องมาจากการบังคับใช้บทบัญญัติตามประมวลนี้

มาตรา 338 ข้อห้ามเกี่ยวกับการจ่ายเงินล่วงหน้า - ห้ามมิให้จ่ายเงินล่วงหน้าสำหรับการซื้อสินค้าหรือบริการโดยที่ยังมิได้รับสินค้าหรือบริการนั้น

มาตรา 339 เงินทดรองจ่าย - ห้ามมิให้อนุญาตให้มีการทดลองจ่ายเงินให้กับข้าราชการหรือลูกจ้างท้องถิ่นไม่ว่าจะมาจากการเลือกตั้งหรือแต่งตั้ง เว้นแต่จะเป็นไปตามระเบียบและข้อบังคับที่กำหนดโดยคณะกรรมการผู้สอบบัญชี

มาตรา 340 บุคคลที่มีหน้าที่รับผิดชอบต่อเงินของรัฐบาลท้องถิ่น - ให้เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นซึ่งมีหน้าที่อนุญาตหรือกำหนดให้ต้องครอบครองหรือรักษาเงินของรัฐบาลท้องถิ่นรับผิดชอบในการเก็บรักษาเงินดังกล่าวให้เป็นไปตามบทบัญญัติของลักษณะนี้ ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นอื่นๆ ที่ถึงแม้ว่า

จะมีได้มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง สามารถถือว่ามีคุณสมบัติชอบในงานของรัฐบาลท้องถิ่นหากมีการร่วมมือในการอนุญาตหรือครอบครองเงินเช่นดังกล่าว

มาตรา 341 ข้อห้ามเกี่ยวกับผลประโยชน์ใดๆ ที่เป็นตัวเงิน - โดยไม่ให้เป็นการขัดหรือแย้งกับการดำเนินคดีทางอาญาตามกฎหมาย เจ้าหน้าที่ธนารักษ์ นักบัญชี เจ้าหน้าที่สำนักงานประมาณหรือเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นอื่นใดที่ได้รับผลประโยชน์ที่เป็นตัวเงิน ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม ในงานรับเหมาหรือกิจการอื่นใดของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นที่บุคคลนั้นต้องรับผิดชอบ ให้บุคคลดังกล่าวมีความผิด

มาตรา 342 ความรับผิดชอบในการดำเนินการตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาหรือการให้ความร่วมมือกับหัวหน้าหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่อื่นที่มีระดับเดียวกัน เว้นแต่จะหน้าที่ดังต่อไปนี้จะคัดค้านเป็นหนังสือ ห้ามมิให้ยกเว้นความรับผิดชอบให้แก่เจ้าหน้าที่ธนารักษ์ นักบัญชี เจ้าหน้าที่สำนักงานประมาณหรือเจ้าหน้าที่อื่นใด สำหรับการใช้จ่ายหรือการฝากเงินหรือทรัพย์สินของรัฐบาลโดยฝ่าฝืนกฎหมายหรือไม่เหมาะสม โดยเหตุที่เจ้าหน้าที่ดังกล่าวปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ไม่ว่าจะมาจากการเลือกตั้งหรือแต่งตั้ง หรือให้ความร่วมมือกับหัวหน้าหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่อื่นในระดับเดียวกัน และให้ผู้บังคับบัญชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่ร่วมกันกระทำผิดในการใช้จ่ายหรือฝากเงินของรัฐบาลอย่างผิดกฎหมายหรือไม่เหมาะสมรับผิดชอบร่วมกับเจ้าหน้าที่ธนารักษ์ นักบัญชี เจ้าหน้าที่สำนักงานประมาณหรือเจ้าหน้าที่อื่นดังกล่าว สำหรับจำนวนเงินหรือทรัพย์สินที่ถูกนำไปใช้หรือฝากอย่างผิดกฎหมายหรือไม่เหมาะสม

มาตรา 343 ข้อห้ามเกี่ยวกับการรับรองและความบันเทิง - ห้ามจัดสรรเงินใดๆ เพื่อการใช้จ่ายหรือจ่ายสำหรับความบันเทิงหรือการรับรอง เว้นแต่จะได้รับเป็นค่าเบี้ยเลี้ยงตามกฎหมายหรือเพื่อการรับรองอาศัยคนต่างชาติในการปฏิบัติการกิจ หรือตามที่ประธานาธิบดีได้สั่งการให้ดำเนินการเป็นการเฉพาะ

มาตรา 344 การรับรองและการอนุมัติใบเบิกจ่าย - ห้ามมิให้จ่ายเงินใดๆ ตามการเบิกจ่าย เว้นแต่เจ้าหน้าที่สำนักงานประมาณท้องถิ่นจะได้รับรองถึงการจัดสรรโดยชอบและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ และนักบัญชีท้องถิ่นรับรองการจ่ายเงิน และเจ้าหน้าที่ธนารักษ์ท้องถิ่นรับรองว่ามีเงินสำหรับวัตถุประสงค์ดังกล่าว ทั้งนี้ ให้มีการรับรองและอนุมัติใบเบิกจ่ายและบัญชีรับเงินโดยหัวหน้าของหน่วยงานหรือสำนักงานที่มีอำนาจควบคุมเงินที่เกี่ยวข้องเพื่อรับรองถึงความชอบธรรม ความมีกรรมสิทธิ์ และความถูกต้องของการเรียกเก็บเงิน เว้นแต่ในกรณีที่การจ่ายเงินเกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการที่เกิดขึ้นเป็นประจำ เช่น บัญชีรับเงินสำหรับลูกจ้างประจำหรือลูกจ้างถาวร ค่าใช้จ่ายสำหรับไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ และโทรเลข เงินที่จ่ายให้กับหน่วยงานเจ้าหนี้ เช่น โรงพิมพ์แห่งชาติ บริการจัดซื้อจัดจ้างอื่นๆ ให้ได้รับอนุมัติจากผู้บริหารสูงสุดของท้องถิ่นในการเบิกจ่ายเงินตามใบเรียกเก็บเงิน

ในกรณีของกองทุนพิเศษหรือกองทุนทรัสต์ ให้การจ่ายเงินได้รับอนุมัติจากผู้จัดการกองทุนเสียก่อน

ในกรณีที่หัวหน้าของหน่วยงานหรือสำนักงานไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้เจ้าหน้าที่ในลำดับถัดไปปฏิบัติราชการแทน และให้เจ้าหน้าที่ดังกล่าวมีหน้าที่รับผิดชอบเต็มในการปฏิบัติราชการแทน

มาตรา 345 เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้ออกเช็คเพื่อชำระหนี้ - ให้เจ้าหน้าที่ธนารักษ์ท้องถิ่นสั่งจ่ายเช็คที่ใช้ชำระหนี้และให้เจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจบริหารจัดการในท้องถิ่นเป็นผู้ลงนามในเช็คดังกล่าว

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ดังกล่าวข้างต้นไม่สามารถปฏิบัติราชการได้ ให้ผู้ช่วยของเจ้าหน้าที่ดังกล่าวเป็นผู้มีหน้าที่ปฏิบัติราชการแทน

มาตรา 346 การจ่ายเงินกองทุนท้องถิ่นและงบกำไรขาดทุน - ให้การจ่ายเงินตามระเบียบที่ให้อำนาจจัดสรรงบประมาณประจำปีหรืองบประมาณเพิ่มเติมโดยไม่ต้องได้รับอนุมัติจากสภาท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องเสียก่อนภายในระยะเวลาสามสิบวันนับแต่ที่มีการปิดบัญชีของแต่ละเดือน และให้พนักงานบัญชีท้องถิ่นส่งงบกำไรขาดทุน

ตามที่กำหนดโดยคณะกรรมการผู้สอบบัญชีให้กับสภาท้องถิ่น ทั้งนี้ ในกรณีของกำไรขาดทุนสิ้นปี ให้ขยายระยะเวลาดังกล่าวออกไปเป็นหกสิบวันนับแต่วันที่สามสิบเอ็ดธันวาคม

มาตรา 347 การส่งบัญชี - ให้เจ้าหน้าที่ธนารักษ์ นักบัญชี และเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบอื่นๆ ของท้องถิ่น ส่งบัญชีที่เกี่ยวข้องภายในระยะเวลาที่กำหนด และให้เป็นไปตามรูปแบบและเนื้อหาตามระเบียบที่คณะกรรมการผู้สอบบัญชีกำหนด

ให้ผู้สอบบัญชีของจังหวัด เมืองและเทศบาลรับรองจำนวนเงินในบัญชีดังกล่าว ที่ผู้สอบบัญชีเองเป็นผู้สอบต่อประธานคณะกรรมการผู้สอบบัญชี และเจ้าหน้าที่ธนารักษ์ นักบัญชี และเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบอื่นๆ ในท้องถิ่น ทั้งนี้ ให้จัดเตรียมสำเนาการรับรองดังกล่าวและส่งให้กับเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นที่ต้องรับผิดชอบร่วมกันในการดำเนินการใดๆ ที่ทำให้เงินหรือทรัพย์สินของท้องถิ่นสูญหายหรือกระทำการอันฝ่าฝืนกฎหมายหรือไม่เหมาะสม

มาตรา 348 การเข้าตรวจสอบ - ให้เตรียมสิ่งของ สถานที่ บัญชี เอกสาร และเงินของเจ้าหน้าที่ธนารักษ์ นักบัญชี เจ้าหน้าที่สำนักงานประมาณ หรือเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบอื่นใด ให้พร้อมสำหรับการตรวจสอบของคณะกรรมการผู้สอบบัญชีหรือผู้แทน

ในกรณีที่การตรวจสอบบัญชีของเจ้าหน้าที่ธนารักษ์ท้องถิ่นเปิดเผยถึงเงินสดที่หายไป ให้เจ้าหน้าที่ทำการตรวจสอบยึดสำนักงานและสิ่งต่างๆ แจงให้คณะกรรมการผู้สอบบัญชีและผู้บริหารสูงสุดของท้องถิ่นทราบ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบสามารถจับตัวเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบมาดำเนินการ เว้นแต่เจ้าหน้าที่ดังกล่าวจะอยู่ในกระบวนการไต่สวนสถานที่ทำงานของเจ้าหน้าที่ธนารักษ์และเนื้อหาต่างๆ และให้ปิดและส่งมอบบัญชีในวันเดียวกันกับที่มีการจับกุม และในกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบถูกไต่สวนให้ผู้สอบบัญชีเข้าครอบครองสำนักงานและสิ่งต่างๆ ปิดและส่งมอบบัญชีในวันเดียวกันกับที่ยึดการครอบครอง และให้บริการสาธารณะชั่วคราวต่อไปจนกระทั่งเจ้าหน้าที่ธนารักษ์ท้องถิ่นกลับมาปฏิบัติหน้าที่หรือมีผู้ปฏิบัติราชการแทนโดยชอบ และให้ระงับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ธนารักษ์หรือเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบของท้องถิ่นที่พบจำนวนเงินที่ขาดไปโดยอัตโนมัติ

มาตรา 349 การลงบัญชีรายรับ - ห้ามมิให้ลงบัญชีรายรับที่เกิดจากการประมาณการและยังไม่ได้รับรู้เมื่อสิ้นปีงบประมาณ

มาตรา 350 การลงบัญชีหนี้ - ให้ลงบัญชีรายจ่ายและหนี้โดยชอบทั้งหมดที่เกิดขึ้นในระหว่างปีงบประมาณในบัญชีของปีนั้น

มาตรา 351 ความรับผิดชอบโดยทั่วไปสำหรับรายจ่ายโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย - ให้เจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างรับผิดชอบต่อการกระทำเกี่ยวกับรายจ่ายของกองทุนหรือการใช้ทรัพย์สินที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งลักษณะนี้หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

มาตรา 352 การปิดประกาศรายละเอียดอย่างย่อเกี่ยวกับเงินได้และรายจ่าย - ให้เจ้าหน้าที่ธนารักษ์ นักบัญชี เจ้าหน้าที่สำนักงานประมาณ และเจ้าหน้าที่อื่นใดของท้องถิ่น ปิดประกาศจำนวนรายรับที่จัดเก็บได้และเงินที่ได้รับ รวมถึงการจัดสรรและการจ่ายเงินตามการเบิกจ่ายในระหว่างปีงบประมาณที่ผ่านมาแล้ว ในสถานที่อย่างน้อยสามแห่ง ที่สามารถเข้าถึงและมองเห็นได้ชัดเจนภายในหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่น

มาตรา 353 ปีงบประมาณ - ให้ปีงบประมาณของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นเริ่มตั้งแต่วันที่หนึ่งของเดือนมกราคม และสิ้นสุดในวันที่สามสิบเอ็ดของเดือนธันวาคมในปีเดียวกัน

มาตรา 354 การออกประกาศเกี่ยวกับการบริหารจัดการและคู่มือการบริหารจัดการงบประมาณ - ให้เลขานุการของคณะกรรมการจัดการงบประมาณ ร่วมกับประธานคณะกรรมการผู้สอบบัญชี จัดทำคู่มือการบริหารจัดการงบประมาณสำหรับหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นภายในระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่ประมวลกฎหมายนี้มีผลบังคับ เพื่อปรับปรุงและรวบรวมวิธีการและเทคนิคที่ใช้ในการบริหารจัดการ ให้อำนาจ ใช้และกำหนดความรับผิดชอบที่เกี่ยวกับงบประมาณ

ลักษณะ 5 เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทั้งในเทศบาล เมือง และจังหวัด

ส่วนที่ 1 เลขานุการของสภาท้องถิ่น

มาตรา 469 คุณสมบัติ อำนาจ และหน้าที่ - (a) ให้มีเลขานุการสำหรับสภาท้องถิ่นที่เป็นเจ้าหน้าที่ในตำแหน่งและเงินเดือนเท่ากับหัวหน้าหน่วยงานหรือสำนักงาน

(b) ห้ามมิให้แต่งตั้งผู้ใดเพื่อเป็นเลขานุการสำหรับสภาท้องถิ่น เว้นแต่บุคคลนั้นจะเป็นพลเมืองของประเทศฟิลิปปินส์ เป็นผู้ที่มีถิ่นที่อยู่ในเขตการปกครองของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง อยู่ในศีลธรรมอันดี มีวุฒิการศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งปริญญาทางกฎหมาย การค้า หรือรัฐประศาสนศาสตร์จากวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยที่ได้รับการรับรอง และเป็นข้าราชการพลเรือนตัวอย่างหรือเทียบเท่า

ให้การแต่งตั้งเลขานุการของสภาท้องถิ่นเป็นอำนาจของรัฐบาลจังหวัด เมืองและเทศบาล

(c) ให้เลขานุการของสภาท้องถิ่นมีตำแหน่งในสำนักเลขานุการของสภาท้องถิ่น และให้มีอำนาจหน้าที่

(1) เข้าร่วมประชุมสภาท้องถิ่นและจัดทำรายงานการประชุม

(2) เก็บรักษาตราประทับของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่น และประทับตราดังกล่าวและลงนามในระเบียบ มติ และการดำเนินการอื่นใดอย่างเป็นทางการของสภาท้องถิ่น และ เสนอข้อบัญญัติ มติ และการดำเนินการใดๆ ให้เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นประธานลงนาม

(3) ส่งสำเนาข้อบัญญัติที่ผ่านโดยสภาท้องถิ่นและได้รับการรับรองโดยเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นประธานไปให้กับผู้ว่าการจังหวัด นายกเทศมนตรีของเมืองหรือเทศบาล แล้วแต่กรณี เพื่อการอนุมัติ

(4) ให้ส่งสำเนาข้อบัญญัติที่ได้รับการอนุมัติโดยชอบแล้วให้กับสภานิติบัญญัติท้องถิ่นหรือสภาเทศบาลที่เกี่ยวข้องในกรณีที่เกี่ยวข้องกับสภาบารังไก และสภาจังหวัดที่เกี่ยวข้องในกรณีที่เกี่ยวข้องกับสภานิติบัญญัติท้องถิ่นของเมืองหรือเทศบาล ตามข้อกำหนดในมาตรา 56 และมาตรา 57 ของบรรพ 1 แห่งประมวลกฎหมายนี้

(5) จัดเตรียมบันทึกที่อยู่ในความดูแลโดยรับรองสำเนาถูกต้องให้กับผู้ที่ร้องขอ โดยเจ้าหน้าที่ธนารักษ์เป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายตามที่ข้อบัญญัติกำหนด

(6) บันทึกข้อบัญญัติและมติใดๆ ที่ผ่านหรือเห็นชอบโดยสภาท้องถิ่น และลงวันที่ผ่านและประกาศข้อบัญญัติหรือมติดังกล่าว

(7) ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสำนักงานและข้อมูลที่เป็นความลับแก่สาธารณะชนที่ร้องขอในเวลาทำการ

- (8) แปลข้อบัญญัติและมติการประชุมให้เป็นภาษาถิ่นที่ใช้โดยประชากรส่วนมากทันทีที่ข้อบัญญัติหรือมติการประชุมได้รับอนุมัติ และประกาศต้นฉบับของข้อบัญญัติหรือมติประชุมดังกล่าวตามที่กำหนดในประมวลกฎหมายนี้ และ
- (9) เก็บรักษาสันทึกของท้องถิ่นใดๆ และจัดทำห้องสมุดท้องถิ่นและบัญชีประจำปีของบันทึกดังกล่าวเท่าที่จะสามารถปฏิบัติได้ และ
- (d) การใช้อำนาจและการปฏิบัติหน้าที่ตามที่กำหนดในกฎหมายและข้อบัญญัติที่เกี่ยวข้อง

ส่วนที่ 2 เจ้าหน้าที่ธรรมาภิบาล

มาตรา 470 การแต่งตั้ง คุณสมบัติ อำนาจ และหน้าที่ - (a) ให้เจ้าหน้าที่ธรรมาภิบาลได้รับการแต่งตั้งโดยเลขาธิการการเงินจากเจ้าหน้าที่อย่างน้อย 3 คน ที่ได้รับการจัดอันดับและได้รับการแนะนำโดยชอบจากผู้ว่าการจังหวัด นายอำเภอ หรือนายกเทศมนตรี แล้วแต่กรณี ตามกฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับว่าด้วยข้าราชการพลเรือน

- (b) ให้เจ้าหน้าที่ธรรมาภิบาลอยู่ภายใต้การกำกับดูแลและการบริหารจัดการของผู้ว่าการจังหวัด นายอำเภอ หรือนายกเทศมนตรี แล้วแต่กรณี ซึ่งเจ้าหน้าที่ธรรมาภิบาลต้องขึ้นตรงกับบุคคลดังกล่าวในการจัดเก็บภาษีอากรภายในเขตการปกครองของรัฐบาลท้องถิ่น
- (c) ห้ามมิให้แต่งตั้งบุคคลใดเป็นเจ้าหน้าที่ธรรมาภิบาล เว้นแต่บุคคลนั้นจะเป็นพลเมืองของประเทศฟิลิปปินส์ เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในเขตการปกครองของรัฐบาลท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง อยู่ในศีลธรรมอันดี มีวุฒิการศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งปริญญาทั้งด้านการค้า รัฐประศาสนศาสตร์ หรือกฎหมาย จากวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยที่ได้รับการรับรอง และเป็นข้าราชการตัวอย่างหรือเทียบเท่า ต้องมีประสบการณ์เกี่ยวกับการเงินการคลังหรือบัญชีอย่างน้อยห้าปี สำหรับเจ้าหน้าที่ธรรมาภิบาลจังหวัดหรืออำเภอ และอย่างน้อยสามปี สำหรับเจ้าหน้าที่ธรรมาภิบาลเทศบาล

ให้การแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ธรรมาภิบาลเป็นอำนาจของรัฐบาลจังหวัด เมืองและเทศบาล

- (d) ให้เจ้าหน้าที่ธรรมาภิบาลมีตำแหน่งในสำนักงานธรรมาภิบาล ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กำหนดในบรรพ 2 แห่งประมวลกฎหมายนี้ และให้มีอำนาจหน้าที่
 - (1) ให้คำแนะนำผู้ว่าการจังหวัด นายกเทศมนตรีของเมืองหรือเทศบาลแล้วแต่กรณี สภาท้องถิ่น และรัฐบาลท้องถิ่นหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลกลางที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินของรัฐบาลท้องถิ่นและประเด็นใดๆ ที่เกี่ยวกับการเงินสาธารณะ
 - (2) ดูแลและบริหารจัดการเงินของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง
 - (3) รับผิดชอบเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินของรัฐบาลท้องถิ่นทั้งหมด และเงินอื่นใดที่อยู่ในความดูแลของเจ้าหน้าที่ธรรมาภิบาลตามกฎหมายและการมอบอำนาจโดยชอบอื่นๆ
 - (4) ตรวจสอบสถานประกอบการและการอุตสาหกรรมภาคเอกชนภายในเขตการปกครองของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องในประเด็นที่เกี่ยวกับข้อบัญญัติภาษีอากร ตามบทบัญญัติของบรรพ 2 แห่งประมวลกฎหมายนี้
 - (5) เก็บและปรับปรุงข้อมูลเกี่ยวกับภาษีอากรสำหรับหน่วยงานที่อยู่ภายใต้รัฐบาลท้องถิ่น

- (6) ในกรณีของเจ้าหน้าที่ธนารักษ์จังหวัด ให้กำกับดูแลสำนักงานธนารักษ์ทั้งหมดของเมืองและเทศบาลทางด้านเทคนิค และ
- (e) ใช้อำนาจและปฏิบัติหน้าที่ตามที่กำหนดในกฎหมายหรือข้อบัญญัติ

มาตรา 471 ผู้ช่วยธนารักษ์ - (a) เลขานุการการเงินสามารถแต่งตั้งผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ธนารักษ์จากเจ้าหน้าที่อย่างน้อยสามอันดับ ที่ได้รับการแนะนำจากผู้ว่าการจังหวัด นายกเทศมนตรีของเมืองหรือเทศบาล ตามกฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับของข้าราชการพลเรือน

- (b) ห้ามมิให้แต่งตั้งผู้ใดเป็นผู้ช่วยธนารักษ์ เว้นแต่ผู้นั้นจะเป็นพลเมืองของประเทศฟิลิปปินส์ เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในเขตการปกครองของรัฐบาลท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง อยู่ในศีลธรรมอันดี มีวุฒิการศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีปริญญาทางด้านการค้า รัฐประศาสนศาสตร์ หรือกฎหมายจากวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยที่ได้รับการรับรอง และเป็นข้าราชการตัวอย่างหรือเทียบเท่า ต้องมีประสบการณ์ในการเป็นเจ้าหน้าที่ธนารักษ์หรือรับบัญชีอย่างน้อยห้าปี สำหรับผู้ช่วยธนารักษ์ในระดับเมืองหรือจังหวัด และอย่างน้อยสามปี สำหรับผู้ช่วยธนารักษ์ในระดับเทศบาล

ให้การแต่งตั้งผู้ช่วยธนารักษ์เป็นอำนาจของรัฐบาลจังหวัด เมืองและเทศบาล

- (c) ให้ผู้ช่วยธนารักษ์มีหน้าที่ช่วยเจ้าหน้าที่ธนารักษ์และปฏิบัติหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่ธนารักษ์ตามที่ได้รับมอบหมาย ทั้งนี้ ให้ผู้ช่วยธนารักษ์มีอำนาจในการเรียกให้บุคคลที่ได้รับแจ้งมาให้คำปฏิญาณเกี่ยวกับการกระทำความผิดทางอาญาในการชำระภาษีโรงเรือนและประเมินอื่นใดที่เกี่ยวกับบัญชีของธนารักษ์หรือบุคคลที่เข้ารับตำแหน่งเจ้าหน้าที่ธนารักษ์หรือเจ้าพนักงานประเมิน

ส่วนที่ 3 เจ้าพนักงานประเมิน

มาตรา 472 คุณสมบัติ อำนาจ และหน้าที่ - (a) ห้ามมิให้แต่งตั้งผู้ใดเป็นเจ้าพนักงานประเมิน เว้นแต่ผู้นั้นจะเป็นพลเมืองของประเทศฟิลิปปินส์ เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในเขตอำนาจของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง อยู่ในศีลธรรมอันดี เป็นผู้มีวุฒิการศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิศวกรรมศาสตร์ โยธาหรือเครื่องกล การค้า หรือสาขาอื่นใดที่เกี่ยวข้องจากวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยที่ได้รับการรับรอง และเป็นข้าราชการตัวอย่างหรือเทียบเท่า ต้องมีประสบการณ์ทำงานเกี่ยวกับการประเมินอสังหาริมทรัพย์หรือสาขาที่เกี่ยวข้องอย่างน้อยห้าปี สำหรับเจ้าพนักงานประเมินระดับอำเภอหรือจังหวัด และอย่างน้อยสามปี สำหรับเจ้าพนักงานประเมินระดับเทศบาล

ให้การแต่งตั้งเจ้าพนักงานประเมินเป็นอำนาจของรัฐบาลจังหวัด เมืองและเทศบาล

- (b) ให้เจ้าพนักงานประเมินมีตำแหน่งในสำนักงานเจ้าพนักงานประเมินและปฏิบัติหน้าที่ตามที่กำหนดในบรรพ 2 แห่งประมวลกฎหมายนี้ และให้มีอำนาจหน้าที่
- (1) ตรวจสอบว่าการดำเนินการใดๆ เป็นไปตามกฎหมายและนโยบายที่ว่าด้วยการประเมินราคาและสภาพอสังหาริมทรัพย์เพื่อวัตถุประสงค์ในการจัดเก็บภาษี
 - (2) ริเริ่ม ทบทวน และให้คำแนะนำในการเปลี่ยนนโยบายและวัตถุประสงค์ แผนและโครงการ เทคนิค วิธีการและแนวปฏิบัติในการประเมินมูลค่าและสภาพของอสังหาริมทรัพย์เพื่อวัตถุประสงค์ในการจัดเก็บภาษี
 - (3) กำหนดวิธีการประเมินอสังหาริมทรัพย์อย่างเป็นระบบ

- (4) ติดตั้งและดูแลรักษาระบบบัญชีและระบบระบุตำแหน่งอสังหาริมทรัพย์
 - (5) จัดเตรียม ติดตาม และดูแลรักษาผังของระบบการจัดเก็บภาษี โดยแสดงตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ของอสังหาริมทรัพย์เพื่อการประเมิน และรวบรวมข้อมูลทุกประการที่เกี่ยวข้อง
 - (6) ทำการสำรวจเพื่อตรวจสอบและพิจารณาว่ามีการขึ้นบัญชีอสังหาริมทรัพย์ในจังหวัดอย่างถูกต้อง
 - (7) ปฏิบัติหน้าที่ประเมินมูลค่าและสภาพอสังหาริมทรัพย์ทั้งหมดเพื่อวัตถุประสงค์ในการจัดเก็บภาษีที่อยู่ในเขตอำนาจของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง
 - (8) จัดเตรียมตารางมูลค่าที่เป็นธรรมของอสังหาริมทรัพย์ในลำดับชั้นต่างๆ ตามลักษณะสองบรรพ 2 แห่งประมวลกฎหมายนี้
 - (9) รับรองสำเนาบันทึกการประเมินอสังหาริมทรัพย์และบันทึกอื่นใดที่เกี่ยวกับการประเมินตามคำร้องขอ โดยคิดค่าใช้จ่ายจากเจ้าหน้าที่ธนารักษ์
 - (10) ส่งรายงานการประเมิน การยกเลิก และการปรับเปลี่ยนการประเมินใดๆ ให้กับผู้บริหารสูงสุดของท้องถิ่นและสภาท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องทุกๆ สมัยประชุม
 - (11) ในกรณีที่เจ้าพนักงานประเมินของอำเภอหรือเทศบาลเข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นการส่วนตัวหรือได้รับมอบหมายให้เป็นผู้แทนเข้าประชุม เมื่อใดก็ตามที่การประเมินของเจ้าพนักงานดังกล่าวถูกอุทธรณ์ โดยเสนอหรือส่งข้อมูลหรือบันทึกใดๆ ที่อยู่ในครอบครองของเจ้าพนักงานตามที่คณะกรรมการร้องขอ และ
 - (12) ในกรณีที่เจ้าพนักงานประเมินจังหวัด โดยการกำกับดูแลทางเทคนิคและปฏิบัติหน้าที่ภาคสนามในเมืองและเทศบาล โดยการประสานงานกับเจ้าพนักงานประเมินเมืองหรือเทศบาลในการจัดทำผังการจัดเก็บภาษีและประเมินอื่นใด และให้การช่วยเหลือ ในการดำเนินการดังกล่าว แต่การให้ความช่วยเหลือโดยสำนักงานประเมินของเมืองหรือเทศบาลที่เกี่ยวข้อง โดยการให้บุคลากร เครื่องมือ และการสนับสนุนทางการเงินตามที่เลขานุการการเงินกำหนด ให้มอบอำนาจให้กับเจ้าพนักงานประเมินเมืองหรือเทศบาลในการปฏิบัติหน้าที่ และ
- (c) ใช้อำนาจและปฏิบัติหน้าที่อื่นใดตามที่กำหนดในกฎหมายหรือข้อบัญญัติ

มาตรา 473 ผู้ช่วยเจ้าพนักงานประเมิน - (a) ห้ามไม่ให้แต่งตั้งผู้ใดเป็นผู้ช่วยเจ้าพนักงานประเมิน เว้นแต่ผู้นั้นจะเป็นพลเมืองของประเทศฟิลิปปินส์ เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ภายในเขตการปกครองของสำนักงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง อยู่ในศีลธรรมอันดี มีวุฒิการศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิศวกรรมศาสตร์โยธาหรือเครื่องกล การค้า หรือสาขาใดที่เกี่ยวข้องจากวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยที่ได้รับการรับรอง และเป็นข้าราชการตัวอย่างหรือเทียบเท่า ทั้งนี้ ต้องมีประสบการณ์ในการเป็นเจ้าพนักงานประเมินหรือสาขาที่เกี่ยวข้องอย่างน้อยสามปี สำหรับผู้ช่วยเจ้าพนักงานประเมินระดับเมืองหรือจังหวัด และอย่างน้อยหนึ่งปี สำหรับผู้ช่วยเจ้าพนักงานประเมินระดับอำเภอหรือจังหวัด

ให้การแต่งตั้งผู้ช่วยเจ้าพนักงานประเมินเป็นอำนาจของรัฐบาลจังหวัด เมืองและเทศบาล

- (b) ให้ผู้ช่วยเจ้าพนักงานประเมินช่วยเหลือเจ้าพนักงานประเมินและปฏิบัติหน้าที่อื่นใดตามที่เจ้าพนักงานประเมินมอบหมาย และให้มีอำนาจในการเรียกให้บุคคลกล่าวคำสาบานเกี่ยวกับบอสังหาริมทรัพย์เพื่อวัตถุประสงค์ในการประเมิน

ส่วนที่ 4 นักบัญชี

มาตรา 474 คุณสมบัติ อำนาจ และหน้าที่ - (a) ห้ามมิให้แต่งตั้งผู้ใดเป็นนักบัญชี เว้นแต่บุคคลดังกล่าวจะเป็นพลเมืองของประเทศฟิลิปปินส์ เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ภายในเขตอำนาจของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง อยู่ในศีลธรรมอันดี และได้รับการรับรองให้เป็นนักบัญชี และต้องมีประสบการณ์ในการทำงานเป็นเจ้าหน้าที่ธรรมาภิบาลหรือนักบัญชีอย่างน้อยห้าปี สำหรับนักบัญชีระดับจังหวัดหรือเมือง และอย่างน้อยสามปีสำหรับนักบัญชีในระดับเทศบาล

ให้การแต่งตั้งนักบัญชีเป็นอำนาจของรัฐบาลจังหวัด เมือง และเทศบาล

- (b) ให้นักบัญชีมีตำแหน่งในสำนักงานบัญชีและสำนักงานตรวจสอบภายในของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่น และให้มีอำนาจหน้าที่
- (1) ติดตั้งและรักษาระบบตรวจสอบภายในของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง
 - (2) จัดเตรียมและส่งงบการเงินให้กับผู้ว่าการจังหวัด นายกเทศมนตรีของเมืองหรือเทศบาล แล้วแต่กรณี และให้กับสภาท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องด้วย
 - (3) ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานะและการดำเนินการทางการเงินของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องแก่สภาท้องถิ่นและเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลท้องถิ่นอื่นๆ
 - (4) รับรองว่ามีงบประมาณที่จะได้รับการจัดสรร และรายจ่ายและการชำระหนี้ที่เกี่ยวข้อง
 - (5) ทบทวนเอกสารเพิ่มเติมใดๆ ก่อนจัดเตรียมใบเบิกจ่ายในการพิจารณาคำร้องขอเบิกจ่าย
 - (6) จัดเตรียมงบเกี่ยวกับกระแสเงินสด การขายทอดตลาด เงินเดือน เบี้ยเลี้ยง การเบิกจ่ายและการจ่ายเงินใดๆ ให้กับหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่น
 - (7) จัดเตรียมงบที่เกี่ยวกับใบคำร้องขอเบิกจ่ายและการขายทอดตลาด และการปรับเปลี่ยนใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับรายการดังกล่าว
 - (8) ลงบัญชีที่เกี่ยวกับการเบิกจ่ายของบุคคล
 - (9) ดูแลรักษาบัญชีบุคคลที่เกี่ยวกับการจ่ายค่าตอบแทนและการหักเงินของเจ้าหน้าที่และลูกจ้างของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่น
 - (10) บันทึกและลงบัญชีรายละเอียดเกี่ยวกับการซื้อเฟอร์นิเจอร์ สิ่งปลูกสร้าง และอุปกรณ์ใดๆ รวมถึงการจำหน่ายรายการดังกล่าว หากมี
 - (11) จัดบันทึกการออกคำร้องให้ชำระหนี้ และเก็บรักษาและรายงานรายการดังกล่าว

- (12) จัดเตรียมการบันทึกและคำวิเคราะห์เกี่ยวกับการชำระหนี้ และเก็บรักษาบันทึกและรายงานทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับรายการดังกล่าว และ
- (13) ใช้อำนาจและปฏิบัติหน้าที่อื่นใดตามที่กำหนดในกฎหมายหรือข้อบัญญัติ
- (c) ให้หัวหน้าฝ่ายบัญชีในสำนักงานธนารักษ์มีสิทธิพิเศษในการเสนอแต่งตั้งนักบัญชีเพื่อรับตำแหน่ง

ส่วนที่ 5 เจ้าหน้าที่สำนักงานประมาณ

มาตรา 475 คุณสมบัติ อำนาจ และหน้าที่ - (a) ห้ามมิให้แต่งตั้งให้บุคคลใดเป็นเจ้าหน้าที่สำนักงานประมาณ เว้นแต่บุคคลดังกล่าวจะเป็นพลเมืองของประเทศฟิลิปปินส์ เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ภายในเขตการปกครองของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง อยู่ในศีลธรรมอันดี มีวุฒิการศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านบัญชี เศรษฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ หรือสาขาที่เกี่ยวข้องอื่นๆ จากวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยที่ได้รับการรับรอง และเป็นข้าราชการตัวอย่างหรือเทียบเท่า โดยต้องมีประสบการณ์ในการทำงานเกี่ยวกับงบประมาณของรัฐบาลหรือสาขาที่เกี่ยวข้องอย่างน้อยห้าปี สำหรับเจ้าหน้าที่สำนักงานประมาณจังหวัดหรืออำเภอ และอย่างน้อยสามปี สำหรับเจ้าหน้าที่สำนักงานประมาณเทศบาล

ให้การแต่งตั้งเจ้าหน้าที่สำนักงานประมาณเป็นอำนาจของรัฐบาลจังหวัด เมืองและเทศบาล

- (b) ให้เจ้าหน้าที่สำนักงานประมาณมีตำแหน่งในสำนักงานประมาณ และให้มีอำนาจหน้าที่
 - (1) จัดเตรียมแบบ คำสั่ง และหนังสือเวียนที่มีคำอธิบายเกี่ยวกับงบประมาณและการจัดสรรเพื่อให้ผู้ว่าการจังหวัด นายกเทศมนตรีของเมืองหรือเทศบาล แล้วแต่กรณี ลงนาม
 - (2) ทบทวนและรวบรวมคำร้องของงบประมาณจากหน่วยงานต่างๆ ของรัฐบาลท้องถิ่น
 - (3) ช่วยเหลือผู้ว่าการจังหวัด นายกเทศมนตรีของเมืองหรือเทศบาล แล้วแต่กรณี ในการจัดเตรียมงบประมาณและในระหว่างที่มีการประชุมในวาระงบประมาณ
 - (4) ศึกษาและประเมินผลกระทบของกฎหมายที่มีผลกระทบต่องบประมาณ และทำความเข้าใจหรือคำแนะนำเกี่ยวกับผลกระทบดังกล่าว
 - (5) ส่งรายงานงบประมาณให้กับกรมการงบประมาณและการจัดการเป็นระยะ
 - (6) ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ธนารักษ์ นักบัญชี และผู้ประสานงานเกี่ยวกับการวางแผนและการพัฒนาเพื่อวัตถุประสงค์ใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการงบประมาณ
 - (7) ช่วยสภาท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องในการทบทวนงบประมาณที่ได้รับการอนุมัติของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง
 - (8) ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ประสานงานในการวางแผนและพัฒนาเพื่อจัดทำแผนพัฒนาสำหรับหน่วยงานที่อยู่ภายใต้รัฐบาลท้องถิ่น และ
- (c) ใช้อำนาจและปฏิบัติหน้าที่ใดๆ ตามที่กำหนดในกฎหมายหรือข้อบัญญัติ

- (d) การจัดสรรงบประมาณสำหรับบริการส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่สำนักงานงบประมาณตามที่กรมการงบประมาณและการจัดการกำหนด ให้โอนไปยังหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องภายหลังจากที่ประมวลกฎหมายนี้มีผลบังคับ หลังจากนั้น ให้จัดสรรงบประมาณเพื่อการบริการส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่สำนักงานงบประมาณเต็มจำนวนจากงบประมาณของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่น

ส่วนที่ 6 เจ้าหน้าที่ประสานงานเกี่ยวกับการวางแผนและพัฒนา

มาตรา 476 คุณสมบัติ อำนาจ และหน้าที่ - (a) ห้ามมิให้แต่งตั้งบุคคลใดเป็นเจ้าหน้าที่ประสานงานเกี่ยวกับการวางแผนและพัฒนา เว้นแต่บุคคลนั้นจะเป็นพลเมืองของประเทศฟิลิปปินส์ เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในเขตอำนาจของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่น อยู่ในศีลธรรมอันดี มีวุฒิการศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสาขาผังเมือง การพัฒนา เศรษฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ หรือสาขาอื่นใดที่เกี่ยวข้องจากวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยที่ได้รับการรับรอง และเป็นข้าราชการตัวอย่างหรือเทียบเท่า และต้องมีประสบการณ์ในการวางแผนการพัฒนา หรือในสาขาที่เกี่ยวข้องอย่างน้อยห้าปี สำหรับเจ้าหน้าที่ประสานงานการวางแผนและพัฒนาในระดับจังหวัดหรือเมือง และอย่างน้อยสามปี สำหรับเจ้าหน้าที่ประสานงานในการวางแผนและพัฒนาในระดับเทศบาล

ให้การแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ประสานงานการวางแผนและพัฒนาเป็นอำนาจของรัฐบาลจังหวัด เมืองและเทศบาล

- (b) ให้เจ้าหน้าที่ประสานงานเกี่ยวกับการวางแผนพัฒนามีตำแหน่งในสำนักงานวางแผนพัฒนา และให้มีอำนาจหน้าที่
- (1) จัดทำแผนและนโยบายโดยการบูรณาการความรู้ทางด้านเศรษฐศาสตร์ สังคมและกายภาพ เพื่อการพิจารณาของสภาพัฒนาของรัฐบาลท้องถิ่น
 - (2) จัดทำโครงการเพื่อการศึกษา วิจัย และฝึกอบรมที่จำเป็นเพื่อการบังคับใช้แผนและโครงการการพัฒนา
 - (3) บูรณาการและประสานงานแผนและการศึกษาจากกลุ่มหรือตัวแทนต่างๆ ในทุกภาคส่วน
 - (4) กำกับดูแลและประเมินการบังคับใช้กระบวนการพัฒนา โครงการ และกิจกรรมต่างๆ ในหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องตามแผนพัฒนาที่ได้รับอนุมัติ
 - (5) จัดเตรียมแผนและเอกสารการวางแผนพัฒนาอื่นๆ ของสภาพัฒนาท้องถิ่น
 - (6) วิเคราะห์รูปแบบของเงินได้และรายจ่าย และจัดทำและแนะนำแผนและนโยบายการเงินเพื่อคณะกรรมการการเงินของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องพิจารณา ตามบทบัญญัติของลักษณะห้า บรรพ 2 แห่งประมวลกฎหมายนี้
 - (7) ส่งเสริมความร่วมมือจากภาคประชาชนในการวางแผนการพัฒนาภายในเขตอำนาจของหน่วยงานภาครัฐบาลท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง
 - (8) กำกับดูแลและควบคุมงานเลขานุการของสภาพัฒนาท้องถิ่น และ
- (c) ใช้อำนาจและปฏิบัติหน้าที่อื่นใดตามที่กำหนดในกฎหมายหรือข้อบัญญัติ

ข้อ 7 วิศวกร

ข้อ 477 คุณสมบัติ อำนาจ และหน้าที่ - (a) ห้ามมิให้แต่งตั้งผู้ใดเป็นวิศวกร เว้นแต่ผู้นั้นจะเป็นพลเมืองของประเทศฟิลิปปินส์ เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในเขตอำนาจของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง อยู่ในศีลธรรมอันดี และมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกร และต้องมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานวิศวกรอย่างน้อยห้าปี สำหรับวิศวกรในระดับจังหวัดหรือเมือง และอย่างน้อยสามปี สำหรับวิศวกรในระดับเทศบาล

ให้การแต่งตั้งวิศวกรเป็นอำนาจของรัฐบาลจังหวัด เมืองและเทศบาลและให้วิศวกรในระดับอำเภอและเทศบาล เป็นเจ้าหน้าที่ควบคุมอาคารท้องถิ่นด้วย

(b) ให้วิศวกรมีตำแหน่งในสำนักงานการวิศวกรรม และให้

(1) ริเริ่ม ทบทวน และให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในนโยบายและวัตถุประสงค์ แผนและโครงการเทคนิค วิธีการและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะโดยทั่วไปของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง

(2) ให้คำแนะนำผู้ว่าการจังหวัด นายกเทศมนตรีของเมืองหรือเทศบาล แล้วแต่กรณี เกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐาน งานสาธารณะ และประเด็นอื่นใดที่เกี่ยวกับการวิศวกรรม

(3) บริหารจัดการ ประสานงาน กำกับดูแล และควบคุมการก่อสร้าง การทำนุบำรุง การปรับปรุง และการซ่อมแซมถนน สะพาน และโครงการที่เกี่ยวข้องกับงานวิศวกรรมและงานสาธารณะอื่นใดของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง

(4) ให้บริการทางด้านวิศวกรรมกับสำนักงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการ ตรวจสอบและสำรวจ การออกแบบทางวิศวกรรม การศึกษาความเป็นไปได้ และการจัดการโครงการ

(5) ในกรณีของวิศวกรจังหวัด ให้กำกับดูแลทางด้านเทคนิคเกี่ยวกับสำนักงานการวิศวกรรมของเมืองและเทศบาล และ

(c) ใช้อำนาจและปฏิบัติหน้าที่อื่นใดที่กำหนดในกฎหมายหรือข้อบัญญัติ

ส่วนที่ 14 เจ้าหน้าที่สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

มาตรา 484 คุณสมบัติ อำนาจ และหน้าที่ - (a) ห้ามมิให้แต่งตั้งผู้ใดเป็นเจ้าหน้าที่สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ เว้นแต่ผู้นั้นจะเป็นพลเมืองของประเทศฟิลิปปินส์ เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในเขตอำนาจของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง อยู่ในศีลธรรมอันดี มีวุฒิการศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสาขาที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม ป่าไม้ เกษตรกรรม หรือสาขาอื่นใดที่เกี่ยวข้องจากวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยที่ได้รับการรับรอง และเป็นข้าราชการตัวอย่างหรือเทียบเท่า และมีประสบการณ์ในการทำงานเกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ การอนุรักษ์ และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างน้อยห้าปี สำหรับเจ้าหน้าที่สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติระดับจังหวัดหรือเมือง และอย่างน้อยสามปี สำหรับเจ้าหน้าที่สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติในระดับเทศบาล

ให้การแต่งตั้งเจ้าหน้าที่สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติเป็นอำนาจของรัฐบาลจังหวัด เมืองและเทศบาล

ให้เจ้าหน้าที่สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติมีตำแหน่งในสำนักงานสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ และให้มีอำนาจหน้าที่

- (1) กำหนดมาตรการสำหรับการพิจารณาของสภาท้องถิ่น และให้ความช่วยเหลือทางเทคนิคแก่ผู้ว่าการจังหวัด นายอำเภอ หรือนายกเทศมนตรี แล้วแต่กรณี ในการดำเนินการตามมาตรการเพื่อทำให้มั่นใจได้ว่า มีการให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติอย่างเพียงพอ ตามมาตรา 17 แห่งประมวลกฎหมายนี้
- (2) พัฒนาแผนและยุทธศาสตร์และดำเนินการบังคับใช้แผนและยุทธศาสตร์ดังกล่าวโดยการอนุมัติของผู้ว่าการจังหวัด นายกเทศมนตรีของเมืองหรือเทศบาล แล้วแต่กรณี โดยเฉพาะอย่างยิ่งโปรแกรมและโครงการที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่ผู้ว่าการจังหวัด นายกเทศมนตรีของเมืองหรือเทศบาล มีอำนาจบังคับและดำเนินการ และสภาท้องถิ่นมีอำนาจอนุมัติโปรแกรมและโครงการตามประมวลกฎหมายนี้
- (3) นอกเหนือจากหน้าที่ที่กล่าวมาข้างต้น ให้เจ้าหน้าที่สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ
 - (i) กำหนด บำรุงรักษา คัดกรอง และอนุรักษ์ป่าไม้ แหล่งน้ำ สวนต้นไม้ ป่าชายเลน พื้นที่สีเขียวภายในชุมชน และโครงการเกี่ยวกับพื้นที่ป่าและการพาณิชย์ใดๆ เช่น อุตสาหกรรมการเพาะปลูกต้นไม้และโครงการป่าไม้เพื่อการเกษตรกรรม
 - (ii) ขยายบริการให้กับผู้ได้รับประโยชน์จากโครงการพัฒนาป่าไม้และให้การช่วยเหลือทางเทคนิค การเงิน และโครงสร้างพื้นฐาน
 - (iii) จัดการและดูแลคลังเมล็ดพันธุ์พืชและผลิตเมล็ดพันธุ์สำหรับปลาและสวนต้นไม้
 - (iv) ขยายบริการให้กับผู้ได้รับประโยชน์จากโครงการพัฒนาป่าไม้ และให้การช่วยเหลือเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และกิจกรรมที่สอดคล้องกับความสมบูรณ์ทางชีวภาพ
 - (v) ส่งเสริมการทำเหมืองแร่และการใช้ทรัพยากรแร่ขนาดเล็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำเหมืองทอง
 - (vi) ประสานงานกับตัวแทนของรัฐและองค์กรเอกชนในการบังคับใช้มาตรการป้องกันและควบคุมการใช้ที่ดิน มลพิษทางอากาศและน้ำ โดยการช่วยเหลือของกรมสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ
- (4) เป็นผู้รับผิดชอบหลักในการให้บริการเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมในระหว่างและภายหลังจากการเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติ
- (5) ให้คำแนะนำแก่สภาท้องถิ่นและผู้ว่าการจังหวัด นายกเทศมนตรีของเมืองหรือเทศบาล แล้วแต่กรณี ในประเด็นที่เกี่ยวกับการคุ้มครอง อนุรักษ์ การใช้ประโยชน์สูงสุด การใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม เพื่อรักษาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ และ
- (c) ใช้อำนาจและปฏิบัติตามหน้าที่อื่นใดตามที่กำหนดในกฎหมายและข้อบังคับ

ข้อ 15 สถาปนิก

มาตรา 485 คุณสมบัติ อำนาจ และหน้าที่ - (a) ห้ามมิให้แต่งตั้งบุคคลใดเป็นสถาปนิก เว้นแต่บุคคลนั้นจะเป็นพลเมืองของประเทศฟิลิปปินส์ เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ภายในเขตการปกครองของสำนักงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง อยู่ในศีลธรรมอันดี มีใบรับรองการประกอบวิชาชีพสถาปนิก และต้องมีประสบการณ์ทำงานอย่างน้อยห้าปี สำหรับสถาปนิกในระดับจังหวัดหรือเมือง และอย่างน้อยสามปี สำหรับสถาปนิกระดับเทศบาล

ให้การแต่งตั้งสถาปนิกเป็นอำนาจของรัฐบาลจังหวัด เมือง และเทศบาล

(b) ให้สถาปนิกมีตำแหน่งในสำนักงานวางแผนและออกแบบทางสถาปัตยกรรม และให้มีอำนาจหน้าที่

(1) กำหนดมาตรการเพื่อการพิจารณาของสภาท้องถิ่น และให้ความช่วยเหลือทางด้านเทคนิคแก่ผู้ว่าการจังหวัด นายกเทศมนตรีของเมืองหรือเทศบาล แล้วแต่กรณี ในการดำเนินการตามมาตรการ เพื่อให้มั่นใจว่ามีการให้บริการสาธารณะและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนและออกแบบทางสถาปัตยกรรมอย่างเพียงพอ ตามมาตรา 17 แห่งประมวลกฎหมายนี้

(2) พัฒนาแผนและเอกสารเพื่อการอนุมัติของผู้ว่าการจังหวัด นายกเทศมนตรีของเมืองหรือเทศบาล แล้วแต่กรณี และให้นำไปบังคับใช้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กระบวนการและโครงการที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนและการออกแบบทางสถาปัตยกรรม ที่ผู้ว่าการจังหวัด นายกเทศมนตรีของเมืองหรือเทศบาล มีอำนาจในการบังคับใช้ และที่สภาท้องถิ่นมีอำนาจอนุมัติภายใต้ประมวลกฎหมายนี้

(3) นอกเหนือจากหน้าที่ที่กล่าวมาข้างต้น สถาปนิกต้อง

(i) จัดเตรียมและให้คำแนะนำเพื่อการพิจารณาของสภาท้องถิ่นเกี่ยวกับแผนและการออกแบบทางสถาปัตยกรรมสำหรับหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นหรือเป็นส่วนหนึ่งของการวางแผนและการออกแบบดังกล่าว รวมถึงการฟื้นฟูพื้นที่สลัมและพื้นที่เสื่อมโทรม กิจกรรมฟื้นฟูที่ดิน การสร้างพื้นที่สีเขียว และการวางแผนผิวน้ำและพื้นที่ชายฝั่งที่เหมาะสม

(ii) ทบทวนและให้คำแนะนำถึงการดำเนินการที่เหมาะสมของสภาท้องถิ่น ผู้ว่าการจังหวัด นายกเทศมนตรีของเมืองหรือเทศบาลแล้วแต่กรณี เกี่ยวกับแผนและการออกแบบทางสถาปัตยกรรมที่ส่งให้กับองค์กรรัฐบาลและองค์กรเอกชนหรือบุคคลใด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการดำเนินการในยังมิได้รับการพัฒนา และมิได้รับการออกแบบอย่างเหมาะสม และ

(iii) ประสานงานกับองค์กรรัฐบาลและองค์กรเอกชน และบุคคลที่เกี่ยวข้องในการใช้ทรัพยากรดินและน้ำ เพื่อความสวยงามและก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดภายในเขตการปกครองของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่น โดยสอดคล้องกับการบูรณาการทั้งทางด้านสิ่งแวดล้อมและความสมดุลทางชีวภาพ

(4) เป็นผู้รับผิดชอบหลักในการให้บริการ การวางแผนและการออกแบบทางสถาปัตยกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องที่เกี่ยวกับการออกแบบพื้นที่สาธารณูปโภคและสิ่งปลูกสร้างทางกายภาพในระหว่างและภายหลังจากที่เกิดเหตุภัยพิบัติอันเนื่องมาจากฝีมือมนุษย์หรือธรรมชาติ

(5) ให้คำแนะนำแก่สภาท้องถิ่นและผู้ว่าการจังหวัด นายกเทศมนตรีของเมืองหรือเทศบาล แล้วแต่กรณี ในประเด็นที่เกี่ยวกับการวางแผนและการออกแบบทางสถาปัตยกรรมในการพัฒนาทางด้านสังคมและเศรษฐกิจของหน่วยงานที่อยู่ภายใต้รัฐบาลท้องถิ่น และ

(c) ใช้อำนาจและปฏิบัติหน้าที่อื่นใดตามที่กำหนดในกฎหมายหรือข้อบัญญัติ

ข้อ 16 เจ้าหน้าที่ให้ข้อมูล

มาตรา 486 คุณสมบัติ อำนาจ และหน้าที่ - (a) ห้ามมิให้แต่งตั้งบุคคลใดเป็นเจ้าหน้าที่ให้ข้อมูล เว้นแต่บุคคลนั้นจะเป็นพลเมืองของประเทศฟิลิปปินส์ เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ภายในเขตอำนาจของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง อยู่ในศีลธรรมอันดี มีวุฒิการศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสาขาเกี่ยวกับวารสารศาสตร์ สื่อสารมวลชน และเป็นข้าราชการตัวอย่างหรือเทียบเท่า และต้องมีประสบการณ์ในการเขียนบทความและวิทยานิพนธ์จากการวิจัย หรืองานเขียนเพื่อเผยแพร่ งานสื่อมวลชนทางโทรทัศน์อย่างน้อยสามปี สำหรับเจ้าหน้าที่ให้ข้อมูลในระดับจังหวัดหรือเมือง และอย่างน้อยหนึ่งปี สำหรับเจ้าหน้าที่ให้ข้อมูลในระดับเทศบาล

ให้การแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ให้ข้อมูลเป็นอำนาจของรัฐบาลจังหวัด เมืองและเทศบาล

ให้วาระของตำแหน่งเจ้าหน้าที่ให้ข้อมูลเป็นเช่นเดียวกับวาระของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ให้ข้อมูลดังกล่าว

(b) ให้เจ้าหน้าที่ให้ข้อมูลมีตำแหน่งในสำนักงานข้อมูลสาธารณะ และให้มีอำนาจหน้าที่

(1) กำหนดมาตรการเพื่อการพิจารณาของสภาท้องถิ่น และให้ความช่วยเหลือทางด้านเทคนิคกับผู้ว่าการจังหวัด นายกเทศมนตรีของเมืองหรือเทศบาล แล้วแต่กรณี ในการให้ข้อมูลและผลการวิจัยที่จำเป็นสำหรับการให้บริการและการอำนวยความสะดวกอย่างเพียงพอ และทำให้สาธารณชนตระหนักว่าการให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกดังกล่าว

(2) พัฒนาแผนและยุทธศาสตร์ และดำเนินการตามแผนดังกล่าวโดยการอนุมัติของผู้ว่าการจังหวัด นายกเทศมนตรีของเมืองหรือเทศบาล แล้วแต่กรณี โดยเฉพาะอย่างยิ่งแผนและยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการให้ข้อมูลกับสาธารณชนและข้อมูลจากการวิจัยที่จะส่งเสริมกระบวนการและโครงการที่ผู้ว่าการจังหวัด นายกเทศมนตรีของเมืองหรือเทศบาลมีอำนาจในการดำเนินการ และสภาท้องถิ่นมีอำนาจอนุมัติตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้

(3) นอกเหนือจากหน้าที่ดังกล่าวข้างต้น ให้เจ้าหน้าที่ให้ข้อมูล

(i) ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง อย่างเพียงพอและทันต่อเหตุการณ์ แก่หน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นและประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตการปกครองดังกล่าว

(ii) ให้ข้อมูลเกี่ยวกับหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นแก่หน่วยงานหรือสำนักงานของรัฐ แล้วแต่กรณี ที่ร้องขอโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายและข้อบัญญัติ และองค์กรเอกชนเพื่อให้ข้อมูลกับตัวแทนและองค์กร

(iii) ประชาสัมพันธ์แก่ชุมชนในทุกภาคส่วน เกี่ยวกับประเด็นที่มีผลกระทบต่อความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตของประชากรและสนับสนุนให้มีโครงการที่เป็นของรัฐบาลท้องถิ่นและรัฐบาลกลาง

(4) เป็นผู้รับผิดชอบหลักในการให้ข้อมูลข่าวสารในระหว่างและหลังจากที่เกิดภัยพิบัติไม่ว่าที่เกิดจากจากมนุษย์และธรรมชาติ โดยให้ความสำคัญกับผู้ประสบเหตุภัยพิบัติและช่วยเหลือเพื่อบรรเทาการบาดเจ็บและความเสียหายระหว่างและภายหลังจากที่เกิดเหตุฉุกเฉินโดยการเร่งบรรเทาและฟื้นฟูภัยพิบัตินั้น

- (5) ให้คำแนะนำแก่สภาท้องถิ่นและผู้ว่าการจังหวัด นายกเทศมนตรีของเมืองหรือเทศบาล แล้วแต่กรณี
ในประเด็นที่เกี่ยวกับข้อมูลสาธารณะและการวิจัยซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับการพัฒนาทางด้านสังคมและ
เศรษฐกิจของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่น และ
- (c) ใช้อำนาจและปฏิบัติหน้าที่อื่นใดตามที่กำหนดในกฎหมายหรือข้อบัญญัติ

MALACANANG MANILA
โดยประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐฟิลิปปินส์

การแปลกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง
สาธารณรัฐฟิลิปปินส์
Executive Order No. 72
Local Government Code of 1991

คำสั่งฝ่ายบริหาร เลขที่ 72

ว่าด้วยการจัดเตรียมและบังคับใช้ผังการใช้ประโยชน์ที่ดินของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่น ตามประมวลกฎหมายรัฐบาลท้องถิ่น ค.ศ. 1991 และกฎหมายที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ

โดยที่รัฐบัญญัติเลขที่ 7160 ที่รู้จักในชื่อ “ประมวลกฎหมายรัฐบาลท้องถิ่น ค.ศ. 1991” บัญญัติให้หน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่น ซึ่งเป็นผู้บังคับใช้กฎหมายอยู่ในปัจจุบัน จัดเตรียมผังการใช้ประโยชน์ที่ดินที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามข้อบัญญัติการจัดเขตที่ดิน เพื่อเป็นหลักการพื้นฐานและบรรทัดฐานสำหรับการใช้ทรัพยากรที่ดินในอนาคต

โดยที่ประมวลกฎหมายรัฐบาลท้องถิ่น ค.ศ. 1991 กำหนดว่าในการจัดเตรียมผังการใช้ประโยชน์ที่ดินให้คำนึงถึงความต้องการในการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อผลิตอาหาร การตั้งถิ่นฐานของประชากร และการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมประกอบด้วย

โดยที่กฎหมาย กฎฎีกาของประธานาธิบดีฉบับที่ 933 และคำสั่งของฝ่ายบริหารเลขที่ 648, S. ปี ค.ศ. 1981 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งของฝ่ายบริหารเลขที่ 90, S. ปี ค.ศ. 1986 ให้อำนาจคณะกรรมการกำกับดูแลการใช้ที่ดินและที่อยู่อาศัยในการทบทวน ประเมิน และให้ความเห็นชอบหรือไม่ให้ความเห็นชอบแผนการใช้ที่ดินของอำเภอและเทศบาล

โดยที่กฎหมายดังกล่าวให้อำนาจคณะกรรมการกำกับดูแลการใช้ที่ดินและที่อยู่อาศัยในการกำหนดมาตรฐานและแนวทางการจัดเตรียมผังการใช้ประโยชน์ที่ดิน กำกับดูแลการบังคับใช้แผนดังกล่าว ดำเนินคดีและยุติข้อพิพาทระหว่างหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นเกี่ยวกับแผนการใช้ที่ดินและโครงการจัดเขตพื้นที่

โดยที่รัฐบัญญัติเลขที่ 7279 หรือที่รู้จักในชื่อ “รัฐบัญญัติการเคหะและการพัฒนาเมือง ค.ศ. 1992 (พ.ศ. 2535)” รับรองอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการกำกับดูแลการใช้ประโยชน์ที่ดินและที่อยู่อาศัย

โดยที่มีความจำเป็นในการกำหนดอำนาจและความรับผิดชอบของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นและคณะกรรมการกำกับดูแลการใช้ที่ดินและที่อยู่อาศัยในการจัดเตรียมและบังคับใช้ผังการใช้ประโยชน์ที่ดินภายใต้การปกครองแบบกระจายอำนาจ

ประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ นายฟิเดล วี. รามอส โดยอาศัยอำนาจตามกฎหมาย และโดยคำแนะนำของคณะกรรมการกำกับดูแลตามมาตรา 533 ของประมวลกฎหมายรัฐบาลท้องถิ่น จึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

มาตรา 1 แผนในการจัดตั้งหรือปรับปรุง - (a) ให้เมืองและเทศบาลทำการจัดตั้งและปรับปรุงผังการใช้ประโยชน์ที่ดินโดยให้เป็นไปตามการวางผังการใช้ประโยชน์ที่ดินและมาตรฐานการจัดเขตพื้นที่และแนวทางตามที่กำหนดโดยคณะกรรมการกำกับดูแลการใช้ประโยชน์ที่ดินและที่อยู่อาศัยตามนโยบายแห่งชาติ

เพื่อให้เป็นไปตามคำแนะนำในด้านนโยบายของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่น ให้สภาพพัฒนาเมืองหรือเทศบาลริเริ่มการจัดตั้งหรือปรับปรุงผังการใช้ประโยชน์ที่ดิน โดยการหารือกับภาคส่วนในชุมชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ทั้งนี้ สภาพพัฒนาอำเภอหรือเทศบาลสามารถขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นหรือเจ้าหน้าที่ภาคสนามของ หน่วยงานของรัฐบาลกลางที่ปฏิบัติงานอยู่ภายในเขตอำนาจของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่น

ให้ผู้ประสานงานในการวางแผนและพัฒนาเมืองหรือเทศบาลและ/หรือนักการเกษตรของเมืองหรือเทศบาลหากมี ให้บริการข้อมูลและความช่วยเหลืออื่นใดตามที่สภาพัฒนาเมืองหรือเทศบาลร้องขอ และเพื่อการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพให้ส่งแผนการใช้ที่ดินที่จัดเตรียมโดยสภาพัฒนาอำเภอหรือเทศบาลต่อสภาจังหวัดและสภาเทศบาลแล้วแต่กรณี เพื่อออกข้อบัญญัติการจัดเขตพื้นที่ และให้การออกและให้ความเห็นชอบข้อบัญญัติดังกล่าวโดยอาศัยอำนาจตามข้อ 107 และข้อ 108 ของระเบียบและข้อบังคับเพื่อการบังคับใช้ประมวลกฎหมายรัฐบาลท้องถิ่น

(b) ให้จัดทำ เปลี่ยนแปลง หรือแก้ไขการใช้ประโยชน์ที่ดินของเมืองและเทศบาลให้สอดคล้องกับผังการใช้ประโยชน์ที่ดินของจังหวัดที่ได้รับอนุมัติแล้ว

(c) ให้อำเภอและเทศบาลที่ตั้งอยู่ในกรุงมะนิลาจัดตั้งหรือปรับปรุงข้อมูลในแผนการใช้ที่ดินให้เป็นปัจจุบันตามมาตรฐานและแนวทางการวางแผนการใช้ที่ดินและการจัดเขตพื้นที่ที่กำหนดโดยคณะกรรมการกำกับดูแลการใช้ที่ดินและที่อยู่อาศัยตาม คำสั่งของฝ่ายบริหารเลขที่ 392, S. ปีค.ศ. 1990 และนโยบายแห่งชาติอื่น ๆ

(d) ให้จังหวัดจัดตั้งและปรับปรุงข้อมูลผังการใช้ประโยชน์ที่ดินให้เป็นปัจจุบันตามมาตรฐานและแนวทางแห่งชาติ

ในฐานะที่เป็นผู้ให้คำแนะนำของจังหวัด ให้สภาพัฒนาจังหวัดริเริ่มการจัดตั้งและปรับปรุงข้อมูลแผนการใช้ที่ดินของจังหวัด โดยการหารือกับภาคส่วนในหน่วยงานของจังหวัดที่เกี่ยวข้อง และเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว จังหวัดสามารถขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ของจังหวัดหรือเจ้าหน้าที่ภาคสนามของ หน่วยงานของรัฐบาลกลางที่ปฏิบัติงานอยู่ในจังหวัด

ให้ผู้ประสานงานในการวางแผนและพัฒนาของจังหวัดและ/หรือนักการเกษตรของจังหวัดให้บริการข้อมูลและความช่วยเหลืออื่นใดที่สภาพัฒนาจังหวัดต้องการเพื่อการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ

ให้ส่งผังการใช้ประโยชน์ที่ดินที่จัดเตรียมโดยสภาพัฒนาจังหวัดให้กับสภาจังหวัดสำหรับการออกข้อบัญญัติ และให้การข้อบัญญัติเป็นไปตามข้อ 107 และ 108 ของระเบียบและข้อบังคับเพื่อการบังคับใช้ประมวลกฎหมายรัฐบาลท้องถิ่น

มาตรา 2 การทบทวนและอนุมัติแผน - (a) ตามมาตรา 468 (a-2-vii) ของประมวลกฎหมายรัฐบาลท้องถิ่น ให้มอบอำนาจของคณะกรรมการกำกับดูแลการใช้ที่ดินและที่อยู่อาศัยในการทบทวนและอนุมัติผังการใช้ประโยชน์ที่ดินของเมืองและเทศบาลไปสู่จังหวัด และให้สภาจังหวัดเป็นผู้ใช้อำนาจดังกล่าวภายใต้มาตรฐานและแนวทางแห่งชาติ

(b) ให้จัดตั้งคณะกรรมการการใช้ประโยชน์ที่ดินจังหวัดในทุกจังหวัดเพื่อช่วยเหลือสภาจังหวัดในการทบทวนแผนการใช้ที่ดินของเมืองและเทศบาล ซึ่งต้องทบทวนแผนเพื่อ

(1) ให้ผังการใช้ประโยชน์ที่ดินของเมืองและเทศบาลสอดคล้องกับผังการใช้ประโยชน์ที่ดินของจังหวัด นโยบาย มาตรฐาน และแนวทางแห่งชาติ

(2) ให้คำแนะนำเพื่อยุติข้อพิพาทระหว่างหน่วยงาน ในกรณีการใช้ทรัพยากรที่ดินทางเลือก

(3) ส่งเสริมโครงการเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนของชุมชน และ

(4) ทำให้มั่นใจว่าแผนการดังกล่าวเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดในรัฐบัญญัติการเคหะและการพัฒนาเมือง ค.ศ. 1992 (พ.ศ. 2535)

เพื่อให้มีการสอดประสานของนโยบายและความเป็นหนึ่งเดียวในทิศทางการดำเนินการ ให้คณะกรรมการการใช้ประโยชน์ที่ดินจังหวัดปฏิบัติหน้าที่ร่วมกับสภาพัฒนาจังหวัด

คณะกรรมการการใช้ประโยชน์ที่ดินจังหวัดสามารถเรียกผู้ประสานงานการวางแผนและพัฒนาท้องถิ่นและเจ้าหน้าที่อื่นใดของหน่วยงานท้องถิ่นและเจ้าหน้าที่ภาคสนามของ หน่วยงานของรัฐบาลกลางที่ปฏิบัติงานในจังหวัดหรือภูมิภาคเพื่อให้ความช่วยเหลือในการทบทวนแผนดังกล่าว ทั้งนี้ ให้เลขานุการด้านเทคนิคของคณะกรรมการพัฒนาจังหวัดให้บริการสนับสนุนตามความจำเป็นแก่คณะกรรมการการใช้ประโยชน์ที่ดินจังหวัด

(c) ให้คณะกรรมการการใช้ประโยชน์ที่ดินจังหวัดประกอบด้วยผู้ประสานงานในการวางแผนและพัฒนาจังหวัดเป็นประธาน นักการเกษตรจังหวัด ตัวแทนขององค์กรเอกชนที่เป็นกรรมการอยู่ในคณะกรรมการพัฒนาจังหวัด และตัวแทนจาก ดังต่อไปนี้ เป็นกรรมการ

- (1) คณะกรรมการกำกับดูแลการใช้ที่ดินและที่อยู่อาศัย
- (2) กรมสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ
- (3) กรมการปฏิรูปการชลประทาน
- (4) กรมการค้าและอุตสาหกรรม
- (5) กรมโยธาธิการและทางหลวง
- (6) กรมการท่องเที่ยว และ
- (7) กรมกิจการภายในและรัฐบาลท้องถิ่น

ให้คณะกรรมการการใช้ประโยชน์ที่ดินจังหวัดเรียกผู้ประสานงานในการวางแผนและพัฒนาเมืองหรือเทศบาลที่เกี่ยวข้อง เข้าชี้แจงประกอบการพิจารณาเกี่ยวกับผังการใช้ประโยชน์ที่ดิน

ให้คณะกรรมการการใช้ประโยชน์ที่ดินจังหวัดโดยประธานคณะกรรมการนำเสนอข้อมูลพร้อมด้วยข้อเสนอแนะต่อสภาจังหวัด นำเสนอข้อมูลพร้อมด้วยข้อเสนอแนะต่อ

(d) ให้คณะกรรมการการใช้ประโยชน์ที่ดินภูมิภาคทบทวนผังการใช้ประโยชน์ที่ดินของจังหวัด เมืองในเขตชุมชนหนาแน่นสูง และอำเภอที่เป็นอิสระ เพื่อให้มั่นใจว่าผังดังกล่าวสอดคล้องกับขอบเขตทางกายภาพของภูมิภาคและนโยบายแห่งชาติที่คณะกรรมการการใช้ประโยชน์ที่ดินแห่งชาติกำหนด

ภายใต้แนวทางการปฏิบัติ เลขที่ 729 ค.ศ. 1978 (พ.ศ. 2521), คำสั่งของฝ่ายบริหาร เลขที่ 648 ค.ศ. 1981 (พ.ศ. 2524) และรัฐบัญญัติเลขที่ 7279 ให้คณะกรรมการกำกับดูแลการใช้ประโยชน์ที่ดินและที่อยู่อาศัยทบทวนและรับรองแผนการใช้ที่ดินของจังหวัด เมืองในเขตชุมชนหนาแน่นสูง และเมืองที่เป็นอิสระ เพื่อให้มั่นใจว่ามีการปฏิบัติที่เป็นไปตามมาตรฐานและแนวทางแห่งชาติ

ภายใต้คำสั่งของฝ่ายบริหาร เลขที่ 329 ค.ศ. 1990 (พ.ศ. 2533) ให้คณะกรรมการกำกับดูแลการใช้ประโยชน์ที่ดินและที่อยู่อาศัยทบทวนผังการใช้ประโยชน์ที่ดินของเมืองและเทศบาลที่ตั้งอยู่ในกรุงมะนิลา เพื่อให้มั่นใจได้ว่ามีการปฏิบัติตามมาตรฐานและแนวทางแห่งชาติ

ให้ดำเนินการทบทวนดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาสามเดือนนับแต่วันที่ได้รับผัง หากไม่สามารถดำเนินการดังกล่าวภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าผังเป็นไปตามกฎหมายและมีผลบังคับ

มาตรา 3 การบังคับใช้ผัง - (a) ให้มอบอำนาจของคณะกรรมการกำกับดูแลการใช้ประโยชน์ที่ดิน และที่อยู่อาศัยเกี่ยวกับโครงการสำคัญในแผนการใช้ที่ดินซึ่งต้องได้รับการทบทวนและความเห็นชอบตามคำสั่งนี้ ในแต่ละท้องถิ่นแก่เมืองหรือเทศบาลที่มีแผนการใช้ที่ดินที่ได้รับคำสั่งนี้ และให้เมืองและเทศบาลรับผิดชอบ

สำหรับสถาบันในการดำเนินการอย่างอื่นตามการบังคับใช้แผนดังกล่าว เมืองหรือเทศบาลสามารถเรียกให้คณะกรรมการกำกับดูแลการใช้ประโยชน์ที่ดินและที่อยู่อาศัยและ หน่วยงานของรัฐบาลกลาง อื่นๆ ให้สนับสนุนให้ความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายและเทคนิค

อ้างอิงจากมาตรฐานและลำดับความสำคัญแห่งชาติที่ได้มีการกำหนดไว้แล้ว ให้คณะกรรมการกำกับดูแลการใช้ประโยชน์ที่ดินและที่อยู่อาศัยออกใบอนุญาตสำหรับโครงการที่ถือว่ามีความสำคัญทางเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมกับภูมิภาคและประเทศ และหากมิได้มีการประกาศกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นโดยคณะกรรมการสำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและการพัฒนาแห่งชาติ ให้ถือว่าโครงการทั้งหมดเป็นโครงการสำคัญในแต่ละท้องถิ่น

(b) ให้ค่าธรรมเนียมและเงินอื่นใดที่คณะกรรมการกำกับดูแลการใช้ประโยชน์ที่ดินและที่อยู่อาศัยเรียกเก็บเพื่อการออกใบอนุญาต เป็นขอเมืองหรือเทศบาลที่เกี่ยวข้อง

(c) ภายในหกสิบวันนับจากวันที่คำสั่งนี้มีผลบังคับ ให้คณะกรรมการกำกับดูแลการใช้ประโยชน์ที่ดินและที่อยู่อาศัยกำหนดและจัดให้มีระบบฐานข้อมูลเพื่อการกำกับดูแล

(1) การเปลี่ยนแปลงในการใช้ทรัพยากรที่ดินที่เกิดขึ้นจริง และ

(2) การบังคับใช้ผังการใช้ประโยชน์ที่ดินโดยหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นเพื่อทำให้มั่นใจว่ามีการปฏิบัติตามนโยบาย มาตรฐาน และแนวทางแห่งชาติ

มาตรา 4 การให้ความช่วยเหลือทางเทคนิค - (a) คณะกรรมการกำกับดูแลการใช้ประโยชน์ที่ดินและที่อยู่อาศัยต้องจัดให้มีกลไกเพิ่มเติมในการให้ความช่วยเหลือทางเทคนิคและความช่วยเหลือในรูปแบบอื่นให้กับเมืองและเทศบาล เพื่อที่จะทำให้มั่นใจได้ว่าผังการใช้ประโยชน์ที่ดินขอเมืองและเทศบาลเป็นไปตามมาตรฐานและแนวทางที่กำหนด และสอดคล้องกับนโยบายแห่งชาติและระเบียบอื่นใดที่ออกโดยคณะกรรมการการใช้ประโยชน์ที่ดินแห่งชาติ

(b) คณะกรรมการกำกับดูแลการใช้ประโยชน์ที่ดินและที่อยู่อาศัยและสภาพพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติต้องเพิ่มการให้ความช่วยเหลือทางด้านเทคนิคและความช่วยเหลือในรูปแบบอื่นให้กับจังหวัด เพื่อทำให้มั่นใจได้ว่าแผนการใช้ที่ดินของจังหวัดสอดคล้องกับนโยบาย มาตรฐาน และแนวทางที่เกี่ยวข้อง

นอกจากนี้ หน่วยงานของรัฐบาลกลางอื่นที่เกี่ยวข้องกับการใช้ที่ดินมีหน้าที่ต้องให้ความช่วยเหลือทางเทคนิคตามที่หน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นร้องขอ โดยไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆ

มาตรา 5 บทเฉพาะกาล - บทบัญญัติมาตรานี้เป็นบทยกเว้นของมาตรา 3 (a) โดยให้เมืองและเทศบาลที่มีผังการใช้ประโยชน์ที่ดินที่ได้รับการเห็นชอบด้วยภายหลังจากวันที่ 1 มกราคม 2532 เป็นต้นมาเป็นหน่วยงานที่ออกใบอนุญาต โดยที่หน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นต้องปรับปรุงข้อมูลในแผนการใช้ที่ดินภายในห้าปีนับแต่วันที่มีการเห็นชอบด้วยแผนดังกล่าว

มาตรา 6 ผลบังคับ - ให้คำสั่งนี้มีผลบังคับทันที

สั่ง ณ กรุงเทพมหานคร วันที่ 25 มีนาคม ค.ศ. 1993 (พ.ศ. 2536)

นายพิเชล วี รามอส
ประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐฟิลิปปินส์

โดยประธานาธิบดี

นายอันโตนิโอ ที. คาร์ปิโอ
หัวหน้าคณะที่ปรึกษาด้านกฎหมาย

แหล่งข้อมูล: เจ้าหน้าที่บริหารงานการประธานาธิบดี

สำนักประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ (2536) [คำสั่งฝ่ายบริหาร เลขที่ 1-25] กรุงเทพมหานคร:
เจ้าหน้าที่บริหารงานการประธานาธิบดี”

การแปลกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง

สาธารณรัฐฟิลิปปินส์

Rules and Regulations Implementing R. A. 7924,
The Law Creating The Metropolitan Manila
Development Authority

สาธารณรัฐฟิลิปปินส์

สำนักประธานาธิบดี

องค์การพัฒนากองมะนิลา

“ระเบียบและข้อบังคับเพื่อการบังคับใช้รัฐบัญญัติ เลขที่ 7924”

แห่งประมวลกฎหมายรัฐบาลท้องถิ่น กฎหมายจัดตั้งองค์การพัฒนากองมะนิลา

โดยที่รัฐสภาแห่งสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ตราบัญญัติเลขที่ 7924 ประกาศให้กองมะนิลาซึ่งเป็นเขตพัฒนาและปกครองพิเศษ ประกอบด้วยเขตและเทศบาลในพื้นที่ภายใต้การกำกับดูแลของประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ และการจัดตั้งองค์การพัฒนากองมะนิลาแทนองค์การกองมะนิลาโดยอาศัยอำนาจคำสั่งฝ่ายบริหารเลขที่ 392 ลงวันที่ 9 มกราคม ค.ศ. 1990 (พ.ศ. 2533)

โดยที่รัฐบัญญัติเลขที่ 7924 กำหนดให้องค์การพัฒนากองมะนิลามีหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะภายในกองมะนิลา และ

โดยที่มีความจำเป็น ไม่เพียงแต่ในการถ่ายโอนอำนาจและหน้าที่ เจ้าหน้าที่และลูกจ้าง ทรัพย์สินและหนี้ รวมถึงการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างองค์กร การขยายเขตอำนาจการปกครอง การให้ทิศทางนโยบายและโครงการ แต่รวมถึงการกำหนดบทบัญญัติที่ชัดเจนเพื่อให้เกิดความสอดคล้องและความเหมาะสมกับกฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับ

อาศัยอำนาจตามมาตรา 6 แห่งรัฐบัญญัติเลขที่ 7924 ซึ่งองค์การกองมะนิลาได้ลงมติให้ความเห็นชอบแล้วประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐฟิลิปปินส์จึงอนุมัติออกระเบียบและข้อบังคับดังต่อไปนี้

หมวด 1

บททั่วไป

มาตรา 1 ชื่อ - ให้กฎดังต่อไปนี้รู้จักในนามและอ้างอิงถึงในชื่อ “ระเบียบและข้อบังคับเพื่อการบังคับใช้รัฐบัญญัติ เลขที่ 7924 ว่าด้วยการจัดตั้งองค์การพัฒนากองมะนิลา”

มาตรา 2 วัตถุประสงค์ - กฎดังต่อไปนี้ออกเพื่อกำหนดแนวทางและวิธีการในการบังคับใช้รัฐบัญญัติเลขที่ 7924 ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 23 มีนาคม . 1995 (พ.ศ. 2538) ในการปฏิบัติให้เป็นไปตามรัฐบัญญัติดังกล่าวให้บรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบายภาครัฐ

มาตรา 3 ประกาศนโยบายและวัตถุประสงค์ - เป็นนโยบายของรัฐในการกำหนดให้กองมะนิลาให้เป็นเขตพัฒนาและปกครองพิเศษ และต้องมีการพิจารณาจัดทำบริการสาธารณะที่สำคัญในบริเวณกองมะนิลาและบริเวณข้างเคียง ซึ่งจะต้องมีหน่วยงานของรัฐดำเนินการวางแผน ควบคุม กำกับดูแล จัดระเบียบบูรณาการการทำงาน ตลอดจนบังคับการเพื่อให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลเท่าที่เหมาะสมโดยไม่แทรกแซงความเป็นอิสระในการใช้อำนาจบริหารจัดการของรัฐบาลท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง

มาตรา 4 ขอบเขตของการบังคับใช้ - ให้บังคับใช้ระเบียบและข้อบังคับนี้กับรัฐบาลท้องถิ่น ประกอบด้วยเขตพัฒนาและการปกครองพิเศษกรุงมะนิลา และหน่วยงานของรัฐบาลกลางที่ดำเนินการภายในกรุงมะนิลา

หมวด 2

องค์การพัฒนานครุงมะนิลา

มาตรา 5 การจัดตั้ง - ให้จัดตั้งองค์การพัฒนานครุงมะนิลาโดยอาศัยอำนาจตามคำสั่งฝ่ายบริหารเลขที่ 392 ลงวันที่ 9 มกราคม ค.ศ. 1990 (พ.ศ. 2533)

ให้สภาขึ้นตรงกับสำนักประธานาธิบดีเพื่อการประสานงานด้านนโยบายและการจัดทำโครงการ

การอันใดของกรุงมะนิลา ซึ่งประกอบด้วยเขต Caloocan, Makati, Mandaluyong, Manila, Muntinlupa, Pasay, Pasig, Quezon และเทศบาล Las Pi-as, Malabon, Marikina, Navotas, Para-aque, Pateros, San Juan, Tagig, และ Valenzuela ให้ได้รับการบริหารจัดการโดยองค์การพัฒนานครุงมะนิลา

มาตรา 6 ขอบเขตของการให้บริการขององค์การพัฒนานครุงมะนิลา - ให้ขอบเขตของการให้บริการสาธารณะขององค์การพัฒนานครุงมะนิลาครอบคลุมถึงผลกระทบที่จะเกิดกับกรุงมะนิลา โดยพิจารณาจากขอบเขตทางการปกครองหรือการให้บริการสาธารณะซึ่งมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินการจำนวนจำนวนมากเกินกว่าที่รัฐบาลส่วนท้องถิ่นหนึ่ง ๆ จะสามารถจัดบริการสาธารณะนั้นเองได้ การบริการดังกล่าวรวมถึง

- a. การวางแผนพัฒนาซึ่งรวมถึงการจัดเตรียมแผนพัฒนาในระยะกลางและระยะยาว การพัฒนาโครงการประเมินผลและการทำชุดแผนพัฒนา การจัดโปรแกรมการลงทุน และการประสานงานและกำกับดูแลการบังคับใช้แผน กระบวนการ และโครงการ
- b. การจัดการการขนส่งและการจราจรซึ่งรวมถึงการจัดตั้ง การประสานงาน และการกำกับดูแลนโยบาย มาตรฐาน กระบวนการ และโครงการเพื่อให้การดำเนินการเกี่ยวกับการขนส่ง โครงสร้างพื้นฐาน การใช้เส้นทาง และการส่งเสริมการเคลื่อนย้ายบุคคลและสินค้าอย่างปลอดภัยและสะดวกรวดเร็ว เกิดเป็นรูปธรรม การจัดให้มีระบบการขนส่งมวลชนและองค์กรทำหน้าที่จัดระเบียบผู้ใช้ถนน บริหารจัดการและบังคับใช้การดำเนินการเกี่ยวกับการจราจร ให้บริการด้านวิศวกรรมจราจร และโครงการให้การศึกษาเกี่ยวกับการจราจร รวมถึงองค์การบริหารจัดการใบสั่งภายใต้ระบบเดียวของกรุงมะนิลา
- c. การกำจัดและจัดการของเสียซึ่งรวมถึงการจัดตั้งและการบังคับใช้นโยบาย มาตรฐาน กระบวนการ และโครงการในการกำจัดของเสียอย่างเหมาะสมและดีต่อสุขภาพอนามัย ซึ่งรวมถึงการจัดตั้งและการดำเนินการถมที่ดินด้วยขยะมูลฝอยและการให้สิ่งอำนวยความสะดวกใดๆ และการบังคับใช้กระบวนการทางเลือกอื่นที่มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยลดขยะมูลฝอยและนำของเสียมาใช้ใหม่
- d. การควบคุมอุทกภัยและการจัดการระบบระบายน้ำ ซึ่งรวมถึงการจัดตั้งและบังคับใช้นโยบาย มาตรฐาน กระบวนการ และโครงการในการบูรณาการการควบคุมอุทกภัย การระบายน้ำท่วมขัง และการระบายน้ำเสีย

- e. การสร้างเมืองใหม่ การจัดเขตพื้นที่และการวางแผนการใช้ที่ดิน และการให้บริการที่อยู่อาศัย ซึ่งรวมถึงการจัดตั้ง นำมาใช้ และบังคับใช้ซึ่งนโยบาย มาตรฐาน ระเบียบและข้อบังคับ กระบวนการ และโครงการเพื่อทำให้เกิดขึ้นเป็นรูปธรรม และทำให้การใช้ที่ดินในเขตเมืองเกิดประโยชน์สูงสุด และเป็นไปในทิศทางเดียวกับการเจริญเติบโตและการขยายตัวของเมือง การฟื้นฟูการพัฒนาพื้นที่สลัมและพื้นที่เสื่อมโทรม การพัฒนาที่อยู่อาศัยและบ้านเรือน และการให้บริการทางสังคมที่จำเป็น
- f. การสาธารณสุขและความสะอาด การป้องกันโรคในเขตเมืองและการควบคุมมลพิษ รวมถึงการจัดตั้งและบังคับใช้นโยบายระเบียบและข้อบังคับ มาตรฐาน กระบวนการและโครงการในการส่งเสริมและรักษาสุขภาพและความสะอาดของภูมิภาคและทำให้เกิดความสมดุลทางชีวภาพ รวมถึงการป้องกัน ควบคุม และบรรเทามลพิษในสิ่งแวดล้อม
- g. ความปลอดภัยในที่สาธารณะซึ่งรวมถึงการกำหนดและการบังคับใช้โครงการและนโยบายและวิธีการที่จะทำให้เกิดความปลอดภัยสาธารณะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเตรียมความพร้อมในการป้องกันหรือการดำเนินการช่วยเหลือในระหว่างเกิดเหตุภัยพิบัติ เช่น อัคคีภัยครั้งใหญ่ แผ่นดินไหว อุทกภัยและคลื่นทะเล การประสานงาน เคลื่อนย้ายทรัพยากร และการบังคับใช้ บังคับการใด ๆ เพื่อฟื้นฟูและบรรเทาความเสียหายโดยการประสานงานกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง

มาตรา 7 อำนาจและหน้าที่ - ให้องค์การปฏิบัติหน้าที่ในการวางแผน กำกับดูแล ประสานงาน บังคับใช้และใช้อำนาจในการจัดระเบียบและกำกับดูแลการให้บริการภายในเขตของกรุงเทพมหานครตามนโยบายแห่งชาติ โดยไม่เป็นการลดอำนาจบริหารจัดการของรัฐบาลท้องถิ่นในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประเด็นในท้องถิ่นเพียงอย่างเดียว โดยอำนาจและหน้าที่ดังกล่าวรวมถึงการ

- (a) จัดตั้ง ประสานงาน และจัดระเบียบการบังคับใช้แผนระยะกลางและระยะยาว และโครงการที่เป็นบริการให้บริการในเขตเมือง การใช้และพัฒนาที่ดินภายในเขตกรุงเทพมหานคร ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และลำดับความสำคัญในการพัฒนาแห่งชาติ
- (b) จัดเตรียม ประสานงาน และจัดระเบียบการบังคับใช้โครงการการลงทุนระยะกลางสำหรับบริการให้บริการภายในเขตเมืองซึ่งต้องระบุแหล่งและการใช้เงินสำหรับกระบวนการและโครงการที่มีความสำคัญในลำดับต้น และให้รวมถึงการทำชุดโครงการและการนำเสนอต่อสถาบันที่จะให้การสนับสนุนทางการเงิน
- (c) ดำเนินการและจัดการกระบวนการและโครงการภายในเขตเมืองเพื่อการให้บริการเฉพาะด้านภายในเขตอำนาจการปกครองที่ได้รับอนุมัติโดยสภากรุงเทพมหานคร และให้องค์การพัฒนากทมสามารถสร้างสำนักงานจัดการโครงการได้ตามความเหมาะสม
- (d) ประสานงานและกำกับดูแลการบังคับใช้แผน กระบวนการ และโครงการภายในเขตกรุงเทพมหานคร และระบุพื้นที่ที่เป็นคอขวดและการแก้ปัญหาดังกล่าว
- (e) กำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการจราจรในเขตกรุงเทพมหานคร ประสานงานและจัดระเบียบการบังคับใช้กระบวนการและโครงการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการจราจร โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เกี่ยวกับการบังคับใช้ การวิศวกรรม และการศึกษา และหากมีการร้องขอ ต้องขยายความช่วยเหลือและความร่วมมือโดยไม่ติดข้อจำกัดในเรื่อง การโอนบุคลากรโดยหน่วยงานของรัฐหรือสำนักงานที่เกี่ยวข้อง

- (f) ติดตั้งและบริหารจัดการระบบการให้ใบสั่งเดียว กำหนดและจัดเก็บค่าปรับและเงินเพิ่มใดๆ ที่เกิดจากการฝ่าฝืนกฎจราจร ไม่ว่าจะเกิดขึ้นในระหว่างที่ยานพาหนะเคลื่อนที่หรือไม่ และยึดระงับ หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่ในการบังคับใช้กฎหมายและระเบียบการจราจร โดยเป็นบทยกเว้นของรัฐบัญญัติเลขที่ 4136 และ กฎฎีกาของประธานาธิบดีเลขที่ 1605

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว ให้องค์การพัฒนากองมะนิลาบังคับใช้กฎหมายและกฎว่าด้วยการจราจรทั้งหมดในกรุงมะนิลา ผ่านทางศูนย์ดำเนินการจราจร และสามารถมอบอำนาจให้เจ้าหน้าที่สังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติฟิลิปปินส์ ผู้บังคับใช้กฎจราจรของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่น ผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย หรือสมาชิกขององค์กรเอกชน ซึ่งได้รับมอบหมายให้ดำเนินการใดๆ ภายใต้เงื่อนไขและข้อกำหนดขององค์การพัฒนากองมะนิลา

- (g) ปฏิบัติหน้าที่ขององค์การพัฒนากองมะนิลาสำหรับพื้นที่เมืองหลวง โดยเชิญตัวแทน/สำนักงาน/ภาคส่วนอื่นๆ ที่ไม่มีสิทธิออกเสียงมาให้ความร่วมมือ ในกรณีจำเป็น และ
- (h) ปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องอื่นใดเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การพัฒนากองมะนิลา รวมถึงการให้บริการขั้นพื้นฐานกับหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นในกรณีจำเป็น ตามเงื่อนไขในการประสานงานโดยความยินยอมของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง

หมวด 3

สภากรุงมะนิลา

ให้สภากรุงมะนิลาเป็นคณะกรรมการกำกับดูแลและกำหนดนโยบายขององค์การพัฒนากองมะนิลา

มาตรา 8 **องค์ประกอบ** -- ให้มีประธานสภากรุงมะนิลา และคณะกรรมการที่ประกอบด้วยสมาชิกที่มีสิทธิออกเสียงและไม่มีสิทธิออกเสียง

8.1 สมาชิกที่มีสิทธิออกเสียง - สมาชิกที่มีสิทธิออกเสียง ได้แก่ นายกเทศมนตรีหรือผู้บริหารสูงสุดของท้องถิ่นของเขต Caloocan, Makati, Mandaluyong, Manila, Muntinlupa, Pasay, Pasig, Quezon และเทศบาล Las Pi-as, Malabon, Marikina, Navotas, Para-aque, Pateros, San Juan, Tagig, และ Valenzuela ผู้ว่าการกรุงมะนิลา รองนายกสมาพันธ์เทศบาลและประธานที่ปรึกษาสมาพันธ์เทศบาล

8.2 สมาชิกที่ไม่มีสิทธิออกเสียง - สมาชิกที่ไม่มีสิทธิออกเสียง ได้แก่ หัวหน้าหน่วยงานหรือตัวแทนดังต่อไปนี้

- a. กระทรวงงบประมาณและบริหารจัดการ
- b. กระทรวงการท่องเที่ยว
- c. กระทรวงการคมนาคมและสื่อสาร
- d. กระทรวงโยธาธิการและทางหลวง
- e. สภาประสานการพัฒนาที่อยู่อาศัยในเขตเมือง
- f. สำนักงานตำรวจแห่งชาติฟิลิปปินส์

ให้ตัวแทนองค์กรดังกล่าวเข้าประชุมสภากรุงเทพมหานครในฐานะสมาชิกสภาที่ไม่มีสิทธิออกเสียง

มาตรา 9 **อำนาจและหน้าที่** - สภากรุงเทพมหานครมีอำนาจหน้าที่ในฐานะองค์กรผู้กำหนดนโยบาย ดังต่อไปนี้

- a. ให้ความเห็นชอบแผนในลักษณะเติมพื้นที่ หรือแผนอื่นที่สำคัญของเมืองหลวง กระบวนการโครงการ และออกระเบียบและข้อบังคับและมติใดๆ ที่มีความสำคัญ เพื่อการปฏิบัติตามรัฐบัญญัตินี้

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์นี้ กระบวนการและโครงการของเมืองหลวงที่มีความสำคัญ ได้แก่ กระบวนการและโครงการที่มีผลกระทบทางตรงและทางอ้อมต่อลักษณะทางกายภาพ สิ่งแวดล้อม และ/หรือสังคมและเศรษฐกิจ ซึ่งขยายผลเกินอาณาเขตของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่น และมีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมกับการเจริญเติบโตและการพัฒนาของเมือง

- b. อนุมัติงบประมาณประจำปีขององค์การพัฒนากทม. เพื่อส่งให้กับกรมการงบประมาณและการจัดการ
- c. เพิ่มอัตราเบี้ยเลี้ยงและเงินช่วยเหลือใดๆ สำหรับสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร และให้มีผลบังคับในระหว่างสมัยของสภากรุงเทพมหานคร ทั้งนี้ ให้มีค่าตอบแทนสำหรับเจ้าหน้าที่และบุคลากรขององค์การพัฒนากทม. ตามกฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับที่ว่าด้วยการจ่ายค่าตอบแทน
- d. ออกระเบียบและข้อบังคับ และกำหนดนโยบายและมาตรฐานในการให้บริการขั้นพื้นฐานที่ใช้กับกรุงเทพมหานคร
- e. กำหนดและจัดเก็บค่าธรรมเนียมสำหรับการให้บริการและการกำกับดูแลใดๆ และกำหนดและจัดเก็บค่าปรับและเงินเพิ่มในการปฏิบัติหน้าที่ภายในกรุงเทพมหานคร และ
- f. ใช้อำนาจและปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องหรือมีความจำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์

มาตรา 10 **วิธีปฏิบัติของสภา** - ให้สภากรุงเทพมหานครออกระเบียบการประชุมสภาเพื่อใช้ในการพิจารณาต่าง ๆ แต่ในระหว่างที่ยังมิได้มีการออกระเบียบดังกล่าว วิธีพิจารณาสำหรับการประชุมสภาให้เป็นไปดังต่อไปนี้

10.1 **การประชุม** - ให้สภากรุงเทพมหานครจัดประชุมสามัญ 1 ครั้งต่อเดือน และการประชุมวิสามัญตามความต้องการของประธานหรือมีมติ 1 ใน 3 ของจำนวนสมาชิกผู้มีสิทธิออกเสียงของสภากรุงเทพมหานครให้จัดการประชุมวิสามัญ

10.2 **องค์ประชุม** - การประชุมต้องมีกรรมการสภากรุงเทพมหานครมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม

10.3 **ประธานในที่ประชุม** - ให้ประธานเป็นประธานในที่ประชุมสามัญและที่ประชุมวิสามัญของสภากรุงเทพมหานคร ในกรณีที่ประธานไม่เข้าร่วมประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ชั่วคราว ให้สมาชิกผู้มีสิทธิออกเสียงของสภากรุงเทพมหานครซึ่งเป็นเสียงข้างมากของสมาชิกผู้เข้าร่วมประชุมเลือกสมาชิก 1 คนเป็นประธานในที่ประชุมแทน

10.4 คณะกรรมาธิการ - สภากรูมมะนิลาสามารถตั้งคณะกรรมาธิการซึ่งมีหน้าที่พิจารณา ใต้วงวน ทำประชาพิจารณ์ หรือดำเนินการอื่นใดเกี่ยวกับประเด็นหรือหัวข้อที่อยู่ในขอบเขตของการปฏิบัติหน้าที่หรือประเด็นที่มีการอ้างถึงสภากรูมมะนิลา

10.5 ข้อกำหนดเกี่ยวกับการออกเสียง - การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

10.6 รูปแบบของการดำเนินการ - การวินิจฉัยการแสดงความคิดเห็น การแสดงความรู้สึกหรือความต้องการของสภากรูมมะนิลาเกี่ยวกับประเด็นใดๆ ให้แสดงเจตนาโดยชัดแจ้งผ่านการลงมติที่ประชุม เมื่อเป็นการสั่งการให้ดำเนินการจัดทำเป็นคำสั่ง แต่ในความเป็นจริงหรือในหลักการ ความเห็นหรือความประสงค์ของสภากรูมมะนิลาสามารถแสดงให้เห็นได้จากผลการลงมติ ทั้งนี้ การออกเสียงสามารถนำมาใช้กับทุกญัตติของสภากรูมมะนิลา

ในกรณีที่สภากรูมมะนิลาจะแสดงเจตนาหรือดำเนินการใด ๆ โดยตนเองหรือโดยอำนาจในการกำกับดูแลเกี่ยวกับบริการสาธารณะในเมืองหลวง จะดำเนินการโดยออกเป็นข้อบัญญัติหรือข้อบังคับองค์การพัฒนากรูมมะนิลา ร่างข้อบัญญัติ ข้อบังคับ และมติทั้งหมดจะต้องระบุปี ค.ศ. โดยมีระบบยึดโยงเลข ค.ศ. หลักสองหลักและเลข ค.ศ. ที่ระบุตามความเป็นจริงเมื่อมีผลทางกฎหมาย (เช่น ค.ศ. 19.. สมมติประกาศใช้ปี 1984 ก็เติม 84 ลงไป)

ให้องค์การพัฒนากรูมมะนิลาประกาศ ทำหนังสือเวียน หรือปิดข้อบัญญัติหรือข้อบังคับที่ออกโดยองค์การพัฒนากรูมมะนิลา เพื่อให้บุคคลที่สนใจสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับระเบียบดังกล่าวได้

10.7 การประกาศและการมีผลใช้บังคับของข้อบัญญัติและข้อบังคับองค์การพัฒนากรูมมะนิลา
- ภายในระยะเวลา 10 วันนับแต่ร่างข้อบัญญัติหรือข้อบังคับองค์การพัฒนากรูมมะนิลาได้รับความเห็นชอบ ให้ประกาศข้อบัญญัติหรือข้อบังคับดังกล่าวที่รับรองสำเนาถูกต้องในหนังสือพิมพ์ที่เผยแพร่เป็นการทั่วไปอย่างน้อย 2 ฉบับ

ให้ร่างข้อบัญญัติหรือข้อบังคับองค์การพัฒนากรูมมะนิลาได้รับความเห็นชอบมีผลบังคับหลังจากที่มีการประกาศในหนังสือพิมพ์เป็นระยะเวลา 15 วัน เว้นแต่จะมีการกำหนดระยะเวลาไว้เป็นอย่างอื่นในการประกาศ

หมวด 4

อำนาจ หน้าที่ การปฏิบัติงาน และความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่องค์การพัฒนากรูมมะนิลา

มาตรา 11 ประธาน - ประธาน หมายความว่า ผู้บริหารสูงสุดขององค์การพัฒนากรูมมะนิลาและเป็นเลขาธิการสภากรูมมะนิลา (ตำแหน่งสูงสุดของข้าราชการประจำในสภา)

11.1 การแต่งตั้งและอันดับ

ให้ประธานได้รับการแต่งตั้งและดำรงตำแหน่งโดยความเห็นชอบของประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ เป็นตำแหน่งที่มีศักดิ์และสิทธิ สามารถถูกถอดถอนหรือถูกจำกัดสิทธิโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

11.2 อำนาจ หน้าที่ และการปฏิบัติงาน

ให้ประธานในฐานะผู้บริหารสูงสุดขององค์การพัฒนากรูมมะนิลาปฏิบัติหน้าที่ดังต่อไปนี้

- a. ภายใต้กฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับว่าด้วยข้าราชการพลเรือน แต่งตั้งเจ้าหน้าที่และลูกจ้างที่อยู่ใต้บังคับบัญชา โดยให้เจ้าหน้าที่และลูกจ้างดังกล่าวได้รับการประกันการดำรงตำแหน่ง และสามารถถูกถอดถอนตามกฎหมายเท่านั้น และให้ประธานสามารถปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้เชี่ยวชาญ/ที่ปรึกษาทั้งที่ปฏิบัติเต็มเวลาหรือนอกเวลาตามที่ประธานได้กำหนดให้ปฏิบัติเป็นหน้าที่
- b. ดำเนินการตามนโยบายและมาตรการที่ได้รับความเห็นชอบจากสภากรงมะนิลาและรับผิดชอบการบริหารจัดการงานประจำขององค์การพัฒนากรุงมะนิลาอย่างมีประสิทธิภาพ
- c. จัดเตรียมงบประมาณประจำปีสำหรับการดำเนินการขององค์การพัฒนากรุงมะนิลาและนำเสนอต่อสภากรงมะนิลา
- d. เสนอญัตติเกี่ยวกับนโยบายหรือมาตรการที่สำคัญในการนำไปปฏิบัติให้เป็นไปตามเจตนารมณ์และบทบัญญัติแห่งรัฐบัญญัติแก่สภากรงมะนิลาเพื่อพิจารณา
- e. ภายใต้แนวทางและนโยบายที่กำหนดโดยสภากรงมะนิลา จัดเตรียมรูปแบบ การจัดเจ้าหน้าที่และจำนวนของข้าราชการและลูกจ้างที่อยู่ใต้บังคับบัญชาขององค์การพัฒนากรุงมะนิลา เสนอต่อกระทรวงการงบประมาณและการจัดการเพื่อขออนุมัติ
- f. ดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการและลูกจ้างที่อยู่ใต้บังคับบัญชาตามบทบัญญัติของกฎหมาย
- g. ส่งแผนพัฒนาและโครงการการลงทุนขององค์การพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติเพื่อการบูรณาการเข้ากับแผนพัฒนาประเทศฟิลิปปินส์ระยะกลาง (MTPDP) และโครงการการลงทุนสาธารณะ
- h. จัดทำสัญญา บันทึกความเข้าใจ และการตกลงให้ความร่วมมือใดๆ กับรัฐบาลท้องถิ่น กระทรวง และหน่วยงานของรัฐบาลกลาง องค์กรประชาชน องค์กรเอกชน และภาคเอกชน เพื่อการให้บริการสาธารณะในกรงมะนิลา
- i. ประสานงานกับองค์การพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติและกระทรวงการเงินและการคลัง ในการเข้าไปมีส่วนร่วมกับหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือจากต่างประเทศเพื่อวัตถุประสงค์ในการรับการสนับสนุนทางการเงิน เงินอุดหนุน และเงินบริจาค เพื่อนำมาสนับสนุนไปกระบวนการและโครงการขององค์การพัฒนากรุงมะนิลา
- j. จัดเตรียมรายงานประจำปีเพื่อแสดงถึงผลสัมฤทธิ์การดำเนินการขององค์การพัฒนากรุงมะนิลาเมื่อสิ้นรอบปีปฏิทินเพื่อเสนอประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐฟิลิปปินส์
- k. ปฏิบัติหน้าที่อื่นใดที่ได้รับมอบหมายจากประธานาธิบดีหรือสภากรงมะนิลา

มาตรา 12 ผู้จัดการ - ให้ประธานได้รับการช่วยเหลือในการใช้อำนาจหรือการปฏิบัติหน้าที่จากผู้จัดการทั่วไป หรือผู้ช่วยผู้จัดการทั่วไปฝ่ายวางแผน ผู้ช่วยผู้จัดการทั่วไปฝ่ายดำเนินการ และผู้ช่วยผู้จัดการทั่วไปฝ่ายการเงินและการบริหาร โดยให้ประธานาธิบดีเป็นผู้แต่งตั้งผู้จัดการและผู้ช่วยผู้จัดการดังกล่าวทั้งหมดตามกฎหมาย

ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายวางแผนต้องมีประสบการณ์การทำงานด้านพัฒนาและการวางแผนไม่ต่ำกว่าห้าปี และมีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาโทในสาขาที่เกี่ยวกับการผังเมืองหรือสาขาใกล้เคียง

12.1 ผู้จัดการทั่วไป

ให้ผู้จัดการทั่วไปให้ความช่วยเหลือประธานในเรื่องดังต่อไปนี้

- การบริหารจัดการองค์การพัฒนากองมะนิลาและการกำกับดูแลผู้ใต้บังคับบัญชา
- กำกับดูแลการดำเนินการหน่วยปฏิบัติการขององค์การพัฒนากองมะนิลา และ
- ทบทวนแผนและโครงการสำหรับกองมะนิลา และจัดเตรียมรายงานประจำปีเพื่อรายงานเกี่ยวกับกิจกรรมและผลสัมฤทธิ์การดำเนินงานขององค์การพัฒนากองมะนิลา

ให้ผู้จัดการทั่วไปปฏิบัติหน้าที่อื่นใดที่เกี่ยวข้องหรือเกี่ยวข้องโดยตรงกับการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวข้างต้นหรือตามที่ได้รับมอบหมายโดยชอบจากประธานเป็นครั้งคราว

12.2 ผู้ช่วยผู้จัดการทั่วไปฝ่ายการเงินและการบริหาร

ให้ผู้ช่วยผู้จัดการทั่วไปฝ่ายการเงินและการบริหารปฏิบัติหน้าที่ดังต่อไปนี้

- พิจารณาเกี่ยวกับเรื่องการเงินและการบริหารขององค์การพัฒนากองมะนิลาในการให้บริการสาธารณะในกรุงมะนิลา รวมถึงการค้าและการจัดสรรแหล่งเงินทุนด้วย
- วิเคราะห์ประเด็นด้านการเงินการบริหาร และการบูรณาการบริการสาธารณะในกรุงมะนิลา
- วางแผนการจัดให้มีสาธารณูปโภค การบริการทั่วไป การบริการด้านกฎหมาย การจัดการและการพัฒนาทรัพยากรบุคคล การบัญชี การวางแผน การเงิน การคลังและงบประมาณ และบริการอื่นใดที่เกี่ยวข้อง

ให้ผู้ช่วยผู้จัดการทั่วไปฝ่ายการเงินและการบริหารปฏิบัติหน้าที่อื่นใดที่เกี่ยวข้องหรือเกี่ยวข้องโดยตรงกับหน้าที่ดังกล่าวข้างต้นตามที่ได้รับมอบหมายเป็นครั้งคราว

12.3 ผู้ช่วยผู้จัดการทั่วไปฝ่ายวางแผน

- จัดทำแผนพัฒนาและแผนการใช้ที่ดินและการจัดเขตพื้นที่เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจและกายภาพของกรุงมะนิลา
- กำกับดูแลการบังคับใช้และการสนับสนุนทางการเงินของแผนพัฒนา งบประมาณ และโครงการของกรุงมะนิลา
- วางแผนและจัดกระบวนการ โครงการ และกิจกรรมของกรุงมะนิลา รวมถึงส่วนที่อยู่ในแผนพัฒนาเมืองและจัดทำตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงานที่เหมาะสมเพื่อการประเมินความพยายามในการพัฒนาตามจุดมุ่งหมาย และ
- ทำวิจัย การสำรวจ และการศึกษาอื่นๆ เพื่อสนับสนุนนโยบายและการโครงการ

ให้ผู้ช่วยผู้จัดการทั่วไปฝ่ายวางแผนปฏิบัติหน้าที่อื่นใดที่เกี่ยวข้องหรือเกี่ยวข้องโดยตรงกับหน้าที่ดังกล่าวข้างต้นตามที่ได้รับมอบหมายเป็นครั้งคราว

12.4 ผู้ช่วยผู้จัดการทั่วไปฝ่ายดำเนินการ

ให้ผู้ช่วยผู้จัดการทั่วไปฝ่ายดำเนินการปฏิบัติหน้าที่ดังต่อไปนี้

- a. กำหนดกลไกเพื่อประสานงานและดำเนินการให้บริการพื้นฐานภายในกรุงเทพมหานคร
- b. ดูแลรักษาระบบกำกับดูแลเพื่อการประเมินผลประสิทธิภาพของการดำเนินการตามนโยบาย แผน และโครงการสำหรับการพัฒนากรุงเทพมหานครที่ได้รับอนุมัติ
- c. ขับเคลื่อนให้เกิดความร่วมมือจากหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่น กระทรวง หน่วยงานของรัฐบาลกลาง และภาคเอกชนในการให้บริการภายในกรุงเทพมหานคร และ
- d. จัดให้มีระบบการสื่อสารทางวิทยุส่วนกลาง

ให้ผู้ช่วยผู้จัดการทั่วไปฝ่ายดำเนินการปฏิบัติหน้าที่อื่นใดที่เกี่ยวข้องหรือเกี่ยวข้องโดยตรงกับหน้าที่ดังกล่าวข้างต้นตามที่ได้รับมอบหมายเป็นครั้งคราว

หมวด 5

การเชื่อมโยงขององค์การพัฒนากรุงเทพมหานครกับองค์กรอื่น

มาตรา 13 **แนวทางนโยบาย** - ในการดำเนินการและให้บริการภายในกรุงเทพมหานคร ในห้องปฏิบัติการพัฒนา กรุงเทพมหานคร หรือ ประสานงาน และปฏิบัติงานอย่างใกล้ชิดกับหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่น หน่วยงานของรัฐบาลกลาง องค์กรประชาชนที่เป็นที่ยอมรับ องค์กรเอกชน และภาคเอกชนภายในกรุงเทพมหานคร ซึ่งทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องสามารถทำความเข้าใจความตกลงร่วมกันได้ตามความประสงค์

ในกรณีที่เขตหรือเทศบาลในกรุงเทพมหานครโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติของประมวลกฎหมายรัฐบาลท้องถิ่น (รัฐบัญญัติเลขที่ 7160) หรือข้อบัญญัติของแต่ละเขต ได้รับการกำหนดอำนาจและหน้าที่เหมือนหรือตรงกันกับอำนาจหน้าที่ขององค์การพัฒนากรุงเทพมหานคร ให้ห้องปฏิบัติการพัฒนากรุงเทพมหานครหรือผู้บริหารสูงสุดของท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดขอบเขตของการให้บริการภายในกรุงเทพมหานครตามนโยบายโดยเคารพต่ออำนาจบริหารจัดการส่วนท้องถิ่น

หลังจากนั้น เมื่อมีสรุปการประชุมของสภาผู้แทนที่เกี่ยวข้อง ให้ห้องปฏิบัติการพัฒนากลุ่มเมืองสรูป ข้อตกลงที่เหมาะสม และในกรณีจำเป็นและสมควร ให้หน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกข้อบัญญัติที่ใช้บังคับอยู่

ความร่วมมือระหว่างองค์การพัฒนากรุงเทพมหานคร หน่วยงานของรัฐบาลกลาง และหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นสามารถได้รับการแก้ไขเพิ่มเติมโดยการตั้งเงื่อนไขผ่านการทำความตกลงร่วมกันของฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

มาตรา 14 **การเชื่อมโยงกับหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นและองค์การพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติในการวางแผนการพัฒนา** - ให้ห้องปฏิบัติการพัฒนากลุ่มเมืองสนับสนุนความพยายามในการพัฒนาของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นในกรุงเทพมหานคร และให้ห้องปฏิบัติการพัฒนากรุงเทพมหานครพัฒนาแผนแม่บทและแผนพัฒนาระยะกลางหรือระยะยาวสำหรับพื้นที่ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งจะเป็นการสนับสนุนขอบเขตการปฏิบัติงานของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นในการพัฒนาแผนระยะกลางและระยะยาว โครงการลงทุนสาธารณะ การให้สิทธิประโยชน์จูงใจการลงทุนในท้องถิ่น และการยกระดับและจัดอันดับความสำคัญของโครงการและ

โครงการพัฒนาลังคมและเศรษฐกิจของหน่วยงานดังกล่าวด้วย ทั้งนี้ ให้ส่งแผนและลำดับความสำคัญของเขต/เทศบาลให้กับองค์การพัฒนากองมะนิลาเพื่อการบูรณาการแผนของภาคส่วนและภูมิภาค

ให้องค์การพัฒนากองมะนิลาส่งแผนแม่บทหรือแผนพัฒนาและโครงการลงทุนให้กับองค์การพัฒนเศรษฐกิจแห่งชาติเพื่อการบูรณาการเข้ากับแผนพัฒนาระยะกลางของประเทศฟิลิปปินส์และโครงการลงทุนสาธารณะ และให้องค์การพัฒนากองมะนิลาให้ความช่วยเหลือและแนวทางแก่หน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นในการจัดเตรียมแผนของหน่วยงานดังกล่าว

ให้หน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นดำเนินการตามแผน กระบวนการ และโครงการที่อยู่ภายใต้อำนาจการปกครองและการให้บริการที่กำหนดในประมวลกฎหมายรัฐบาลท้องถิ่น โดยให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาภูมิภาคของกองมะนิลา โดยพิจารณาถึงความเหมาะสมของสาธารณูปโภค ทรัพยากร และขีดความสามารถของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นดังกล่าว

มาตรา 15 การเชื่อมโยงกับสภาพระสานการพัฒนาที่อยู่อาศัยในเขตเมือง คณะกรรมการกำกับดูแลการใช้ที่ดินและที่อยู่อาศัย การเคหะแห่งชาติ หน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่น และหน่วยงานของรัฐบาลกลางที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเมืองใหม่ การจัดเขตพื้นที่ การวางแผนการใช้ที่ดิน และการให้บริการที่อยู่อาศัย - ในบริบทของขอบเขตงานการพัฒนาที่อยู่อาศัยและเมืองแห่งชาติ ให้เป็นไปตามมาตรฐาน แนวทาง และข้อบังคับแห่งชาติที่กำหนดโดยคณะกรรมการกำกับดูแลที่อยู่อาศัยและการใช้ที่ดินในการวางแผนการใช้ที่ดินและการจัดเขตพื้นที่ ให้องค์การพัฒนากองมะนิลาจัดเตรียมแผนและข้อบังคับว่าด้วยขอบเขตทางกายภาพของตัวเมืองซึ่งแสดงให้เห็นและสะท้อนถึงแผนพัฒนาทางสังคมและเศรษฐกิจของกองมะนิลาในเชิงกายภาพหรือโดยมิติของพื้นที่ และจัดให้มีฐานสำหรับการเตรียมการ การทบทวน การบูรณาการ และการนำไปใช้ซึ่งข้อบังคับที่ว่าด้วยแผนการใช้ที่ดินท้องถิ่นและการจัดเขตพื้นที่ของเขตและเทศบาลในพื้นที่กองมะนิลา

ให้ขอบเขตของแผนและข้อบังคับประกอบด้วยนโยบายและวิธีการวางแผนและการจัดเขตพื้นที่โดยการสังเกตการณ์ของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นในการจัดเตรียมแผนและระเบียบของหน่วยงานดังกล่าว ตามมาตรา 447 และมาตรา 458 แห่งรัฐธรรมนูญที่ 7160 รวมถึงการกำหนดสถานที่และโครงการที่มีความสำคัญกับเมืองและประเทศ

ให้เขตและเทศบาลจัดเตรียมระเบียบที่ว่าด้วยแผนการใช้ที่ดินและการกำหนดเขตพื้นที่ และส่งข้อบัญญัติดังกล่าวให้กับองค์การพัฒนากองมะนิลาเพื่อการทบทวนและการบูรณาการ และเพื่อการรับรองของคณะกรรมการกำกับดูแลการใช้ที่ดินและที่อยู่อาศัยตามคำสั่งฝ่ายบริหารเลขที่ 72 และกฎหมายที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ

ในการจัดเตรียมขอบเขตทางกายภาพของแผนและคณะกรรมการกำกับดูแลการใช้ที่ดินและที่อยู่อาศัยสำหรับกองมะนิลา ให้องค์การพัฒนากองมะนิลาประสานงานกับสภาพระสานงานเพื่อการพัฒนาที่อยู่อาศัยและเมือง คณะกรรมการกำกับดูแลการใช้ที่ดินและที่อยู่อาศัย สภาการเคหะแห่งชาติ ฝ่ายบริหารอินทรามูรอส และหน่วยงานอื่นๆ ของรัฐบาลกลางที่เกี่ยวข้องกับการใช้ที่ดินและการจัดเขตพื้นที่ การสร้างเมืองใหม่ และการให้บริการที่อยู่อาศัย

มาตรา 16 การเชื่อมโยงกับกรมสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติและหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นเกี่ยวกับการบริหารจัดการของเสียและสิ่งปฏิกูล - ให้การวางแผนและการกำหนดนโยบายทั่วไปในการบริหารจัดการของเสียและสิ่งปฏิกูลเป็นความรับผิดชอบของกรมสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

ให้องค์การพัฒนากองมะนิลาวางแผนและดำเนินการกระบวนการบริหารจัดการของเสียและสิ่งปฏิกูลโดยอาศัยอำนาจของตนเองตามวัตถุประสงค์ของนโยบายที่กำหนดโดยกรมสิ่งแวดล้อมและ

ทรัพยากรธรรมชาติ และทำให้มั่นใจว่าระบบการกำจัดขยะภายในประเทศ ขยะของเสียจากกิจการร้านค้า และโรงพยาบาลที่ผ่านมาทางกระบวนการการพัฒนาขยะของเสีย สถานที่กำจัดและถ่ายโอนขยะ การออกแบบและการสร้างสถานีถ่ายโอนและกำจัดขยะ และกิจกรรมเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวข้องใด ๆ มีความเหมาะสม และได้รับการดำเนินการตามกฎหมายการร่วมลงทุนในกิจการของรัฐและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ให้หน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นรับผิดชอบในการจัดเก็บและขนส่งขยะตามรัฐบัญญัติเลขที่ 7160

มาตรา 17 การเชื่อมโยงกับกรมโยธาธิการและทางหลวงและระบบจัดการน้ำและระบายน้ำเสียของกรุงเทพมหานคร - ในการควบคุมอุทกภัยและบริหารจัดการระบบระบายน้ำ การวางแผน การก่อสร้าง การดำเนินการ และการดูแลรักษาสาธารณูปโภคในการควบคุมอุทกภัยและการระบายน้ำในเขตกรุงเทพมหานครเป็นความรับผิดชอบของกรมโยธาธิการและทางหลวง

ระบบจัดการน้ำและการระบายน้ำเสียของกรุงเทพมหานครเป็นความรับผิดชอบในการวางแผน ออกแบบ ก่อสร้าง ดำเนินการ และดูแลรักษาระบบน้ำประปาและระบบระบายน้ำเสีย

ในองค์การพัฒนากลุ่มเมืองบูรณาการแผนที่จัดเตรียมโดยหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่น กรมการสาธารณสุขและทางหลวง และระบบจัดการน้ำและระบายน้ำเสียของกรุงเทพมหานครไว้ในแผนแม่บทและโปรแกรมของกรุงเทพมหานคร รวมทั้งประสานงานและกำกับดูแลการดำเนินการตามแผนดังกล่าวด้วย

กรมการสาธารณสุขและทางหลวงและระบบจัดการน้ำและระบายน้ำเสียของกรุงเทพมหานคร จะจัดส่งแผนการก่อสร้าง การดำเนินการ และการบำรุงรักษาสาธารณูปโภคในการควบคุมอุทกภัยและระบบระบายน้ำ รวมถึงระบบน้ำประปาและระบบระบายน้ำเสียให้กับองค์การพัฒนากลุ่มเมือง ตามที่ได้ทำความตกลงร่วมกัน

มาตรา 18 การเชื่อมโยงกับกรมสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติและหน่วยงานของรัฐบาลกลางอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมมลพิษ - กระทรวงสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติรับผิดชอบในการป้องกันและจัดการสิ่งแวดล้อม โดยการบัญญัติกฎหมาย กฎและระเบียบ และมาตรฐานในการควบคุมมลพิษ

ในองค์การพัฒนากลุ่มเมืองจัดทำและบังคับใช้แผนและกระบวนการให้สอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานในการควบคุมมลพิษของกรมสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติและประสานงานกับสำนักจัดการสิ่งแวดล้อมของกรมสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติในการบังคับใช้กฎหมายของประธานาธิบดีเลขที่ 1586 ทำการตรวจสอบใบคำร้องขออนุญาตใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมเป็นการเบื้องต้นว่าเป็นไปตามแผนและกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมในการใช้ที่ดินและพัฒนากลุ่มเมืองหรือไม่ ประสานงานกับกรมสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ องค์การพัฒนาทะเลสาบ และหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องในส่วนของการออกคำสั่งโดยคณะกรรมการพิจารณาข้อพิพาทเกี่ยวกับมลพิษของกรมสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติและดำเนินการตามกระบวนการและโครงการพัฒนาสิ่งแวดล้อม เช่น การทำความสะอาด การทำพื้นที่สีเขียว การฟื้นฟูแม่น้ำ การบำรุงรักษาและฟื้นฟูพื้นที่ป่าในเขตเมืองและการจัดการทรัพยากรชายฝั่ง

มาตรา 19 การเชื่อมโยงกับกรมสาธารณสุขและหน่วยงานที่อยู่ภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นในด้านสาธารณสุขและอนามัย - กระทรวงสาธารณสุขรับผิดชอบในการกำหนดนโยบายและมาตรฐานและบังคับใช้กฎระเบียบในการส่งเสริมและป้องกันสาธารณสุขและอนามัย โดยจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการบริการด้านสาธารณสุขและดำเนินการตามแผนงานสาธารณสุขแห่งชาติในกรุงเทพมหานคร

ให้องค์การพัฒนารัฐบาลจัดทำและบูรณาการแผนงานสาธารณสุขสำหรับรัฐมนิลาตามนโยบายแห่งชาติของรัฐบาลและกำกับดูแลการดำเนินการตามแผนงานเหล่านั้น และเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว ให้องค์การพัฒนารัฐบาลประสานงานกับหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นผ่านทางคณะกรรมการสาธารณสุขท้องถิ่นและกระทรวงสาธารณสุขเพื่อการบังคับใช้มาตรฐานที่เกี่ยวกับการสาธารณสุขและความสะอาดในตัวรัฐมนิลาให้เคร่งครัดขึ้น

ให้หน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นดำเนินการให้บริการคลินิก สถานอนามัย และสถานที่อำนวยความสะดวกด้านการสาธารณสุขอื่นๆ ภายในเขตการปกครองตามความจำเป็นในการให้บริการสาธารณสุข

มาตรา 20 การเชื่อมโยงกับกระทรวงการขนส่งและสื่อสารและกระทรวงการโยธาธิการและทางหลวง - ให้องค์การพัฒนารัฐบาลดำเนินการในการจัดการกับการขนส่งและการจราจร และบังคับใช้การดำเนินการต่างๆ ภายในรัฐมนิลา โดยการประสานงานกับกระทรวงการขนส่งและสื่อสาร และให้องค์การพัฒนารัฐบาลจัดทำกฎระเบียบเป็นชุดเดียวกันสำหรับการจราจรภายในรัฐมนิลาโดยการประสานงานกับกระทรวงการขนส่งและสื่อสารและกระทรวงโยธาธิการและทางหลวงโดยการหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่นๆ

ให้องค์การพัฒนารัฐบาลมอบหมายให้หน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่น เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยที่มีใบอนุญาต สมาชิกของสำนักงานตำรวจแห่งชาติฟิลิปปินส์ องค์กรเอกชนและบุคลากรของรัฐบาลกลางที่เกี่ยวข้องบังคับใช้ระบบออกใบสั่งเดียว

ให้องค์การพัฒนารัฐบาลกำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับประสิทธิภาพของถนนและปริมาณยานพาหนะที่สามารถใช้เส้นทางได้

ให้คณะกรรมการกำกับดูแลการขนส่งทางบกของกระทรวงการขนส่งและสื่อสาร ประเมิน อนุมัติ และออกใบอนุญาตโดยใช้มาตรฐานในเรื่องความสามารถที่วัดได้ และกำหนดและจัดระเบียบเส้นทางขนส่งและพื้นที่ดำเนินการในการขนส่งทางบกของการให้บริการการขนส่งทางบกสาธารณะตามแผนการขนส่งของรัฐมนิลา

ให้สำนักงานการขนส่งทางบกของกรมการขนส่งและสื่อสารรับผิดชอบในการจดทะเบียนยานพาหนะ และออกใบขับขี่ให้กับผู้ขับขี่ยานพาหนะ ผู้สอนขับขี่ยานพาหนะ และผู้จัดหายานพาหนะ

กระทรวงการสาธารณสุขและทางหลวงสามารถโอนย้ายการปฏิบัติงาน การดูแลรักษา และการปรับปรุงศูนย์วิศวกรรมจราจรให้กับองค์การพัฒนารัฐบาลตามความตกลงร่วมกันของฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

มาตรา 21 การเชื่อมโยงกับสภาประสานงานเกี่ยวกับภัยพิบัติเพื่อความปลอดภัยสาธารณะในรัฐมนิลา - ให้องค์การพัฒนารัฐบาลกำหนดกระบวนการเตรียมพร้อมในกรณีที่เกิดภัยพิบัติตามนโยบายของสภาประสานงานเกี่ยวกับภัยพิบัติของรัฐมนิลา

ให้ขอบเขตงานและความรับผิดชอบของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นไปตาม กฎหมาย 1566

มาตรา 22 การเชื่อมโยงกับหน่วยงานของรัฐบาลกลาง และคณะกรรมการนิติบุคคลของรัฐหรือควบคุมโดยรัฐ - ให้ประธานหรือผู้แทนจากสมาชิกของสภากรัฐมนิลาเป็นคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของคณะกรรมการนิติบุคคลของรัฐหรือควบคุมโดยรัฐ และคณะกรรมการของกรมและสำนักงานของรัฐบาลที่มีกิจกรรมเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์และความรับผิดชอบขององค์การพัฒนารัฐบาล ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดอยู่ที่ระบบจัดการน้ำและระบายน้ำเสีย กรมการคมนาคมและสื่อสาร กรมโยธาธิการและทางหลวง สภาประสานงานการพัฒนาที่อยู่อาศัยในเขตเมือง และ กรมกิจการภายในและรัฐบาลท้องถิ่น

มาตรา 23 การเชื่อมโยงกับองค์กรประชาชน องค์กรเอกชน และภาคเอกชน - ให้องค์การพัฒนากทม.นิลาหรือและทำงานใกล้ชิดกับองค์กรประชาชน องค์กรเอกชน และภาคเอกชน เพื่อวัตถุประสงค์ในการทำให้แผนพัฒนาเป็นรูปธรรมและทำให้มั่นใจว่ามีกรให้ความร่วมมือในวงกว้างในการบังคับใช้แผนและโครงการ

มาตรา 24 การเชื่อมโยงกับองค์การพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ กรมการงบประมาณและบริหารจัดการ กรมการเงินและการคลัง และหน่วยงานอื่น - ให้องค์การพัฒนากทม.นิลาประสานงานกับองค์การพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ กระทรวงงบประมาณและบริหารจัดการ กระทรวงการเงินและการคลัง และหน่วยงานอื่น และเข้าไปมีส่วนร่วมในการให้ความช่วยเหลือจากต่างชาติเพื่อให้ได้รับความช่วยเหลือทางการเงิน และเงินบริจาคเพื่อนำมาสนับสนุนกระบวนการและโครงการ

หมวด 6

การเงิน

มาตรา 25 เงินทุน ให้องค์การพัฒนากทม.นิลาเปิดและดูแลบัญชีดังต่อไปนี้ตามความเหมาะสม

- a. เงินทุนทั่วไป - สำหรับเงินสดและเงินจากแหล่งอื่นๆ ซึ่งรวมถึงเงินช่วยเหลือและเงินที่โอนเข้ามาจากรัฐบาลกลางและรัฐบาลในระดับที่ต่ำกว่า สถาบันเอกชนและบุคคลธรรมดา เพื่อวัตถุประสงค์สาธารณะและมีได้ถูกกำหนดไว้ในกฎหมายหรือข้อตกลงตามสัญญาใดๆ
- b. บัญชีพิเศษในเงินทุนทั่วไป - สำหรับรายได้เฉพาะตามที่กำหนดโดยกฎหมาย โครงการ หรือวัตถุประสงค์เฉพาะ
- c. กองทุนรวมเพื่อผลประโยชน์ - สำหรับเงินสาธารณะหรือเอกชนที่อยู่ในครอบครองขององค์การพัฒนากทม.นิลาในฐานะทรัสต์ ตัวแทนหรือผู้จัดการ หรือที่ได้รับประกันในการชำระหนี้

มาตรา 26 บัญชีและบัญชีเงินฝาก - ให้แยกบัญชีและบัญชีเงินฝากสำหรับเงินทุนแต่ละส่วนตามระเบียบและข้อบังคับของการสอบบัญชีซึ่งเป็นที่ยอมรับ และให้เก็บรักษาบัญชีเงินฝากขององค์การพัฒนากทม.นิลาที่ธนาคารที่รัฐบาลรับรอง และเงินได้ที่เกิดจากจำนวนเงินที่ฝากไว้ให้สะสมเข้าไปไว้ในเงินทุนดังกล่าว

มาตรา 27 แหล่งสนับสนุนด้านการเงิน - เงินทุนที่ต้องใช้ในการดำเนินการต่างๆ ขององค์การพัฒนากทม.นิลามาจากแหล่งดังต่อไปนี้

- a. เงินช่วยเหลือจากรัฐบาลกลางในรูปของการจัดสรรตามปกติ เงินช่วยเหลือ และเงินอุดหนุนตามที่กำหนดในรัฐบัญญัติการจัดสรรทั่วไป สำหรับการดำเนินการข้างต้น ให้รัฐบาลกลางจัดสรรเงินงบประมาณ 1 พันล้านเปโซ ให้กับองค์การพัฒนากทม.นิลา หลังจากนั้น ให้จัดสรรรายจ่ายประจำปีซึ่งรวมถึงรายจ่ายฝ่ายลงทุนโดยอาศัยอำนาจตามรัฐบัญญัติการจัดสรรทั่วไป
- b. การจัดสรรรายรับภายใน ซึ่งได้รับการจัดสรรให้กับองค์การพัฒนากทม.นิลาที่ยุติไปแล้ว ให้ดำเนินการจัดสรรต่อไปยังองค์การพัฒนากทม.นิลาตามมาตรา 6 ของกฎนี้
- c. ค่าปรับที่จัดเก็บเป็นบทลงโทษในการดำเนินการตามข้อบังคับและการกำกับดูแลการให้บริการภายในกทม.นิลาตามมาตรา 6 ของกฎนี้

- d. ค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บสำหรับการให้บริการสาธารณะ
- e. เงินจากการขายหรือให้เช่าอสังหาริมทรัพย์และทรัพย์สินขององค์การพัฒนากຽมะนิลา
- f. เงินสะสมภาคบังคับจากหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นในอัตราร้อยละห้าของรายรับประจำปีทั้งหมดของปีก่อนหน้า หักการจัดสรรรายรับภายใน และให้รายรับประจำปีทั้งหมดไปรวมกับการจัดเก็บภาษีของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่น ซึ่งรวมถึงค่ารับของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นในแต่ละปีปฏิทินหลังหักส่วนของบารังไก ที่เป็นภาษีโรงเรือนและภาษีท้องถิ่นอื่นๆ
- g. เงินช่วยเหลือและเงินบริจาคจากรัฐบาลกลางและรัฐบาลระดับที่ต่ำกว่า สถาบันต่างประเทศ และในประเทศ และบุคคลธรรมดา และ
- h. เงินกู้ยืม เงินจากเครดิตและการก่อกำเนิดในรูปแบบอื่นๆ

มาตรา 28 การให้เงินสมทบแก่หน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่น - ให้นำส่งเงินสมทบประจำเดือนในอัตราร้อยละห้า โดยอ้างอิงจากรายรับทั้งหมดของปีก่อน ให้กับองค์การพัฒนากຽมะนิลาในหรือก่อนวันที่สี่สิบของแต่ละเดือน

สำหรับปีค.ศ. 1995 เงินสมทบร้อยละ 5 ดังกล่าวให้เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน ค.ศ.1995 ซึ่งเป็นวันแรกของไตรมาสหลังจากที่มีการประกาศใช้รัฐบัญญัติเลขที่ 7924

เพื่อวัตถุประสงค์ในการคำนวณเงินได้ของกรมการงบประมาณและบริหารจัดการ ให้หน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นส่งรายงานรายรับทั้งหมดของหน่วยงานภายใต้รัฐบาลท้องถิ่นของปีก่อนหน้าที่ได้รับการรับรอง และประมาณการรายได้ทั้งหมดที่จะได้รับของปีปัจจุบัน ในวันที่ 28 กุมภาพันธ์ของแต่ละปี

ในกรณีที่ไม่ได้นำส่งเงินสะสมดังกล่าว ให้กรมการงบประมาณและบริหารจัดการโดยการร้องขอของประธาน นำจ่ายเงินจากกรมสรรพากรให้กับองค์การพัฒนากຽมะนิลา โดยหักจากส่วนของเขตหรือเทศบาลที่เกี่ยวข้องตามมาตรา 286 แห่งรัฐบัญญัติเลขที่ 7160 แม้ว่าจะเป็นการขัดหรือแย้งกับบทบัญญัตินี้

มาตรา 29 การเรียกเก็บเงินและเงินได้ - ให้เงินที่เรียกเก็บและเงินได้ทั้งหมดขององค์การพัฒนากຽมะนิลาสะสมอยู่ในกองทุนทั่วไปและนำฝากไว้กับธนาคารที่ได้รับการรับรอง และให้ใช้เงินดังกล่าวได้โดยการอนุมัติงบประมาณขององค์การพัฒนากຽมะนิลาโดยกรมการงบประมาณและบริหารจัดการ ภายใต้บทบัญญัติของกฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง

มาตรา 30 กระบวนการเกี่ยวกับงบประมาณ -- ให้กระทรวงงบประมาณและบริหารจัดการกำหนดนโยบาย วิธีการ แบบ และตารางเวลาในการจัดเตรียม นำส่ง ใช้บังคับ และจัดทำบัญชีสำหรับงบประมาณประจำปี

มาตรา 31 การจ่ายเงิน - ให้กระทรวงงบประมาณและบริหารจัดการเป็นผู้จ่ายเงินงบประมาณที่จัดสรรโดยรัฐสภาตามรัฐบัญญัติการจัด เพื่อเป็นเงินสนับสนุน เงินช่วยเหลือ โดยตรงไปที่องค์การพัฒนากຽมะนิลาตามวิธีการที่กำหนดในคำสั่งของฝ่ายบริหารเลขที่ 97 ลงวันที่ 1 มีนาคม ค.ศ. 1993 (พ.ศ. 2536) ที่ออกเพื่อสนับสนุนระบบการเบิกจ่ายเงินที่ได้รับการปรับปรุง

มาตรา 32 การจัดทำบัญชี - ให้องค์การพัฒนากຽมะนิลาบันทึกธุรกรรมและการดำเนินการทางการเงินใดๆ ตามหลักการทางบัญชีอันเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป ตามกฎหมายและข้อบังคับที่ปรากฏในหนังสือเวียนของคณะกรรมการตรวจสอบหมายเลข 91-368

ให้เก็บบัญชีขององค์การพัฒนารุงมะนิลาโดยมีรายละเอียดที่จำเป็นตามความต้องการของหน่วยงาน และ
เพียงพอที่จะให้ข้อมูลตามความต้องการของหน่วยงานควบคุมทางด้านการเงินการคลังของรัฐบาล

ให้ข้อมูลทางการเงินเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์สูงสุดสำหรับการบริหารจัดการภายใน เพื่อ
วัตถุประสงค์ในการวางแผน การประเมิน และการควบคุมการตัดสินใจภายในหน่วยงานและทำให้มั่นใจว่า
มีการใช้ทรัพยากรอย่างเหมาะสมและอยู่ในความรับผิดชอบ ดังนี้ ให้มีการพัฒนาระบบบัญชีเพื่อการรายงาน
ข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้ถือว่าศูนย์ปฏิบัติการและการให้บริการเป็นต้นทุนและ/หรือศูนย์รายได้

หมวด 8

บทเฉพาะกาล

ให้กฎหมายฉบับนี้ยกเลิกคำสั่งฝ่ายบริหารเลขที่ 392 ที่จัดตั้งองค์การกรุงมะนิลาซึ่งถือว่าถูกยกเลิก
ไปแล้วและให้มืองค์การพัฒนารุงมะนิลาขึ้นแทน และด้วยความจำเป็น การบังคับใช้กฎหมายต้องมีการถ่าย
โอนอำนาจและหน้าที่ เจ้าหน้าที่และลูกจ้าง ทรัพย์สินและหนี้สิน รวมถึงการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของ
องค์กร การขยายเขตอำนาจปกครอง ทิศทางของนโยบายและโครงการอย่างเป็นระเบียบ

เพื่อเป็นการเริ่มบังคับใช้กฎหมายให้บรรลุวัตถุประสงค์ จึงต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

มาตรา 33 **ข้าราชการและลูกจ้างขององค์การกรุงมะนิลา - ประธาน ผู้จัดการทั่วไป ผู้ช่วยผู้จัดการ
ทั่วไป** ของสภากรุงมะนิลา ให้ปฏิบัติหน้าที่ประธานขององค์การพัฒนารุงมะนิลา ผู้จัดการทั่วไปขององค์การ
พัฒนารุงมะนิลา และผู้ช่วยผู้จัดการทั่วไปขององค์การพัฒนารุงมะนิลาตามลำดับในระหว่างที่มีการเลือก
ตั้งประธาน ผู้จัดการทั่วไป และผู้ช่วยผู้จัดการคนใหม่โดยประธานาธิบดี

ให้ข้าราชการและลูกจ้างสังกัดองค์การกรุงมะนิลาที่ยกเลิกไปแล้วยังคงปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งของ
ตนและได้รับเงินเดือน เบี้ยเลี้ยง และผลประโยชน์อื่นใดตามที่ควรจะได้รับตามกฎหมาย จนกระทั่งได้รับ
หนังสือแจ้งถึงการเปลี่ยนแปลงหน้าที่หรือการโอนย้ายไปยังสำนักงานหรือตำแหน่งอื่น โดยมีให้มีการ
เปลี่ยนแปลงหรือลดเงินเดือนขั้นพื้นฐานลง

เพื่อวัตถุประสงค์ในการบังคับใช้รูปแบบเจ้าหน้าที่ขององค์การพัฒนารุงมะนิลาแบบใหม่ ให้นำ
บทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของรัฐธรรมนูญเลขที่ 6656 และข้อบังคับอื่นใดที่ระบุในหนังสือเวียนของคณะกรรมการ
ข้าราชการพลเรือน มาบังคับใช้

มาตรา 34 **การเสียตำแหน่งและประโยชน์ที่ได้รับเมื่อเกษียณอายุ** - ให้ข้าราชการและลูกจ้าง รวม
ถึงลูกจ้างชั่วคราวทุกรายที่เสียตำแหน่งอันเป็นผลมาจากการปรับโครงสร้างองค์กรที่ได้รับอนุมัติและ
กฎหมายที่ว่าด้วยข้าราชการพลเรือนด้วยเหตุผลอันสมควร แต่ไม่รวมถึงการเสียตำแหน่งที่เกิดจากการดำเนิน
การทางวินัย ให้ได้รับเงินค่าเสียตำแหน่งหรือประโยชน์อื่นใดที่พึงได้เมื่อเกษียณอายุตามกฎหมายทันที และ
ให้จ่ายเงินดังกล่าวภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่มีการแบ่งแยกหรือวันที่ได้รับคำวินิจฉัยอุทธรณ์ แล้วแต่กรณี
โดยที่มีการยื่นคำร้องขอไต่สวนแต่ยังมิได้มีการดำเนินการใดๆ ที่เหมาะสมโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ

ให้ข้าราชการและลูกจ้างที่เสียตำแหน่งอันเป็นผลมาจากการบังคับใช้รัฐธรรมนูญเลขที่ 7924 ได้รับค่า
ตอบแทนพิเศษเป็นจำนวนเท่ากับหนึ่งในสี่ของเงินเดือนเป็นระยะเวลาเท่ากับจำนวนปีที่ปฏิบัติงาน แต่หาก
บุคคลจะได้รับประโยชน์จากการเกษียณอายุตามกฎหมายว่าด้วยการเกษียณอายุ ให้สามารถเลือกที่จะรับ
เงินอย่างหลังแทน

ให้รัฐบาลกลางเป็นผู้ออกเงินที่จ่ายสำหรับค่าเสียหายตำแหน่งหรือประโยชน์จากการเกษียณอายุตามความจำเป็น

มาตรา 35 การโอนทรัพย์สิน - ให้โอนทรัพย์สินทั้งหมดที่อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบขององค์การกรุงมะนิลา รวมถึงความรับผิดชอบและหนี้สินใดๆ ไปให้กับองค์การพัฒนานครุงมะนิลา ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดโดยกรมการงบประมาณและบริหารจัดการ สำนักประธานาธิบดี และคณะกรรมการผู้สอบบัญชี

มาตรา 36 การออกกฎหมายโดยคณะกรรมการกรุงมะนิลา/องค์การพัฒนานครุงมะนิลา - ข้อบัญญัติ ข้อบังคับ มติ และมาตรการทางกฎหมายใด ๆ ที่ออกโดยคณะกรรมการกรุงมะนิลาและองค์การพัฒนานครุงมะนิลา ให้ยังคงมีผลบังคับจนกระทั่งมีการแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับเปลี่ยน

หมวด 9

การมีผลบังคับ

มาตรา 37 การมีผลบังคับ - ให้คำสั่งนี้มีผลบังคับสืบห้าวันหลังจากการประกาศในหนังสือพิมพ์ที่จำหน่ายเป็นการทั่วไปอย่างน้อยสองฉบับ

ทำขึ้นที่เมืองมากาตี วันที่ 9 พฤษภาคม ค.ศ. 1996 (พ

อนุมัติ

มีผลบังคับ: วันที่ 8 มิถุนายน ค.ศ. 1996 (พ.ศ. 2539)

โครงการศึกษา วิเคราะห์ เปรียบเทียบและแปลกฎหมาย
ในกลุ่มประเทศอาเซียนในเรื่อง _____

กฎหมายว่าด้วยการผังเมืองเพื่อเตรียมความพร้อม
ในการเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน